ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

321

45 d/ 284

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΟ

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΟΣ,

διὰ στίχων ἡρωϊκῶν.

APOLINARII

INTERPRETATIO PSALMORVM,

versibus Heroïcis.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥΔΕ ΚΤΗΤΩΡ
ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ
ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ

Apud Ioannem Bene natum.

H. Lopes.

PARISIIS, M. D. LXXX.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Απολινάριος λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γεγονὼς ἐν ἡμέραις Κωνσταντίνου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀποστάτου, καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τῶν ἐκ Καππαδοκίας θαυμαζομένων· ἐγένετο δὲ γνώριμος ἀμφοτέρων, καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, καὶ ἄλλων ζηλωτῶν. ἦν μὲν γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῷ πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐγύμνασατο· καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. ἔστι ἔγραψε καταλογάδην κατὰ Γορφυρίου τοῦ συντεθοῦς τόμους λ. καὶ διὰ ἡρώων ἐπῶν πᾶσαν τὴν τῶν ἑβραίων γραφὴν. ἔγραψε δὲ καὶ ὑπομνήματα. τοῦ δὲ γε Απολιναρίου καὶ Φιλοστόργιος μνήμην πεποίηται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ, καὶ φησιν, Απολινάριος γὰρ ἤκμαζε κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας, καὶ Βασίλειος ἐν Καισαρείᾳ τῇ; καππαδοκίας, καὶ Γρηγόριος ἐν τῇ Ναζιανζῷ· σαθμὸς δὲ ἐστὶ ὁ τόπος ὁδὸς τῆς αὐτῆς Καππαδοκίας. βῆς δέ τοι ἄνδρες τότε τοῦ ὁμοουσίου προμαίχουν κατὰ τοῦ ἑτεροουσίου, μακρῷ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄλλους ἐμοῦ τῆς αἱρέσεως προστάντας, ὡς πᾶσα παρ' αὐτοῖς κρίνεται τὸν Αθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως ὅτι πλεῖσον ἔτοι προήλυθησαν, ἔς τῶν ἱερῶν γραφῶν ὁπόσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὸν πρόχειρον μνήμην ἐτέλεσε, πολλοῦ εἶχον τὴν ἐμπειρίαν· καὶ μάλιστά γε αὐτῶν, ὁ Απολινάριος. ἔστι γὰρ δὴ καὶ τῆς ἐξαημέρου διαλέκτου ἐπαΐειν οἷός τε ἦν. καὶ μὴν καὶ συνέγραψεν ἕκαστος ἐς τὸν αὐτὸν τρόπον, ἦν ἱκανώτατος. τῷ μὲν γε Απολιναρίῳ τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως μακρῷ ἄριστα εἶχε· Βασίλειος δὲ πανηγυρίσαι λαμπρότατος ἦν· τῷ δέ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ' ἀμφοτέροις ἐξεταζομένῳ μείζω βάσιν εἰς συγγραφὴν ἔσχεν ὁ λόγος· καὶ ἦν εἰπεῖν, Απολιναρίου μὲν ἀκριβέστερος, Βασιλείου δὲ σαφέστερος. τοσαύτης δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ λέγειν καὶ γράφειν δυνάμεως οὔσης, καὶ τὸ ἦθος οὐδὲν ἧττον οἱ ἄνδρες παρεῖχοντο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν δόξαν

ἐπαγωγότατον· ὥστε καὶ οἷς ἐώρων τι, καὶ οἷς ἔλεγον, καὶ ὁπόσα χρήφοντες διεδίδοσαν, διὰ πάντων ἤροιω εἰς τὴν ἑαυτῶν κοινωνίαν τοὺς καθ' ὁποιῶν αὐτῶν δυμαρέστερον διάκεσθαι δυναμένους. Τοσαῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν παρόδῳ Φιλοσόφου ὁ ἀρειανὸς ἔγραψεν.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΩΚΡ. ΣΧΟΛΑΣΤ.

Ὁ τῶ βασιλέως νόμος, ὃς τοὺς χριστιανοὺς ἑλληνικῆς παιδείας μετέχειν ἐκώλυε, τοὺς Απολιναρείους, ὧν καὶ πρότερον ἐμνημονεύσαμεν, φανερωτέρους ἀπέδειξεν. ὡς γὰρ ἄμφω ἦσαν ὀπισήμονες λόγων, ὁ μὲν πατὴρ γραμματικῶν, ὁ δὲ υἱὸς ῥητορικῶν, χρεώδεις ἑαυτοὺς πρὸς τὸν παρόντα καιρὸν τοῖς χριστιανοῖς ἀπεδείκνυον. ὁ μὲν γὰρ εὐθὺς γραμματικὸς, τὴν τε τέχνην γραμματικὴν χριστιανικῷ τύπῳ συνέταξε, τά τε Μωϋσέως βιβλία, διὰ τῶ ἡρωϊκοῦ λεγομένου μέτρου μετέβαλε, καὶ ὅσα κατ' ἐκείνην διαθήκην ἐν ἱστορίας τύπῳ συνέγραψαν, τοῦτο μὲν τῷ ἡρωϊκῷ μέτρῳ συνέταξε, τοῦτο δὲ καὶ τῆς χαρωδίας τύπῳ διαμαπικῶς ἐχειρίζετο, καὶ παντὶ μέτρῳ ῥυθμικῷ ἐχρῆτο, ὅπως μὴ μηδεὶς τρόπος τῆς ἑλληνικῆς γλώττης τοῖς χριστιανοῖς ἀμύητος ᾖ. ὁ δὲ νεώτερος Απολινάριος τὸ μὲν παρεσκευασμένος, τὰ εὐαγγέλια, καὶ τὰ ἀποστολικὰ δόγματα ἐν τύπῳ διαλόγων ἐξέθετο, καθὰ καὶ Πλάτων παρ' ἕλλησιν.

Τούτης Ιουλιανὸς ὁ ἀποστάτης τῆς γνώμης καὶ πρὸ πάντας τοὺς χριστιανοὺς ὑπῆρχεν, ἀφορμῆς λαβόμενος, ὅπου γε καὶ μηδὲν ἐγκαλεῖν ἔχων, παραπεμφθεὶς δυσὶν ἰσοπολιτείας ἐφθόνῃ καὶ συλλόγων καὶ ἀγορῶν μετέχειν, καὶ τὸ δικάζειν ἢ ἄρχειν ἢ ἀξιωμάτων κοινωνεῖν ἢ μεταδίδου. ἃ μὲν γὰρ τοῖς αὐτῶν παῖδας ξυνεχώρει ἐκδιδάσκεσθαι τοὺς παρ' ἕλλησι ποιητὰς καὶ συγγραφέας, οὐδὲ τοῖς τούτων διδασκάλοις φοιτᾶν. ᾔδει γὰρ αὐτὸν ἃ μετεῖναι Ἀπολινάριος ὁ σύρος, πρὸς παντοδαπὴν εἴδησιν καὶ λόγων ἰδέαν παρεσκευασμένος, Βασίλειός τε καὶ Γρηγόριος οἱ καππαδόκαι, παρθυδοκιμοῦντες τοὺς τότε ῥήτορας· ἀλλοί τε ὅπη τούτῳ πλεῖστοι ἐλλόγιμοι, ὧν οἱ μὲν ἐζήλουν τὰ ἐν Νικαίᾳ δόξαντα, οἱ δὲ ἐκ τῆς Ἀρείου ὥρμηντο αἱρέσεως. ἐντεῦθεν οὖν μόνον δημιουργεῖσθαι τὸ πεῖσον ὁ ὁμῆρος, ἃ συνεχώρει τοῖς χριστιανοῖς ἐν τοῖς τῶν ἑλλήνων ἀσκεῖσθαι μαθήμασιν. ἰδίᾳ δὴ Ἀπολινάριος ἐπὶ εἰς καιρὸν τῇ πολυμαθίᾳ καὶ τῇ φύσει χρησάμενος, ἀπὸ μὲν τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, ἐν ἔπεσιν ἡρῴοις πλὴν ἐβραϊκὴν ἀρχαιολογίαν συνεχάψατο μέχρι τῆς τοῦ Σαοὺλ βασιλείας, καὶ εἰς εἰκοσιπέντε μέρη πλὴν πᾶσαν γραμματείαν διεῖλεν, ἑκάστῳ τόμῳ θεσπῳδείαν ἥρμοσε ὁμώνυμον τοῖς παρ' ἕλλησι στοιχείοις κατ' τὸν τούτων ἀριθμὸν καὶ πλὴν τάξιν. ἐγραμματεύσατο δὲ καὶ τοῖς Μενάνδρου δράμασιν εἰκασμένας κωμῳδίας, καὶ πλὴν Εὐριπίδου τραγῳδίαν, καὶ πλὴν Πινδάρου λύραν ἐμιμήσατο, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐκ τῶν θείων γραφῶν ταῖς ὑποθέσεις λαβὼν τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων μαθημάτων, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐπόνησεν ἰσαρίθμους καὶ ἰσοδυνάμους γραμματείας, ἥν τε καὶ φράσις καὶ χαρακτὴρ καὶ οἰκονομία τοῖς παρ' ἕλλησιν οὐ τούτοις δοκιμήσασιν· ὥστε εἰ μὴ ἀρχαιότητα ἐπῆμον οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ συνήθη φίλα ἐνόμιζον, ὅπως, οἶμαι, τοῖς παλαιοῖς πλὴν Ἀπολιναρείου συνδιῃτῶντο, καὶ ἐδίδασκον ταύτῃ πλέον αὐτῶν πλὴν δύφυιαν θαυμάζοντες, ὅσῳ γε τῶν μὲν ἀρχαίων ἕκαστος ἓν μόνον

ἐπουδάσεν· ὁ δὲ τὰ πάντων ὑπιπτεύσας, ἐν καιρῷ ἐπιζητοῦσι χρεία τινὰ
ἑκάστου φρετίνι ἀπεμάξατο. ὅτι ἀγλωνὶς δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν βασι-
λέα, ἤτοι τοὶς παρ' ἕλλησι φιλοσόφοις ὄσιν αὐτὸς λόγος, οὐ τὸν ἀληθείας
ἐπέχραψεν, ἐν ᾧ καὶ δίχα τῆς τῶν ἱερῶν λόγων μαρτυρείας ἔδοξεν αὐ-
τοὶς ἀποδουκολιθέντας τῦ δέοντος τοῦ θεοῦ φρονεῖν. τὰ δὲ τὸν ὑπιπτω-
θάζων ὁ βασιλεὶς, τοῖς τότε διαφρέπουσιν ὑπισχνόποις ἐπέσχλεν, ἀνέ-
γνων, ἔγνων, κατέγνων· οἱ δὲ πρὸς ταῦτα ἀντέγραψαν, ἀνέγνως, ἀλλ' οὐκ
ἔγνως· εἰ γὰρ ἔγνως, οὐκ ἂν κατέγνως. εἰσὶ δ' οἱ Βασιλείῳ τῷ πρεσβύτῃ
ἐν Καππαδοκίᾳ ἐκκλησίας ταύτην τὴν ὑπισχνῶ ἀναπλάσαι, καὶ οὐκ
ἀπεικός· ἀλλ' εἴτε αὐτὸς, εἴτε μὴν ταῦτά ὄσιν, ἄγαθαι δίκαιον ἀνδρείας
καὶ παιδεύσεως τὸν χαίροντα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΨΑΛΤΗΡΑ ΓΑΡΑ ΤΟΥ Απολιναρίου μεταφρασθέντα.

Παμβασιλῆϊ θεῷ λατρεύεμεν, ὅστιν ἀνάσσειν,
καὶ θεὸν ὑμνῆσαι, κλῆρος ἀκηδέστιος·
εἰς τόδε πῶς γέγονε θνητός τε καὶ ἄμβροτος ἔργον
χείεσιν παίτων ἔπλετο δυσεβίη.
εἰ δ' ἄγε παντοδαποὶ μερόπες κατ' ἀπείρονα γαῖαν
γνῶτε θεὸν, παίτων ἀζόμενοι πατέρα.
καὶ γόνον, ὃν τεθέηκεν ὀλὴ χθόνα Χεισὸν Ιησοῦν,
κοίρανον ἡμέτερον καὶ θεὸν ἀρχέτυπον.
ἥδε γὰρ ἱδρυσύνη τεθφρεσάτη ὅστιν ἁπασῶν,
ζωῆς αἰδίης πᾶσι δότειρα βροτοῖς·
τοῦτο τέλος ψαλμῶν τε θεοπεσπῶν τε παλαιῶν·
ἀρχὴ Δαυίδου καὶ τόδε ἔσκε λύρης.
ἔρρετε τυφλοὶ Ιουδαῖοι μὴ πάντες ἀπειθῶς·
Χεισὸς ὅλος μήεσιν ἐν ὑμετέροις καταχάφεται.
ἔρρετε χεισομάχοι Τοῦρκαι, λιπαρὲς ἀναιδεῖς,
δαίμονος αἱμοχαροῖς ψευδολόγου τεθπολοι.
ἔρρετε δοξόσοφοι Χεισοῦ θεοῦ οὐκ ἀγέροντες,
τέκλονες ἀμπλακίης ἠδὲ κακορραφίης.
ἔρρε κ' Ιουλιανὲ βλοσυρῶν ἔχθιστε πυρέτιων,
ὃς ἀπὸ Χεισοῦ ἀρχὸς ἀποστασίης.
μαινίδου ποτὲ χεισοπόλοις ἀπέλαυνες Ομήρου,
τῆς καὶγ' ἔξωθεν μυθολόγου διδαχῆς.
αὐτὰρ ὁ μουσαγέτης Χεισὸς τοῖσδ' ἀμὸν Ομηρον,
ἠδὲ καὶ ἤγρεν κρέασσονα πᾶσι δαοῦ·
χρήσιμον ἐν καιρῷ φιλομούσοις χεισιάδῃσιν
δυσπίης ὀσίης τέκλονα θεσπέσιον·
τοῦνομα δ' Απολινάριος, οὗ κλέος ἄφθιτον ὄσσε
γνώριμος ἐν Κελτοῖς τοῦτ' ἀεὶ θαλέῃ.

τόνδε, καὶ αὐτὸν Ὅμηρον, πάσης δ' ἑλλάδος ὄλβον,
πλείονα τῶνδ' ἔχομεν, δόντος ἔκητι θεοῦ.
τοὐδὲ γὰρ οἷς ἑτάροις Χριστὸς δωρήσατο λαμπὰς,
ἔμμενε μὲν ἡγεμόνας ἀπλανέας σοφίης.
μοιρίδιοις Χριστιανοὺς θεοφέρδην ἔργῳ τε νόῳ τε·
ἐμφυὲς ἀχρίσιος δὴ θαλφροσύνη.
πᾶς οὖν χριστοσεβὴς αἰνείτω τὸν θεὸν αἰεὶ,
Δαυίδου χρυσείῳ χερσὶν ἔχων κιθάρῃ·
μαιοσιώνης ἱρῆς ὅδε θησαυρὸς πανάριστος,
ῥοῦμα θεορρύστων πληθόμενον χαρίτων.
πνοῦμ' ἅγιον δι' Δαυίδου τάδε φθέγξατο μούσης,
ἡδυεπὴς ἑλλὼ ταῦτα μεταφράσατο.
παντὶ μέλει, καὶ παντὶ θρόῳ, πλυνὴ χέσι ῥυθμοῖς,
πανσυδὶ μεροπῶν μέλπατε φῶλα θεόν·
ἔστι πανομφαῖος θεὸς, αὐδᾷ πᾶσαν ἀκουήν.
θυμῷ παντὶ μέγαν μέλπατε φῶλα θεόν.

Ν. Γυλώνιος.

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΨΑΛΤΗΡΑ.

Ψαλμὸς ἀ.

Δαυὶδ τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος.

Ὄλβιος οὐ πεπόρδυται δυσεβέων ἐνὶ βουλῇ,
οὐδ' ἴχνος ἐστείξεν ἁμαρτωλοῖσι κελεύθοις,
οὐδ' ὁλοῆς ἔδρῃσιν ἐφίζετο λυμαντήρων·
ἀλλ' ἔχεν ἡϊθέῳ κραδίῃ συμφράδμονα θεσμῷ,
θεσπέσιον νύκλας τε καὶ ἤματα θεσμὸν ἀείδων.
ἔστεται οἷά τε φῦλον ἐφ' ὑδρηλοῖσι κελεύθοις,
καρπίμου δενδέλλον ἑτέρου μελιηδέα καρπόν,
ναιομένοις φύλλοισιν ἀκειρεκόμοισι τεθηλός.
πάντα οἱ ἰθύνοιτο κατὰ χρέος ὅσσα τελέσσει.
οὐ τοῖοι ἀσεβέεσσιν ἀπάλαλοι, οὐποτε τοῖοι·
ἀλλὰ κόνις ἷκελοι, τήν ῥα χθονὸς ὦλεσ' ἀήτης.
τοὔνεκεν εἰς κρίσιν οὐδὲ πολὺ μνησόμενοι ἀλεῖται,
οὐδ' ἁμαρτίνοοι πιστῶν βουλῇσι δικαίων·
οὔνεκεν δυσεβέων βασιλεὺς πάτον οἶδε δικαίων.
τοὔνεκα δυσηνῶν γνώμη προφθέλυμνος ὀλεῖται.

Ψαλμὸς βʹ.

Ἐπιγραφὴς ὁ ψαλμὸς δύρεθη δίχα,
ἀνωμάλως ἢ τοῖς παρ' ἑβραίοις στίχοις·
ἀλλ' ὡς ἢ δευτέρωσε Δαυίδου κρότοις,
ἐπὶ παρ' αὐτοῖς εἶεται ταύτης δίχα.

Γιφθ' ὑφοπλίῳ κενεόφρονα σώθετο φῦλα,
καὶ χαίης βασιλῆες ἀολλίσθησαν ἑτοῖμοι·
καὶ σφέων ἡγερέθοντο δικαιοπόλοι εἰς ἕνα ἰόντες,
παμβασιλῆος ἑοῦ τε κατ' χρισοῖο θεοῖο.
5 δεσμοὶς μὲν κατὰ σῶμα ζυγὸν δεσμὸν θ' ἁρίθμιον αὐτῶν·
ὑψιμέδων θεὸς οὐρανόθεν δ' ἐγέλοιασε τοὺς δέ,
ἐξαθεϊζων τ' αὖ μυκτηρίσατ' ἀφραδέοντας.
τῆμος ἀμειλιχα πᾶσι κοτεσσάμενος καταλέξῃ,
καὶ χόλον ἀμπνείων φρεσπλήδων σύμπαντας ἀπόξῃ.
10 αὐτός μ' ἡγεμονῆα κατέστησεν' ὀπυιήσας,
βυαγρεῖ ἐν ὄρῃ Σιῶνος ἑῷ μεγαλίζων,
ἀγγέλλων βασιλῆος ἐφημίου οὐρανίοιο·
υἱός ἐμοῖο, πατὴρ θεὸς ὕδατα φωτὸς μεσσπόλεις σύ·
ἤματι φωσφάτῳ αὐτός σ' ὑδοκίησα γλυκάδαι.
15 λίστεό μευ, λάχος ὄφρα λάβῃς σύ, δίδοντος ἔθνη μοι,
καὶ γε καταρχοίμην σοὶ πείρατα παίδ' ὑπὸ μιώλῳ·
σιδηρέῃ δ' ἐνὶ ῥάβδῳ τοὺς δέ γε μηλοβοτήσῃς,
καὶ κεραμῆος σκεύη ὅτε σωτείψας·
τῆμος δ' οἱ βασιλῆες ἐφημερίων σωίητε·
20 παιδεύθητε δ' οἱ κρατέοντες ὑπ' οὐρανοὶ ἄκρης·
δείδιτε, δουλοσύνης δὲ κεραίσατε χάρμασι δεῖμα·
καὶ οἱ ἀγάλλεσθε θυμερῇ φρενὶ τέρψιν ἐλόντες.
λάζεσθ' οὖν σοφίης, ἵνα μὴ χώσηται ὁ ἑαυτὸν,
βύσεθέος δ' ἅμα πάντας ἀπορραίσῃτε κελεύθου.
25 ὅτε θυῶς φλογέεντα νόον βαρύθυμον ἐγείρῃ,
πάντες ἀμ' ὀλβιοί εἰσι πεποιθότες αἰὲν ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς ζ.

Δαυίδου λυχνὸν τείτατον μέλος, νίκα φεύγων
ὑὸν Αβεσσαλόνδου, εἰῶ λίπε καὶ σανος ἐδρίων.

Δυσμενέες μὲ ἔσσιδε πολεμήϊοι ἐμοῖο,
πολλοὶ καὶ ἐχθρόμυοί μοι δυσμενέες ἀντιφέρονται,
οὔπνα μοι ψυχῇ τεόθεν βάζοντες φρονεμὴ.
ἀλλ' ἐμέθεν βασιλεῦ σὺ δικηνεκέως πολεμαχίζοις,
κῦδος ἐμὸν γεγονώς, κεφαλὴν ὑπὲρ αὐχένα τείχων.
κικλήσκω βοόων, καὶ ἀπ' οὔρεος ἔκλυεν ἁγνοῦ.
αὐτὸς ἐκοιμήθην, καὶ ἐγειρόμενήδυμος ὕπνος,
δοιαὶ ἔσαν αἱ ἐμὲ βασιλεῖς δυλέξεται ἀγκῆς.
οὔποτε μυριάδας λαῶν πεφοβημένος εἶδον,
αἵ μὲ κυκλώσαντες ὀπιθοδίσωσιν ἀμοχθί.
ἔγρεο, καί με σάωσον, ἐπεὶ πατὲρ ἔσσο ἐμοῖο,
ὅτι σὺ μὲν σύμπαντας ἐλὼς κενεαύχενας ἐχθρούς.
αὐτὰρ ἀνδροκτόνων ἐλοὼς σὺ ἔαξας ὀδόντας.
σεῖο φάος βασιλεῦ, σέθεν ἡ δύλησίν πορε λαῷ.

Ψαλμὸς ϟδ.

Τέτρασι χορδαῖς ψαλμὸς Δαυίδου ἐπύχθη.

Εὐδοκίης ἐμέθεν θεὸς ἔκλυεν δυξαμένοιο·
σφενδόνῃ δὲ ἐπέκλυε, δοιὼς δὲ ἀπάλαλκεν δυσμὸν.
ἵλαθι, καί μευ δῶκε δικεκλυθὲ δυσχολάων.
ἀνέρες, ἐς δὲ πόσον τε φέρετε βαρυπήμονα θυμὸν,
ἐς τί φίλιν μετὰ ἰὼν, καὶ ψεύδεα πάντα πλέκετε.
πῶς δὲ ὅσιον φρεσὶ ζεσθὲ δῶκε ἔδωκε ὃν ἔφυτεν ἀγητὸν·
αὐτὸς ἐπευφρένιος μευ δῶκε βοόωντος ἀκούσοι.
μύνις ἀταθαλίης πεφορεμένοι ὔμμι τεπύσθω.
φρεσὶ ζεσθὲ ἐν λεχέεσσι φίλου μυελήματα θυμοῦ.
θύετε ὅμοῦ δὲ θύματα δίκης βασιλῆα γεραίροι.
πολλοὶ φασὶ τίς ἄμμι φερέσβιον ὄλεσον ὀρέξει·
ἄμμι τε τέκμηρ τὸ χρύσεον στόμα φέγγος ὀπωπῆς,
δύφροσιν ὤπασε κραδίῃ δωρήσαο πᾶσαν ἐμεῖο.
ἐκ σίτου γλυκεροῖο, καὶ ἐκ λαθικηδέος οἴνου,

45 d/ 284

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

οἱ δ' ἀγαπαζόμενοι τὸν οὔνομα καυχήσονται,
ὅτι δικαιοσύνης ὑπωφήτευσα φῶτα γεραίροις.
ἡμέας ἐστεφάνωσας ἀπ' εὐδοκίης κλυτὸν ὅπλον.

Ψαλμὸς ξζ.

Ἕκτον ἀοιδὴν μελέεσι φίλοις Δαυΐδος ἄεισε,
μείλιχον ὑγδοάτης ἀμφὶ μέλος λιγυρόν.

ΜΗ με τοὶ βαρύμοιρις ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσῃ τὴν πολυώδινος ὀργήν·
ἀλλ' ὀλιγοπλίῃ βασιλεῦ ἐλέησον ἐμεῖο·
ἔσσο μοι ἰητήρ, ταρέχου δέ μευ ὀστέα πᾶσον,
καὶ ψυχήν, ἣ πολλὸν ἀπεζομένη δεδόνηται.
καὶ σὺ μάκαρ κοτέων εἴως πότε μείων ἀέξεις.
λῦσον ἐμὸν, μεταθεὶς τερπέτερον κότον, ἢ τορ ἀνάγκης,
ῥύσεο παμβασιλεῦ ἐλεητύος εἵνεκα σεῖο.
οὐς γὰρ ὑπομνήσαιτο σέθεν θανάτοιο πεδιῆς·
οὐς δέ τοι εἰν ἀίδαο βοὴν εὔφημον ἀείσαι.
ἔμπα γεμὼν ἐμόγησα τεὴ στοναχῇσιν ἐμῇσιν·
αἰεί μευ κατὰ νύκτα τεαφόρον λέκτρα λοβύσω,
δάκρυσιν ἠμετέροισιν ὑπέρια δέμνια τέγξω.
μείωις ὑπεβείσατα ἐμεῦ κλονέεσκεν ὀπωπήν.
γηραλέος γυόμην μετ' ἀνσμενέεσσιν ἐμοῖσιν.
ἐργατίναι χάζεσθε ἀπ' αἰθαλίης ἀλεγεινῆς·
οὕνεκά μευ κλαυθμοῖο βοῆς ἐμὸς ἔκλυεν ἑταῖρος.
αὐδῆς ἠμετέρων θεὸς ἔκλυεν ἠχωλάων.
γνωτέρῳ ὑπέδεκτο θεὸς πανυφρέπτατος ἠχῷ.
αἶψα δυσμενέεσσιν ἐμοῖς τεαφόρος τε πεπύθω·
ὦκα μάλ' αἰσχύνοιντο μετασφεφθέντες ὀπίσσω.

Ψαλμὸς ζζ.

Χριστὸν πάρος Δαυΐδον ἐφύβεισεν, αὐτὰρ ὁ μεμφθεὶς,
ποιμένι ὑμνέεται φίλος ὧδα κατ' ἤθεα μούσης·
ἔμπα γεμὼν βασιλῆος ὅλ' ἔπλετο ἔβδομος ὕμνος.

Θάρσιως ὑπορῆ βασιλεῦ σέο παντοτ' ἐπόψω,
ὅτι πάντων λίτομαί σε δικαιόντων με σαώσοις·
μήποτ' ἐφαρπάξῃς λέων ἐμὸν οἷά τις ἥπαρ,
πάμπαν ἀγάλκοντος, καὶ ἀμυνύτορος ὑπερόντος.
ἀλλ' εἰ τοῖον ἔρεξα πάρος σέο μείωσιν ἐγείρω,
ἔρμασιν εἰ συγεροῖσι φέρω κατ' χεῖρας ἀθέσμους,
εἶγε κακῶν ῥέκτῆρα κακῶς ἔσωσα καὶ αὐτός.
δυσμενέων ἄφρικτος ἐμοῖς ἄπο παίχνιος πέσοιμι,
καί μευ ἕλοι ψυχὴν ἐλόων μετ' ἀνίος ἀνήρ,
καί μευ ὀπιτύσοι βίοτον χθονὶ πᾶσιν ἔδοισι,
καὶ κλέος ἀμφιέποντα ἐμὸν κονίῃσι μιήνοι.
ἀλλὰ κοτεσσάμβους βελέων ἀνεγείρεο θώκων,
καί μευ ὑλομβρῶν ἐπιείσεο πίεσιν ἐχθρῶν.
σῇσιν ἐφημοσύνῃσιν ἀνέγρεο κάρτος ὀπάζων,
πᾶσα δὲ κυκλώσθω σὴ μήνυσις ἀμφὶ σὲ λαῶν·
ἧς μάκαρ ἡγήσαιο μετὶ πόρος ὑψόσ' ἀερθείς.
αὐτὸς ἀνάξ λαοῖσι δικασπόλος ἕστηκε αἰεί.
σὺ δίκης κατ' θεσμὸν ἐμῆς βασιλεῦ μετὰ δικάζοις·
καὶ φρενὸς ἡμετέρης ἀγαθῆς ὀπέκειλα τυχοις.
ἀμπλακίης τέλος ἔσαι, ὅτι θύοις δὲ δίκαιον.
νεφροὺς καὶ κρυφίαν καρδίης μυχὰ μοῦνος ἐλέγχοις·
ὡς ὅσιόν μοι ἀνάξ ἐπαρήγυα χεῖρα φυλάσσῃς,
πάντοτε ῥυόμενος μιρόπων ἰθύφρονα φῦλα.
αἰὲν ἀνάξ ὅσιός τε θεμισπόλος τε σοφίφρων,
καὶ θύνει κρατερὸς καὶ ἀνέξικακον λάχε θυμόν,
ὑ δεδαὼς τρηχεῖαν ἑκάστοτε μοῦνον ἐγείρειν.
πάσσαι δὲ σοφίην ἄορ παναόθητον φαεινόν,
καὶ πόζον πανίσθεν· ἐπιμόσσατον γὰρ ἐπόχθη·
ὅπλα γὰρ οἰλομβρου θανάτου τέκτηνεν ἑπ' αὐτῷ·
τοῖσι δὲ καρφοιδοῖς εἰργάσατο πικρὰ βέλεμνα.
δέρκεο νῦν ὠδῖνος ἐὴς ἀθεμίστιον ἔργον·

κύσατο μὲν μόχθον, τέκε δ' ἀμπλακίῃσιν ὀφειλών.
χάσμα μὲν ἔρρωξε, κακὴ δ' ἔσκαψε μένοινή·
ἀλλ' εἰς ὄνθαρ ἔπευξε πέσοι καὶ κοίρεα βόθρον·
καὶ κεφαλὴς οἱ ἄγχος ὀπίσσω ἔμβεν ἐποῖμον,
καὶ οἱ ὑπὲρ κορυφῆς ὀπιβήσεται ὕβρις ἀεικής.
βιδίκιος βασιλῆος ἐπάξιον ἄθλον ἀείσω·
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυρῇ φόρμιγι βοήσω.

Ψαλμὸς ιδ'.

Δαυίδου λιωάθος ὁ δ' ὄγδοος ὕμνος ἐπύχθη.

ΑΦθιτε νωϊτέρης βιοτῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄεσα τι θηητὸν ὀπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐπύχθη.
καί τοι ἀειρωπὲς δύχος ὑπέδραμεν ὄφρα νόον αὐτὸν
ἐκ σώματος βρεφέων ὄθεν λῦσας ἄγνον ἐποῖμον,
πευκεδανῶν ἄχεσιν τε πάτερ σέθεν εἵνεκεν ἐχθρῶν,
ὄφρα κεν ἐχθρὸν ὁμοῦ καθέλοις, ὃς ἀμείλιχος λύσσης·
ὄψομαι οὐρανὸν ὑψοῦ ὃν ἤδρασε δάκτυλα σεῖο,
ἄστρα τε ἠδὲ μήνην οἷς πυθμένα θήκαο χαίτης.
τίς γὰρ ἔην ἀνθρωπος, ἐπεὶ μνώσκεαι αὐτοῦ·
ἢ παῖς ἀνθρώπου, ὅτι οἱ καὶ ὀπίσσοπος ἐσσί;
μείονά μιν ποίησας ἐπουρανίων στρατιάων·
ἀμφιθέρσεψας καὶ κύδεϊ καὶ χαρίεσσιν·
ἔργα τεῶν ἔστησας ὀπιδύνειν παλαμάων.
πάντα δέ οἱ θαλερῆσιν ἄνωξ ὑπεθήκαο ποσσίν,
ἀγρονόμους τε βόας, καὶ ἐροπόκων γένος οἰῶν,
ὅσσα τε καρποτόκον πεδίον καταβόσκεται ἄλλα,
ἀθερίνά τε πετεινὰ, καὶ ἰχθυόεντα γένεθλα,
ὁππόσα ποντοπόροις παρεπιστείβοισι κελεύθοις.
ἄφθιτε νωϊτέρης γένεος οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄεσα τι θηητὸν ὀπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐπύχθη.

Ψαλμὸς ϟϚ.

Δαυίδου κρυφίων, χαρμονῆς ἄφθιτος ὕμνος.

Ἀλήκτῳ καρδίᾳ βασιλῆϊ τὸν αἶνον ἀείσω·
ἔργα σέθεν θνητὰ θεσπεσιοφροσύνως ἀγορεύσω.
ἐν σοὶ θυμοφροσύνῃσιν ἐραστὸν καὶ χάρμα τελέσσω.
οὔνομα σὸν ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω,
δυσμενέος κακότητα μεταστρεφθέντος ὀπίσσω.
ἀμφὶ κατασφήλωντο θεῶν κεκμηκότες ὄσσων.
οὕνεκά μευ κατὰ θεσμὸν ἐπέσσαο λωβητῆρας,
ἀρχὲ δικαιοσύνης βελέων ὑπερέζεο θώκων.
ἔθνεσιν ἠπείλησας, ἄφαρ δὲ διέφθιτο ἀλείτης·
οὔνομα δ' ἐν πάντεσσι διαμπερὲς ἠμάλδυνας.
ἔφθιτο δυσμενέος τεύχεα, πόλιάς τ' ἀνάπαξας.
σοὶ πολλῷ δὲ ὁμάδῳ μνημήϊον ὤλετο πάντη·
αὐτὰρ ἐπουρανίοις βασιλεὺς μάλα πάντοτε μίμνοι.
θῦνομίην σπείσσεν ἑῷ πανυπέρτατον ἕδρῳ·
ὄφρα διακρίνειε δίκῃ κλυτὰ πίσεα γαίης,
καὶ σφετέροις λαοῖσι δίκην ἰθεῖαν ὀρέξοι.
ἀθάνατος θεός ὄβρι δύης ἀνάπαυμα πενιχρῷ,
ἐν δὲ βαρυφροσύνῃς ὑπαὶ ῥόδος ἄρμενος ἔσται.
ᾗπις ἔφις πάντεσσιν, ὅσοι μάθον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκεν οὐ προλέλοιπας ἐῢθρονίους σέο ποιμούς.
ἀναείσω Σιῶνος ἀεὶ φορμίζετ' ἄνακτα·
προπάσας ἀθανάτου πυκινοῖς ἀγλαΐσατε δήμοις·
ὡς σφέων ἐμνήσθη φθιμένων δίζημος αἷμα,
οὐδὲ βοῆς ἀλαῶν ἐπελήσετο πάσχυ πενιχρῶν.
ἀθρανίῃ ἐλέησον ἐμοὶ δηΐοις ἀπερύκων,
αὐτὸς ἀνυψώσας με κατ' ἐκ θανάτοιο πυλάων,
πάντα πύλας Σιῶνος ὅπως τὸν αἶνον ἀείσω.
χηθήσω μάλα σῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς·

ἔθνεα δυσφροσύνησιν ἐπετρώθησαν ἔῃσιν·
ἡ δὲ πάγη κρύπτεσκον, ἐὴ ξωτέρκετο πέζα.
πεύχων δὺθυδίκης βασιλεὺς ἀείδηλος ἐτύχθη·
ἀμφ' ἔργοις παλάμης σφετέρης πεπέδηται ἀγιδής.
εἰς αἰὶ δὲ παλίνορτοι ἀποτρέψαν ἀλεῖται,
ἔθνεα πάντα θεοῖο λελησμένα αἰὲν ἐόντος.
οὐ γὰρ ἀὐαλὲς πῶχος ἀλιωκέος λελάθοιτο,
οὐδέποτ' ἀθρανέων σαθερὴ ῥᾳδαμείβεται ἥβης.
ἔγρεο, μηδὲ βίῃ κρατέων ἀὔθρωπος ἀὐάσσοι·
φῦλα δ' ἀκρίνοιτο πεῶν κατ' ἐναντίον ὄστων.
σῆσιν ἀὐαλὲς ἀγαθὸν θεσμογράφον ἀνῆον ἐπ' αὐτοῖς.
ἔθνεα δί γ' ἠυκομῶν βροτέης ἴστωσαν ἐόντα.
πῆ δ' ὀπιδευομένων πανυῶρτατε τηλόθεν ἔσῃς,
τειρομένων ὀπίκουρον ἀπηώρησας ὀπωπήν;
πῶχος ἰωχμασίῃ φλέγεται κακοεργέος ἀὐδρός.
βουλῇσι φθινύθουσιν ἑᾶῖς ἀλιτήμονες ἄὔδρες.
ἵμερον δ' ὦ μάλα πάντες ἐπευφήμησαν ἀλιτρῶν,
καὶ μύθοις ἀδέμισον ἀρειοτέροις ἐνέποισι.
θυμὸν ἀειζώοντος ἀτάθαλος ὦρορ ἀὔακτος,
ἄπλετα λυσσάων οὐ δίζεται, οὐδὲ ἐρεείνῃ,
οὐδὲ θεὸν βλεφάροισιν ἰωχμάλοισι δοκεύῃ.
πάντοτε δὴ ἀντιάπτοῖσιν ἐλεγχίστοισιν ὀδεύῃ.
ὀφθαλμοῖς σφετέροισι θεοὺς ἠρνήσατο θεσμούς.
ἀῤῥᾶξει δυσμενέων γεγαὼς κακοεργὸς ἁπάντων.
σκέψατο γὰρ φρεσὶ δέεσσι μῦθον κακότητι πεποιθώς.
ῥιγίστοιο δόλῳ ἓ ἀῤῥᾶς σόμα ἕῖο βέβυσται,
γλῶσσαν ἀεὶ δολόεσσαν ἔχῃ ἐφέφορτον ἀὐάτης·
ἕζεται ὁρμαίνων λόχον ἀφνῄοῖο θοώκοις,
βυλαῖς κρυπταδίῃσιν ἀὐάπτου ἐξεναείζων.
αἰεὶ δὴ ὀφθαλμοῖς ἐφιδέρκεται ἄὔδρα πενιχρόν.
ὡς δὴ ὁλοὸς ξυλόχοισι λέων κακὰ μήδεα πέμπει,

θάσσον ὅπως ἐλεεινὸν ἐφαρτάσῃ πεδίκτῳ,
βυλῆς ἁρπαλέης ἵνά μιν, ὁθ' ἡμέρα τελέσσῃ,
ἐν ᾧ λίνῳ δολόεντι κακὸν ξ' ἀμήσεται εὐξη.
ἀλλ' ἀέστι κεκωφὰς σὴν ἀὐδὴν καλέζοιτο πενιχρῶν.
εἶπε γὰρ ἀρχαίων ἀμνήμονα μὴ πιν ἀνάκτες,
καί οἱ ἀπεσκάφθαι πανδερκέα πάμπαν ὀπωπήν.
ἔγρεό μοι βασιλεῦ, παλάμαιω δ' ὑψιτον ἄειρον,
μηδὲ βοῆς μογερῶν ὀπιλήθεο παῖζω πενιχρῶν.
οὕπιε κακορρέκτης ἐρέθη θεὸν ἀμὲν ἐόντα·
εἶπε γὰρ ἐν σήμασιν ὅτ' ἀνέπ δίζεται εἶναι.
εἰσορόᾳς ὅπ μόχθον ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἀέξῃς,
ἰφανόων παλάμῃσιν ἑλεῖν ἀέκοντας ἀνάγκῃ.
μὴ γὰρ σι ποθλέσσιπεν ἀνὴρ ἀχρήμονα φῶτα,
ἢ πάρος ὀρφανικῷ ὀπιπάρροθος αὐτὸς ἐπύχθης;
φωτὸς ἀνὴρ κρυερῷο βεκχίονα λεπτὰ κεάσσοις.
οὐδὲ τέλος κακίης γε τῆς δίζήμενος βύροι.
ἀλλὰ θεὸς μὲν πᾶσι δίκαιος βασιλεύει·
φῦλα κακοφροσύνης σφετέρης ἀπολοίατο γαίης.
οὐρανέων θεὸς αὐτὸς ἐπεκρήηνεν ἐέλδωρ.
πῶς δέγ' ἑτοιμότατον κραδίης πόθον οὔασιν ἔγνω·
ὄφρα κεν ὀρφανικοῖσι καὶ ἀκλειέσσι δικάζοις,
ἀνθρώπων ἵνα μή σις ἔχῃ μεγαλαυχέα χεῖρα.

Ψαλμὸς ιζ.

Δαυίδου δέκατος πολυάριτος πέλει αἶνος.

Πῶς ἐρέῃ τις, ἐμεῖο θεῷ θαρσέα θυμὸν,
σχεδὸν ὀρεσιβόπισιν ὅπως θρώσκοντα νομῆσι.
πόζα κακοὶ πανύοισι, βέλεμνα δὲ θέντο φαρέτρῃ,
ἰθυνόοις ὀρφνῆλεν ὀιστεύσαι μεμαῶτες·
ἀφραδέως καθελόντες ἄνδρ' τεκτήναο πομμύ.
ἀλλά μ' ἔϊσον ἔρεξε θεῷ μεμβλημένος ἀνὴρ·

νῶν παμβασιλεὺς πολυκυδέντι ἀνάσσων,
οὐρανὸν ἀστρόεντα λαχὼν ὑψαύχενα θᾶκον,
φῶτα μετ' ἀκτέανον πανεπίσκοπον ὄμμα ἔτεινον·
καὶ βλεφάροις βροτέης ψυχῆς διζήμορος ἔργα.
αὐτὸς ἀνὰξ ἀγαθόν τε καὶ οὐλοὸν ἄνδρα δικάζει.
ὃς δὴ ἄδικον φιλέει, ψυχῆς ἔντεν ἐχθρὸς ἐπύχθη.
οὐρανόθεν χαλεποῖς λίνα φθισίμβροτα πέμπει·
πῦρ, θεῖόν τε ὄμου, καὶ ἀμειδέος ἄσθμα θυέλλης,
σφωΐτερόν πλεκτὴν πολυπήμονος αἶσα κυπέλλου.
ὅτι δίκαιος ἀνὰξ, μάλα τ' ἀδίκοιν ἀγαπάζει.
καὶ οἱ ἀευθέιαν ὁδὸν φήσασ' ὀπάσσει.

Ψαλμὸς ιαζ.

Εν δέκαπτον Δαυΐδος ἐς ὀγδοάτῳ ἔφαΐ ἠώ.

Μοῦσε σάω μ'· ἔσσον γὰρ ἄδην ἔφθιτο φῦλον.
ἔργα δὴ ἀληθέας μεροπίδος ἀλεπρίζης.
μύθοις ματαίοις ἑπάρου ἕκαστος πρὸς τὸν ἑταῖρον,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο δόλοις φρεσὶ μητιόωντες.
ἐξολέσοι θεὸς αἶψα δολόφρονα γείλεα πάντα,
καὶ μεγαλαυχέα γλῶσσαν ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
πάντας ὅσοι γλώσσησι δυηέρθιτον ἔχουσι,
καὶ φρεσὶν ὠΐσαντο φέρειν ὑπὲκ χείλεσιν ἔργα,
πῆς βροτὸς ἐξ ὑμέων βασιλεὺς ἄχραντος ἐπύχθη.
εἵνεκεν ἀγλεαέων μογερῶν σοναχῆς τε πενιχρῶν,
αὐτὸς ἀναστήσεται ἀνὰξ ἐπίνδυσε κράτησε,
θήσεται τε φόως ἀναφανδά τε φέγγει ῥέξαι.
μῦθοι θεσπέσιοι, μῦθοι γεγάασιν ἄθικτοι,
ἀργύρῳ ἰσόμοροι φλογερῇ δυνηθέντι καμίνῳ,
μοίρας πλειοτέρας κεκαθαρμένῳ ἑπτὰ ἐπ' αἴσαν·
ἀλλ' ἡμέων ἐν πᾶσι φύλαξ φρυκτός τε φανείης,
ἔντεν ἀνὰξ καὶ μέχρις ἀτερμαίτοιο βιώνης.

ἄσχασιν δυκύκλοιο δόλου σείχουσιν ἀλεῖται,
ὡς ἀγαθὸς μερόπων ῥύεαι ὡρήσιν ἀέξεις.

Ψαλμὸς ιβ.

Δαυίδου κρατερὸιο δυωδέκατος πέλεν ὕμνος.

Τίπτε τόσον μεγαλωστὶ λελασμένος ἔπλευ ἐμεῖο.
μέχρι τίνος βασίλφαν ἀποσρέψας ὀπωπήν·
μέχρι τεῦ ἠμετέρη μῦθεα φρενὶ μέρμερα πάσω,
ὠδίνων φρεσπίδεσιν ὁμοῦ νύκτας τε καὶ ἤμαρ·
μέχρι τεῦ ἐχθρὸς ἐμεῖο καρήατος ὑψόθι θείνει.
ἀλλ' ὄπιδέρκεο θᾶσον, ἐμῆς τ' ὀπικέκλυθι φωνῆς·
δὸς φάος, ὄφρ' ὕπνον πεφύγω θανάτοιο τοκῆα,
ὄφρα μὴ ἐχθρὸς ἐμὸς μέγ' ἐπεύξεται, ὥς με δαμάσας·
αἴκεν ὀεινοίμιν, κεχθοίατο δηΐοι δῶρες·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἦτορ ἐγχρω.
πάντοτε γηθήσωμι μετ' φρεσὶ σῇσιν ἀρωγαῖς,
δύερκτῇ βασιλῆϊ πολύλιτον ὕμνον ἀείσω,
οὔνομα δ' ὑψίσου λιγυροῖς μολέεσιν ἰλήω.

Ψαλμὸς ιγ.

Δαυίδου ἀθεναροῦ τριςκαιδέκατος πέλεν ὕμνος.

Οὐκ εἶπεν θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν σήθεσιν ἄφρων·
αἶψα τεκλαίνων συχερὸς καταφαίνεται ἔργοις.
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς δυνομαίων.
πολιὴν ἀρανόθεν βρότεον σκοπιάσατο φῦλον,
ὀφθαλμὸς πῆς αἴκε θεὸν δυζήμενος εἶη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμῆ δεδμήατο λαοῖσι·
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς δυνομαίων.
τῶν δ' ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφεράδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες, ὅπως δύαλθέα σῖτον.
ἀφραδέως ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι·

δμαίνεσκον ἄδλω ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὡς θεὸς ἐν μέσσῃσι δικαιοτάτῃσι γυέθλης.
ἀκλεαίων μήμοι πὶς ἀπιμήσῃ μεείμνας,
οὕνεκεν ἀθάνατος κείνων θεὸς ἦπὶς ἐπύχθη.
πὶς πόροι ἐκ Σιῶνος ὄπ' ῥόδον Ισραήλ,
λαοῦ ὅταν σχέψῃ θεὸς κῆ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω φιλέσιον Ισραῆλος.

Ψαλμὸς ιεδ.

Δαυίδου πινυτῦ δέκατος καὶ τέτρατος ὕμνος.

ΤΙς κλισίης ἄφθαρτε φιλαυλίσοιτο τεῇσιν,
ἢ σέο ναιετάοι ὄρεος ἀχεαύτοιο.
δύδικίη καὶ ἀκηεσίῃ μεμελημένος ἀνὴρ,
σήμασιν δυαγέεσσιν ἀεὶ νημερτέα βάζων,
ἐκπάγλως δολερῆς συγέων μηεδήματα γλώσσης.
ὅς κακὸν ἀ τέκμηνεν, ἑῷ δ' ἔρραψεν ἑταίρῳ.
οὐδὲ κακοῖς νείκεσσιν ὀνειδείοισι θυραῖον.
μορμηνὸν βασιλῆϊ κακορράφες ἔπλετο φῶλον.
τοῖς δ' ἄρα δμαίνοισι θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζοι.
ὅς δέ κέ που ὁμόσσῃ καὶ ὅρκια πιστὰ φυλάξοι.
μηδὲ τόκον δυσάλυτον ἑᾷς παλάμῃσιν ἀγείρῃ,
μηδὲ δίκῃ βλάψῃσιν ἀναίπον ἀνέρα δώροις·
οὔποτ' ὀλισθήσῃ ἔμπεδον βιότοιο θυέλλας.

Ψαλμὸς ιεδ.

Δαυίδου χαίεντος ὅτε σήλης ἐείπμου,
τοῦδὲ δεκάτῳ πέμπτον τῦτο μέλος λιγυρόν.

ΑΦῆτε φρούρησόν με, ἐπεὶ σύμευ ἐλπὶς ἐπύχθη·
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, σύμευ θεὸς ἔπλεο μοῦνος.
οὐδὲ γὰ ἡμετέρων ἀγαθῶν ὄπιδεύεαι αὐτός.
ἥπιτιὰ ὁσίων χθονίοις ἀνέφλυε φυέθλῃσιν.

παρθένος πτυτῆς τε μὴ σφίσι μήδεα θυμοῦ.
ἀθρανίαι πλήθουσι, καὶ ὃν σφίσιν εἰσὶ ταχεῖαι.
ἀνδρῶν δυσεβέων ταχιναὶ βεβέλθασι νοῦσοι.
νόσφι φόνων ἀδίκων, κλισίας σφέων εἰς ἓν ἀγείρων,
οὐλομά τ' ὀκ πορφυρέων ὑ χείλεσι μύσταμαι αὐτῶν·
αὐτὸς ἀνὰξ κλῆρος καὶ ἐμοὶ πέλει ἄμπα κυπέλλου.
αὐτὸς ἐμοὶ βασιλεὺς ζωαρκέα κλῆρον ὀπάζων.
χοῖνοί μοι κρατερῶς ἐφορμίσθησαν ἐπ' ἔργοις.
καὶ γὰ κλῆρος ἐμὸς κρατερὸς καὶ πιὸς ἐπύχθη.
μήτιος αἰνήσω πτυτῆς βασιλῆα δοτῆρα,
παννύχιος νεφροῖσιν ἐφ' ἡμετέροις ἐδαμάσθη.
αἰὲν ἀγεξιτῆρα θεὸν ποτιόσομαι ἀντίον,
δεξιτερῆς πορτάροιθεν ἐμεῦ πέλει, ὥς κε μὴ ἐρείδω.
τοὔνεκεν ἰαίνθη κραδίη, γήθησέ τε γλῶσσα·
δὴ δέμας ἀμπαύοι τὸ φίλον δέμας ἐλπίδι χάρων·
οὐνεκεν ὐ ψυχὴν αἰδηλεύσεις ἐμοῖο·
οὐδ' ὅσιον φθαρτοῖς ἐναρίθμιον ἀνδράσι θήσεις.
δύαλέος σήμηνας ἐμοὶ βιότοιο κελεύθους·
ἀφροσυνῆς με μάκαρ πλῆσον μετὰ σεῖο προσώπου·
δεξιτερῇ σέο τέρψις ἀειζώουσα τετύχθω.

Ψαλμὸς ιε.

Εὐχὴ Δαυίδου ἐκκαιδέκατος πέλει ὕμνος.

Κλῦθί μου δύδικίης πανυπέρτατε δῶτορ ἑάων,
ἱκεσίῃσί τε ὄμμα, μάκαρ, πανύσσας ἐμῇσι.
κέκλυθι ναϊτέρης δολερῶς ὑ χείλεσιν ὐχῆς.
ὀκ σέθεν δύθέσμοιο δίκης τέλος ἄμμι φανείη.
ὄμματά μου δέρκοιντο πελὼ ἰθὺν ἀπαρτόν.
ἔγνως με κραδίῃ, δεδαὼς δ' ἐσκέψαο νυκτός·
καί με διοπεύων καθαρὸν πυρὶ πολλὸν ἐφεύρες·
ἔργοις δυδρομέοις ἵνα μὴ στόμα παίχῃ μιήνῃ,

σῶν χάειν ἀπείπτοις ἐπ' ὠν ἐφύλαξα κελεύθους.
ἴχνεσι σῆς ἀγαθοῖς τὸ ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδοις,
ὄφρα κε ῥιζωθέντες ἐμοὶ πόδες ἄσφαλοι εἶεν.
αὐτὸς, ἄναξ, ἐβόησα, φίλης δ' ἐμέθυ ἔκλυες αὐδῆς.
κλῖνον ἐμοὶ τεὸν οὖας, ἐμῶν δ' ὑπάκουσον μύθων.
θαυμάσιὰ μοι ἄφαινε τὰ σὰ οἰκτίρμονα βουλὰ,
ῥυόμενος σύμπαντας ἐπιπλομένοις σέθεν ὀργῇ.
ὄφρ' ἔτι, οἱ μεμάασιν ἐμοὶ κακὸν ἐν σὸ χερεὶ,
σῖά τε ὀφθαλμοῖο μάκαρ γλήνεα με φυλάσσοις.
σεῖο πολυζήλων σκέπαϊ πτερύγων με πυκάζοις
ἐξ ἀνδρῶν ἀνόμων, οἱ μοι κακότητα τέλεσσαν.
ἐχθροὶ θυμὸν ἐμοῖο περιστεφόωντες ἔρυκον,
ἀφρήκτοιο κόρου σφετέρῳ συνέργον ἀγοιφῷ.
ὣς τόμαπ κρυόεσσαν ὑπὲρ βασιλῆα κατέλεξαν.
οἱ μέ ποτ' ἐξελάσαντες, ἐκυκλώσαντο μολόντες·
ὄμματα κατέπηξαν ἐπικλίναντες ὀπωπήν.
ὡς δὲ λέων μεθέπουσιν ἐπιμοιτήσιν ὀπηδεῖν,
εἰσάμενοι σκύμνῳ σκύτινον λοχὸν ἀμφιέποντι.
ἔζεσε, καὶ φθαίμβος χθονὶ κὰπ βάλε γούνατα λύσας.
δυσσεβέος μάλα θυμὸν ἀφαρπάξειας ἐμεῖο·
φάσγανον ἄμφηκες δηΐων ἐξαίνυσο χερός.
ἐξ ὀλίγων με σάωσον ἀπὸ χθονὸς ἄφθιτε ποιμὴν,
δυσσεβέος σκεδάσσας ἐπὶ ζωοῖς δολομήνης.
ἦσι κρυφίων ἔπλησαν εἰῶ πολυχανδέα νηδύν·
πλησθέντες σιάλων, λίπον ὑάσι λείψανα δαπτῆς.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆϊ μετ' ὀδίκοις φοφανείην,
ἄρμιον ἐς κόρον ἄμμι φανὲν σέο κῦδος ἐπόχθη.

Ψαλμὸς ιξ.

Δαυίδου θεράποντος ἐπουρανίου βασιλῆος,
τοῦτο μεγαθενέος βιοτῆς τέλος ὡς πρὶν ἔειπεν·

ὁππότε δυσμενέων μιν ἄναξ ἀπελύσατο πάντων,
Σαοὺλ τ' ὀλοοῖο λιλαιομένου μιν ἐλέσθαι,
ἔφθ' ἅμα τῇ δέκατον τροφόεσσα πυθμαίνι κῦμα.

ΚΑρτος ἐμοὶ, σὲ γὰρ οἷον ἀεὶ θεὸν ἀμφαγαπάζω·
αὐτὸς ἔρεισμα καὶ ἄλκαρ ἐμὸν καὶ ἀρωγὸς ἐπόχθης.
ᾗπις ἐμὴ τελέθεις, καὶ ἐμὴν ὑπαπάρροθος ἔργων,
ἄῤῥηκλον βιότοιο κέρας καὶ ὑπέρμαχος ἀγκή.
ὑμνείων σε λιτὰς, ἀλίων ἀπὸ χεῖρας ἀγύξω.
ὠδῖνες θανάτοιο περιστέφοντο βαρεῖαι·
χείμαῤῥοί τ' ὀρόθυνον ἀμηχανοι ἀμπλακιάων.
ταρταρείων με ὠδῖνες ἐκυκλώσαντο βερέθρων·
πλεκτὰ δέ με προὔπεμψε πανημερίος λίνα πότμου.
αὐτὰρ ἐγὼ κίκλησκον ἐπιγθόνιος θεὸν ἀτὴν,
ὑψιτενῆ βασιλῆος ἀρηγόνα χεῖρα βοήσας.
βυαγέος καλέοντος ἐμὸν θρόον ἔκλυε νηός,
φθόγγος ἐμὸς δύνειεν ἐς οὔατα πρὸς θεῖον.
ᾤχθη βεβαρηὼς δεδονημένος, θῶμος δέ μιν εἷλετο πᾶσαν·
ἔκπαγλον ἠλιβάτων ὀρέων τετάρηκλο θεμεθλα,
θεσπέσιον θῶμεύοντα χόλον καὶ μιλτὶν ὀδάκλος.
ἀθανάτου κοτέοντος ἀπείλητος ὄρνυτο καπνὸς,
καὶ πυρὶ λαμπόμενον μάκαρος σθένος ὦρτο προσώπου·
ἄνθρακες δ' αὐτοῖο πυρίφλεγέθοντες ἀΐπτην.
ὑψιτενῆ κατέπαλτο πόλον φλογοειδέα κλίνας·
ἀθανάτου πεφόρητο γνόφος ποδὶ ποσσὶ θεῖο·
ἐμβεβαὼς ὀχέεσσιν ἑοῖς πεπότητο χερουβίμ·
ἴπτατο βυκλάων ἀνέμων πτερύγεσσιν ἀερθείς,
κευθόμενος κνέφαϊ· τὸ γὰρ ἤθελεν ἄγκαρ ἑλέσθαι.
ἀμφὶ δὲ κυκλώουσαν ἀγακλέα σῆκε καλύπτρην,
οἷά τε δὴ αἰθερίης νεφέλης κεκρυμμένον ὕδωρ.
ὥρμηθεν νεφέλαι σφετέρων ὑπὸ μόρμυγγαων·

ἄνθρακες

ἀνθρακες ὀρυμδμοιο πρὸς μίγνυντο χαλάζῃ.
τῆμος ἐ ρόντησεν καὶ ἐπ' οὐ ρανόθεν δεὸς αὐτός.
ἀθανάτη δ' ὑψιστος ἀπ' αἰθέρος ἴαχεν αὐδῇ·
δεκατεσσοι ἐκέδασεν ὀπιδοχόωσιν οἰστοῖς·
παῖτες ἀμ' ὠείνθησαν ἰῶ ἀστεροπῆσι θαμειαῖς·
ὑδροπόκοι δ' ἀνέπλον ἀκηεσίοι τότε πηγαὶ,
καὶ πάντες εἰ ωλα θεμείλια φαίνετο γαίης.
ἄφθιτε σὴ γὲ ἄπαντα τοδειδομένοισι ἐμοκλῇ·
πνεύματος ἐ ποίνητο τεοῦ τόσον ἄθμα καὶ ὀργῇ·
ὐρανόθε τοδένεικε, δοῶς δέ με ῥύσατ' ἀάσκης.
ὃκ ἐῢ πολυσμαερέων με δοῶς τοδοσδέκτο ρεέθρων.
ῥύσεται ὃκ ἀνίω μ', οἱσιν τοδεώσιος ἀγκὴ,
ἀνδρῶν τ' ἐχθομένων, ὅτι φέρτεροί εἰσιν ἐμεῖο·
ἠπεδανῶ τοδύτυφαν ἐν ἤματι θωρηχθέντες,
καὶ μευ ἀνάξ τοδομάχιζε, ἐπεσσύμενος δ' ἐρωῇ·
θαρσαλέον δ' ἔσησεν ἐπ' ἀνυχόροισιν ἀπαρτοῖς.
ῥύσεται ὃκ ἀνίων μ', ἀπὰρ συνέοντας ἑλέξῃ.
μαθὸν ἐπ' ἀνσικὴν καὶ ἐπάξιον ἀνχος ὀπάζοι,
ἡμετέρω τόδε κέρδος ἀκηεσίης παλαμάων.
οὕνεκεν ἀθανάτοιο φίλας ἐφυλαξα κελεύθους·
ἀδὲ νόῳ τοσσαμέλιξ ἕτερον θεὸν ἀδὲ γένηαι.
οὕνεκά οἱ ζωοῖς ὁρόω φρεσὶ πάντε θεσμοὺς,
οὐδέ οἱ ἀχραάντων φυλακὴν λίπον ἀνομιάων·
καὶ οἱ ἀμφιμίτοισι παρέσσομαι ἴχνεσιν αἰεί·
ἀμπλακίης ἀπαλεύσε νόον βασιλῆϊ φυλάξω.
μαθὸν ἐπ' ἀνσικὴν καὶ ἐπάξιον ἀνχος ὀπάζοι·
ἡμετέρων δέρκοιτο ἀκηεσίων παλαμάων.
λίῃ ὁπίων ξωτέειδος ἐὼν, ὁσίος κε γένοιο,
καὶ κε νόῳ ξωτέοντι μάθοις παρ' ἀθῴου ἀνδρός·
ἐσθλὰ δ' ἀνέει πάντα μεμιγμένος ἐσθλὰ ἀκούσαις·
ἀδὲ πάλιν τροπέοι παρεὼν βροτὸν ἀνσροφος εἶναι.

αὐτὸς λαὸν ἀεὶ χθαμαλόφρονα ῥύεται ἄτης·
ὀφθαλμὸν δ' ἀκόρητον ὑπερφιάλων δμαώσας.
αὐτὸς λύχνον ἐμὸν πολυφεγγέα πάντοτε τεύξοις·
ἄμμι δ' ἐπαντάφοι δνοφερὸν κνέφας ὀκ σίθεν αἴγλη.
νθύμασι σῶ περθφύγοιμι κακὸν πολυπήμονα πίρλω·
πύργον ὑπερβαίλω πίσσιος θεῷ αἰὲν ἐόντι.
ἀθανάτου βασιλῆος ἀκήρατοί εἰσι κέλευθοι·
καὶ μῦθοι πυρόεντες δμαζείοισιν ἄνακτος.
πᾶσι δὲ ὑπερθλύουσιν, ὅσοις πέλει ἔλπὶς ἐπ' αὐτῷ.
τίς μάκαρ ἀθάνατος, πλὴν ἀθανάτου βασιλῆος·
ἠὲ τίς ἡμετέροιο θεοῦ θεὸς ἐκτὸς ἐτύχθη.
ἀμφιβαλὼν μ' ἔζωσε θεὸς περιώσιον ἀλκήν·
θήκατο δ' ἡμετέρην καθαρὴν καὶ ἄμωμον ἀπαρπήν,
πεύκων ὠκυπόδεσσι πόδας κεμάδεσσιν ὁμοίους,
αὐτὰρ ἐφ' ὑψίσοισιν ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδων,
χεῖρας ἐμὰς βελεσίν τε μαιμπολέμοις τε διδάσκων.
παλχάλκειον ἔτευξε βιαχίονας ἠΰτε τόξον.
καὶ με πόρες μερόπεσσι φόως ἀλκτῆρά τ' ἀνάγκης,
καὶ σέο δεξιτερὴ περθμος ἔπλετο παντὸς ἐμεῖο·
σεῖο μάκαρ βουλῇσι κραδίλω ἰθύνομαι αἰεί.
παύποτε κυδάνειρα τὴν βουλήν με διδάσκει.
ἔμπεδον ἴχνος ἔχω, σὺ δ' ἐμὰς ὤρινας ἀπαρπάς.
οὔ τις ἐλαυνόμενόν με δρόμῳ παρελεύσεται ἐχθρῶν.
οὐδὲ βίης λήξαιμι, πάρος λήξωσι δαμέντες·
οὐδὲ πεζομάχοις σαφερὸν σφίσιν ἴαχεν ἴχνος,
ἀλλὰ ποσὶ δ' ἐμπαγέντες ὑφ' ἡμετέροισι πέσωσιν.
ὤρεξάς με κόρυσσας ἀείσοπόνῳ χερὶ δῆσαι,
ἀμπλακίας ξυνέδησας ἐμὰς ὑπένερθε πεδίλων.
δυσμενέας πεφόβηκα φυγῇμ' ὑπὸ νῶτα βαλόντας,
αὐτὰρ ἀπεχθαίροντας ἀδευκέι πέφνον ὀλέθρῳ.
αὐτοὶ μὲν βοάσκον, ὁ δ' οὐ σφίσιν ἦεν ἀμύντωρ.

ἀθάνατον καλέεσκον, ὁ δ' οὐκ ἀίεσκε λιταῶν·
τὸν δ' ἀλιχμήσαιμι ἄπο χθόνα ὄντα θυέλλης,
πηλὸν ὅπως πέζησιν ὑποστίψαιμι κελεύθοις·
δημοτέρων ἔρεβός με διχοστασίης τε σαώσεις,
καί με καταστήσας ἀρχὸν κοσμήτορα λαῶν.
λαός ὃν οὐκ ἀγνώσατο, θέτο μοι ζυγὸν οὐχένα δοῦλον·
ὕασιν ἠμετέρῃσι τ' ἐχυπτιόωσι δέξατο φωνήν·
δηϊοδαποὶ γενεῶται ἐπεφύσαντό με παῖδες,
μαψιδίως μ' ὑπέρας ἔβαν δηΐοισιν ἴῃς,
πάντοτε χωλεύοντες ἐὼν ἀπάνευθε κελεύθων.
ζώει ἐμοὶ βασιλεύς, καὶ ἀεὶ πολύαινος ἐπεύχθω·
ἠμετέρου βιότοιο θεὸς παντάρκατος εἴη·
ἔκδικος αἰὲν ὁμῶς μεγαλωστὶ δηΐοις κεραΐζοι·
ἠμετέρῳ δαμάσας θεοτερπεῖ κάρτει λαόν·
χωομένων κακότητος ὑπ' ἀμπυκίοις με φυλάσσοι·
ἀλλ' ἐπαειρομένων βασιλεῦ πολὺ φέρτερος εἴης·
ἀνέρος ἐξ ὀλοοῖο κακορράφιής με σαώσοις.
τοὔνεκα σὴν ἀναφανδὰ δίζομαι ἔθνεσιν οἶμον·
ὄνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω·
οὐνεκα φέγγος ἄφεσας ἀρεξίκακον βασιλῆος·
ἀθανάτῳ δ' ἐλεημοσυνάων τεκτήναο χρισῷ
δαυΐδῃ, καὶ τοῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμ. ιη'.

Ὀκτωκαιδέκατος Δαυΐδου ψαλμὸς ἐπεύχθη.

Ὠγύγιοι ἄφθιτον οὖδας ἀπαγγέλλοισι θεοῖο
χεῖρες δ' ἀθανάτων ἔδος ὠγύγιον ἔργα λιγαίνει·
ἦμαρ ἐπιμήνεται λόγον ἀρρήτοιο θεοῖο,
καὶ νὺξ ἀμβροσίῃ σοφίῃ ὑπεθήκατο νυκτί·
οὐδ' ὁδὸς ἀγλωσσος ἔβη πολιῆς, οὐδέ τι μῦθοι,
ὧν αὐδὴς λελάθοντο καὶ οὐκ ἀΐοιεν ἀπάντων·

σφωίτερος μὲν φθόγγος ὁλίω μετινίασσε γαίαν,
καὶ μῦθοι πεπότηντο δι᾽ ἔκλυτα πίσσατα γαίης.
σκηνὴν ἠελίῳ παρεθήκατο δυμήεσσαν·
λαμπόμενος δ᾽ αὐτὸς θαλάμων ἀπὸ νυμφίος ὥρτο·
εἴκελα γηθήσας δρόμον πλέσσαι γήθησε·
ἔξαρχος ἔπρωθεν· ἰὼν περιελεύσεται ἄκρης·
οὐδέ ἔ θ᾽ ὃς κε φύγῃ φλογερὴν ἀκτῖνα φανεῖσαν.
θεσμὸς ἀκηράσιος ψυχροτρόφος ἔστιν ἄνακτος,
πιστὴ μαρτυρίη, σοφίην βρεφέεσσι φυτεύει.
εὐφροσύνην κραδίῃσι δίκαι πέλουσι θεῖαι·
ὀρθαὶ σήκωσαν καὶ ὄμμασι φέγγος ἀέξει.
θέσπιν αἰὲν καθαρόν τε καὶ ἔμπεδον ἔπλετο δεῖμα·
ἔργων δὲ δικαίας παναληθέας αἰὲν ἄνακτος,
χρυσοῦ καὶ ψηφῖδος ἀρειοτέρας ἐεπτμοι,
καὶ πολὺ περπτοτέρας μελικηδέος ἠμεροέσσης.
τοῦτα τοὶ θεράπων κεχαρημένος οἶδε φυλάσσειν,
μισθὸν ἔχων φυλακῆς ἀγαθῶν περιώσιον ἔργων.
τίς κεν ἀναγνοίη πλημμύρεας ἀμπλακιάων·
αἰὲν ἄναξ κρυφίων με καθαρὸν ἀπαύδησον ἐρύκοις·
μηδέ μοι ὑβριστείων κτεάνων φρεσὶν ἵμερος εἴη·
εἰ μή μευ κρατέοιεν, ἀμώμητός κε γενοίμην,
νηλέος ἀμπλακίης τε μεγαλοσθενέος τ᾽ ἀλεγεινῆς.
μῦθοι δὲ εὐδοκίῃ μεμελημένοι ἰθύνοιντο.
καὶ σεῦ ἐμῆς κραδίης μελέτη καπνοῦ ἀντίον ὄσσαν·
αἰὲν ἀγεσσίπορ καὶ ὀλοίῳ ῥόδου ἔπλεο ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ιθ̃ζ.

Εἰς τὸ καὶ σὲ κατὰ Δαυίδου ψαλμὸς ἐπύχθη.

ΕΥξαμένῳ θεὸς ἤκουσέν μευ ἀνάγκης,
καὶ σεῦ Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄφθιτος εἴη.
ἐξ ἁγίου κατόπιν φίλιον ἐπάσσεν ἀρωγήν.

ἐκ σ' ἐφάπτης Σιῶνος δεξίκακος πέλας ἥξοι.
αὐτὸς παντοίης σε ἐπεμνήσατο θυηλῆς,
καὶ σέο καρφομένω θυσίαν πλήσειεν ἀγοιφῆς.
πάντα τοι ἀθανάτοιο κραδίη μεμελημένα ῥέζοι,
πᾶσαν ἀναπλήσαι τελὼ ἱεροπρεπέα βυλίω.
σεῖο φρεζώω κραδίῃ κεχρισόμεθ' ἀγκῇ·
ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλαυχέες εἰσόμεθ' αἰεί.
πάντα τεῶν πλήσειεν ἀναίσιμα δῶρα λιταῶν·
νῦν ἐσάλιο ὡς χρισὸν ἑὸν θεὸς ἐξεσάωσε·
καὶ οἱ ἀπ' ὑψηνόθεν μεμαὼς καλέοντος ἀκούσῃ.
κλεινὸν δεξιτερῆς σφετέρης σὺν καρπεῖ φέγγος.
οἱ δὲ μὲν οὖν ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτες,
ἡμεῖς δ' ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλιζόμεθ' αἰεί·
οἱ δὲ πόδας πεπέδιλντο, πάθον δ' ἔκπαγλα πεσόντες·
ἡμῖν δ' ἐγρομένοις ἰθύνετο πάντα καὶ ἆσαν.
ἄφθιτε καρτερόθυμον ἀεὶ βασιλῆα σάωσις,
εἰσαίοις δ' ὅτε δή σε λιταζόμενοι καλέσαιμεν.

Ψαλμὸς ϰϛ.

Δαυίδου κλυτὸς ὕμνος εἰκοσὸς πέλει ὕμνος.

Αἰὲν ἄνακτ' ἄχραντε, σεῦ σὺν καρπεῖ χαίροι,
καὶ σέο γηθήσειεν αἰὲν κῆρ' θυμὸν ἀρωγῇ.
σοὶ γὰρ καὶ ψυχῆς κεχρισμένον ἦδος ἔδωκας,
δὶς χωλὸν δ' ἐτέλεσας, ἅλις δ' ἔλε χείλεσι καρπόν.
μειλιχίης γὰρ ὕπερφας ἐπ' εὐλογίης μιν ἀείνως·
στέμμα λίθων μεγάρων κεφαλῇ ἐστέψαο τοῖο.
ῥιστὴν βιοτὴν δι' ζημιώω ἐκλυάλιξας,
ἤμασι μακεδανοῖσι διηνεκέως βίον ἧκεν.
κοῦδος ἔχ' σὺν καρπεῖ δεξικάκου σέθεν ἀγκῇ·
καὶ οἱ ὑπερτείλω, καὶ πλέον εὖχος ὀρέξοις.
πάντ' ἀπέρματον καὶ ἀγήραον ὅλεον ὀπάζοις.

χρόμασι δ' ἐφράγνοιτο τεῷ μάκαρ ἀμφὶ προσώπῳ.
ἤπωρίῃ ἀνέθηκε θεῷ μεγαρώτερος ἐσσὶν,
ὑψίσου δ' ἐλέῳ πολυθαρσέας ἤεσε πέζας.
αὐτοβίοις ἅμα πᾶσι τεῷ ὀπὶ χείρεα κορύσσοις,
δεξιτερὴ σὸν πάντας ἀπεχθαίροντας ἐφύρει.
σεῖο καταφλεχθεῖεν ὑπ' ὄμμασιν ἴσα καμίνῳ.
ἐν δέμας τῷ πυρόεντι κότῳ συμπάντας ἀτύζοις,
καὶ σφέας ὀλλυμβοῖς δηλήσεται ἀκαμάτη φλόξ.
πάντα μάλ' ἐξολέσσας ἐῆς ἀπὸ καρπὸν ἀρούρης,
καὶ σπόρον αἰνοτόκον μεροπηΐδος ἐκτὸς φυτλης·
οὕνεκά οἱ βεῖσαντες ἐπ' ἄγχια μυελα θέντο.
ἀσαθὲς ἐν στέρνοισιν ἐπεφράσαντο νόημα.
αὐτοβίων τρέψας ἐλεγχέα νῶτον ἀκοντῆς,
εἵκελον ὧν μετθήκας ἑῷ τελέσσας ὀπωπῇ.
ἀλλ' ὀπιθαρσήσας σθένεϊ μεγαλίζεο ποιμνῷ·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο κάρτος ἀοίδιμον ὑμνοπολύσω.

Ψαλμὸς κα΄.

Πρῶτον Δαυΐδος καὶ εἰκοστὸν μέλος,
ἡσεν δ' ἑῴας ἀντιλήψεως ὕπερ.

Δέρκεο, ὤπασε μάκαρ μεγάκαρ, κτέ' πάμπαν ἔειπες,
τῆλέ μου ἀμπλακίης ἔπεα ζωῆς ἀθρύπτοις.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἐμοὶ δ' ἀκὴ εἴσεαι αὐδῇ·
ἠδὲ μάλ' ἠνοίησα τεὸν νόον ἐν φρεσὶ νυκτός·
ἐν δ' ἀλίῳ ναίεις κλέος ἄσσετον Ισραήλ.
ἡμετέρων πατέρων ἀειδείκετος ἐλπὶς ἐτύχθης,
καὶ σφέας ἐλπομένοις συνέρων ἐρρύσαο μόχθων.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἐῆς δὲ σάωθεν ἀμάρκης,
ἠδέ σευ ἀθανάτης ἀντ' ἐλπίδος αἴσχος ἐφύβρον.
αὐτὰρ ἐγὼ σκώληξ τε καὶ οὐκ ἀνθρώπος ἐτύχθην,
μῶμος ἐν ἀνθρώποισι, λαῷ δ' ἀποφώλιος ὕβρις.

παντοδίνη μ' ἐπέμυξαν, ὅσοι πάρος ἔδρακον ὄσσοις,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο, κάρη δ' ἰσόροπλον ἔσεισαν.
εἰς θεὸν ἤπερ λὼ ἔλαχεν, ῥύσαιτό μιν ἄντις·
ἁρπάζοι κακότητος, εἴ οἱ κατὰ θυμὸς ὀΐζει.
τεκνογόνου κευθμῶνος ἀΐξας σύ με λύσαο γαστρός·
ἡπίδα κικλήσκω σε καὶ ἐν μαζοῖσι τεκούσης·
σοὶ πόσιος γλυκέμοιο μυχὰ νηδύος εἰσέπ ναίων.
αὐτὸς ἐμὸς θεός ἐσσι φίλης ἐν γαστέρι μηδός.
μή μευ ἀποστήσῃς, ὅπ μοι πέλας ἤματι δυσκὶς,
ἠὲ δ' ὀπιδευομένῳ μοι ὀπήροθος ἀμὸς ἐπύχθη.
πολλοὶ μὲν κεροέντες ἐκυκλώσαντό με μόχοι,
ζατρεφέες δ' ὅπ τοῖσι πελειχόωντό με ταῦροι,
ἀμφί μοι ὥρμηθησαν ἐὸν σόμα δηνὰ χανόντες,
οἷα λέων ὀλοὸς βρυχώμενος ἅρπαγι θυμῷ.
ὡς δ' ὕδωρ ἐκχυθὲν κεκέδασό μευ ὀστέα πάντα·
κηρὸς ὅπως καδίη κατετήκετο γαστέρι μέσῃ·
πέρσετο ἠπεδανῷ πανομοίτος ὀσράκῳ ἀγκὴ·
λαλὶς ἐμεῖο λάρυγξι ἐμεῦ νυ κεκόλληται ἐσσὴν,
ἐς δὲ τέλος θανάτου με καθελκύσαντες ἔθεντο·
ἐσμὸς ἀπειρέσιός με κυνῶν κυκλώσατο ὄσσοις·
καί με θεείξε κλισὶν κακοεργὸς ἀγιτρῶν.
ἠμετέρους ὤρυξαν ὁμοῦ χιερσάς τε πόδας τε·
ὀστέα δ' ὀφθαλμοῖσιν ἀπειθμήσαν ἅπαντα.
καί με διοπτεύσαντες ἀκηδέα κάλλιπον αὖτως·
ἅπλετα λυαστώοντες ἐμοὶ δάσαντο χιτῶνας,
καὶ κλήροις πεπάλαχθεν, ὅπ κ' ἐμὰ πέπλα κομίσσοι.
ἀλλ' ἐμέθεν μὴ νόσφιν ἀποπλάγξειας ἀρωγήν·
ἠμέτερον ξίφεος παντυκέος ἅρπασον ἦτορ·
ῥύσεο μουσοχύτειραν ἐμὴν κυνὸς ὑβριστῆρος.
σῦ με σάω βασιλῆ σόματος βλοσυροῖο λέοντος·
ἐξ ὀλοῶν κεράων ῥύσαί με μονοκερήων.

Θεὸν ὄνομὰ ἀγλαίσαιμι καὶ ἐν ὑπάτοισιν ἐμοῖσι,
καὶ σε μέσον κλισίης θεοτέρπεος ὑμνοπολεύσω.
αἶνον ἀείσαντων ὁπόσοι φέλαπσιν ἄνακτα·
σπέρμα δὲ Ἰακώβοιο θεὸν βασιλῆα γεραίροι,
καὶ μιν ἐπωπάσαιτο ἅπας σπόρος Ἰσραήλου.
οὐ γὰρ ὀνοσταμένως πάρος ἔτλην οὐδὲ μυχλῶ,
οὐδ' ἀπ' ἐμεῦ ἔτρεψεν εἰῶ χρίεσαν ὀπωπήν·
ἀλλά ἑ κικλήσκοντος ἐμοῦ ἐπάκουσε λιτάων.
ἐκ σέθεν αἶνος ἐμὸς μεγάλῳ μὲν ὁμίλῳ ἔην ἀνδρῶν,
εὐσεβέων κατέναντι φίλας ἔσαμι θυηλάς.
δαισάμενοι χατέοντες ἐὸν πλησάατο θυμόν·
ποιμήνα δὲ αἰνήσουσι θεοῦδέες ἄφθιτον ἄνδρες·
αὐτῆσι θυμὸς ὄνοιτο διωκέος βιότοιο.
ἀθανάτου μιν ἔσαιντο παλίνδρομα πίσεα γαίης,
καὶ μιν γουνάσονται ἐνωπαδὸν ἔθνεα πάντα.
θὴν κοιρανίη καὶ ἄνάξ θεὸς ἔπλετο δήμων.
δαισάμενοι λιπάνθησαν ἀειθρεπτες χθονὸς ἄνδρες·
αὐτὰ ἑ γουνάσονται ὅσοι χθονὸς ἔρχαλ' ἔνερθεν.
ζῇ δὲ οἱ θυμὸς ἐμὸς, φῦλον δέ μευ αὐτῷ ἐείδον.
ἐψιόωντα τάδε φῦλα θεῷ φεραπάοντι βασιλῆϊ·
ἤξουσι δὲ δικαίῳ ἀλαθέϊ ἐρέουσι θεοῖο
λαῷ ἀεξομένῳ, τὸν ἀγήρασος ἔκτισεν ἑσπήν.

Ψαλμ. κδ.

Εἰκοστὸν ἤδη δεύτερόν τε μέλπεται,
τῷ καλλινίκῳ τῶτο Δαυίδῳ μέλος.

Ὄφρνος ἀθάνατός μ' ὀπιδευέα πάλχυ νομεύων,
δῦ με πολλὰ χλοάοντι κατεσκείξατο χώρῳ·
θυμὸν ἐπ' ὀλβίοις ἀμπαύματος ὕδασι φέρβεν.
ἐξ ἐλιγμοπαλίης παλινάγρετον ἦτορ ἔγειρε·
θεὸς δὲ δικαιοσύνης ἰθείας ἴδυνεν ἀταρποῖς,

εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγαδίνεος βασιλῆος·
εἰ γάρ κεν θανάτοιο μέσον σκιόεντος ὀδύσσω,
οὔκετ' ἐγὼ δείσαιμι τεὴν ὠκυθάρσεος ὄψιν.
σκῆπτρον σὸν ῥόπαλόν τε παραμφασίην φρένος ἔχον.
ἀθανάτῳ μοι δῶκε παρεσσόμενον σέο τράπεζαν,
ῥιγεδανὼν δείδουσαν ἐμοὶ καὶ ἐναντίον ἐχθρήν.
νηπιέῃσιν ἀγαθῷ κεφαλὴν πίανας ἐλαίῳ·
οἱ γάρ μοι δύφρωσύνης σέο μοι δέπας ἔμπεδον ἔστω.
σεῖο δὲ μειλιχίης ἐλεημοσύνη με δίωκοι,
ἦμαρ μηκεδανοῖσι θεοῦ ναίοντα μυχάθρα.

Ψαλμὸς κζ'.

Πρὸς κλεινὸν ἦμαρ Σαββάτου τερπτὸν, μέλος
Δαυΐδος ἠλάλαξεν εἰκοστὸν τέτον.

ΧΘὼν βασιλῆος ἔφυ, καὶ ὅσους χρόνους ἔπλετο κόσμος,
ἄστεα, καὶ ξυμπαντες ὅσοι τερπνὰ μετάουσιν.
αὐτὸς μὲν κατένασσεν ἐπ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμοῖς καθύπερθεν ἐὴν τεχνήσατο βυλήν.
ἐξ βροτέης γλυφῆς ὀπιδύσεται οὔρεϊ θήρ·
ἢ ἐξ ἐπ' ὀξέος δαπέδου φίλον ἴχνος ἕεισι·
ὃς καθαρὰς παλάμας κραδίῃ τ' ἄχραντοι ἔχησιν.
ἄνδρα μαψιδίοισι θυμὸν ἐὸν ἀπροπεύσας,
οὐδὲ ὅρκον δολόεντα φίλῳ τερπνὰ μοίρασσας.
ἔτος ἐγὼ ἀθανάτοιο κομίσσεται αἶψα δῶρον·
θεσπεσίῃ δ' ἐλεητὺν ἄφαρ σωτῆρος ἐφεύρω.
ἥδε θεὸν βασιλῆα βροτῶν πεδέουσα γλυκέλην,
ἡδομένη θεὸν αὐτὸν Ἰακὼβ οἷον νοῆσαι.
ὑμέων αἶψα πύλας ἀναείρασθε ἡγεμονῆες,
δῦ δ' ἀναπεπτάδων πυλέων ἄρρηκτοι ὀχμαὶ
ὡς κεν γ' ὑψικόμης βεβαιοτάτη παρελθύσεται ἐλπίς.
τίς ὅδε δ' ὑψικόμης βασιλεὺς ἄχραντος ἐπύχθη·

ἀθάνατος θνητοῦ τε, καὶ ἀθεσπίοπος ἐρωῆς,
ἀθάνατος μυέχθρος ἀεὶ θεὸς κάρτει γαίων.
ἡμέων ἄμφα πύλας αἰαίεται ἡγεμονῆες,
οὓς δ' ἀναπεπάλθων πυλέων ἄρρηκτοι ὀχῆες·
ὡς κεν γ' ὑκλείης μεμαὼς παρελθύσεται εἴσην.
Τίς δ' ἥδε γ' ὑκλείης βασιλεὺς ἄχραντος ἐύχθη.
μοῦνος ἄναξ θνητέων, ὅδε κύδεος ἄφθιτος εἴσην.

Ψαλμὸς κδ.

Τέτρατον εἰκοστόν τε μέλος Δαυῒδος ἄεισε.

Τοὶ θεὸν θαρσεῖν βασιλεῦ μεγαλίζομαι ἦτορ·
μηδ' ὑπιστεύσας τοι, ἥδεῖα μῶμον ἥοίμην.
μηδὲ γέλως ἐλοοῖσι παρ' ἀντιβίοισι γένοιμην.
ἀφελεὲς γὸ πάντες, ὅσοις θεὸς ἥπιος ἐύχθη·
μαψιδίων τοι κτῆρες ἐπαισχύνοιντο κακοῖσιν.
ἀμφαδίην γοίην μακάρτατε σεῖο κελεύθους.
καί με τείβοις ἀγαθάς τε, θεοδμήτους τε διδάσκων.
σὴν μετ' ἀγηθείην με πολύλλιτον ἡγεμονεύοις·
ὡς δ' ἀγκτὴρ ἀγαθός με ἑοικότα πάντα διδάσκοις·
λιαζόμενός τε ἄλικτα πανημέριον δρόμον ἥκω.
ἀλλὰ τεῆς ἥεμοσύνης μεμνημένος εἶης,
ὃν παλαχῆς μετὰ πᾶσι νέμοις οἰκτίρμονα θυμόν.
μή μευ ἀταθαλίην σφαλερῆς μέμνησαι ἥβης·
σὺ δὲ θεὸς μεγαλως, ἥεντύος ἄξια ῥέζοις,
εἵνεκα τιμήεντος ἐμείης βασιλῆος.
πρηΰνοός τε καὶ ἱθύδικος θεὸς αἰὲν ἐύχθη·
τοὔνεκ' ἀμαρτινόοις ὁδὸν ἔφρασε θυμῷ.
αὐδρῶν δ' ἰθυδικίης ἡγήσεται ἠπιοθύμων,
καὶ ἀτρεκέως σφετέρας ἀγανόφρονι ἔξαναφαίνει·
ἀθανάτου πᾶσαι νημερτέες εἰσὶν ἀταρποί,
μαρτυρέοις μεθέπουσι σωημοσύνῃ τε θεοῖο·

εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγαθενέος βασιλῆος,
ἀμπλακίας πυκινῇσιν ἐμαῖς πέλει ἵλαος εἶης.
πῆς τόσον ἀθάνατον ζῳμέων ἄνθρωπος ἐτύχθη·
εἰς ἀρετὴν αὐτεύδων θεοτερπέα θεσμὸν ἀνύσσοι,
αἰὲν ἐπ' ὀλβίοισι κραδίῃ πολυγηθέα βόσκων,
καὶ χθόνα ἱμείρεσαν ἑοῖ κτισσάμενος παῖδες.
ἀθάνατον ζῳμέοισι πέλοι θεὸς ἀγχίστιος ἀγκή.
ὄνομα ἀθανάτοιο φέρει ζῳμέοισιν ὄνειαρ.
σωφρονέοντι ἀείδηλον ἐὼν σφίσιν ὄμμα φαείνῃ.
νωλεμέως ὀφθαλμὸν ἀπηώρησα θεοῖο,
ὄφρα μοι ὀλεροῖο πάγης ἐξέσσασε πέζας.
ἤεχε νόον μοι αὐγὴ παντερκέα τεῖνον ὀπωπήν,
οὕνεκα μουνογενὴς ἐγὼ καὶ πάροχος ἐτύχθην.
ψυχῆς ἡμετέρης πυκιναὶ βεβάασιν ἀρίαι.
ἀλλά με ῥιγεδανῆς ἀπολύσεται αὐτὸς ἀνάγκης.
ἀθρανίῃ καὶ μόχθον ἰδὼν ἐμὸν ἵλαος εἶης.
πληθὺν ἐμῶν δηίων ὀπιδέρκεο νηλεὲς ὄμμα,
οἵ μοι ὀδυσσάμενοι, ἀθεμίστιον ἔχθος ἔθεντο.
ψυχῆς ἡμετέρης ἀλεωρέα καὶ με φύλαττε.
μηδέ μ' ἕλοι πόθεν ἆρος, ἐπεὶ σύ μοι ἔλπὶς ἐτύχθης.
σεῦ ἕνεκ' ἰθυνόοις καὶ ἐνηέας ὄβρον ἑταίροις
Ισραὴλ πᾶσαν ἀλεξήσας ἀνάγκην.

Ψαλμὸς κζ.

Δαυίδου πέμπτος τε καὶ εἰκοστὸς πέλῃ ὕμνος.

ΗΜετέρῳ δικάσσας αὐγὰς ἀγανόφρονι θυμῷ·
μήμ' ὀλιγοπελίῃ πίσυνον βασιλῆϊ δαμάσσῃ·
εἰ δ' ἄγε πείρησαι, καὶ ἐμῷ σκοπάζεο βουλῇ·
νεφροῖς καὶ κραδίῃ κρίνοις ἀλιθαλπεῖ πυρσῷ·
ὀφθαλμῷς ζῳοῖσι ἐμῷς σέθεν αἰπὺν ὀπωπήν·
καὶ σευ ἀμηθέα ἦμος μὲν κατὰ θυμὸς ἀείδω.

ὅππτε μαψιδίοιπ μολὼν ἐκάθισα θοώκοις,
οὐδὲ ἐπαχροιδμοισι σιωπέμπορος ἤλθον ἀγίταις.
τέκτοσιν ἀμπλακίης ὀλοῆς ἤχθηρα παρεῖναι·
δυατεθέων δὲ ἀθέριξα κακὴν καὶ ὑπόβριον ἔρλω.
ἀχραίπιπν ἐμὰς ἀπονίψομαι ὕδασι χεῖρας,
καὶ σέο βωμὸν ἄναξ πανακήεστον ὑμνοπολδύσω,
εἰσόκεν δύφήμοιο βοῆς κλυτὸν ἄρνον ἀείσω·
καὶ σέο θέσκελα ἔργα φερεφραδέως ἀγορδύσω.
θεσπεσίων ἀείδηλον ἔδος ἐπόψια μδγάθρων,
ἄλδισον δὲ ἀνάπαυμα τεῆς ἐεικοδέος ἀγκῆς.
μηδέ μευ θυμὸν ἄναξ μετ' δυατεθέεσσιν ὀλέσσης,
μηδὲ μετ' ἀνδροφόνοισι βίὸ πτὲ μοῖραν ὀπάσσης.
κείνων ὧν χεράσιν ἀπαδαλίαι παλάμησι,
καὶ σφέων δεξιτεραὶ μογερῆς βείδουσ' ὑπὸ δώροις.
αὐτὰρ ἐγὼ ἀσπιδῶν βίον ἤλασα μείλιχον αἰεί.
ῥυσάμδμός μ' οἴκτειρον, ἐπεὶ σαθερὸν λάχον ἴχνος·
καί σε μάκαρ μδ̓ψαιμι φδογκλήσεσσι λιγαίνων.

Ψαλμὸς κξ.

Πρόσθεν δωκτοείης χεραρῆς Δαυῖδος ἀμώμων
ἕκτον εἰκοστόν τε σοφὸν τεχνήσατο κῶμον.

Ἄλκαρ ἐμὸν καὶ φέγγος ἄναξ, τίνα δδμαίνομι·
αὐτὸς ἐμεῦ βιότοιο τροφμος, τίς κέν με φοβοίη.
σδρκοφάγοι μεμαῶτες ἐμοῖς μδγέεσσι πελάσσαι,
κάππεσον ἀδρανίῃ δλίοι καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες.
ἰὴν δγέω, εἴδ' εἴ μοι ἅπας στρατὸς αἰπὺς ἵζοι·
ἧπτις ἐμὴ θοός ἐστι· τί μοι δέος ἔπλετο χάρμης·
ἓν λιτόμην θεὸν ἦεν, τόδέ μοι τεληδήτην ἐπὶ χθδ,
ναιετάειν μεγάροισι δμηνεκέως βασιλῆος,
αἰεὶ δὲ τετίλω σκοπαζέμεν ὄμμασι πέρψιν,
αἰεὶ νηὸν ἄνακτος ἀκήεσσαν ἀμφιπολδύειν.

ὥρη ἀναζηλῆι κλισίηισί με κεύθειν ἔῆσιν,
ἀθανάτης καλύβης με παρ' ἐνδομύχοισι καλύπτων,
ἠλιβάτου θέμεσσον ὑπὲρ πέτρης ἀναείρας.
νῦν δ' ἐμὸν ὦδε κάρη ἀναείρεται ἐν δυσμενέεσσι κάρηνον.
Ἠέλιον ἀμφέρρεξα θύος κλισίηι θαλάζων·
ἀθάνατον φάρμοισι καὶ εὐεπίῃσιν ἀείσω.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόωντος ἐμῆς ὑπακούσατε φωνῆς.
κέκλυθι, καὶ μ' ἐλέαιρε, νόος δέ τοι εἶπεν ἐμεῖο.
νωΐτερη μέμονε κραδίη τεὸν ὄμμα νοῆσαι.
τὸν φάος ὐδαίτητον ἀεὶ διζήμενος εἶμι.
μή μοι σὸν χαρίεσσαν ἀπεσκέψιας ὀπωπήν,
μηδὲ θεράκλινέος δυσταμένως θεράποντα.
αὐτὸς ἀναξ ὑπάκουρος ἔοις, καὶ μή με μεθῆις,
μηδέ με καλλείψιας ἐὼν θεὸς αἰὲν ἀμύντωρ.
οὕνεκα δή με πατὴρ καὶ πότνια κάλλιπε μήτηρ,
ἀθάνατος δὲ ἵπτδεκτο καὶ ἔκτεσέ φυλάσσειν.
ὄῆσι μάκαρ θέσπισον ἀεὶ βαίνειν μετὰ κελεύθους·
εἵνεκα δυσμενέων ἀγαθῆι μ' ἴθυνον ἀταρπῶι.
μή με πόροις ψυχῆσιν ἑλώρειον ἔμμεναι ἐχθρῶν·
οὕνεκά μοι κατέγαντ' ἄδικοι ὑπεμάρτυροι ἔσταν·
αὐτῆι δυσνομίηι δὲ ἀδίκοις ἐφίσατο λώβαις.
ὧν γαίηι μακάρων θεὸν ὄψομαι ὄμμασιν ὄλβον.
ὑπερλιὺ βασιλῆϊ θεῶι θαρσαλέον πάσαν,
θάρσει καὶ σέο θυμὸς ἀεὶ κρατερώτατος ἔστω,
ὑπερλιὺ βασιλῆϊ θεῶι θαρσαλέον πάσαν.

Ψαλμὸς κζ.

Εἰκοστὸν ἑβδόμου τε Δαυίδου μέλος.

Πρὸς σὲ μάκαρ βοάω, σιγῆι δέχε μή με παρῆις.
μὴ σέθεν ὑρεμέοντος δυσομένου τε σιωπῆι,
πυθμένα νιατομένοις χθόνιον παρομοίιος εἶμι.

δύχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς μακαρ αὐτομβρίοιο.
δύπτε ποθὸς ἄχεαντον παλάμας πέο ναὸν ἀείρω.
μή μοι ἀμαρπνόοις κραδίλω ἅμα σωὸρομον ἦχοις,
μηδὲ μετ' ἠρατίνησι κακορραφίης με δαμάσσης,
εἰρωίλω σφετέροισιν ὅσοι λαλέοισιν ἑταίροις,
ἄγχεα δ' ἐν στέρνοισι κατακρύπτοισιν ἑοῖσιν.
ὑλομβρῶν δέξοιντο πόνων ἀντάξιον ἄτιμω·
δὸς σφίσιν ὦ βασιλεῦ σφετέρων ἀντάξια ἔργων,
θιᾶ τε χερσὶν ἔρεξαν ὁμῶς κομισαίατο δῶρα·
μισθὸν ἦ οἵντο δίκη μεμνημένον ὧν δόσαν ἠοῖς.
ἀθανάτου ὅπ πάμπαν ἔσαν ἀμνήμονες ἔργων·
ἔργων δ' ἐκελάδοντο θεοῦ μεγάλων παλαμάων.
αἰεὶ σφέας καθέλοις, καὶ μήποτε πάμπαν ἐγείροις.
ἀθάνατος πολύαινος ἐμῆς θεὸς ἔκλυεν αὐδῆς,
αὐτὸς ἀνάξ ὀπίκουρος ἐμὸς σωθμαχός τε τέτυκται.
θιᾶδα νόῳ πόσον ἦτις ἐφθύεκτο κέρδος ἀρωγῆς·
ὑψικόμοις τ' ἀνέθηλεν ἐμὸν δέμας ἶσα πετήλοις.
καὶ οἱ ἐκὼν ἀγαθόν τε καὶ ἄσπετον ἄγνον ἀείσω.
αἰὲν ἀνάξ λαοῖο βίη καὶ κάρτος ἐτύχθη.
σφωϊτέρου χρισοῖο διωκεκέως σωθμαχίζων.
λαὸν σὸν καὶ κλῆρον ἐῢκλείεντα σαώσοις,
καὶ σφέας ἰωκεκέως ἀγαθοῖς ἀνάειρε νομεῦσιν.

Ψαλμὸς κη'.

Ογδοον εἰκοστόν τε μέλος κλισίηθεν ὀδεύων,
Δαυΐδος κελάδησε σοφῇ φόρμιγγι λιγαίνων.

Ὅτε παμβασιλῆϊ θεῷ μεγαλαυχέες ἥες.
ὅτε παμβασιλῆϊ θεῷ ἀπαλόχροας ἀρνὰς
ὅτε ἑμὴν φερώνυμον βῶχος ἄνακτι
αὐλῇ ἐν ἀχαΐτῳ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου.
ἀθανάτου βόμβησιν ἐφ' ὕδασιν ἄτρομος αὐδῆς

ἀρχὸς τ' οὐκλείης ἀελδέκετος ἐβρόντησεν·
αὐτὸς ἄναξ πολέεσσιν ἐφ' ὕδασιν ἀμφιβέβηκε·
φωνὴ παμβασιλῆος ἐϋ θελιώσιος ἀχῇ,
φωνὴ παμβασιλῆος ἀειπρεπέεσσιν ἐν ῥῆγμις,
φωνὴ θεσπεσίη θελεμήκεας ἔθλασε κέδρους·
ἀθάνατος κέδροις βελεεσσὶ Λιβάνοιο κεάσσει,
λεπταλέας πύχων λιβανῆϊον οἷά τε μόχλον·
μουνοχμὴς δ' ἄνθρωπος ὀρέστερος οἰοκερῆος.
θεσπεσίη τέμνουσα πυρὸς φλόγα ποιμένος αὐδὴ,
ἔμροκόμου δονέουσα θεοῦ δι' ἠπείρις ἐρήμου·
ἀγρεστῆρης πανέρημα Κάδης θεὸς ἀμφελελίζοι.
ἀρχομένοις ἐλάφοισι δρόμου θρόος ἶσος ἄνακτος,
ὅς τε λίθῳ βόμβησεν ἀπὸ δρυμὰ μακρὰ καλύψων·
πᾶς δέ τις ἐν ναῷ μάκαρος θεοῦ εὔχος ἀείσει·
γαιήοχε βασιλεῦ ἀρετὰς κρυπτὸν ἰούσας·
ἀθάνατος καὶ ἄπαυστος ἄναξ θνητοῖσι θυάσσει·
αὐτὸς ἑοῖσι λαοῖσι βίῃ ἄρρηκτον ὀπάζοι·
αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ ζωαρκέϊ λαὸν ἀέξοι.

Ψαλμὸς ρθ'.

Εἰκοστὸν κελάδησε καὶ εἰνατὸν ἱερὸν ᾆσμα
Δαυΐδος πιυτὸς δωμησάμενος νέον οἶκον.

Σὸν κράτος ὑψώσω μ', ὅτι με θεσπεσίξαο ποιμνὶ,
οὐδέ μ' ἐπευχομένοις δηΐοις δωρήσαο χάρμα.
ἠμάτιος βοάασκον, ἐμοὶ δ' ἰήσαο γοῦνον·
ψυχὴν δ' ἐξ ἀίδαο παλίσσυτον ἧκες ἐμεῖο,
καί με κατερχομένων ἐκ πυθμένα ῥύσαο λάκκου.
δυσσεβέες μηδέποτε θεὸν φορμίξατε θείοις,
καὶ οἱ ἀκηδέσιον μνημήϊον αἰνετὸν ἔστω·
σοὶ ἕνεκα μειλίσσεται θεὸς κότος ὀξὺ βαρύφρων,
καὶ μεταμειλίσσεται φάος περιπίδνασι βιώτης.

ἐασπέλον κλαυθμὸν τέρψις μεταμείψασ' ἐφή-
θυμος δ' εἶπον, σάλος ὅπλι μοι ὄπιθεν εἴη.
κάλλει ναιτέρῳ οἶνος ἄφθιτον ὃν σέθεν ἔστω.
ὄμμα σέθεν τις ἔψαυσε, ἐμὰ κλόνος εἵλετο γυῖα.
ὡρὸς σὲ μάκαρ βοόων, λιποῦσα θεὸν αἰὲν ἐόντα.
πῖ πλέον εἰ πόρον αἷμα, καὶ εἰς ἄϊδαο κατῆλθον.
μή σε κόνις μνήσῃ, ἀγαθὴ δ' ἀγορεύσῃ;
εἰσαίων μ' ἤκουσεν ἄναξ καὶ ὀπῆρόφος ἔσῃ.
θρῆνον ἐμὸν μετέθηκε, χόρον δ' ἠλλάξατο χαρμα.
σύφροσυνῶν ἐζωσεν, ἔρυξε δὲ πένθιμον ἦμαρ.
φορμίζειν σ' ἐμὸς ὄλβος, ἵλον δέ με κάρυτα οἴμη.
ἄφθιτε παμβασιλεῦ, σὲ διηνεκέως ἀναμέλψω.

Ψαλμὸς λδ.

Τῷδε τελεσθὲν ἱερῷ πφορημένος οἴμῳ
πνεύματι Δαυΐδος θεσπεσίῳ βοάει.

ΜΗ με καταιχμώης γε, ἐπὶ τύ μευ ἦτις ἐτύχθης·
σῇ μάκαρ εὐδικίῃ τελεκήδεο, καὶ με φύλαστε.
ὠκύτερόν με σάῳ κλίνας ἀελπέοον ἔας·
νωΐτερος θεός ἐστι χθὶ χρέος ἀσπιδιώτης,
οἴκῳ ἀσοσπεῖσι πανείκελος ὥς με σαώσῃς·
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἔδος καὶ ὕσταθες ἦκαρ·
ἡμετέρου μεγαὼς βιότου θρόφος ἠγεμονεύοις.
ῥηϊδίως ἄχραντε πάγης κυφίης με σαώσοις,
ἕνεκα νωΐτερου βιότου τεόμος ἔπλεο μοιῶν.
πνεῦμα φίλον σέο χερσὶ φερεζώοις παραθήσω.
ἐρχὸς ἀληθὴς τελέθων ἀπλύσατο μόχθων.
ἀπρήκτου μανίης ὠδύσατο παπτοφρενόων.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἦτορ ἀγαλλω·
σῇ φρεὶ περφαίνοις ἐλεημοσύνῃ κεχαρισμένω.
ὅπλι μοι ἀβρανίλῳ ἀγανόφρονι εἴδες ὀπωπάς,

ψυχέων

ψυχὴν ἡμετέρην ὀλοῆς ἐσάωσας ἀνάγκης·
ἠδέ με δυσμενέος παλάμην ξυνέεργες ἀνιχῆι·
ἴχνια μὴ στείξας ἐπ' ἀρυχέροιο κελεύθου.
πειρόμενόν μ' ἐλέησον, ἐπὶ σθεινὴν δόμον ἀγνῶς.
μείλιξ ὀπτεύσασα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπήν,
γαστέρα θ' ἡμετέρην καὶ ἐμὸν πολυώδινον ἦτορ.
ἀμφ' ὀδυνῆις πυκινῆισι μαραινόμενον βίον ἕλκω.
ἐν σοναχαῖς τ' ἐνιαυτοὶ ὠδαλίηυσι βιώνης.
κάρτος ὀϊζυροῖς πινύσι ξέφθιτο μόχθοις,
καὶ μευ φθινύθει θαερχὴ κάδεν ὀστέα πάντα.
αἶσχος γὰρ πάντας ἡγεόμην σθεινώσιον ἐχθροῖς.
μφιμητὸς γνωστοῖσι, φίλοισι δὲ δεῖμα θυραίοις.
οἳ μὲ πάρος λεύσσοντες, ἔβαν μάλα νόσφι φυγόντες·
νεκρὸς ὅπως ἄωρικτος ἀπὸ κραδίης ἐπελήθω.
τεύχω ἀπολλυμένῳ πανομοίιος ξεφαανθίνῳ,
μῶμον ἐλεγχίεντα σθεινῶν ἐπακούσας,
οἵ θ' ἅμ' ἀγχόμενοί μευ ἐναντίοι ἠρέθοντο,
σήμασιν ὁρμαίνοντες ἐμεῦ ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ καλέων σε θεόν· σὺ γὰρ ἦσθα ἐμοῖο,
σῆισι μάκαρ μ' ἔχρησεν ἐμοὶ κλῆροι γεγάασι.
ῥῦσο δυσμενέων με καὶ ἀνθρώπων παλαμάων.
ἀθάνατον σθεῦφα νῦν τεῷ θεράποντι σθέσατον.
εἵνεκα σῆς ἀγαθῆς ἠεμοσυνῆς με σαώσοις,
μήποθεν ἄγχος ἕλοι με· σὲ γὰρ καλέεσκον ἀρωγέν.
εἰς ἀίδηλα κατάγοιντο καταιχμιόωντες ἀρῆται.
ἄφθογγα δολόεντα ἡυσίατο χείλεα φώτων,
ὅσσα κατεφθέγξαντο κακορράφιλα ὁσίοιο·
πολλὸν ἀληθοείκησιν ὀνοστάμβνα συγερῆσι.
σῆς ἀγανοφροσύνης ἀθρήσιος ἐσμὸς ἐτύχθη.
ἰὼ κρύψας μάλα δή σε σθεινοῦσι φυλάσσων.
σῆς ὀπιδευομένοις εἰργάσαο παντοΐ' ἀρωγῆς.

ἀνδρομέης καπέναντα πολυπλήτοιο γυέθλης.
ἔκτοθε βροτέης ταφαχῆς σφέας ἀμφικαλύπτοις.
νείκεος ἐν κλισίῃσι τεῆς ἀπαύθε πυκάζοις.
αἰνετὸς ὡς ζώεντιν ἐν ἄστεϊ ἦκεν ἀγητῷ.
θαμβήσας ἐφάμιλλα, ὦσμαι σέο νόσφιν ὀπωπῆς.
ἔνθεν ἀνάξ βοόωντος ἐμῆς ἐπάκουσε λιτάων.
ἀμφαγαπαζέσθων ὅσιοι σύμπαντες ἄνακτα,
οὕνεκ' ἀληθέης βασιλεὺς ἐμπάζεται αἰεί,
μισθὸν ὑπερφιάλοις ἀντάξιον ἐγγυαλίζων.
θαρσεῖτε, κραδίη δὲ μάλ' ἡμέων ἔμπεδος ἔστω,
ὅσσοι ἐπ' ἀερσιόιο θεοῦ ζώπίζεϊ ἀρωγῷ.

Ψαλμὸς λα.

Τοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτη καὶ τεσσαρακοστὴ ἄεισμα
Δαυίδου πνευτοῦ καλὰ μιγιζομένου.

Ὀλβιοι οἵ τ' ἀνέδυσαν ζώθεροι ἀμπλακιάων,
οἵσίτ' ἀπαθαλίαι μεμιγμέναι ἤκεν ἔασιν.
ὄλβιος ᾧ θεὸς ζυγὰ παρέδραμεν ἀμπλακιάων,
γλῶσσαν ἔχων δολερῶν ἀδαήμονα δυσφροσυνάων.
ὀστέα γηράσκοντα δυσαλγέϊ πάθετο σιγῇ,
νωλεμέως καὶ ἄπαυστα παντμήσιον βοόωντος.
πάντοτε γὰρ μοι ἀνάξ ἐπ' ἐμοὶ σέο χεὶρ βαρείη
δείλαιος γυόμην, ὅτι μοι χροϊ πῆχυεν ἄκαν ἀμ
ἀμπλακίῃ ἀνέφλεγε, νόσφ δὲ οἱ ἐσκεπον ἄτην.
εἶπα θεῷ πρῆξίν μοι ἀπάσσαλον ἐξαγορεύσω·
αὐτὸς δὲ ἡμετέρης κραδίης παρελύσατο ἄτην.
τῆσδε ἕνεκ' ἐὼν ὁσίοισι λιτὴ μετ' ἐναίσιμον ὥρῃ·
οὐδὲ ὑπιχνυμένων ὑδάτων τρεπτεῖ ἀνάγκην·
σὺ ξυνεργήσεις με πελέσκεο πύργος ἀνίης·
χάρμα φίλον σύ με πεύξεις ζώθερον ἀμφιβαλόντων·
γνοίης δ' ἐξ ἐμέθεν ποίλῃ χρέος οἶμον ὁδεύειν·

εἰς σὲ μακάρτιε ξα δίκαιε ὄμματ' ἐμεῖο,
ὀφθαλμὼ ἀιδρυγας ἐμῶν στο νέρθεν ἐρείσω.
παύσασθ' ἡμιόνοισι παπείκελοι ἠδὲ καὶ ἵπποις
μὴ ὅμβροι. σοφίης γὰρ ἀγακλέος ἄμμοροί εἰσι.
γαμφηλὰς ξυνέαξον ὀρφναίοις χαλινοῖς,
οἳ σὲ λεν ἀ μεμάασι γεγηθότες ἄασον ἱκέσθαι.
πανδοσίαι μάστηγες ἀεὶ γεγάασιν ἀθέσφ.
ὦ δὲ θεὸς μεμάτω ἔλεος περικυκλώσει.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη θεοτερπέας ἀνέρας ἐρύκοι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐν ἰθυνόοισι μεγέσθω.

Ψαλμὸς λβ.

Τόνδε τεσσαρακοστὸν καὶ δεύτερον ἔσχεν ὕμνον
Δαυῒδος κιθάρῃ μείλιχα τερπόμενος.

ΧΑίρετέ μοι βασιλῆϊ δίκης ἐπιφήτορες ἀνδρες·
ἀνδράσιν ἰθυνόοισι μεταπρέπει αἰνετὸς αἶνος.
μολπατέ μοι ζώοντα θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ·
μολπατέ οἱ δεκάδεσσι μόλος νευρῇσιν ἱέντες.
ἐκ τριχαπίδων νέον ὕμνον ἀείσατε πᾶμ βασιλῆϊ.
δεῖ γὰρ ἀναμολπεῖσθαι δίκης ὀπιήτορα μῦθον.
οὐνεκεν ἀθανάτοιο θεοῦ λόγος ἰθὺς ἐτύχθη.
πάντα δέ οἱ μάλα πιστὰ τέλει βασιλήϊα ἔργα·
εὐδικίῃ φιλέει λαοσσόα, καὶ νέμεσιν ἐσθλὴν.
πᾶσαι θεοῦ βεβίηται ἀϋδμῳ χειρὸς αἶα.
οὐρανοὶ ἐρρίζωνται ἐφημοσύνῃ βασιλῆος,
καὶ πᾶσ' ἀθανάτου στόματος σφέων πνεύματι δύκη.
ἀσκὸν ὅπως ποιητοῖο ῥόον πολυηχέ' ἀγείρων,
τέχνῃ καὶ βένθεσσι κρυφίοις ταμίοισιν ἀεύσας.
δείμαίνει βασιλῆα θεὸν κλυτὰ πίσματα γαίης·
ὅν τε αὐτὸν δονέουσι, ὅσοι χθόνα ναιετάουσιν.
οὐνεκεν αὐτὸς ἔειπε, καὶ ὤρετο λεχθὲν ἅπαντα.

αὐτὸς ἄναξ ἐκέλευσε, τὰ δ' ἐβλάστησεν ὁμαρτῆ·
ἀθάνατος σπεδάσσεν ἀπίστεα δίμφα νέεσθαι,
καὶ λαῶν ἀνόσαιτο πολυσχεφέας μενεδῆνας·
δίμφα δ' ὑφ' ἵππων ἅρμα μίμνει ἡνιόχοιο.
βουλὴ δ' ἀθανάτοιο δίκην ἐκίμασε θυμῷ,
μέρμερα δ' ἐκραδίης ἠμὲν ἄπο μῖσχει ἠδὲ βολῆς.
φίλον ἀεὶ μακάρεσσιν ἐφ' βασιλῆϊ πιθέσθαι.
λαὸς ὃν ἐκ πάντων ἐπλέξατο κλῆρον ἑῆς ἀρετῆς.
ἀρχὸν ἔθην βασιλῆα πανδερκέα τεῖνεν ὀπωπήν·
ἀνδρομέῃ σφετέρης ἐκ πασάδος εἶδε βολῆς·
ὄμμασιν ἐννεσίῃσιν ὅλης θηήσατο γαίης,
ὅς θυμῷ κραδίῃ παλάμῃ, πεπίηται μενοῦς,
ὃς σφέων ἐν φρεσὶ δέδεται δόλα δολεύειν·
ἠδ' ἀέκοντος οἶδεν ἄνακτα μεγακλείεντα σαῶσαι·
ἠδὲ λύγας κακότητα φύγοι φρεληπάρσιος ἀνήρ.
ἵππος ἐνὶ πολέμοις ἀρηΐος ἄνδρα σαῶσαι,
ἠδέ κεν αὐτὸς ἅλυξε φρεὶ ἀέντεϊ βλεμεαίνων·
ὀφθαλμοὶ ἐπάνυσθεν ὅπι δομέοντας ἄνακτος,
ὀφθαλμοὶ μεγάλοιο θεοῦ δομέοντας ὁρῶσιν,
ὅσσοι θεσπεσίῃ ἠέρι μεμβλήμενοι εἰσί.
ψυχὰς ἐκ θανάτοιο ταμίλεχέος ἀρύσσαι,
καὶ θρέψαι γονόεντι πεζομένοις φρένα λιμῷ.
ἡμέτερος μάλα θυμὸς ἀπηώρηται ἄνακτος,
οὕνεκεν ἡμείων φέρμαχος καὶ ἀρωγὸς ἐπέσσυται.
ἀμφ' αὐτῷ κεχάροιτο νόος φρεσὶ δεδεγμένοισιν ἰαμάς,
καὶ οἱ ἡμετέρῃ ὄνομα κλυτὸν ἠπὶς ἐπέσσυται.
αὐτὸς ἄναξ ἠέντιν ἀπίστεον ἄμμιν ὀπάζοις,
οἷα σεῦ ἠπίζοιτες ἀεὶ ποτιδεγμεθ' ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς λγ.

Ὅπότ' Ἀβιμέλεχον μενεδήϊον ἠπεροπεύσας

ὦχετο Δαυΐδος, σφετέρῳ δ' ἠλλάξατο μορφήν·
τόνδε τεὴ κοσὸν εἶπατόν τ' ἄμα κῶμον ἔμυξεν.

ΕΥφήμοις ἐπέεσιν ἀεὶ βασιλῆα βοήσω,
νωλεμέως γλώσσῃ σφέτερον μύθος αἰνετὸν οἴσω.
κυδαίνοιτό μοι ἦτορ ἐν ἀθανάτῳ βασιλῆϊ.
μείλιχοι εἰσαίοντες ἐῷ κεχαρίσατο θυμῷ.
ἀμφὶ ἐμοὶ ἀθάνατον μεγαλίζετε ποιμένα κόσμου,
καὶ οἱ ἀχρόμυοι ἀναείρομεν οὐδόμα πάντες.
ἦας ἧκεν ἑτοῖμον ἀνιχνεύσαντί μοι ἐσθήν,
παντοίης δ' ὁλοῆς με θοῶς ἐξείλετ' ἀνίης.
ἀσεύσατέ οἱ πελάσαι, καὶ οἱ φρεσὶ φέγγος ἐλέσθαι,
ὥς κεν ἀμφιπόλοισιν ἀεὶ λάμποιτε προσώποις.
ὧδε πίων χὼς ἄυσε, θεὸς δέ οἱ ἔκλυεν αὐδῆς.
παντοίης δ' ἐφύλαξεν ἐλεγχέος ἔκθεν ἄτης.
ἄγγελος ἀμφιέπων θεὸν ἴξεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
κυκλόθεν εὐσεβέων ἀνδρῶν σφέας ὄφρα σαώσῃ.
γευσάμενοι δέρκεσθε ἄνακτ' ὅτι μείλιχός ἐστιν.
ὄλβιος αἰὲν ἀνὴρ σφετέρῳ βασιλῆϊ πεποιθώς.
εὐαγέες σύμπαντες ἀεὶ προφερέσσι ἄνακτα.
εὐσεβέων γὰρ τευ ἐφιμείρων τις ἐτύχθη.
δευομένοις ἐδάμασσε πολυκτεάνοις ποτὲ πεῖνη,
εὐσεβέων δ' ἀγαθοῖσι μέγα βείθοισι γεγήθει.
δεῦρ' ἴτε μοι φίλα τέκνα, ἐμοῦ δ' ὑπακούετε μύθων,
ὄφρα φόβον βασιλῆος ἀνωγέος ἄμμε διδάξω.
τίς πόθεν χαρίεντος ἰδεῖν βιότοιο γανύσσει,
ἰφθίμων πολύολβα δαημοσύρεες ἤματα λεύσσειν.
γλῶσσαν σὴν ἀπὸ ταῦσον ἐλεγχίστης κακότητος,
καὶ συφερῶν ἀπανεύθε δόλων στόμα χείλεα κεύθοις.
φεῦγε κακορραφίην, ἀγαθῶν δ' ἀναφαίνεο τέκτων,
εἰρήνης ἐρατεινὰ μετ' ἴχνια πάντοτε βαίνων.

ὀφθαλμοὶ βασιλῆος ἐποπθύοισι δικαίοις,
καὶ σφέων οὐχωλῆσιν ἑτοιμότατον πόρεν ὁδούς.
ἄγχεα τεκταίνοντας ἀϋτὰξ δοκέεσκεν ὀπωπάς·
ὄφρα κεν ἐξολέσῃ σφέτερον μνημήιον αἴης
δυσεβέες βοάασκον, ἀτὰρ θεὸν οὖρον ἀρωγόν.
παντοίης δ' ἀπάνευθεν ἐῆς ἐύλαχθεν ἀϋτῆς.
οἷς κραδίη τέθραυσται, ἀεὶ θεὸς οἶσιν ἀρήγει·
πνεύμασι δὲ σφετέρῳ χθαμαλόφρονα φῶτα σαώσει.
πολλαὶ καὶ πυκιναὶ οἴων γεγάασιν ἀϋταί,
καὶ σφέας ἐκ πασέων ἀπολύσεται ἄφθιτος ἐστίν.
αὐτὸς ἀϋτὰξ κήδοιτο καὶ ὀστέα πάντα φυλάξοι.
ἐκ δ' αὐτέων ἓν ἀϋ τι καταφθίσοιτο ἐαχθέν.
πότμος ἀμαρτινόων ὀλοὸς καὶ ἄπλετος ἐτύχθη·
οἱ δ' ὅσιον σεύοντες ἀτάσθαλοι αἰὲν ἔσονται.
δμώων σφωϊτέρων κραδίας ἀπολύσεται ἄτης,
ἤκεν ἀγητὰ αἴνοιεν ἐῆς κατέοντες ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς λϛ.

Τόνδε τεινκοσὸν καὶ τέτρατον ἔαχεν ὕμνον
Δαυΐδος λιγυρῇ μολπόμβος κιθάρῃ.

Νωϊτέροις ὀλετῆρσιν ἀϋτὰξ ἄχεαντε δικάζοις.
νωϊτέροις δηΐοισιν ἐναρμονέως πολεμίζοις.
ἀσπίδα καὶ ξίφος ὄζυ λαβών, ὄπιτ' ἀρωγὸς εἶης.
φάσγανον ἄμφηκες δηΐων κατέναντι διώκοις·
ἔννεπέ μοι ψυχῇ, σέθεν ἀσφαλὲς ἔρκος ἐτύχθω.
θυμὸν ἀϊχμβύοντας ἐμὸν δολομώμους ἐλέγχοι.
κήδεά μοι ῥάπτοντας ἀποφρέψας ὀπίσσω·
οἷα κύνες ἀνοφερῆσιν ἐλαυνέσθωσαν ἀήταις·
καὶ σφέας ἀθανάτοιο δολόκτορος ὄζις ἀπείρσοι·
οἶμος ὀλισθηρὴ ζοφερή τ' ἅμα τοῖσι γενέσθω,
καὶ σφέας ἀθανάτοιο δολόκτορος ἄγγελα διώκοι.

κρύβδην μαψιδίως ὅπ μοι λίνον ἐπήσαντο·
μαψιδίως ἐμὸν ἦτορ ὀνείδεσιν ἐσυφέλιξαν.
λὼ φρεσὶν ἀ δοκέουσι πάγλω, σφέας ἀχρύσσεν·
ἧς δὲ κατεκρύψαντο, γλυσίατο κέρδεα θήρης,
ὀλλύμβροι δολόεντι λίνῳ τὸν ἔπλεκον αὐτοί.
αὐτὰρ ἐμὴ ψυχὴ κεχαρήσεται ἀμφὶ ἄνακτι,
καὶ οἱ ἀγεξικάκῳ τῶδε φέγγει γηθήσεν.
ὀστέα πάντ' ἐρέεις, τίς τοι μάκαρ ἀνὴρ ὁμοῖος·
ῥυόμβρος πλωχὸν κρατερῶν ἀπὸ λυμαντήρων,
πλωχόν τ' ἠδὲ πενιχρὸν ἀφ' ἁρπαλέων ὀλετήρων.
μάρτυρες ἀντάσαντες μ' ὅσα μὴ μάθον ἐξερέεινον·
ἠὲ τ' ἀργεστὶς κακορρήα μισὸν ἐδέγμην,
ἠμετέρῳ ἄατερμον ἐπεστυμένων φρένα θέσθαι.
αὐτὰρ ἐπειγόμενος βαθύμῳ τῶδε πένθιμον εἶμα·
νηστείῃ δ' ἐδάμασσα πόνοις βαρυώδεων ἦτορ·
εὐχωλὴ δ' ὅπ κόλπον ἐμὸν στρεφθεῖσα θοάσσει.
ὡς φίλῳ ὡς τε κασιγνήτῳ πόσον ἰωδάνων αἰεί·
ὡς δὲ κατηφιόων ἐδάμνων φρενὶ πένθος ἀέξων·
οἱ δ' ἐμέθεν κατένανται γεγηθότες ἠγερέθοντο·
μάστιγες ξυνάγερθεν, ἐγὼ δ' ἀ πάμπαν ἀΰσσων·
ἀσπλάγχνα βίῃ ῥήγνυντο, καὶ οὐκ ἐνόησαν ἀΐσσω·
καὶ μ' ἐπέμυξαν ἄδην, λώβῃ δ' ἀποπειρήσαντο,
αἰπεῖαι κρυεροῖσιν ὀδὰξ ἐν χείλεσι φωτῶν.
εἰπὲ μάκαρ, πότε δή μιν ἴδοις δυσάλυκτον ἀνάγκην·
ψυχὴν ἠμετέρην κακορρεέος ἔξελε φύτλης.
αὐτὰρ μουνογλώσσιαν ἐμὴν ῥύσαιο λεόντων·
ἠγαθέη βασίλεια τῷδε κλισίῃ κελάδησον·
πὰρ λαῷ μεγαλοσθενέτῃ τεὸν ὕμνον ἀείσω.
μὴ δή μοι κεχάροιντ' ἀθεμίστια δυσμενέοντες,
οἵ με μάτην συνέχουσιν, ἀπὰρ νόοισιν ὀπωπᾶς·
οἵ ἑά μοι εἰρήνῃ τρεφοστεικότα μυθίζοντο,

πικρὰ δέ μοι φρονέοισι δολοφροσύνῃ κοτέοντες,
θυμοδακὲς κατέναντα δι' ὅμα μινύνοντες,
φαίη κακῶν χάροντες ἐμῶν ἦπόρες εἶη.
εἰ ἦπίσαο τοῦτο μάκαρ, μὴ δή με παρέλθοις·
μή μοι ἀποσσείης πανεπίσκοπε δῶρ' ἐχέων,
μηδὲ δίκην ἄγνωστον ἐμοὶ παρελθοῦσαι ὅσοις.
σῇσιν ἐπ' ἀδικίῃσιν ἀνάξ μ' ἄχραντε δικάζοις.
σῇ μ' ἐλεημοσύνῃ κρίνοις πανεπίσκοπε ποιμήν,
μηδ' ὀπιγηθήσαν ἀναρσιοι ἀνέρες ἡμῖν·
μηδέ γέλως φρενὸς ἄγχι ἐμῆς ποτὲ δίπλοον εἶεν,
μηδέ κε λαυκανίης με καταβρώζειαν ἔῃσιν.
αἶσχος ἕλοι σύμπαντας ἐμὴ κεχαρηότας ἄτῃ.
ὅσοι δὲ φρονέοισιν ὑπερβιασμῶμον ἔλοιντο.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεῖοι.
πάντοτε μεγάλυνοντες μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
εἰρηνίῃ θεράποντος ἑῦ ποθέοντες ἰδέσθαι.
γλῶσσα δικαιοσύνῃ ἐμέθεν σέο πικνὰ λιγαίνοι,
σεῖο πολυκλήϊστα παναιμοδόν ἄγνον ἀείσοι.

Ψαλμὸς λξ.

Ἀφθίτου ἀθανάτου θεράπων Δαυῖδος ἀμύμων,
τοῦτο τεὸν μέγεων καὶ πίμπλον ἔμβλεψιν.

ΕΝνεπεν οὐκ ἔστι θυμὸν ἀπαθαλίας ἀθέμιστος,
ὑ φορέων βασιλῆος ἐπ' ὄμμασι δεῖμα θεοῖο,
ὑλομανὲς δολεροῖσιν ἐπ' ἄγκεσι γλῶσσαν ἀέξων,
αἰεὶ δυσφροσύνῃσι συγχρὶν διζήμενος εὑρεῖν·
ἀμπλακίῃ σφέτεροι δολερῇ μεμβήκατο μῶθοι,
ὕποτε παντοίῃ ὁσίῃ ὁδὸν ἀμφαγαπάζῃ.
ἀλλὰ καὶ ἐν λεχέεσιν ἀπαθαλίῃσιν ἀλείτης,
οὐδ' ἀγαθὸν ῥέξαι βεβούληται, οὐδὲ νοῆσαι,
οὐδέτ' ἀπεχθαίρει κακίης πολυπήμονος ἄγκος.

ἄφθιτε μιμήσεις ἔλεος πολὺν ἄρχιος ἰῷ·
σεῖο δὲ μνησθὴν καὶ ἐννεφέλῃσι χορεύει.
σεῖο δικαιοσύνῃ πανομοίιος ἄρεσι θοῖς·
ἴσας βυδλικίας φορέεις βυθίοισιν ἀβύσσοις·
τειρα πόδων ἀγέλας μερόπων θ' ἅμα φῶλα θαώσεις·
ὣδε τελὼ μεγέπυν αὐανξ πλήθουσαν ἀέξεις.
σῶν πτερύγων μερόπεσσιν ἀεὶ σκέπας ἔσεται μήτις·
πιμελέοις ἀγαθοῖσι τεῶν βελέεσσι μιμάδρων.
καὶ σφέας δύφροσύνης ἀγανὸς χειμάῤῥοος ἀρδοι.
οὕνεκεν δύζωος πάσσαι σὶ μάκαρ ἔπλετο πηγή.
ἐν δὲ τεῷ θεοπρεπὲς ἰδοίμεθα φέγγει φέγγος.
σὴν μεγεμοσύνῃ βασιλῆϊ πολέοισι τανύσσοις·
καὶ σέθεν ἰθυνόοισι δικαιοσύνῃ ἀναφαίνοις.
μή μοι μεγχεῖν καὶ ὑπερδιον ἴχνος ἐπέλθοι·
μηδέ θ' ἁμαρτινόοιο μάκαρ παλάμη με δονοίη.
κεῖσ' ἔπεσον σύμπαντες ἀπαδαλίης θεσπόντες,
ὅθεν τ' ἀναστήσονται ἀκηδέες ἔνθεν ἔλασθεν.

Ψαλμὸς λξ.

Ἀμφ' ἔκλω χαείεντα τελικοσὸν λίγα μέλπων
ἔδεσχε Δαυῖδος ἡδὺ μέλος κιθάρη.

Μή ποτέ μοι φθονέσσας ἰδὼν κακοεργέα φῶτα,
μηδ' ὀπιθαμβήσσας ἐπ' ῥᾳπίναις κακότητος.
οἵδε γὰρ οἷά τε χόρτος ἄφαρ κατερσαίνονται,
πίπλοντες χλοεροῖσι θοῶς λαχάνοισιν ὁμοῖοι.
ἐλπωρὴν ἀνάπειλε θεῷ καὶ μείλιχα ῥέζε·
καὶ χθόνα ναιετάοις, νεμέθοι δέ σε πλοῦτος ἀπείρων.
χαίρων ἀθανάτῳ κατὰ θύμια πάντα κομίζοις.
ἀμφαδίην βασιλῆϊ τεὰς ἀνάφαινε κελεύθους·
ἔλπεο μηδ' ἀπόλειν, ὁδέ τοι σύμπαντα τελέσσει,
καὶ σέθεν ἐξοίσσει δικαιοσύνην ἅτε φέγγος.

δὐδικίῳ δὲ πῳὺ πανομοίιον ἤματι μέστῳ.
λίστεό μοι κρατερὸν μειλιοσόμβος βασιλῆα.
μήποτε ῥιίσῃς βιοτῆς ζῆλός σε χαλέψῃ,
ἀδρὸς δὐσφροσυνῃ μεμβλημένος αἰὲν ἀθέσμῳ.
δεινὸν φεῦγε κότον, καὶ ἀμειδέα κάλλιπε θυμόν.
μήποτέ μοι φθονέσῃς ἀλιξοσυνῃς ἀγεληνῆς·
οἱ γὰρ ἀγιτραίνοντες ἀποφθινύθοιντο κακοῖσιν·
οἱ δὲ θεὸν μίμνοντες, ὀλίῳ κτησαίατο γαῖαν.
ἀλλ' ἔτι βαιὸν, ἄφαρ παρελθύσεται ὄμπις ἀγητός·
καὶ οἱ δυιχθύσῃς ἔσσο, τὸ δ' ἄφαντον ἐπύχθι.
ἄνδρες δ' ἠπιόθυμοι, ὀλίῳ κτησαίατο γαῖαν,
εἰρίνῃς ἀγαθοῖσιν ἀγαλλόμενοι πυκινοῖσιν.
δὐδικίης δὲ σέβοντα φυλάξεται αἰὲν ἀλιξὴς,
καὶ οἱ λυσσητῆρας ὀπιδρύξειεν ὀδόντας.
αὐτὰρ ὅμιν λύστων πανυώρτατος ἡδὺ γελάσει,
γινώσκων ὅ οἱ ἦμαρ ὀλέθριον εἶσιν ἐπῖμον.
φάσγανον ἄμφηκες κακοδρήες ἐσσάσαντο,
νθυρλιὸ ἐξεπάνυσαν ἀμαμακέτῳ ὠδὶ τόξῳ,
πτωχὸν ἑλεῖν ὠσυδόντες ἀποφθίσθαί τε πένητα,
ἰθυνόοις ξιφέεσι καταφθάξαι μεμαῶτες.
ἀλλὰ σφέων ξίφος ὀξὺ διὰ στέρνοιο θορήσει,
καὶ τόξα τανύεντα μάκαρ διὰ λεπτὰ κεάσσοις.
φέρτερόν ἐς' ὀλίγιστον ἀγακλείτῳ δικαίῳ,
ἀμπλακίης ἢ πλοῦτον ἀπειρέσιον ξυναείρῃ.
λεπταλέοι τείδοιντο βεαχίονες ἀφρονεόντων.
ἀθάνατος κλυτὸν ἴχνος ὑποστήσῃ δικαίων.
αὐτὸς δ' ὠαλὲς ἄχραντος ὁδοὺς διεδάηκεν ἀμαίμων·
αἰὲν ἀγαθῶν καὶ κλῆρος ἀεὶ σαθερώτερος ἔσται.
ὄφρα δὲ τειρομένοιντο δυσηχέα καιρὸν ἀνάγκης·
λιμῷ δ' ἀνηρύεσθαι κόρῳ βεβάθοιεν ἁπάντων·
ἀμπλακίης δὲ σέβοντες ἄδην ἀπολοίατο πάντη.

ἀὐπβίων ἡ ὅτε κῦδος ὑφ' τέλλοι βασιλῆος,
καπνῷ ἀποφθινύθουπι ὁμῶς πανομοίϊοι ἔσκον.
χρησάμβρος κακορρὸς ἀὐὴρ ; ὃν οἶσι ἀποδοῶσι,
οἰκτείρει δὲ δίκαιος ἀεὶ καὶ πᾶσιν ὀπάζῃ.
οἱ μὲν ἐπαμνήσοντες, ὅλιω κτησάμετο γαῖαν.
οἱ δὲ κακῆς βάλλοντες ἀρῆς, ἀπολοίατο παύτη.
νθύμασι θεσπεσίοις ἰθύνεται ἴχνια φωτός.
καὶ σφετέρων θεὸς αἰὲν ἐφιμείροιτο κελεύθων.
οὐδ' ὀλοὸς θραύοιτο πεσὼν σὺν ῥήγμασι γαίης,
οὕνεκά οἱ παλάμῃσι βασιλεὺς ὑπέκουρος ἐρείδῃ.
πρόσθε νέος ἠὼν, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει,
οὐδ' ἐπιδευόμβρον θεοτρεπέα πάμπαν ἀνέγνων,
οὐδέ οἱ ῥῆδος ἀμβρόσιον ζωαρκέος ἄρτυ.
οἰκτείρων δεδάηκε, παννμέριός τε δανείζῃ,
καί οἱ καλλιπέπλος ἐπ' εὐλογίῃ αὖρος ἕσπ.
φεῦγε κακορραφίην, ἀγαθῶν δ' ἐμπάζεο ῥηγῶν,
καὶ χθόνα ναιετάοις. ὅτ' ἀνὴρ δῆμιν ἀμφαγαπάζῃ.
ὑδὲ σφωϊτέροις ὑφρόψεται ἀθλητῆρας.
ἀθανάτου φρυρόϊντο δίκης ἐκέασιν ἀρωγάς.
αὐτὰρ ἀθεσμοσύνῃ μεμβλημένοι ἐξελάοιντο,
φῦλά τε δυστεβέων ἀπολοίατο νηλεοθύμων.
εὐθυκίης θεράποντες ὅλιω κτησάμετο γαῖαν,
καί μιν ναιετάοιεν ἀτερμανέοισι χρόνοισι.
ἠΐλιω εὐσεβέος σοφίην τόμα παντοτε μβήῃ·
γλώσσῃ δ' εὐθυκίην βασιλήϊον ἐξαγορεύσῃ.
θεσπεσίῃ φορέει κραδίῃ ἐγκύμονα θεσμοὺ.
ὑδέ οἱ ἴχνια πάιχυ σφαβλάπτοιτο πεσόντι.
εὐθυκίης θεράποντα λίιω ποτιδέρκετ' ἀλείτης,
καί μιν ὑφρυόεως ὑπιμάσεται ἐξεναείζῃ·
ἀλλ' οὐχ οἱ παλάμῃσι θεὸς λείψῃ μιν ἐφ' ὅδωρ,
ὑδὲ δικαζόμβρον νίκης χατέοντα μεθήσῃ.

πλαθῆ παμβασιλῆα, φύλαξε δὲ τὸ κελεύθους,
καί σε μεταχρόνιον κλήρῳ χθονίοιο τελέσσει·
φῦλα καταφθιμένων ἀμετήμονα φήσαμο.
εἶδον ἐφ' ὑψίστων δυσεισόμενον καναρχήν,
πολλὸν ὑπὲρ λιβάνοιο θυώδεος ὑψόθι κέδρων,
δύσμορον ἀμφὶ μιν ἀϊστὲ ἐπερχόμενα παροδοῦσαν,
ἀνδρὸς δὲ μοι αὐτὸ οἱ ἔδας ἐφαίνετο μασεύοντι.
μειλιχίῳ φρήτηρ, ἵν' θεὰ πάντα νοήσῃς.
ὡς ἀγαθὴ εἰρωὴς ὑπὸ φήτορι λείψανα μίμνει·
παντυδίη δ' ἀθέμιστος ἀποφθίσοιτο γενέθλη.
δυσεβέων φθινύθοιεν ἀδευκέϊ λείψανα λέθρῳ.
ἀγλαὸν δ' ὁσίοισι φάος βασιλῆος ἐτύχθη,
καί σφισι τειρομένοις ταχὺς ἵξεται ἀντιδότης,
ἀθανάτῳ θάλπουσιν ἀεὶ σφίσι χεῖρα τιταίνων·
δεινομένους τ' ἀλύκοιο βίης ἀπολύσεται ἀλιτρῶν·
ἐκ δὲ κακῶν σώζοιντο μεμηλότες ἐλπίδι θείῃ.

Ψαλμὸς λζ.

Μιμνήσκων παθέων βροτέων Δαυῖδος ἀμύμων
ὧν πάθε, καὶ παθέων πανυπέρτερος ἔσκε πεπονθώς,
ἀμφὶ τεσσαρακοστὸν μῆνος ἑβδομον ἴαχε μολπῶν.

ΜΗ με τοὺς βαρύμηνις ἀκήσατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσῃτε τεὴ πολυώδυνος ὀργή·
σοὶ γὰρ ἐμοῖς μέλεσσι τελὶ κατέπηχθεν ὀϊστοί·
καί σευ ὄπως δηίῳ μοι ἐπεσσείξαο χεῖρα.
ὡς κ' ἐμὸν ἤκαχε πῆμα δέμας σέο μειλισσάντος·
οὐ πόθεν ὀστείοισιν ἐμοῖς ἀνάπαυλα φανείη,
πάντοθεν ἀμπλακίῃσιν ἐμῇ σαινομένῳ συνερῆσι.
δυσφροσύναι καθύπερθεν ἐμοὺς βεβάασι καρήνους,
φόρτῳ ἐπαχνίῳ καὶ ἐπαχθέϊ εἰσὶν ὁμοῖαι.
ἀφροσύνῃ μώλωπες ὀδωδότες ἀμφί μ' ἔσηφεν.

δείλαιος ϑυόμην, κ' ἀ αἰχένα πάντ' ἐκάμφθην,
ἀφάλλων κακότητι παννυχιδὸν ἰῦον οἴμην·
οὐδὲ κάμοι κατέρυκεν ἀπείρητα πάγια θυμόν.
ἤ μοι παμπληθὴς ὀδυνῶν δέμας οἶδεν ἱκέσθαι,
εἰμὶ λίην χθαμαλὸς βεβολυμένος ἄλγεσι νούσου,
νωϊτέρης κραδίης ὠρυόμενος τοναχῇσιν.
ἄφθιτε, ἀλλ' ἐμὸν αὖτις ἐποπτεύσας ἐξίδωρ,
ἠδέ σε νωϊτέρῃ τοναχῇ λάθεν εἰδότα πάντα.
ὠρίνθην κραδίῃ, μελέων δ' ἀπεχάζετο κίκυς·
ὀφθαλμοὶ δ' ἐκάτεινον ἐμοὶ δ' ἐλέφητο φέγγος.
δοῦπα φίλοι πεφόβηντο, πόδας δ' ἔσταν ἑταῖροι.
οἱ δέ μευ ἆσσον ἰόντες, ἀπ' ὤπασθεν νοσφίζοντο·
ἅ με πάρος βιόωντα, φίλον διζήμενοι ἦτορ·
ἆ, πῶς μαψιδίως λάλεον κακὰ μαστεύοντες,
ϑηγοντες δολερῇσι παννυχιδὸν ἄρχοσι γλώσσας.
αὐτὰρ ἐγὼ ϑυόμην ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς·
οἷά τε παντίων ἐπέων ἀδάητος ἐὼν πὴς,
παντοίης ἀκοῆς ἀδαήμονι φωτὶ ἐοικώς,
ὅστε δὴ γλώσσης ἐπιφέρειν οὐκ οἶδεν ἔλεγχος.
ἦ πὴς ἐμὴ, λίπεσθαι, σὺ δέμυ καλέοντος ἀκούσας.
εἶπας ἔ, δοῦπόν οἱ σιν ἐγὼ μὴ χρήμα ϑυοίμην·
κινήσαντί μοι ἴχνος ἐπέχραον ὑβερίῃρες,
ἡμέτερον κρυδοῖσι δέμας μάστιξιν ἑτοῖμον·
ἠδέ μευ ὀφθαλμοὶ ἀπολείψιτον αἰὲν ἰδίην·
δυσομένου δ' ἔων ἔ λήσομαι ἀμπλακιάων.
δυσμενέες δὲ ταλέϑοντες ἐμεῦ κρατερώτεροί εἰσι·
καί με ϑεοπλήϑοισιν ἐπιχθαίροντες ἀέθλοις,
οἵ τ' ἐμοὶ ἀντ' ἀγαϑῶν κακοδρήνια μιαρὸν ἔδωκαν,
καί με δίκης σφετέρῃσιν ἐπιβολίῃσιν ἔβαλλον.
μή μευ ἀποσταίης παρεπίσκοπος, μηδὲ μεϑήκης·
πέμπε μοι ἄφθιτε, πέμπε τελεῦ δ' ἐπίκουρον ὀπωπήν.

Ψαλμὸς λη'.

Δαυίδου κλυτὸς ὕμνος ὅτ' Ἰδιθούμος ἄειδεν
ἀμφὶ τεὴν κοσὸν ὄγδοον ἠδὺ μέλος.

Ἠ Μετέρλω ἀπανθύθε κακὴν ὁδὸν εἶπα φυλάξω,
γλῶσαν ἀπαθαλίη μὺ ἐπὴν πολύμυθον ὀείνῃ.
ἡμετέροις φυλακὴν θύρεα χείλεσι θῆκα,
θωρηχθεὶς ὅτε δήμοι ἀπάθιλος ὠπφειέζη.
κωφὸς ὅπως χθαμαλός τ' ἀγαθοῖς σίγησα μεμηλώς.
δύναθεν δέμοι ὄγχος ἀνέχρετο δεύτερον αὖθις.
ἔνδοθι θυμὸς ἐμὸς φλογερῷ θερμαίνετο πυρτῷ,
ἐν δ' ἄρ' ἐμῇ μελέτῃ καυθήσεται ἀνάματον πῦρ.
εἶπα μάκαρ βιότοιο φίλῳ φεσίσον ἄμμι τελυτήν.
ἔννεπέ μοι ζωῆς ὁπόσον θέασιας ἀριθμὸν,
ὄφρα δαηοίμὶν δί νύ μοι ὠφελείπεται ἄλλο.
ἤματα δή μοι πάντα παλαίπατα θῆκαο πομπὸν,
καὶ μάλα ῥίζαν ἐμῆς βιοτῆς ἀχρήιον ἔγως.
πάντων μαψιδίως μερόπων ζωοῖσι γλυέθλας,
ἔμπα γε μὴν ἀνθρωπος ὁμῶς δαιδάλμαπ βαίνει,
μαψιδίως κτ' θυμὸν ὀεινόμβρος πεφόρηται.
ἀγνώστει δίνι πάντ χυ πολὺν βίοτον ξυναγείρει.
ἦ ῥ' ὀκ ἔστ' ἐμὴ βασιλεὺς καὶ πύργος ἐυχὴ;
πὰρ δ' ἄυτ' βιότοιο λάχον φυσίζοον ἔρμα.
πασάων βασιλεῦ μ' ἀπολύσεαι ἀμπλακιάων·
ἀνδράσι μ' ἀφραίνοισιν ἔθεχ ἐα μῶμον ἔδωκεν.
ἔτλην κωφὸς, ἄναυδος, ἐπὶ σύ με δῖον ἔπυξας.
σεῖο μάκαρ μάστιγας ἐμεδ' ἄπο πάμπαν ἔάσεις.
σεῖο γὰ δὺ θενέος παλάμης ὑπὸ θυμὸν ἀχεύω.
ἀνδρ' ὑπὸρ ἀμπλακίης ὀλοῆς παύσευσας ἔθεχων.
καὶ οἱ θυμὸν ἔπηξας ἀμήχανον ἶσον ἀεσάχῃ.
ζωὴ μαψιδίη μεροπηίδος ὀδὶ γλυέθλης.

βύχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς, ὅπι κέκλυθι δ' ἀρῆς,
μηδέμε δακρυχέοντα μάκαρ σιγῇ παρελάσῃς·
εἵνεκ' ἐγὼ ξεῖνος γαίης ἅμα καὶ μετανάσης,
καὶ τοκέεσσιν ἐμοῖσιν ὁμῶς μεταδήμιος αὔτως.
ἄμπαυσον καμάτων με, ὅπως φίλον ἦτορ ἀείρω,
πρίν με μολεῖν ὅθεν οὐκέτι δὴ παλινάξεσθαι ἔμελλον.

Ψαλμὸς λθ'.

Εἶπατον ἐθελὸν ἄεισμα, τεληκοστῇ πρὸς μολπῇ
φθέγξατο Δαυΐδος τερπόμενος κιθάρῃ.

Τετληὼς ὀπίεσα θεὸν καὶ ἀρωγὸν ἐδεγμὸν
ἠμετέρῳ δ' ὑπέδεκτο πολύλλιτον ὦασιν ὀὐχμῷ.
ἀνέσατο δ' ὀκ βόθρου, καὶ πέλματος ἰλυόεντος.
αὐτὰρ ἐμοὶ πέτρῃ ἀσφαρῇ σπείξατο πέζας,
ἴχνος ἐᾷς ὀν ἀπαρπτοῖς ἐμὸν ἡγεμονεύων.
χείλεσιν ἠμετέροισιν ἐλὼ ὑπέθηκατο μολπὴν,
νωΐτερῳ κλυτὸν ὕμνον ἐελδομένῃ βασιλῆϊ.
ὀφθαλμοὶ δέρκοιντ', ἦϊσάν τε πολλοὶ
ὄλβιος ὥτε θεοῦ ὄνομα κλυτὸν ἦϊς ἐπύχθη,
λύσσης ψευδαλέης καὶ μαψιδίης δίχα βυλῆς.
πολλά τοι ἐκτετέλεσαι ἀϋτὲ θεσπεσίη ἔργα·
ὑδὲ σέθεν βυλῇσιν ἔφυ πανομοίιος ἄλλος.
ἀγγέλων κατέλεξα τάων πλέον εἶεν ἀριθμῷ,
δῶρ' ὑπὲρ ἀμπλακίης, θυσίῃ δ' ὑρνύσαο πᾶσαν·
αὐτὰρ ἐμοὶ βροτέης τεκτήναο σάρκα χλιεθλῆς.
ὑ πρὶν καρφομένῳ θεσπεσέξαο πάϊχυ θυηλῇ.
τοὔνεκα δεῦρ' ἰκόμην τελέσαι πάτερ ὅττι κελεύεις.
ἀμφ' ἐμέθεν γέγραπται ὑπὲρ βίβλοιο καρηὼν,
σὸν τελέσαι μυελώσα μάκαρ θεσπίεσσιν ἐέλδωρ·
καὶ σευ μεσσατίῳ ἐθέλω ὀν κήδεϊ θεσμόν.
βυσὶ κλισίῃ πολυηχέϊ πέφραδον ἀνδρες·

ὐδέποτ' ἀγγελίης ἐμὰ χείλεα πάμπαν ἐρύξω·
αὐτὸς ἐμῶ στραπίδεσσι δικαοσυνίω δεδάηκας,
ὐ σεῦ ἀμησάμω σκοπιὴ φρενὶ θῆκα καλύψας·
ἀμφαδίω δ' ἀγόρευσι ἀλεξίκακον σέο φέγγος·
φιλῶ πεὸν κλισίης ζῆεον καὶ ἀμηθέα βυλίω.
τοὔνεκα μηδὲ σὺ νόσφιν ἀρισγόνα χεῖρα πεδήσῃς,
θάλπε τεῷ μ' ζῆέω καὶ ἀμιθεῖ παντοτε βυλῇ·
οὕνεκά μ' ἄλγος ἔχᾳ πολιώσιον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἔφθασαν ἀμπλακίαι με, φάος δέ μυ ἔκρυφεν ὄασιν.
καὶ μυ πλειότεραι κεφαλῆς ἐξύοντο κομαίων,
ὀκ ὀλιγοπελίης μηδέων ἀξέπατο θυμός.
ἀλλ' ὀπιδευομάω μοι ἐκὼν ὀπιτάρροθος ζῆθοις,
ναϊτέρω ὄασισιν ἐποπθύσας ἀρωγήν.
αἶχος ἔλοι ὅσοι ὕπορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέασθαι·
σχεφθείη μορμηδὸς, ὅ μοι κακὰ βυασοδεύει·
αὐτὰρ ἔλοι τοὶς δ' αἶχος ἐμῆ κεχαρηότας ἄτῃ.
χάρμα καὶ ὐφροσυνὴ ὅσιον ζῆος ἀμφιπολύοι,
παντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁ σατάποι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
ἀμφ' ἐμεῦ ὁρμαίνοις πᾶσχοῦ μάκαρ ἠὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνειας ἐμοὶ καλέοντι παρεῖναι.

Ψαλμὸς μδ.

Κῶμον τεσσαρακοστὸν ὠδῆς Δαυΐδος ἐμβλέψαν.

Ὄλβιος ὃς πᾶσχοῦ ποθεινύεται ἠδὲ πενιχροῦ·
οὗ μὲν ἀναγκαίω χαροφύεται ἤματι πομπῇ.
φρυκτὸν ἔχοι βασιλῆα βίᾳ δ' ἅμα κηδεμονῆα,
καὶ θεόθεν μακαιρὸς ὅλιος ὠὰ γαῖαν ἀκούσοι·
ὐδὲ μὲν ὠπιβίοισιν ἔλωρ παλάμῃσι μεθεῖν,
ἀλλὰ καὶ ἐν κακότητος ὠαῆς λεχέεσσιν ἀρήγοι·
δέμνια οἱ μετέθηκεν, ἔλυσε δὲ κήδεα νόσου.

αὐτὸς

αὐτὸς δ᾽ αὖαξ ἐβόησα πελὼ ἡσυχίῃσι δρώοντι·
ὄφρα μοι ἐξακέσαιο κακὴν ἀγιτήμονα θυμόν.
κήδεά μοι φεράσαντο κακοὶ καὶ ἄναρσιοι ἄνδρες,
δύχθμοι, ποτε μοι βιότου μνημήϊον ἔρροι·
νίσετο μαψιδίως ὀρόων ματίῃσι τ᾽ ἀχρείων·
ἀμπλακίῃσι ξυναχθρεν ἐμῷ ζυλήμονι θυμῷ,
ὅκτος ἰὼν ἀχθρδυεν ἐμοὶ ξύμπαντας ἀείρων.
πάντες ὑπερύζεσκον ἀπεχθέες ἀμφ᾽ ἐμοὶ ἄνδρες·
ἀμφὶ δέ μοι φεράζοντο κακῶν βαρυτήμονα φόρτον,
μῦθον ἀεικέα πυκασμένον ἐντυόντες·
μὴ καταλειμμηδὶς ἀεὶ κτεάνησιν ἔοικε.
εἰρωὴς βροτὸς ὅστις· ἐμοὶ γὰρ ἥπιος ἐτύχθη·
ὃν τε φέρον ἐχθρὸν ἔχον, πέρνης δέ με μείονα θῆκεν.
ἀὐτῆσαι μ᾽ ἡσύχιον, ἵνα σφίσιν ἄξια δοίην.
ὃς ἀγανοφροσυνης ἔνθεν μάκαρ ἵδρις ἐτύχθη.
ἐφράσαμην, ὅ μοι ἄπαν ματίῃ κεχάρηται ἐχθρός·
οὕνεκεν ἀκαχίης μοι ἄναξ ὑπέκουρος ἀέσης,
καὶ με διλυκέως σὺν ἐνωπαδὸν ἐρρίζωσας.
ἀγνεὺς αἰὲν ἐὼν θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλ·
αἰώνων αἰῶνας ἀεὶ πανυπέρτατος εἶη.

Ψαλμὸς μᾶ.

Εἰς πανυτίμου ποτε παισὶν ἀνθρώποις Κοραὶ
κῶμος πεντηκοντόκις ἕνι καὶ τριηκόσιος ἀοιδῆς.

Ἦχε πηγαίων ὑδάτων κεμαὶ ἰμείρουσα,
ὣς δ᾽ ἐμὸς ἰμείρει σὺν ἄναξ πανυπέρτατε θυμός.
ζωὸν ἐμὸν δίψησε καταβρῶξαι θεὸν ἦτορ.
ὁπόταν χρόνος ὕστατ᾽ ἀναφανδὰ θεὸν βροτὸς ὄψομαι ὄασις.
ἦμαθ᾽ ὁμοῦ καὶ νύκτας ἔχον χόον οἷά τε ἄρτον,
πάντοτε βαζόντων, ποῦ δὴ θεός ἔπλετο σεῖο.
ὣς δὲ παρεμνήσθην, τρέχον ἀμφ᾽ ἐμὸν ἀμφ᾽ ἐμὲ θυμόν,

οὕνεκα θηητὸν κλισίης ἀγλαΐσομαι ἕδρας,
ἔνθεν ἕως βασιλῆος ἐπουρανίοιο μελάθρων,
ἄγνον τερπωλῆς τε μετ' κλυτὸν ἦχον ἑορτῆς.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀείνεις·
ἦπίς τοι θεὸς ἔστω, ἐγὼ δέ οἱ ἄγνον ἀείσω.
αὐτὸς ἐμῆς τελέθῃ πανεπίσκοπον ἄγκαρ ὀπωπῆς·
αὐτόματος δεδόνητο μετ' φρεσὶ θυμὸς ἐμῆσι.
τοὕνεκ' ἀοιδὴ καλέσω σε Ἰορδανίης ἀπὸ χαίης,
ἔκ θ' Ἑρμονίμου, τὸ δέ τοι ὄρος ἔπλετο τυτθόν.
ὀρφναίη τίς ἄβυσσος ἀνύπτιεσκεν ἄβυσσον,
ῥηγνυμένων ξωστῆρα τεῶν ὑδάτων ὀπαωγῇ.
κύματά σευ μετ' ἐμὶ ἦλθε, βαρὺς δὲ μέρμερα πάντα.
ἦματ' ἀοιδὴ ἦεον κέλεται καὶ νυκτὶ φαείνει.
εὐχωλὴ παρ' ἐμεῖο θεῷ βασιλῆϊ βιώνης·
εἶπα θεῷ, τί μοι ὧδε λελασμένος αἰὲν ἐτύχθης.
πῆχε κατηφιόων ἀλεγύνομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀϋτῇ.
δυσμενέες νείκεσσαν ὅτ' ὀστέα πάντα ἔαχθεν,
παντοτὲ μοι βάζοισι, θεός νυ ποθ' ἔπλετο σεῖο.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀείνεις.
ἦπίς τοι θεὸς ἔστω, ἐγὼ δέ οἱ ἄγνον ἀείσω·
αὐτὸς ἐμῆς τελέθῃ πανυφέρταπον ἄγκαρ ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς μβ.

Μείλιχον ἀμφ' ἱερῷ τόδε καὶ ἐν πασαεκοστῷ
Δαυΐδος πινυτὸς δεύτερον ἧσε μέλος.

ΚΡῖνον ἀοιδὴ ὅσα δὴ μ' ἄδικον λωβήσατο φῦλον·
ἀνέρος ἐκ δολεροῖο καὶ ἐξ ἀδίκου με ῥύσης·
κάρτος ἐμόν, τί με σεῖο τόσον μεθέηκας ἄνευθε·
πῆχε κατηφιόων μετανίσσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος αὐΐῃ.

φέγγος ἀμηχάνῳ τε σέλεν ἀειλαμπέα πέμποις,
οἴπ φαεινόμενος τεὸν εἰς ὄρος ἵξομαι ἁγνὸν,
καὶ σέο κωδίσσοισιν ὁμέστιος εἰμὶ μυχάθροις.
βωμὸν ἀγακλίνεντα θεοῦ μετελθύσομαι ἤδη,
ὅς μοι θὺ φρήνεσε χάριν νεοθηλέος ἥβης.
θύκελάδῳ φόρμιγγι μάκαρ τεὸν ἄγνον ἀείσω.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νέον ἔνδον ὀείνεις·
ἦπίς τοι θεὸς ἔστω, ἐγὼ δέ οἱ ἅγνον ἀείσω·
αὐτὸς ἐμῆς τελέθῃ παντεπίσκοπον ἄγκαρ ὀπωπῆς.

Ψαλμ. μγ.

Εἰς πνευτίῳ τελέεστιν ὑπὲρ θυμοῖο Κορατῶν
κῶμος ὅδε τείτατος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

Οὐασιν ἡμετέροις ἠκούσαμεν ἄφθιτε μοῖρα,
ἄμμι φίλοι τοπόθεν ἀφιγήσαντο τοκῆες
ἔργον ὅσον τεκτῆνας ἐν ἀρχαίοισι χρόνοισι.
χεῖρ σέθεν ὤλεσε φῦλα, καὶ ἐρρίζωσε γενῆας.
λαοὺς ἐξαλάπαξας, ἑῆς δ' ἐκήλασας αἴης.
οὐδὲ γὰρ ἐκλήρωσεν ἑὰ πάρος ἄορι γαῖαν,
οὐδὲ μενεπτόλεμος δηΐων ἐσάωσε βραχίων,
ἀλλὰ σεῦ παλάμη, καὶ σῆς μέγα φέγγος ὀπωπῆς,
οὕνεκα σῷ θυμῷ πεπιθὼς σφέας ἤθελες ἴδμεν.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, θεός δέ μοι αἰὲν ἐτύχθης,
ὅς ῥύσι Ἰακώβῳ ζωῆς ἐπετείλαο φέγγος.
σοὶ πίσυνοι κεραέεσσι βίλῳ ἐναείρομεν ἐχθρῶν,
οὐνόμα σὸν καλέοντες, ἐπερχομένους γελάσαμεν.
οὐ γὰρ ἐφ' ἡμετέρῳ μεγαλίζομαι ἡπίδι τόξῳ,
οὐδέ κακῶν παύσῃκες ἄορ μ' ἀπαύθε σαώσοι.
αὐτὸς ἄναξ τ' ὠθοιώπων ἄμμι ἀπελύσαο πομπὸς
μνησιπόλις δ' ἀνέφηνας ἀπεχθέας ἀνέσχες ἡμῖν.
ἤμαπον κλέος ἄμμι παρ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,

καὶ στο νωλεμέως ἀναμὴ ψομὲν οὐνομα σὸν.
νῦν δ' ἄλχος κατέχευας ἀπωσάμενος πόσον ἡμέας,
δὲ κορυσσομένοις μετανίστεαι ὡς πρὶν ἀρωγός.
στρεφθέντες κρυδῶν γὰρ ἡμεθα μείονες ἐχθρῶν,
ἐχθομένοις δ' ἄρπαγμα παραὶ ποσὶν εἰμὲν ἐπῖμον.
ἡμέας οἷά τε μῆλα μετ' εἰλαπίνησιν ἔδωκας,
ἐκ δ' ἐκέδασσας ἀνθρωπολυσσερέας κατὰ δήμους.
ἀπρίατον, ἀνάπρινον ἄνακτ' ἀπέπρασο λαόν·
δὲ σεῖς ἦεν ἀέλμος ἀμοιβαίης χάριν ὠνῆς.
στοιπσιν ἄμμε ὄνειδος, ἅπασι πέλιξ τε γέλωτα,
ἔθνεσιν ἄμμι λάλημα πολύθροον ἐξανέφηνας·
καὶ λαοῖς στυγεροῖς κεφαλῆς κίνημα γελοῖον.
ὀφθαλμῶν μὲν ἔναντα πανημαδὸν ἔστυτ' ἐρυθρὸς,
καί με λίην ἐκάλυψεν ἀμειδέος αἰσχος ὀπωπῆς,
ἰδὲ σῆρος ὁμοῦ καὶ στυγερὸς ἀνέρος αὐδή,
ὄμμασι δυσμενέος καὶ ἐμῆς φύζης στυφέλιξε.
ἀλλ' ἀτὰρ ἀτασθάλων λαθόμεθα σεῦ εἵνεκα πομπῆς,
δὲ τεῶν μιήματα παρήλθομεν ἁρμονίαων,
δὲ σέθεν κραδίῃ ἐσφετερισάμεθ' ἔκτοθι πάμπαν·
ἡμείων δ' ἀπαίδευτε τεὰς ἔκλινας ἀταρπιὰς.
ἀθρανέας δαπέδοισι κακῶν τεκτήνατο νοῦσον,
καὶ σκιρτὴ θανάτοιο κατεκρύφθημεν ὁμίχλη·
εἴποτε ναιέτεροιο λελάσμεθα πάτχυ θεοῖο,
εἰ θεῷ ἡμετέρας παλάμας ἐπετάσαμεν ἄλλῳ·
ἦ ῥ' οὐκ ἄφθιτος αὐτὸς ἀνιχνεύσει τάδε πάντα;
αὐτὸς γὰρ βροτέης κραδίης κευθμῶνας ἀνέγνω.
σεῖο χάριν θανάτῳ δεδμήμεθα πάντοτε πομπῇ·
κτεινομένοις ἰσόμεθα βίλῳ μήλοισιν ὁμοῖοι.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, πῖ νύμοι τόσον ὕπνον ἀώτεις·
ἔγρεο, μηδὲ σέθεν βλεφάρων ἀπὸ νόσφιν ἰάσης.
πῶς τελεῖ ἔσρεφας ἀγανὴν ὀπωπήν·

μάχθων δ' ἡμετέρων, πενίης τ' ἀπολήσατο πάμπαν.
ἡμέτερος κονίηισι πανείκελος ἔφθιτο θυμός.
νηδὺς γὰρ ἐγχείεσσα δύη ἐπιλήναται αἴνη,
ἔρρεο παμβασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα λιταίνων·
ῥύσεο δ' ἀφρήκτοιο σέθεν χθόνιν ἡμέας ἄτης.

Ψαλμὸς μϛ.

Τηλυγέτοιο θεοῖο γονὴ μύθοισιν ἀγητὴ
ὄρνις ἠέρι αὐδὴς ἀμειβομένοισι Κοραίοις.
ὕμνος τεσσαρακοστὸς ὁμοῦ καὶ τέτρατος ὕμνος.

ΕΣθλὸν νωΐτερη κραδίη τεκνώσατο μῦθον·
ἔργ' ἐμέθεν βασιλῆϊ φερεφραδέως ἀγορεύσω.
γλῶσσαν ἔχω καλάμῳ ὀξυγράφῳ ἠύτε μολπὸς ὁμοίην.
κάλλει δ' ἀνδράπᾶσι βροτέης φέρε ἄλλα γενέθλης·
ἐκκέχυται νεύτοῖσι χάρις φέρε χείλεσι σοῖσι.
τοὔνεκά σε θεὸς αἰὲν ἀγήρασον αὐτὸς ἀνῆψεν.
ἄγχιμε σὸν τανύηκες ἄορ φέρε κάλλεο μηροῦ,
κάλλεϊ σῷ πίσυνος, καὶ ἀγακλείῃ θάρσυνος ὥρῃ·
ἐντανύων δίθυνε καὶ ἀρχεύων βασίλευε.
εἵνεκα μειλιχίης ὁσίης καὶ ἀληθέος ἔργου.
σὴ σέο δεξιτερὴ φέρε θαύμασιν ἡγεμονεύσῃ.
ἀγκαίντες ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοί.
λαοὶ πολλοὶ ἔνερθε σέθεν πλαγίοισι πεσόντες,
δυσμενέων βασιλῆος ὑπὸ στέρνοισιν ἐποῖμοι.
νωλεμέως ἄφθαρτε ἀμαιμάκετος σέο θῶκος,
ἰθυπόρου σκῆπτρου, σκῆπτρου βασιληΐδος αἴσης.
δυσσεβίλω φιλέεις, συχέεις δ' ἀθεμίστιον ἔργον·
τοὔνεκά σε θεὸς αὐτὸς ἐλαὼ φέρε χεύατο δαιφιλέϊ,
χρίσας τερπωλῆς μετόχους φέρε πάντας ὑπαίῳ,
σμύρνα τε, καὶ σακτὴ, καὶ σίγδα ἅμα σῶν ἀπὸ πέπλων,
ἐκ νηῶν ἐλέφαντος, ὃ καὶ σέο θυμὸν ἰαίνῃς·

θυγατέρες σέο κῦδος ὑπὲρ μνηστῆρας ἀνάσσης,
πέπλοις χρυσοφόροις πλησίον βασιλῆος ἀρέσσῃ,
δῦ ἀμφιπολεύουσι ποικίλοις δαιδάλμασι μορφὴν.
κλῦθι τέκος λεύσσουσα, φίλον δέ μοι ἔνδυε θυμόν·
λαὸν σὸν καὶ ἐκλελάθοιο πατρός, μεγάρων τε πατρός·
οὕνεκά σευ βασιλεὺς ἐρατῆς ἐπεθήσατο μορφῆς.
αὐτὸς δὲ καὶ ἔνδεκα σεῖο κρατέουσιν ἀνάκτων,
καὶ μιν προσπτύξαντο Τύρου μειλίγμασι κοῦραι·
ἀφνειοὶ χθονὸς ὄμμα λιτῇ τετιμήσονται.
ἔνδοθεν δύχος ἅπαν βασιλῆος ἔπλετο κούρης,
χρυσείοις ἀμπεχομένη θυσσανοῖσι κέκασται.
παρθενικαὶ βασιλῆϊ πρέπουσι μετ' ἄνακτα ἑταῖραι·
σοὶ πρέπουσ' ἱμερτῆς βασιλείδος εἰσὶν ἑταῖραι.
χρήματος εὐφροσύνης τ' ἀγαθῆς ὑπὸ βαθρον ἀγοῦσαι,
ὀρνύμεναι μετ' νηὸν ἐλαφηβόλου βασιλῆος.
ἀντὶ τεῶν πατέρων σοὶ πρέπει ἠδὲ κασιγνῆτοι·
τοὺς δὲ κατασπάσας ὅλης χθονὸς ἡγεμονῆας.
μνησαμένη σὸ γένος λιλαιήσεται ἠδὲ καλλοῦς.
ἐς γυναῖκα γυναῖκος πρέπει σεῖο κάλλος ἀείσω.
τοὔνεκά σ' ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ ἐς μυχίους γυναικῶνας.

Ψαλμὸς μέ.

Κῶμος ὑπὲρ κρυφίων, ὧν εἰς φάος ἤγαγε φορμιγξ
θεσπεσίη, πέμπτος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐπύχθη.

ΑΘάνατος θεὸς ἔρκος ἐμὸν καὶ κάρπος ἐπύχθη·
ἀμφιπολεύσῃσι βοηθόος ἡμέας ἀεί.
τοὔνεκεν οὐ πείσομαι ὀλομένης μάλα γαίης,
οὐδὲ μετερχομένων ὀρέων ἐν πείθεσι πόντου.
ἠχήεις ῥοθίοισιν ἑοῖς ὀρυμαγδὸς ἀείρῃ,

ἅρεα θεατεσίῳ ὠδὲ κάρπῖ δἰτήσαν.
βὐφραίνει ποταμοῖο θεοῦ πολίεθρον ἐρωήν·
ὕψισος κλισίῃσφετέρῃσ ἅχραντον ἔθηκε.
ἀλλ' ἀπο· οἱ λίξειε θεὸς ὠδὲ μέσατα θαλάσσων,
ἐξ ἠοῖς ὀπίκουρον ἔχᾳ πανεπίσκοπον ὄμμα.
κλῖναν ἀναιτείαν βελαραῖς, κλονέοντο δὲ φῦλα.
ἤὐσεν ἀλλοφρύοντον, ἀεδόνητο δὲ γαῖα.
ἀρχὸς ἐπουρανίων θενέων πέλε ἄμμιν ἀρωγός·
αὐτὸς Ιακὼβ ὠθέμαχος θεὸς ἄμμιν ἐπύχθη.
δεῦτε φίλοι βασιλῆος ἰδώμεθα θέσκελα ἔργα,
ὅσσ' ὑπὸρ βὐφόρβε σημήϊα τεύξεν ἀρούρης.
παύων δηϊοτῆτας ὅλης ὑπὸρ ἀὐτυγα γαίης.
τόξον σιωπείψε, καὶ ἀσπίδα θοῦ εἰν ἐάξει,
καὶ θυρεοὶς μαλεροῖο καταφλέξῃ πυρὸς ὁρμῇ.
φεάζεσθε χόμβοι, θεὸς ἄφθιτος οὕνεκ' ἐπύχθην.
ἔθνεσιν ὕψισος καὶ ὅλης κἀθυπέρτερος αἴης.
ἀρχὸς ἐπουρανίων θενέων πέλει ἄμμιν ἀρωγός·
αὐτὸς Ιακὼβ ὠθέμαχος θεὸς ἄμμιν ἐπύχθη.

Ψαλμὸς μξ.

Τοῦτο μεγαθενέων τεκέων ἐτέυκτο Κοραίῃ
μείλιχον ἀμφ' ἕκλῳ καὶ τεσσαρακοστὸν ἄεισμα.

ΠΑίσατέ μοι χείρεσσιν ὁμὸν κρότον ἔθνεα πάντα,
τερπνισῇ βασιλῆα θεὸν κελαδήσατε φωνῇ.
οὕνεκεν ὕψισος φοβερὸς θ' ἅμα πᾶσιν ἐπύχθη,
γαίης παντοδαποῖς μὴ τέρμασιν ἐμβασιλεύων.
λαοὺς ἄμμι δάμασσε, ποσὶν δ' ὑπεθήκατο δήμους.
λεξάμβος πόρεν ἄμμι φίλον καὶ ἐνέα κλῆρον·
μοῖραν Ιακὼβοιο θεῷ καταδύμον ἀεί.
εἰσανόρθσε θεὸς βοόων ὀπινίμιον ὕμνον,
ὐκελάδου σάλπιγγος ἀὐέδραμε κοίρανος ἠχῇ.

ἡμέτερον φόρμιγξι θεὸν φορμίζετ' ἀοιδαῖς,
ἡμέτερον βασιλῆα σφᾶς ἀναμίξατε μολπαῖς·
οὕνεκα κοιρανέει πάσης θεὸς ἄφθιτος αἴης.
μίξατέ μοι πινυτῇ καρδίῃ καὶ ἐχέφρονι μύθῳ·
ἀθανάτου μέγα κάρτος ὅλων κτεατίσσατο λαῶν,
αὐτὸς ἐπ' ἀχραύντοιο θεὸς θώκοιο θοάσσει.
ἡγηταὶ ξυναγερθέν' ὁμῶς θεῷ Ἀβραάμου,
ἅντα θεοῦ θωρηχθεν ὑπὸ βασίῃ χθονὸς ἀρχοί.

Ψαλμὸς μζ.

Υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸν ἐν ἐφάπαξ μέλος·
εἰς δευτέραν ἡ ἑβδόμην σαββάτων·
τὸ δὲ ἑβδομηκοστὸν ἓν ἅμα.

ΑΙνετὸς ἀθάνατος, καὶ δὴ μέγας ἔπλετο μοῦνος,
ἄσυ θεοῦ σφέτερον καὶ ὄρος πανακήεσσαν ἀείδω.
πάντοθεν εὐρυόων χέρμ' ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
ὄρεά τοι Σιῶνος ὑπὸ πλευρῆς βορέαο·
ἄσυ πολυκλήϊεν μεγαλοσθενέος βασιλῆος,
ἀθανάτου πύργοισιν ἑοῖς ἀείδιμος ἐπύχθη·
δύτ' ὀπιδευομένης ὀπιτάρροθος ἴξεται αὐτῆς,
χαίης ἦλθον ἅπαντες ἀγερώμενοι βασιλῆες
ὄμμασι δερκόμενοι κραδίῃ θαμὲ θαμβέον αὐτί.
ὠρύμενοι κλονέοντο, τρόμος δὲ ἐπελήλυθε πάντας.
εἴκελα λικτούσῃ πυκιναὶ ὠδῖνας ἔχοντο·
ἠὲ βίῃ ὅτε νῆας ἔχοι Θαρσῆιδος ἀήτης.
ἠκὲ ἄελλα βάξις ἔλυ. μύθοισι τὸ ἔργον ὀπιδεῖν,
ἀμφὶ θεοῦ κλυτὸν ἄσυ, θεοῦ σθενέων βασιλῆος.
αὐτὸς οἱ ἀσυφέλικτον ἐπίξατο πυθμένα πουλύ.
σῶν λαῶν ἀνὰ μέσσον ἀναξ ἔχεπτιν ὀπάζοις.
κύτε δὴ ἀμφιβόητον ἀναξ τεὸν οὖθμα μίμνει·
ὤλεσ' ἔσω τεὸς αἶνος ὅλης ὑπὸ πείρατα γαίης.

δεξιτερὴ βρέβει θε δικαιοσύνης σέο πομπῶ.
κλεινὸν ὄρος Σιῶνος εὐφροσύνῃσι μνήσθω.
παῖδες Ιουδαίας ἐρατῆς πολυμηθέες ἔστων
διαγέων ἄγραντε ων χάριν θύνομάων.
περίσατέ μοι Σιῶνα περίσαθον ἀμφιβαλέσθαι,
καὶ οἱ ὑπὲρ πύργων λιγέως ἀγλείλατε μύθοις.
ἀμφὶ δέμιν κραδίας καὶ ἐφ' ὧδε καρτὶ θέσθε·
ἔρκεα δὲ σφετέρω κράτεος διαμοιρήσασθε,
ὄφρα δὲ τις γλυκερῆσιν ἐπεσσομένης ἀγορεύσῃ·
οὕτως ἔκεν αὐτὸς ἀεὶ βασιλεὺς ἅμα καὶ θεός ἐστιν.
ὃν περτέρων γλυκερῶν ἐπ' ἀτρεμαίτοισιν ἀνάστων,
νωλεμέως ἐν πᾶσιν ἀγήραος ἄμμε νομεύσῃ.

Ψαλμὸς μῆ.

Ηδὺ μέλος ἀθανάτοισιν ἐμέλπετο παισὶ Κοραίοις,
τεσσαρακοστὸν ὁμῶς τε καὶ ὄγδοον ἕλκει ἀριθμόν.

Κέκλυτε μυρία φῦλα, τά μοι νόος ἔνδοθι κεύθει.
χαίρεις ἀνταετῆρες ἐμοῖς μελέεσι μελέων,
ἄνδρες γηγενέες, βροτέης θ' ὅσα φῦλα γλυκέθλης,
ἀκτέανοί τ' ἀνάμιξ καὶ ὅσοις μέλει ἄσπετος ὄλβος·
νωΐτερον βαφίω ἱερὸν σόμα μυθολογεύσῃ.
ἡμετέρης κραδίης μελέτη πινυτῇσιν ἀγορεύσῃ.
ποικίλον ἀμφ' ἄγνον ἀειπόον ἔας δρείστω·
ἐκ λιγυρῶν μελέων πυκινῆς διαμείψομαι οἴμης.
ζίπτ' ἔπι ῥιγεδανὸν θρόμεω καὶ ἀμήχανον ἦμαρ·
πέρνης ἀμπλακίη με δυσηνίος ἀμφιπολεύσῃ.
ἀνέρες ἀφρεινοὶ κραδίῃ περὶ θάρσεσιν ὄλβῳ,
οἵσιν ὅτι κτεάτεσσιν ὑπὲρ βίος ἔπλετο θυμός.
οὐχὶ κασίγνητος μερόπων ἀναφαίνεται ἄποινον.
οὐχὶ θεὸν γλυκέῖν ἱλάσεται ἕνεκα κόσμου,
ζωὴν ἀθανάτης ψυχῆς ποινὴν ἀποπάσας.

νωλεμέως μόχθησε, βίος δέ οἱ ὤπτυε λήξῃ.
δῦτε θεοῖς ἀνύποντας ἴδοι, κακότητα πατήσῃ·
ἄφρων ἀφραδέως καὶ νήπιος εἰς ἓν ὀλεῖται·
ἀκλήρους ὄλεσον δὲ ἑτέροις λείψοισι μόθροις,
τύμβοις ὥστε μόθρα δαμῶρες οἰκήσοισιν·
ἰωκέως καλύβησιν ἑὰς φθίσοισι γυέθλας·
ἐκ γαίης ὄνομ' ἔρρον, ὅθεν ἵκτοντο δαμῶτες.
νήπιος, ὃς δὲ ἐνόησε βροτὸς μεσάεσι μεμηλώς.
τετρα πόδεσσιν ἔικτο, φυλὴ δὲ ἠσπάζετο τέλος.
ἄλοον ἦδε κέλευθος ὅτε σφίσι δίκτυον εἶη·
καὶ τότε δὴ γλώσσῃσιν ἐπαγνήσοισιν ἔῃσιν.
εἰσάιθμοι μήλοις, αἰδὼς συμφραδμονες εἶλον·
τοὔνεκα πυκεδανὸς θάνατος σφέας ἵφι νομεύσει.
ἰθυνόων δὲ ἴῶθεν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θῆεν·
ἐν αἰδὴ κείνων ἀχρεῖος ἔστετ' ἀρωγή.
ἦτορ ἐμὸν θανάτοιο θεὸς λύσσεν ἀνάγκης·
μή ποτέ μοι πλῆθον μερόπων ὠδεισάτω θυμῷ,
ἀνέρος δύτ' ἀγαθοῖσιν ὀπιθείσῃ μόθρον.
ἀ γὰ ἀποφθίμβος σύμπαντ' αἰδὼς δὲ κομίσσει,
ἠδέ οἱ ἄστεπτον δύχος ὁμῶς καταβήσεται οἴκου·
μοιῶν ὅτι ζωοῖσι φίλον θένος ἀμπετὸν ἔσῃ,
καί σε μάλ' ἀμνήσθεν, ὅταν ζὲ οἱ ἐσθλὸν ἀνύσσῃς.
ἀρχαίῳ πατέρων ζυγὸν μετελθύσεται αὖτως,
ὀρφναίῳ βιότοιο δύσει καὶ ἀφεγγέα ναίων.
νήπιος, οὐδὲ ἐνόησε βροτὸς μεσάεσι μεμηλώς·
τετρα πόδεσσιν ἔικτο, φυλὴ δὲ ἠσπάζετο τέλος.

Ψαλμὸς μθ΄.

Δαυίδου ἕνατον καὶ τεσσαρακοστὸν ἄεισμα.

ΓΑῖαν ὅλῃ καλέεσκε θεὰν θεός, εἷς ἐν ἀγυιαῖς
ἠελίῳ φαεθόντος ἀπ' ἀὐτολίης ὅτε δυσμὰς·

ὃν Σιῶνος ἐπὶ τερπνὰ λάμπεται εἶδος ὥρῃ·
ἀθάνατος μερόπεσσι θεὸς φάνδανε παρέσσαι,
ἀνδρῶν ἀγνώστων θεὸν ἔστεται· ὃ γὰρ ἐάσει.
τῷ πολλὸν περιπάροιθε διΐξεται αἰθόμενον πῦρ·
ἀμφὶ δὲ μιν βέβρυχε μέγα ποτὶ χθονὸς καταΐξ-
ασσαν ἀστερόεντα πέλας μώνοισι καλέσσει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ὅπως λαοῖσι δικάζοι.
ἀθανάτῳ θεράποντας ἑοὺς ξωσαγέρεσθε πάντας,
ὅσσοι σωτεσίλῳ θυσίης ἐπὶ πιστὰ πάντο.
ὄφρα σὺν ἀγλεόωσι δικαιοσύνῃ ἐρατεινῇ·
οὕνεκα ὑμῖν βασιλεὺς μετὰ πᾶσι δικάζει.
κέκλυθι φίλον ἐμόν, λέξω δέ τοι ἣ θέμις ἔστι.
κλῦθί μευ Ισραῆλε· σὲ γὰρ πρὶν δῆα διδάξω·
αὐτός τοι θεός εἰμι, θεὸς δέ τοι αὐτὸς ἐπεύξω.
ἤ νύ σε μαψιδίῃσι θυηπολίῃσιν ἐλέγξω.
σεῖο δὲ καρφομένῳ θυσίῃ ὑπὲρ κομαι αἰεί.
οὐκ ἀγέω μόσχων, οἷς ἐν μεγάροις ἀπαλύεις·
οὐκ δὲ τεῆς ἀγέλης ἀρνήσομαι ἴφια μῆλα·
πάντα γὰρ αὐτὸς ἔπευξας, τά τε τρέφει ὕρεσιν ὕλη,
ἠδὲ ὅσα που μεμάασι ὀρεσσινόμοισι βοτῆρσιν·
ἀνδέ μέ που πεινῶντα δι' αἰθέρος ἄφθονα λήθῃ·
ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπους με περισσέφει ὅλβος ἀρούρης.
εἰ δὲ πεινάων δευήσομαι ὅππότ' ἀρωγῆς·
πάντα γὰρ ἡμετέρη τεχνήσατο θεσπεσίη χείρ.
ἢ δέχομαι ταύροις, τράγεον δὲ ἢ πίομαι αἷμα·
ῥέζε θεῷ θύος ἡδύ· θύος γὰρ οἱ αἶνος ἐπέχθει,
ὑψίστῳ δὲ τεῶν ἀπόδος χάριν εὐχωλάων.
εἰ δ' ὀπιδευόμενος καλέεις μ' ὀπίκουρον ἀνάγκης,
εἰμί τοι ἐθλὸς ἀρωγός, ἀπὸ σὺ μευ δῦνος ἀείσῃς.
δὴ τότ' ἀνιηρὰ πόνου θεὸς ἐστεφάνωσε τέκνα·
ἤπιά μευ εὐδικίας ἐλικωδέας ἐξαγορεύεις,

καὶ μευ σωφρονίσω φορέεις ἀεὶ χείλεσι βίσιν.
αἰεί τοι συνέφς μυθεύματα καλὰ νοῆσαι,
καὶ χάριν ἡμετέρων ὑρνήσαο παύποτε μύθων.
καὶ πόδα λιῖσσηι κακόφρονι σιώφρομον ἔχεις,
ξυνὸς μαχλοσύνης μοιχῶν ἀνεφαίνεο μοίρη.
καὶ τεὸν ὡς βέβειθε κακορραφίη τόμα λάβρον,
γλῶσσα δὲ δυσφροσύνησι πλεονέκεσσι δολερῆσι.
ἀμφὶ κασιγνήτοιο καθεζόμενος κακὸν ἔβαλες,
καὶ σέθεν αἰεὶ μητρὸς ἀμήχανον ἔπλεκες ἄτην.
ταῦτα μὲν αὐτὸς ἔρεξας, ἐγὼ δέ τοι ἥσυχος ἦα.
ὠΐσθης ἀθέμιστα ὅπη τοι φρένας ἔσπε ὁμοῖος·
ἀμπλακίας σήσω σεῦ ἐναντίον αἰὲν ἐλέγχων.
σώφρασθ' ἀθανάτοιο λελασμένοι ὅσσ' ἀγορεύω,
μήποτ' ἀφαρπάξειεν ἀμείλιχος ἁρπαξ παρεόντος.
θῦμά μοι ὅλβιον πέλεται καταθύμιος ὕμνος,
ἠὲ ὁδὸς ἀθανάτοιο βίλη ζωαρκέα φάγῃ.

Ψαλμὸς νδ'.

Ἐρωτι Δαυὶδ ἀωρεπεῖ ἐιξας ποτέ,
κλοπῆς ἑάλω δεμνίων ἀηδονείων.
εἶτ' αὖ ἀνεῖλε τὸν γυναικὸς βύνετλον.
Νάθαν δὲ πειθοῦς ὀφθεὶς τῷ θεῷ
ἦει ἐιτρώσκων τοῖς ὀϊστοῖς τῶν λόγων,
καὶ τῶν ἐλέγχων φαρμάκοις καπυφῶν·
ὁ δ' ὀλβιείας ὠὴ ἀξίως ἔφπων,
ἄθησιν ἥπιος ἀκλεοῖς λαβὼν, τάχος
τὸν μειλίχιον ἐξιλάσκει δεσπότην,
καὶ οἶκτον αὐτὸν συγκινεῖ πρὸς τὸν μέγαν.
ἅσμα καρδίης σωτειρίη μῦσαι τόδε,
πέφυκεν πεντηκοστὸν ὁ ψαλμὸς μῦθος.

Μαχλοσύνης Νάθανος ἀπαθαλίῃ ἀναφαίνων,
εὐφροσύνης σοναχᾶς καὶ δάκρισιν ἔσβεσε πέρψιν
αὐτῇσιν βασιλῆι. θεοῦ δ' ἠεπίονα θυμὸν
μυρόμβος καλέων, βροτέας παρέθηκε κελεύθους,
ὄφρα κεν οἰζυνοῖσι σαόφρονα μῆτιν ὀφέλλοι.
Τῖο δὲ πεντηκοστὸς ἀγεξίκακος πέλει ὕμνος.

ΔΕυομάω μοι αὖαξ τελεώσιον ἵλαος εἶης·
καί μευ δυσνομίαν ὀλέσσις οἰκτίρμονι βυλῇ.
ἀμπλακίῃ ἀπονίψον ἐμὲ πλέον ὕδατι νίζων·
ἠμετέρης ἀπαύθεν ἀταθαλίης με καθαίροις.
οὕνεκα δυσνομίην μευ ἐγὼ τετραπίδεσσιν ἀείρων,
καί μευ ἀταθαλίη πέλεται καθ' ἐναντίον αἰεί.
ἤλιτον εἰς σὲ μάκαρ, καί σευ πέλας ἄγχος ἔτευξα.
ὄφρ' ὅσιος μύθοισι τεοῖς μετὰ πᾶσι φανείης,
ἐν δὲ δίκῃ μοῦνος τετοφερέστερος ἔσσεαι ἀνδρῶν.
καὶ γὰρ δυσνομίῃ με πατὴρ ἔσπειρε πιθήσας·
καί μ' ἐν ἀταθαλίῃσιν ἐκύσατο πότνια μήτηρ.
καὶ σοφίης κρυφίης με τεῆς ἐδίδαξας ἀπάρτους·
ὑσσώπῳ καθαρόν με τετιρράίνων τελυπεύσῃς,
καὶ πολὺ λευκότερον χιόνος τελέσῃς με λοέσας.
ἄγγελος εὐφροσύνης καὶ χάρματος ἄμμι φανείης·
ὀστέα τειρομένων ὅτι σὺ κεχάρησεν ἅπαντα.
ἀμπλακίης μευ αὖθεν ἀποστρέψας ὀπωπήν·
καί μευ παντοδαπὰς ἀεσιφροσύνας ἀμαθύνοις.
ἄχραντον κραδίην μοι αὖαξ ἐν στήθεσι τεύχοις,
νεϊτέροις ἴθυνον ἐϋσταθὲς ἔγκασι πνεῦμα.
μή με τεῆς ἀπαύθεν ἀποῤῥίψας ὀπωπῆς,
μηδ' ἅγιον τέο πνεῦμα ἐμεῦ ἄπο πάμπαν ἐρύκοις.
δός μοι τερπωλὴν φάεος παλινάγρετον εἶναι.
πνεύματι δ' ἀρχεύοντι βίην στήριξον ἐμεῖο.

25 οὓ διασπείραιμι τεὰς αἰὼ μοισι κελεύθους.
πρὸς δέ σε πάντοθεν αὖθις ὀπισρέφοισιν ἀγῆται.
φέγγος ἐμῆς βιοτῆς ἀνδροκτασίης με σαώσοις·
οὐδικίῃ μοῦ γλῶσσα τελὼ πρεχυθήσεται.
χείλεά μοῦ μάκαρ οἶγε, δίκῃ δ' ἀνὰ σεῖο βοήσω.
30 εἰ θυσίῃ ἐνετείλω, ἐγὼ πρὸ ἄλλον ἐτοίμῃ·
ἀλλ' οὐ καρφομένοισιν ἀνηθήσῃ θυέεσσιν.
ἀθανάτῳ θυσίη πνεῦμα χθαμαλὸν μερόπεσσι·
ἧπορ αἶνος χθαμαλὸν καὶ μείλιχον ὄφρ' ὀνόσαιτο.
ὄλβιά μοι Σιῶνι μάκαρ κατὰ θύμα δοίης·
35 οὐδ' ἢ Ἱερουσαλὴμ κλυτὰ τείχεα τεκταίνοιτο.
δή ῥα τότ' οὐδικίης θυσίῃ πρεπίδεσσιν ἔλοιο·
θυμά τε καρφόμενον καὶ ἄνω ἀπέρχουσαν αὐτμήν.
δὴ τότ' ὀπρέξοισι ποὶ μόσχοις πρὸ βωμῶ.

Ψαλμὸς νδ.

Δωὴγ ὁ κακόχρηστος ἀτὰρ μετέπειτα Σαούλῳ
πέφραδεν, ὡς Δαυΐδος ἐς ἀθανάτου μόλε νηόν.
Ἀβιμελέχου μεγαθύμου,
Τοῖο δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Τίπτέ μοι ἀγκύλης σφετέρῃ κακότητι πέποιθας,
δυσνομίῃ πρεπίδεσσι παγιμαδὸν ἐγκλιπεύων,
ἀμφὶ δέ τοι γλώσσῃ ἀθεμίστιον ἔβλυσεν ὕβριν.
ὣδε δόλον ποίησας ἅτε ξυρὸν ὀξὺ τεθηγώς.
αὐτὰρ ἀδικίης φιλέων κακότητα βαρεῖαν,
αὐτὴ δικαιοσύνης ἀθεμίστια πάντ' αἰγροβόων,
γλώσσης μῶθον ἅπαντα δολόφρονος ἀμφαγαπάζεις·
ἔνθεν ἄρ' ἀκλὴς καθελεῖ σε θραμπερὲς οὖχος ἀπούρας·
ὡς δὲ ὄρπηκα ταμὼν σε, τεῶν ἀπονάσσεται οἴκων.
σεῖο δ' ἀποσσεύσει ἀπὸ χθονὸς ἀκλέα ῥίζαν.
ἀδικίης λύοντες ὑποπτήξουσ' ὑποφῆται·

τῖα δ᾽ ὁμῶς ἐρέοισιν ἐπ᾽ ἀιπῦ μειδιόωντες·
ἀθάνατον θεὸν ὔπος ἔχην ἠρνήσαθ᾽ ἁρωγόν·
θυμῷ δὲ κταίποισι πεδεὶ σφετέροισι πεποίθη,
αἰεὶ μαψιδίοισι βίλω κεκορυθμένος ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ πεδεὶ θῆον ἔδος βρύω ὡς ἐλάτη,
θεσσαλίω ᾗεπὺν ἐμοῖς ποπδεγμένος ὄσσοις,
καὶ νεῶν καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ὧν χάριν ἐξετέλεσας αἴνως τεὸν αἶνον ἀείσω,
παντοτε τοῖς ὁσίοις ὄνομα γλυκὺ σεῖο δοκεύων.

Ψαλμὸς νβ΄.

Δαυίδου πινυτῶ ὑπὲρ ἀντιθέω Μαελήτου·
τῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ δεύτερος ὕμνος.

Οὐκ εἶπ᾽ θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν σήθεσιν ἄφρων·
ἄθεα τεκταίνοντες, ἑοῖς ἐξέφθιθεν ἔργοις·
ᾗαπίνης ὀκ ἔστιν ἕως ἑνὸς δυνομάων·
ἄφθιτος ἐρευνᾶθεν βρότεον σκοπάζετο φῦλον,
ὁφρόμος εἴς ἄνακτα θεὸν δηζήμενος εἶη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμοῦ κλονέοντο κακοῖσιν,
ᾗαπίνης ὀκ ἔστιν ἕως ἑνὸς δυνομάων.
οἱ δ᾽ ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφερτάδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες ὅπως θρεψίνοερ ὅπνον,
ἀφερταδέες ᾗάδοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι.
δγμαίνεσκον ἄδην, ὅτε δείματος ἠ χρέος ἦεν.
ὀστέα πάντα κέδασαι, ὅσοις μὴ εἴδρας ἰαίνειν,
καὶ σφισιν ἄφθιτος αὐτὸς ὀνοσταμένος πόρεν αἶσχος.
τίς πόροι ὀκ Σιῶνος ὑπὲρ ῥόδον Ισραήλ·
λαὸν ὅταν τρέψῃ θεὸς κῆ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω θεοφιλώτατος Ισραὴλος.

Ψαλμὸς ργ΄.

Τιὼδὲ θεῷ κελάδησεν ἄναξ Δαυῖδος ἀοιδῷ,
ζηφαίων ὁ ὅτε φῦλον ἀπ' ἀθάλου ἦγε Σαοὺλῳ.
πὰρ θέμιν ἀγγελίῃ ἀποφώλιον· οὐδὲ ἱκετάων
φείσατο, Δαυῖδον δὲ μετ' ὀφίσι φάντο κεκρύφθαι.
τῷδε μῆνος τείτατον καὶ πεντηκοστὸν ἐπύχθη.

Οὔνομα σὸν βασιλῆϊ μετ' ἀνθρώποισι φαώσω,
καί μ' ἀναμετρήσας ὧδε σὸν αἶνος ὧδε δικάζοις.
δὺς χωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυώρτατε ποιμνῆς·
μύθοις ἡμετέροις ἀελίκοον ὄφρα ἐρείδοις.
οὕνεκά μοι ξεῖνον δηΐων θωρήξατο φῦλον,
καί μιν αὖ ἰχθύεσκον ἐλεῖν μετὰ δηΐοι ἦτορ,
οὐδὲ νόῳ βασιλῆος ἐπερμήσαντο θεοῖο.
ἤτοι ἐμοὶ καλέουσι θεὸς ὑπαπάρροθος ἔσται,
καί μιν αὖ ἄναξ βιότοιο δηωθείσης ὀχμαλίζοι.
κήδεα δυσμενέεσσιν ἀποσκεδάσας ἐμοῖσι·
σεῖο δ' ὑπὲκ βασιλῆος ὀφείλεται ἐξαλαῶσαι.
αὐτὰρ ἐγώ τοι θῦμα νόῳ ποθέουσι κομίσσω·
οὔνομα σὸν μνήσω βασιλῆϊ· ἀγαθὸν γὰρ ἐπύχθη·
οὕνεκα παντοίης μιν ἐρύσαο θυμὸν ἀνάγκης
δυσμενέων θ' ἁνέφλωσας ἐμοῖς ὅσσοισιν ὄλεθρον.

Ψαλμὸς ργ΄.

Δαυίδου πνυτοῦ θεοτερπὲς ἄξιος ὕμνος
πεντηκοστὸς ἐὼν ἀγαθοῖς ὑπὸ τέτρασιν ἀνδρῶν.

Εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυώρτατε ποιμνῆς,
μηδέ μιν ἱκεσίῃ ἀγανόφρονα πάσχυ παρήϊθι·
δέρκεο· νωϊτέρῃ δὲ μετ' ὄασι δέχνυσο φωνήν.
χώομαι κυκεῶσι κελαδήμασι θυμὸν ὀρίνθη,
δυσμενέος φθονεροῖο κακὸν καὶ μόχθον ἀλιτρόν.

οὕνεκεν

θωὼκεν ἀμπλακίας μοι ὀπικλίνεσκον ἀὐτχας,
πικρὰ δὲ λυσσώοντες ὀπὶ φρεσὶ μῶϊν ἔλεντο.
ἀμφ' ἐμοὶ ἡμέτερον ταεχχὴ βεβολημένον ἦτορ·
ῥιγιλοῦ θανάτοιο βίλω ὑμέτεσκον ἰοῦσαν.
δεῖμα, ὄμως μεῦ ἐμὶ ἦλθε, κάλυψε δὲ νὴ ἐμὲ χυτὸς ὄρφνη.
εἶπα δὲ, τίς κεν ἐμοὶ πτέρυγας πόροι οἷα πελείης,
ὄφρα δεμας καμάτοιο ποτώομος ἀμπαύσαιμι.
πῆλε φυγὼν ἐτέλεσσα, ἐν ἠ λιῶνον αὐλιν ἐρήμω,
ἀθρανέος δηκτῆρα μυῶν ταναῆς τε θυέλλης·
γλωσσας σφωιτέρας σὺ μεμιασμένος βάλε πόντῳ·
ἀμπλακίῃ ἐνόησα ἐπὸβολίῃ τ' ἐμὰ ἄεσυ.
πέρσεις ἡμαπὴ νυχίη θ' ἑο κυκλώσσεν·
μεσσοπὴ δεινομῖῶ φορέει καὶ μόχθον ἀϊπης.
μηδὲ πόνος δολόεις σφετέρων λείποιτο κελεύθων.
εἰ μὲ ἐχθρὸς συφέλιξεν ὀνείδεσιν, ἦ τάχ' ἀνέσχω,
καὶ κεν ἀπεχθομένοιο λόγων δυσείνορ ἐρωὴ·
ἀλλὰ καθηγητὴρ καὶ γνώεσμε πάντοθ' ὁμόφρων·
ὃν ἄμφω θαλίης ὁμὰ οἱ πασάμεθα μυχῆς·
ἦ ῥ' ὑ δῶμα θεοῖο φίλα φρονέοντες ἔβημεν;
εἴτ' ὀλοὸν ᾔδει θάνατος σφίσιν ἄξιος ᾖεν,
εἰς ἀΐδαο βέρεθρον ἔπ ζώοντες ἵκοιντο·
οἵ ῥα μέσοις φορέοισιν ἀπαθαλίας καλύβησιν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐσόησα, θεὸς δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
ἐξ ὅου ἐρέω τε καθ' ἑσπερα καὶ μέσον ἦμαρ·
γήρυος ἡμετέρης ἐπακούσεται ἀγγέλοντος.
εἰρὴν ἡ κραδίῃ ἀπολύσεται ἔσσον ἰόντων,
οὕνεκά μοι πολέεσι πεποιθότες ἀντεφέροντο.
κείνοις εἰσαίων ἠμετέρ κόσμοιο μεδαίνοι.
ὃ γὰ λύθρον ἔχοισι, καὶ ὃκ ἀγέροισι θεοῖο.
τεῖνεν ἀμοιβαίοις παλάμῃ ἀπέρχουσαν ἐπ' ἔργοις.
οἱ δὲ οἱ ἁρμονίῃ νημερτέα θέντο βέβηλον·

καὶ οἱ ἐμοιρήσαντο δυσαντέα μοῖραν ὀπωπῆς·
ἐγγύθεν ἀθανάτου σκοπάζετο μῆτις ἄνακτος·
τῶν δ' ἐγγύοντο λόγοι ἀπαλώτεροι ἢ πὰρ ἔλαιον,
ἀλλ' ὁλοαῖς βολίδεσσι μετ' ὀφρύσιν ἔσκον ὁμοῖοι.
ἀθανάτῳ βασιλῆϊ τεὰς ὀπίπεμπε μερίμνας,
καί σευ ἀεὶ κήδοιτο, δίκης ἐκέως τ' ἀπάλοι.
ὅππότε χειμερίην σάλον τεύξειε δικάζῳ.
ἀλλά σφεας κατάγοις βασιλῆϊ μετ' εὐθρονον ὀλέθρῳ.
ἀνδροφόνοι δολεροί τε βίῃ κατὰ μέσσον ὄλοιντο.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος, ἐπ' ἠπορίῃσι βιώλου.

Ψαλμὸς νεξ.

Οὐδὲ φυγὼν Δαυῖδος ἑῶν ἐπελήσατο λαῶν,
ἀλλὰ θεὸν λιτάνευεν ὅπως ῥύσειεν ἀνδρῶν,
οἳ νόον ἐντὸς ἔγειρον θεοδείης ἐρατεινῆς.
κεῖνος μὲν λίγα μῆπεν ἐπ' ἀλλοδαπῆσιν ἀρούραις·
γείτονες αὖ δέ μιν ἄνδρες ὑπερβασίῃσιν ἐλόντες
ἤγαγον ἐς βασιλῆα, θεὸς δὲ ἐρύσατο μόχθων.
τοῦτο δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πέμπτον ἄεισμα.

Λαθί μοι, μάλα γάρ με κατασείει ποσὶν ἀνήρ.
μόχθοισίν μ' ἐβάρυνε πανημέριον πολεμίζων.
ἠμάπος πίζησιν ἀπεχθομένων πεπάτημαι·
ὑψόθεν ἐξ ἠοῖς πολέες τύχοισι κυδοιμοί.
ὄφρ' ἴδω· ἠὲ δείσαμι, ἐπὶ σύμβολον ἠπίς ἐύχθης.
δύεπέν βασιλῆα πανημαδὸν ὑμνοπολεύσω.
πρόμεω βροτὸν ἄνδρα, θεός νύ μοι ἠπίς ἐύχθη·
νωϊτέροις συλήεσκον ἐνὶ φρεσὶ παίπτε μύθοις.
αἰεὶ ἀμφ' ἐμέθεν κακὰ μήδεα μηπάασκον.
ἐγγύθι ναιετάοντες ἐὰς κρύφοισι μύθοισιν,
πέρνης ἠμετέρης φυλακὴν ποιήμενοι αἰεί.
ὡς δ' αὐτοὶ λοχόωντες ἐμὸν μόρον ἦπορ ὀλέσσαι·

ὣδε κάτω καθέλοις κρυφῇ κακοῤῥέα φῦλα·
χωόμενος κραδίῃ κατάγρις ὑφαύχενα δῆμον.
ἡμετέρῃσι δὲ δυσὶ γλυκερῇσιν ἤγειλα βιώναις,
καί μοι θηκαο δάκρυ τεῶν καὶ ἐναντίον ὄσσων·
ἐχθροὶ ὑποχρείῃσι τεαῖς σχεθέτην ὀπίσω,
ὄφρα τελῶ βασιλῆος ἐπαρηγόνα χεῖρα καλέσσω.
ἔγνων ὅτι θεὸς πανεπίσκοπος ἔπλυ ἐμεῖο.
μηδὲ θαρσαλέως θεοτερπέα κῶμον ἀνάκτι,
παμβασιλῆι ἔπος κατὰ θυμὸν ὑμνοπολεύσω.
ἀθρήσω βροτὸν ἄνδρα, θεὸς νύμοι ἠπὶς ἐπύχθι.
εἰσί μοι ὀὐχωλαί, ἃς τοι μάκαρ ἄμνον ἀείσω·
οὕνεκά μιν λύσας θανάτου βαρυώδινον ἦτορ,
ὀφθαλμοὶς δὲ γόοιο, πόδας ὄλεσσε ὀλισθου.
ζωόντων βασιλῆι θεῷ μέγα φέγγος ἄδοιμι.

Ψαλμὸς νεζ.

Καὶ τόδε Δαυίδου τὸ μυστήριον, ὅτε Σαοὺλ
ἄορι κτεῖνε μανίῃ ἀσωσίῃ πεφυγών,
Ιαχὲ πεντηκοστὸν ὁμοῦ καὶ ἕκτον ἄεισμα,
εἰς ἀοὺς ἑξάμβους ὁ πρὶν ἀεισοπόνος.

ΙΛαθί μοι βασιλεῦ πανεπίσκοπε, καί μ' ὑγιαίροις·
οὕνεκά τοι φίλον ἦτορ ἀεὶ πεφιδάρσιον ἴσχω.
σῇσι πεφὶ σκέπῃσι σιερῷ πτερύγεσσι πεποιθώς,
εἰσόκεν ἀχραάντοις ἀπαφαλίῃ με παρέλθοι.
ὕψισον καλέσαιμι θεὸν βασιλῆα λιτῇσιν
ἄφθιτον, ὅς σύμπαντα φέρων φυσίζοα δῶρα.
ὑρανόθεν πεφοῖεις με κακῆς ἐσάωσεν ἀνάγκης,
καί με καταστείβοντας ὀνείδεσι δῶκεν ἀλείτας.
πέμψεν ἀμησάμενος καὶ ἐλὼ οἰκτίρμονα βυθοῦ·
ῥύσατο δὲ σκύμνων ὀλοῶν μέσον ἦτορ ἐμεῖο.
αὐτὸς ἐκοιμήθην κρυφῇ τεταραγμένος ἄτῃ.

ἀνέρες οἷς ἀσσίς τε καὶ οἷς βέλος εἰσὶν ὀδόντες,
ὀξείη δὲ γλῶσσα παρείκελος ὀξὺ μαχαίρῃ.
ὄρσο ὑπὲρ ὑψηνίων δαπίδων παντυφρτατε ποιμήν,
καὶ σέλεν ἄσσετον δοῦχος ὅτι χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.
ἡμετέρας ἔπλεξαν ἀμηχανα δίκτυα πέζας,
καὶ θυμὸν κατέκαμψαν ἐμὸν μογέοντα κακοῖσι.
κάππεσον εἰς βόθρον, τὸν ἐμοὶ θέσαν ἀντίον ὄστων.
θυμὸς ἑτοῖμος ἐμὸς παντεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος·
κῶδος ἐμὸν μέλψω σε καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσω.
ἔγρεό μοι Σφίγγος γεραρὸν καὶ ἀγήραον δοῦχος·
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμοὶ ψαλτήριον ὑμνῶν·
ἠμαπέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενος κελαδήσω·
ἀμφιβόητον ἔπος σοὶ ἀοιδὴ λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέεσσι λυροκτύπον αἶνον ἀείσω.
ὑψηνίων ἕνεκεν ἔχλης καθύψορθε πυλάων,
καὶ σεῦ ἀνηθὴς νεφέων κατέναντα ποτᾶται.
ὄρσο ὑπὲρ ὑψηνίων πυλέων παντυφρτατε ποιμήν,
καὶ σέλεν ἄσσετον δοῦχος ὅτι χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.

Ψαλμὸς νζ.

Στήλης ἧς μνέχθμος ὑπὲρ Δαυῖδος ἔγραψε,
μηδέποτε φθῖραι τοὺς τέρματα καλὸν ἄεισμα·
ὃ πάρα πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ἑβδομος ὑμνος.

Ἠρά που ἀτρεκέως ὁσίοις ἀγορεύετε μύθοις,
καὶ θέμιν ἰθεῖαν μερόπων ἰθύνετε παῖδες,
ἀμπλακίῃ τοσσηδὲ σὺν χθονὶ τεκταίνοντες,
πλεξάμφοι παλάμῃσι κακορρέκτοις ἀθέμιστα;
ἀλλότριοι τοσσὸν θεοῦ νεμέσσιν ἀλεῖται·
ἐκ γὰρ ὁς τ' ἀλάλιψιν ἀεὶ ψεύδη λαλέοντες,
ἰοβόλοις ὀφίεσσι παρείκελοι μιμιόωντες,
ἀσσὶς ὅπως κωφὴ, τὴ πρὸ κόνῳ οὐλαὶ ἔβυσεν·

ἡ ῥὸξ ἰητῆρος ἐπαείδιν τὸς ἀκούει,
φαρμακόεν δὲ ἄ οἱ ἰδέεται θροῦ ἀνέρος ἀγκαρ.
τῷ δὲ ἑὸς σωέπει φιν ὑπὸ στόμα πικρὸν ὀδόντας·
γαμφηλὰς ὀλοῶν βασιλεὶς ξιωτάξε λεόντων.
μφιπὶ πλέθοισι μάτην ἀπενίαστα ὕδωρ·
τόξον ἀϋτξ ταν ύσφεν ἑὼς νήσοισι δαμεῖεν.
κηρῷ τηκοιδήῳ ἴκελοι τήκοιντο κακοῖσιν·
ἠελίῳ λελαθοιτο πυρὸς ὡς μολόντος ἐπ' αὐτοις.
ὐμετέρῳ πρὶν ῥάμνον ἐὰς δεμίδμβ ἀκανθας·
ἄψα καταῤῥωξειεν ὅπως ζώοντας ἁρπὴ.
εἰσορόων ὅσιος κεχαρήσεται ἔκδικον ἦμαρ·
αἵματί που νίψαιτο φίλας ὑπὲρ χεῖρας ἀγυιοῦ.
ἀνέρεών ὅ τι καρπὸς ἀγακλέος ὅστις δικαίῳ,
ὡς ἑὸς ὀν γαίῃ βροτέων πέλει ἔκδικος ῥ'γων.

Ψαλμὸς νη'.

Στήλης εἰς ὑπόγραμμα γραφὼν Δαυΐδος ἀμώμου,
ἀρχόμβος ἔπεμπεν ἔχειν τέλος ἄφθονον ὑμνων·
ὁπότε Σαοὺλος κραδίῃ ἀνήμονα μόχθων
εἶδο φέρων, πρὸς τέρων δὲ λελασμένος ἁρμονιάων,
πέμψιν ἀειδοποίοιο δόμον γαμβροῖο φυλάσσειν·
ὄφρα οἱ αὖτ' ἀγαθῶν θάνατον γέρας αἶνον ὀπάσσοι.
εἶδο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ὄγδοος ὕμνος.

ΑΦθιτε δυσμενέων με κακῆς ἁρπασσον ἄτης·
ἐκ δὲ κορυστοιδμῶν μοι ῥῦσθε ρον ἦμαρ ὀπάζοις.
ἀλλὰ καὶ δυσφρονέων μ' ὀλοῶν βαρυώδινον ὕπνον,
οἱ πρὶν δυιχθύεσκον, δῦσαξ ἀπὸ ῥίμφα σαώσοις.
κἀρπτοί νύ μοι ἄνδρες ὀπιθειήεσκον ἐρωῆς,
ἀ πρὶ δυσνομίης ἀ λ' ἀμπλακίησιν ἐ μῇσι·
δυσνομίης ἀπαύθε δραμὼν ὁδὸν ὄβριν ἑτοίμην.
ἐχθρόμβος βασιλῆος παρ' ἐμὲ ἴσασο καὶ ἴδε ῥ'γον·

καὶ σὺ ἄναξ ἀθανάτων Ἰσραηλίοιό τε ποιμήν,
ἔθνεσι παντοδαποῖς πανεπίσκοπον ὄμμα ἔχεαι οἷς,
μηδὲ κατοικτείρειας ἀπαθαλίης θεράποντας.
ὥρης ἐπειλήσιν ὀπισθόφοισιν ἄπασι,
καὶ κυσὶ πειναλέοις ἵκελοι πόλιν ἀμφιέπουσιν.
τῶν φθογγὴ μὲν ἄπυος, ἀτὰρ ὠδὴ χείλεσιν ἄορ,
ὄφρα τις εἰσαίοι· σὺ δ' ἄρα σφέας ἡδὺ γελάσας.
φῦλα βροτῶν ὀνόσαιο κακῶν χάριν ἀμπλακιάων.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆι μεγακλήεντι φυλάξω,
οὕνεκά μευ θεὸς αἰὲν ὑπερμενέως προμάχιζει.
ἀμφιβάλοι μ' ἐλέοντος ὑπωφθαλμὸν βασιλῆος.
ἡμετέροις δαμάσσας ὑπ' ὀφθαλμοῖσιν ἀρείτας,
μὴ κτείνων, ἵνα σεῖο νόμου μὴ πάσχυ λάθοιντο.
ἀλλὰ βίῃ μεγάλῃ καὶ κάρτεϊ ῥεῖα κεδάσσας,
καὶ σφέων ἰωὸν ἀμπέδῳ πελάσσας ἀμύντωρ.
ἀμπλακίῃσι σόμασιν σφετέρῳ χάλεων θ' ἅμα μῶλον.
σφωϊτέρῃς μεγάλῃσιν ὑπερβασίῃσιν ἀλῶναι.
ὧν τέλος ἐξ ἀρῆς καὶ ψεύδεος ἀγχέλλοιτο,
πεῖρας χωομένοισι μόλοι καὶ τέρμα βίοιο.
ἴσωσαν θεὸς οὐδὲν Ἰακὼβ βασιλῆϊ,
παντοδαπῆς ἄντυξιν ἀνακτείῃσι χθονὸς ἴσχων.
ὥρης ἐπειλήσιν ὀπισθόφοισιν ἄπασι,
καὶ κυσὶ πεινάλεοις ἵκελοι πόλιν ἀμφιέπουσιν.
οἱ δὲ κεδασθήσονται ἀνηέα δόρπον ἑλέσθαι·
εἰὴ δὲ μάτην περίζωσι κορεσταμένοι κῆρ θυμὸν,
αὐτὸς ἀναπλήσειν σεῖο ἄνεος ὑμνοπολεύσω.
ἠῶθεν δ' ἠέρι κεχρήσομαι ἄφθιτα σεῖο,
οὕνεκά μευ θεός ἐσσι, καὶ ἔκδικος αὐτὸς ἐτύχθης,
καί μευ ἔφις κακότητος ἐν ἤματι πύργος ἐποίμος.
ὄρχαμε φορμίζων σε, ἐπεὶ σύ μευ ἔπλευ ἀρωγός.
χωΐτερος βασιλεὺς ἠεμοσύνῃ μευ ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ρξ'.

Ἐπίγραμμα τοῦτο τραγμάτων ὑπὲρ χρείας,
αὐτῆς μεταγραφθέντι τῶν λοιπῶν λεῶν,
ὑπὲρ τὸ νομισθὲν τῷ βασιλεῖ πεπραγμένων.
καὶ γὰρ παρῆλθον τοὺς Γαλαδίτης ὅρους,
καὶ τἄλλ' ἐφεξῆς τῶν σύρων τὰ χωρία,
τὴν Μεσοποταμίαν πυρπολεῖ κατακράτος.
Ἰωάβος δὲ σὺν θεῷ αὐτὸς πάλιν
Ἐδὼμ παταίσει τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν,
αἱδρῶν φονεύσας χιλιάδας δώδεκα.
τὸν Σόβαλον δὲ τὸν σύρον καταπαύσας.
ὡς δὴ οἶδεν ἄλλοισιν ἀγαθῶν τραγμάτων
Δαυῒδος, ἐνεφορεῖτο ἡδονῆς πνεύματος.
ἐπέταξε πορθῆν τῷ στρατηγῷ σωτῆρος·
ὑμνεῖ δὲ πεντηκοστὸν ἀμφ' ἑνὰ τῷ μηνός.

Ἡ Μέας ὦ βασιλεῦ καθελὼν ἔζωσαο πάντας·
χωσάμβρος δὴ ἧκεν ἀμαμάκετον μετὰ μιῶν·
γαῖαν ὅλην ἐδόνησας ἀφειδείῃσιν ἐείνων.
εἶθέ σ' ἰήσατο πὰρ ξιφέαξας ἐλίξας.
σεῖο μάκαρ λαοῖσι σιδήρεα δῶκας ἰδέσθαι·
μνήμονα παντοίης οἶνον πόρες ἄμμιν ἀϋτῆς.
σῆμα πόρες δ' ὤμοισι βίλων τόξ' ἁρέσασθαι,
ὄφρα τοις θρασύποντας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάωσ', καὶ ἐμῆς ὑπεκέκλυθι φωνῆς.
εἶπεν ἄναξ ἀλίῳ σφετέρῳ συμφερόμονα μῦθον,
τερφάμβρος Σίκιμα θοῶς δαΐσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλῳ δαμεῖς ἴσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος θ', ἡμέτερος δὲ Μανασσῆς,
Ἐφρεμος ἡμετέροιο καρήατος δίκαρ ἐπόχθη.
αὐτάρ γ' Ὀλκλεινὸς βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ἰούδας.

ἡπωρῆς δὲ λέβης μοῦ ἔφυ Μωάβος ἀμίμφων.
ὀκτείναμι πέδιλον ἐμὸν σεσπάροις Ἰδουμαίης,
ποσὶν ἐφ' ἡμετέροις δηΐοπτα φῦλα δαμάσσῃ.
ἤγαγον οὐ πύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
καὶ ἐς καὶ ἰθυντῆρα Ἰδουμαίης μετὰ δήμους·
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡμῖν ἀπώσαο, οὐδ' ἐκίχανες,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός.
πειρομένοις δώσουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης.
ἄμμι δὲ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίξοις·
ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίλω τελέσαμβι ἐπιμόνως.
δυσμενέων δ' ἔκπαγλον ὑπὸ βασιλῆος ἀθείζοι.

Ψαλμὸς ξζ.

Εξικοστὸν ἔγραψεν ἄναξ Δαυΐδος ἄεισμα.

ΙΚεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς παυσώτατε ποιμήν,
καί μοι ἐπ' ὀχλῆ τηλέσκοπον ὄμμα τανύσσας·
δευόμενος βοάσομαι ἄναξ πεφάτων ἀπὸ χώρης,
ἀχνυμένης μ' ἀνάειρας ἐμῆς κραδίης ὀπὶ πίστει.
ἡγήτωρ ἐμὸς ἔσκες, ἐπεὶ σύ μοι ἦπιος ἐπύχθης·
πύργος ἐμὸς μετὰ δῆριν ἐπερχομένων ὀλετήρων·
ὄφρα μάκαρ καλύβῃσι σέλωσκέος σῇσι μίμνω·
καὶ σέο θεσπέσιον πτερύγων σκέπας ἀμφιπεκάζοις.
οὕνεκα νωϊτέρων μάκαρ ἔκλυες εὐχωλάων.
κλῆρον ἀγακλείοντα θεοῖς ἀμώεσιν ἔδωκας.
ἤματα ἐπ' ἤματα ἄνακτι πόροις βιότοιο κελεύθους·
ἐκ γλυεῦς γλυεροῦδε θεοῦ πέλας ἔμπεδον εὕροι.
τίς οἱ ἀμηχάνῳ ἔλεον δὲ ἅμα μαστεύσῃ.
πάντοτ' ἐμὸν βασιλῆα φίλῃ φόρμιγγι βοήσω,
εἰσόκεν εὐχωλὰς πίσω μάκαρ ἤματ' ἐπ' ἤματι.

Ψαλμὸς ξαζ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ εἰς διδαχήν,
ὅτε ἐπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν καὶ τὴν Συρίαν Σωβὰλ καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωὰβ καὶ ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας.

Ἡ οὐχὶ ἡμέτερον δεδμήσεται ἢ τὸ πρὶν ἄναξ;
καὶ γὰρ φέγγος ἐμὸν τελέθει βασιλῆος ἀρωγή.
οὕνεκα μοῦνος θεὸς αὐτός, ἐμῆς δ' ὑπερίσατο δίκης.
δίκαρ ἐμόν, τό, καί κ' ἔτι πού τ' ἴομαι εἰς ἀγέτης.
μέχρι τεοῦ ἀνδρὶ μάχεσθε, ὁμῶς τ' ἐναρίζετε πάντα,
οἷ κε κεκλιμένῳ ἴκελοι φέγγι τε πεσόντι.
ἔδρακον ἐν δίφῃ, σκέψαντο δέ μ' ἀκλέα τεύξαι,
δυχόμοι γλωσσῃσιν, ἀρῇς στέρνοισιν ἔπαγον.
θυμὲ πέσον βασιλῆι, θεῷ δεδμημένε πειθώ.
οὕνεκεν ἠπερῶπις μοῦνον ἔφυ φιλόζωον ἦμα.
αὐτὸς γὰρ θεός ἐστιν ἐμός, σωτήρ τε τέτυκται.
δίκαρ ἐμόν, εἴς κέν με φίλης ἐλάσσεται ἐκ θυμέης.
κῦδος ἐμὸν καὶ φέγγος ἐπ' ἐννεσίῃσιν ἄνακτος.
ἠπὶς ἐμὴ βασιλῆα μένει καὶ κάρτος ἀρωγῆς.
παντοδαπὴ δ' ἤμφην κλισίη θαρσήσατ' ἄνακτι.
σφωίτερον δ' ἀνάφανδα θεῷ τεθαρσύνατε θυμόν.
οὕνεκά τοι ὄπιπρος ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἐπύχθη.
ἔμπα γεμίσσ' μερόπων ἀλίη σύμπασα ψυεθλη.
φύτλη ψυδαλέη μερόπων ἀδίκοισι θαλάμοις.
ἐκ φρενὸς ὥρμηθεν κενεαυχέες εἰς ἓν ἰόντες.
μηδέποτ' ἀμφ' ἀδίκοισι νόον μεμβλημένον ἴσχειν,
μηδέτ' ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθῶν τέρψιν ἄρπαγα θυμόν.
μηδὲ ῥόον πλούτοισι πολυκτεάνοιο πόθητε.
εἶπεν ἅπαξ βασιλεύς, δύο δ' ἔκλυον ἄσσα θεία.
ὡς θεοῦ ἔπλετο κάρτος, ἰδ' ὡς ἠεντὺς ἄνακτος.
πᾶσι σὺ μισθὸν ἄναξ ὁπάσσεις ἀντάξιον ἔργων.

Ψαλμὸς ξβ΄.

Δαυίδου κλυτὸς ὕμνος Ιουδαίας ἐν ἐρήμῳ
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ καὶ δεύτερος ὕστος ἐτύχθη.

Νύκτα μετ' ἀμφιλύκην σε μάκαρ μάκαρ ἀμφιχυθὴν ψυχή σ' ἐπόθησεν ἐμή, κὴ σαρξ ἔπι μᾶλλον, [ρύσω.
πηγαίαν καὶ ἄνυδρον ἀνὰ χθόνα πολλὸν ἐρήμην.
Οἱ μάκαρ εἰν ἀγίῳ μάλα θάρσιμος ὧδε φαάνθην,
ἰφθίμων δυνάμιν τε τεὴν καὶ κῦδος ἰδέσθαι.
κρεῖσσον ἔχει ζωὴν τὸ σὸν ἔλεος ἢ βιότοιο κελεύθων,
χείλεσιν ἡμετέροισι τεὸν κλέος ὑμνοπολεύσω.
ὣδέ σε κυδαίνοιμι διαμπερὲς εἰσόκεν ζῶω,
οἱ δ' ὑπερθαρσεῖς παλάμας εἰς ὕψος ἀείρω.
οἷά τε παλείης πλησθήσομαι ἦτορ ἀγοιφῆς·
χείλεα δ' εὐφροσύνης ἐμέθεν στόμα πάντοτε μιμνῇ.
εἰ σέθεν ἐν λεχέεσσιν ἐμοῖς μεμνημένος εἶην,
οἷσι μάλ' ἐξ ἡοῖς μελεδήμασι θυμὸν ἔβοσκον,
οὕνεκεν ἄμμιν ἀνὰξ ὑπαὶ ῥόθος ἐξεφαάνθη,
καὶ σέο γηθήσαιμι θοὴ περύγων ἀγεωρῇ.
ἵκετεύω σῷ ξυνοπηδὸν ἐμὸν φίλον ἦτορ ἐρείθειν·
καὶ σέο δεξιτερῇ μοῦνον ἐπερμήκεϊ θωμάχησεν.
οἱ δὲ μάτην μάσευον ἐμὸν διὰ θυμὸν ὀλέσσαι.
νέρτερα γὰρ ὑπένερθεν ἵκοιατο ῥίμφα βερέθρων.
χερσὶν ἀρπαλέῃσιν ξίφεος μένος πεπύθοιεν·
ἀλγινόεν ἀγωνίσσαιτο ἔλαχε καὶ δασμὸς ἔσονται.
αὐτὰρ ἀνὰξ θεὸς ἀμφὶ φίλῳ φρένα γηθήσειεν.
πᾶς δὲ οἱ ὁμνύμενος κλέος ἄφθιτον αἰνετὸς ἔσται.
πᾶν γὰρ ἀπεκλείσθη λάβρον στόμα λοιβητήρων.

Ψαλμὸς ξγ΄.

Δαυίδου λιγυρὸς μεγαλοσθενέος βασιλῆος
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ τρίτατός θ' ἅμα κῶμος ἐτύχθη.

Ικεσίης ἐπάκουσον ἄναξ ὅτε σεῖο λιτοίμην·
θυμὸν ἐμὸν λύσας ὑπ' ἀνηβείης μελεδώνος.
ἔκρυφαί μ' ἀπανθὲ κακὴν ἀγελαδὸν ἰόντων,
πλήθυος οἵσι μέμηλε νόῳ ἀθεμίστια ῥέζα.
οἳ γλώσσας θήγεσκον ἐὰς ξιφέεσσιν ὁμοίας.
ἔργα δὲ ῥιγηλῷ πεφέσσαν πανομοίια τόξῳ.
ὥσκεν οἰστεύσωσιν ἀναίτιον ἀνέρα λάθρη·
ἠδὲ μιν ἐξαπίνης κραδίῃ δείσαντι βολόντες.
ἔμπεδον ἐσκείξαν ἀναιδέα δηλήσασθαι μῦθον,
δίκτυον ἐσκέψαντο δολοφροσύνῃσι καλύψαι.
εἶπον, Τίς κεν ἴδοι σκόπον σφέων ὄμμασιν ἔργον·
θυμῷ δὲ ἀνιχνεύεσκον δηϊοσύνῳ ἀγερώχῳ·
οἱ δ' ὀλιγηπελέεσκον ἀπείρητα μαστεύοντες.
νειόθεν ἴδμονα μῆτιν ἔχων πεφυκυίαν ἀνήρ,
ὅς ῥ' ὑψέρεμέταο βίῃ βασιλῆος ἀείρει.
ᾧδε βέλη πεφύκασιν ὅσον καὶ νήπιος υἱός.
ἠπεδανῇς γλώσσῃσιν ὑπερβία μωμένοντες.
πάντες ἅμ' ὠλέσθησαν, ὅσοι σφέας εἰσορόασκον.
Τίς μερόπων δὴ εἶδεν, ἰδὼν δ' ἦ ἔτρεσε θυμῷ·
καὶ πολυκωδήεντα θεὸς δήλησεν ἔργα,
τέχνας ἀθανάτης παλάμης πεφιδέσσι δοκεύων.
τερπέσθω βασιλῆος ἐπ' ἤπωρῃσι δίκαιος.
ἰθυνόοις δ' ἅμα πᾶσιν ἀέξεται αἶνος ἀπείρων.

Ψαλμὸς ξθ'.

Μέλπε μ' Ιεζεκιῆλε, καὶ Ιερεμία βόησον,
πῶς τότε δούλιον ἦμαρ ὑπήλυθον οἱ μετ' ἐμεῖο,
ὡς ποτε νηὸν ἄναχτος ἀπὸ πεφλιόντες ἔβησαν.
μήλατε ἐμπέσασαν ὀδυρόμοι βασιλῆος
λαός τ' ὀκλεινῆς σφετέρων χάριν ἀμπλακιάων.
ἑξηκοστὸς ὁμῶς καὶ τέτρατος ὕμνος ἐπῄχθη·

Σοὶ μάκαρ ἐν Σιὼνι μετὰ πρέπει ἄστεπος ὕμνος,
ἐν δὲ Ἱερουσαλὴμ φορέεις πάλιν ἄγρετον ὄγκῳ,
πᾶν ἔρρεον λίτεται τε λῴος, σὺ δὲ κέκλυθι μοιρῶν.
κλῦθι λιτῆς τε δὲ τά σε λιτάζεται ὠδρομέη σὰρξ.
ἰὼ ρεῖς λεθόμεσθ' ἐπέων αἰόντες ἀλήσμονα,
νωϊ δὲ θυμὸν ἔχοις ἡγήμονα δυσφροσυνάων·
ὄλβιος ὃς κ' ἔνδοθι θεσπεσίων ἐπέων
ἔσῃσι παρ' αὐλείοις κλισίῃσι πύξοιτο μάχαθροις.
σεῖο δόμων ἀγαθοῖσι φίλον πλησώμεθα θυμόν,
ἄγχαντες σέο νηὸς ἐπ' ὀθνείῃσιν ἀγυιαῖς.
ἀγκτὴρ καὶ βασιλεῦ ξωνῆς ὑπερκέκλυθι φωνῆς·
γαίης ἡπείρου τε καὶ νόσφι θαλάσσης.
ἰὼ ρεὴ σκιόεντα μάκαρ σέθεν ὄρεα τεύχων,
ἀπροπόλον ζῶμα τελῶν ἐζωσμένος ὀγκῇ,
ὃς μέγαθος κλονέεσσιν ἀμείρεται θαλάσσης.
ἵης φορέειν σφετέροιο βίλῳ ἄνεμος ὁρμῇ.
φῦλα βροτῶν κλονέοιντο, φέροιντο δὲ δείματα θυμῷ,
πιέζοντα ναιετάοντες, ὅπως σφίσι πύξαο τέκμωρ.
ἠοῖς ἀντολίῃ καὶ ἑσπερίῃ ἅμα πέρῃς.
σκιερὰ μῶρος νιφάδεσσιν αὐανθὲς ἐμέθυσας ἄρουραν,
θήκαο δ' ἀφνειὰ ἀγαθῶν ἐγκύμονα καρπῶν.
ἀθανάτου ποταμοῦ πυκινοῖς βέβρεθε ῥεέθροις.
καὶ σφίσιν ὥς τε θεὸς βρῶσιν προθέηκας ἑτοίμην.
καρποτόκοις δ' ὕφρηνον ἀνὰ ξ σέθεν αὐλακας ἄγης·
δ' ζωον δὲ οἱ ἔδαφος ἄφθονον πολυειδέα καρπόν·
αἰγείρης ψηκάδεσσι γανυσσεται ἀντέλλουσα·
σῆς ἀνὰ μειλιχίης ἔπεος σέφος αἰνήσασα,
καὶ σέο πηλείης δάπεδον πλησθήσεται ὄρνις.
ἄρεα πηροκόμοιο γλυκίατο πίον ἐρήμου.
ἀμφιβάλοιντο δὲ χέρμα μετήοροι ὑψόθι βουνοί·
οἰῶν εἰροπόκων βεβεληότες εἵματα κῶες·

καὶ κοῖλαι φορέοιεν ἀλὶς ζώαμμα ὕπνῳ·
ὄφελιμι βασιλῆος ἀνὶμ ἔσαν ἀπαντες.

Ψαλμὸς ξζ'.

Εἷς πὰρ χρόμβων νεκίων σι ἔψαιτο βιαίλιω,
κλῆσις πῶς βασιλῆος ἐφιμοσύνην ἐπ δεῖ
ὑμαλα θαυμασίπ δε χὲ πελος οἶδεν ἀοιδή·
πέμπον ὁμοῦ πόλιφι καὶ ἔγκυσὸν αἷ σμα.

ΠΑσα χθὼν βασιλῆι θεᾷ ἀγαλάξατε μελπήν·
ὠὧμα δὴ κελαδῶ κ θαρὶ φορμίζιτε θῆον.
ὄφιμοις θεσπεσίης αἰ σατε κῦδος ἐπ ἔργοις.
εἴπατε, σεῖο θεῷπε ἔθ μὶ λα θ' σκελα ἔργα·
δυσμενέες ψεύσαιντο πιλώτειρα σθένεσιν ἀγκήν.
μῆλά τέ μοι χθὼν πᾶσα θεοῖ, δὲ χωαζεάτω·
ἡδεῖα μελπόντων βασιλῆος τὸν ὠὧμε πάντες.
δεῦτε φίλοι μεγάλοις θεοῦ κλυτὰ λέ' ατε ἔργα·
ἀρχετος ἐν βυλῆσιν ὑπὲρ μροπίδα φίτ λω.
κλήρωμος πάντων τῆς ἀφερὶν μετιπέξατε γαῖαν,
καὶ πατμοὺς κεν ἄδοτας ἐπ καπ πασὶ κελεύθοις.
κεῖσ' ἅμα γηθήσαμεν ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καρτεῖ νωλεμέως σφετέρῳ μ δεόντα καὶ ἀγκὴ.
φῶλα βροτῶν βασιλῆος ἐπτ' ὕσιν ἐπωπαί.
μὴ μέγα μοι φρονέοιεν ὅσοις πλύτ κρος ἐρωή.
ὄφιμοις μυθέεσι θεὸν κελαδήσατε δῆμοι,
ὕασι δεχύμβοι σφετέρῳ ἀεὶ κοσμον αὐδήν.
ὅστ' ἐμὸν ὑπερ ἔθηκεν ὅπως ζωοῖσι μετείη,
ἴχνος ἐμῷ ὑπ πᾶσι πεδᾶν ἀδόνητον ἐρείδων.
ἡμέας ἐφεάθης βασιλεῦ πλυφεάδμονι βυλῇ,
ὃν ἀγαπνώσκων ἀνὴρ δ' ἤμυρον ἐν πειχαλκείς.
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι καὶ ὐκ ἐθέλοντας ἔρικες.
ἡμετέρων καθύπερθεν ἐθήκαο κήδεα ὠτων.

ἡμετέρης κεφαλῆσιν ἐπεσπείξαο φῶτας.
ὕδωρ καὶ φλογεροῖο πυρὸς διέβημεν ἐρωλῇ·
εἰς δ' ἀνάπαυμα νέης ἐξήγαγες ἡμέας ὥρης.
δῶμα τεὸν θυέεσσιν ἰκοίμεθα καρφομένοισιν·
εὐχωλὰς σοφίης μετόπισθε τοκῆος ἀποπτώ·
ἃς καὶ τειρόμενος ῥα ἔφλυε τὸ πρόσθε τελέσσαι·
θύματα μυζόεντα πυελοφλεγέθοντα κομίσσω·
εἰροπόκοις κριοῖς τε μύρα τ' εὐώδεα καπνοῖς
ἀμφὶ δὲ χιμάροισι βοὰς κεραϊκέας οἴσω.
κέκλυτέ μευ ξύμπαντες ὅσοι δέμας εἴνατε πάντα,
ὅσσ' ἀγαθὴ ἡμετέρῳ τεκτήνατο μυῖα θυμῷ.
ἀθάνατον βοάασκον ὑπὸ γλώσσης ἀείρων·
εἰ δ' ἴδον ἐν προπάροιθεν ἐμῆς ἀλεμίστιον ὕβριν,
νωΐτερον μὴ μοῦνον ἐπ' ἀξ βοόωντος ἀκούσαι.
τοὔνεκεν ἡμετέρῳ πανεπίσκοπος ἔκλυεν αὐδῇ·
ἠδὲ μευ ἱκεσίης σφετέρῃσιν ἔσρεψεν ὀπωπῇ.
αἰνετὸς ὅς ῥ' ἦεν, καὶ ἐμεῦ δὴ μὴ ἥλασεν ἀὐχῶ.

Ψαλμὸς ξε'.

Εὐκελάδου κιθάρης βασιλήϊος ὕμνος ἐτύχθη
ἑξηκοστὸν ὁμοῦ καὶ μοῦσος ἕκτον ἔχων.

ΗΜέας οἰκτείρειας ἐπ' ἀξ ἐλεήμονι βουλῇ,
ἄμμι δὲ σὴν ἀείδηλον ὑπ' λάμψας ὀπωπήν,
ὄφρα τεὸν κατ' γαῖαν ὑποφασόμεθα κέλευθον,
ἔθνεσι δ' ἀμοδαποῖσιν ἀγεξίκακον στόμα φέγγος.
σὸν κλέος ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί·
σὸν κλέος ἀμφιβόητον ὅλοις λαοῖσι μελέσθω.
ἔθνεά τοι κεχάροιαθ' ἁγαλλόμενα μολπῇσιν·
οὕνεκεν εὐδικίῃσι κρινεῖς μερόπηδα φυτλήν,
ἔθνεσι δ' ἡγήσαιο φίλῳ μετ' γαῖαν ὁδεύειν.
σὸν κλέος αἰνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί.

σὺν κλέος ἀμφιβόητον ὁλοις λαοῖσι μολέσθω.
καρπὸν δώσει βλάστησεν ἑὸν φυτίζοος ἄρα.
ἡμέτερος θεὸς ἄμμι πόροι χαλεπάτατον ἄγνον,
ἄγνον δῶρ πόροι ἄμμι· τῷ σευ δέ ἑ πίσσετα γαίης.

Ψαλμὸς ξζ'.

Δαυίδου πνυτὸν μολέων βεβολημένος ὕμνος,
σκηνικὸν ἔχων, ἐνοδόματόν τε τόπον.

ΑΦθιτος δυσήτω, σκεδάσαιν δ' ἐχθροῖσιν ἐνῆσι,
δυσμενέες δ' ἀπάνθυθεν ἔης φεφύγοιεν ὀπωπῆς·
ὣδε μάλ' ἐκλείποιεν ἀμήχανος ἠύτε καπνός·
ὡς δ' ὅτε τηκόμενος φλογερῷ πυρὶ κηρὸς ἀμέρδῃ,
ὣς ὀπίων ἀπολοίαθ' ἀπὸ βλεφάροισιν ἰδέσθαι.
ἀλλα δι δύφραίνοιντο δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες.
αἰεὶ θεσπεσίων κεχαρήστες ἀντίον ὄντων,
ἐν θυμοῦ γλυκερῇσι γεγηθότες εὐφροσυνῇσιν.
ᾄσατε τ' βασιλῆα, καὶ οὐνόμα μολπάτε δῖον.
πευξαθ' ὁδὸν χαλέεσσαν ὑπὲρ δύσιος βεβαῶτι·
ἄφθιτος ἄφθιτος ἔστω, ἄναξ δέ οἱ οὐνόμ' ἐπύχθω,
καὶ οἱ θεσπεσίοιο πύλας κεχάροιτο πρόσωπον.
πάντες ὀειναέθωσαν ἔης ἀπὸ ταρβος ὀπωπῆς,
χηρῶν ἠγεμόνος καὶ ὀρφανικῶν γενετῆρος.
ἄχραντος δαπέδοισιν ἐπ' ἀχραάντοισι μέμηλεν·
αὐτὸς μοιρηγέτῃσι χαλίζεται οἰκία ναίων,
ἐκ δ' ἀϊδιοσύνης πεπεδημένον ἐσμὸν ἔλυσεν,
ἐκ δὲ τάφων φθιμένους βιοτῆς μὴ φέγγος ἀπνεῖ.
ἀβδάλε, πῶς τὸ πάροιθεν ἄναξ ἠγήσατο λαῶν·
πῶς ποτὲ κυδῆναι δάπεδον μεθέπτησεν ἐρήμου.
γαῖα μὲν ὄλη δεδόνητο, κατείβετο δ' ὐρανὸς αὖθις·
ἄντα θεοῦ Σινάοιο πολύλλιτον ὕδας ἀκούοι,
ἄντα θεοῦ βασιλῆος, ὃς Ἰσραὴλον ἐρείδῃ.

υἱὸν ἐθνῶν ἐκῶν βασιλῦ χθονὶ σεῖο πεσπέμποις.
καὶ γὰ ἀνεστήειξας οἰομφίλω ἀπολέσθαι·
καὶ μιν φῦλα πᾶς ἀγέλης σεναιετάοισι.
πῶχῶ μειλιχίης ὑπαρῥοθος ἦλθες ἐποῖμος.
καρτερὰ σημαίνοισιν ἄναξ ἔπος ἰθύνεις,
πλυγέτου ἀνέων ἠγρόμβρος ἱέος ἐσσήν·
ἱέος ὃς δὴ σκῦλα δόμου μοιρήσεται ἐθνῶ·
εἴκεν μεσάποι κλήρων κατακοιμηθῆτε,
ἀργύρεα πτέρωνος ὅπως πτερὰ καλὰ πελείης.
ἧς χλωρὴ χρυσοῖο μετάφρενον ἀμφέβδη ὠρη,
ἀθανάτου πέμποντος ἑοὺς βασιλῆας ἐπ' αὐτῆ.
ἐν Σῆμῶι χιὼν σφέτερον δέμας ἀμφικαλύπτει.
Θῆον ὄρος, πολυανθὲς ὄρος μάλα πῖον ἐπύχθη,
πῖον ὄρος, πηχθέντι πανείκελον ἔπλετο τυρῶ.
πῆπῆ μοι ὄρεα πάντα δοκεύετε τυρώεντα·
τῶτ' ὄρος, ἦχι θεὸς κατὰ θύμια δώματα ναίει.
κεῖσε μάκαρ κλισίῃσι θεναρῇσι ἕο πάντοτε πήξει·
μυρίον ἅρμα θεοῦ, πολέες δὲ ἐπ' αὐτὸ χορεῦται.
ἔνθα μάκαρ Σινάοιο μετ' ἀχαΐνοιο θεμέθλοις,
ὕψοῦ ἀειρόμβρος λήϊσατο λησίδα πολλῶ
αὐτὰρ ὁ δωτίνας μεροπηίδος εἵλετο γυναικὸς·
καὶ γὰ ἐπορθασίῃ πεσναιέμεν ἠρνήσαντο.
αἰὲν ἄναξ ἀγαθὸς καὶ ἐπορθίτατος αἰνετὸς ἔσσω,
αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ κεκλήσεται ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.
φέγγεος ἡμετέροιο διαμπερὲς ἡγεμονεύει.
ἔργον ἐμῶ βασιλῆϊ πέλει κατέοισιν ἀρήγειν.
μοῦνος ἄναξ δεδάηκε καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσαι.
ἔμπα γεμῶ σφετέρων δηίων θραύσω κάρηατα,
ἀκροκόμον κορυφῶν, οἷς ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀλείτης.
εἶπεν ἄναξ βασάνηθεν ὑπισρέφαμι πεποιθώς,
αἴθις ὑπ' ἀτρυγέτοιο παλιάσυπος εἶμι θαλάσσης·

ὄφρα

ὄφρα τελὼ τέγξειας ἀκήρατον αἷμα πίζαν,
ἀντιβίων σέο γλῶσσα κύων σέθεν ἠδὲ οἱ αὐτοί.
ἀμφαδίην ἄχραντε τεαὶ βροτοὶ εἶδον ἀταρπούς,
ἴχνια τὸν βασιλῆος ἐὸν διαγέεσσι θοώκοις.
ἕστασαν ἀείδοντες μετεκίαθον ἡγεμονῆες,
μὴ τυμβώων τυπάνοισι μέσοι δμῳὰ παρθενικάων.
πιστὸν ἐνὶ κλισίῃσι φίλον κελαδήσαι ἄνακτα,
ἄρρητον σὺν πηγέων ἀγανόφρονος Ἰσραήλ.
κεῖσε Βενιαμὶν ἡ δέμας χρονίη πέλεν ἥβη,
τῇσι δ' ἔσαν ἡγητῆρες ὅσοι πάρος ἦρχον Ἰούδα.
Ζαβουλώνος ὅμοσ' ταρφμαχοι καὶ Νεφθαλίμοιο.
κάρτεϊ ζμήνητε τεῷ ὀπιτέλεο πιμπλῶ.
ἄμμι τόσσ' τέκτηνας ἐϋσαθὲς ἄλκαρ δείσοις,
διαγὲς σὸν νηὸς μετεσύμφοροι τεὸν ἄστυ.
δῶρα πολυκλήϊστε θεῷ βασιλῆες ἀγέσθων.
θηρσὶ ὀρεσσικόμοις δόνακος τρήχωνα ὁμοκλῶ.
δημοτέρας δαμάλας μετανίστεται ἔθνεα ταύρων,
ὄφρα κεν ἐξείρυσθ' οἷς ἀμφαδὸν ὤνος ἐτύχθη.
φῦλα βροτῶν ἄχραντε φιλοπολέμων κεδάσσας.
λισσόμενοι σεύσουσιν ἀπ' Αἰγύπτοιο πολήων.
χεῖρας δ' ἀθανάτῳ τανύσῃ θεὸς ἀθροπόων.
κοιρανίαι βασιλῆα λιγαίνεται πάντοθεν ἄϊης,
δι' κελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε πιμπλύα κόσμῳ.
μὴ ψαύετε αὐτολίης πόλον ὃν πόλυ ἐμβεβαῶτα.
αἶνον ἀποφθέγξοιντο φίλον ζωαρκεῖ φωνῇ.
κῶδος ἀπειρέσιον κελαδήσατε παμβασιλῆϊ,
αἰὲν ἐπ' Ἰσραήλον ἐχὲ μεγαλωρεπὲς δῦχος.
καὶ θένος αἰθερίῃσιν ὁμοῦ νεφέλῃσιν ἀγητόν.
ἀθάνατος θητὸς ἐοῖς ὁσίοισι μεμηλώς.
δῦναμιν καὶ θένος ἐδωλὸν δῶκε πόροι Ἰσραήλῳ.
πάντοτε παμβασιλεὺς ἀειδέκετος αἰνετὸς ἔστω.

Ψαλμὸς ξη'.

Δαυίδου κραδίης ὕμνος ἀμειβομένης,
ἑξηκοστὸν ἔχων ὄγδοατόν τε μέλος.

Ἐξ ὑδάτων με σάω βασιλεύς, τά μοι ἄμφεπεν ὕπερ·
βύσσω, ὃν ὑλίεντα γεὶς βιότοιο χαπίζω.
νισσόμενον πόντοιο βυθῷ κατά μ' εἶλε καταίξ.
καρφαλέως βοόωντος ἐμὸς τρηχύνετο λαιμός.
ὤλεσα φέγγος ἄνακτα θεὸν δεδοκημένος ἄσσοις·
οἵ με μάτην συχέοντες ἐμοῦ πλέον εἰσὶ κομαίων.
οἷς τ' ἀδίκως δυσμένεσκον ἀπεχθέες, ὄγκιμοί εἰσιν.
ἁρπαδέως ἅρπαγμα, τὸ μὴ μάθον αὖτος ἔπασαι·
οἶδας ἄναξ ὃσ' ἔρεξα χαλιφροσύνῃσιν ἐμῇσιν,
ὀδὲ τεῆς ἔκρυφθεν ἀπαθαλίαι μοι ὀπωπῆς.
μὴ πολὶ δυάζῃσι ἄγρος ὅσσοις θεὸς ἔργυν ὁρᾷ ἀνὴρ,
μηδὲ θεὸν ποδέων τις ἀϋτμήτους ἀκούσῃ.
εἵνεκά σευ βασιλῆος ὀνείδεα πεπλήκαμμαι,
πλήσομαι, εἴ κεν ἔρυθρος ἐμὸν ῥέθος ἀμφικαλύψῃ.
ἀλλοδαπὸς γλώσσῃσι καὶ ἐμοῖς ἀκλυρος ὁμαίμοις·
καὶ ξεῖνος γλυκερῆς καὶ ὀπυίεος ὑάσι μητρός.
οὕνεκα δαρδάπτων με τεοὶ πόνος εἶλε μυάθρου.
στεῖο δ' ἐπεσβολίῃσιν ἐμὴν φρένα δάκνομαι ἐχθρῶν.
νηστείῃς καμάτῃσι κατέκλασα θυμὸν ἐμεῖο,
καὶ τό μευ νηστεύειν ἐπ' ὀνείδεσι τεκταίνοντο.
πέπλον ἐμὸν χαείεντα θέμην ἄτε πένθιμον εἶμα·
δηὰ καὶ ὥς, γλώσσῃσι σφετέρῃς γλωάσσῃσι λάλημα.
ἀμφ' ἐμέθεν μύθοντο καθεζόμενοι πρὸ πυλάων.
εἰς δ' ἐμὲ φορμίζεσκον ἀλις βεβαρηότες οἴνῳ.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε δίλυκέως λιτανεύων·
καιρὸς δυάζῃ ὅτε δή μοι ἐκὼν δυαφανδὰ παρείης.
κλῦθι τεῆς ἠεμοσύνης παμπληθέι ῥοίζῳ·

σεῖο δ' ἀμηθίης μοι ἄωτος μέγα φέγγος ὀπάζοις.
ἐκ πηλοῦ με σάωσον ὅπως δι' ἀτέλμα φύγωμι.
ῥύεο δυσμενέων με μάκαρ βυθίων τε ῥεέθρων·
μή κε ποτ' ὑδατόεσσα καταβρώξῃσι καταιξ,
μηδέ με χθυοτόκος βρύχιον βυθὸς ἔνδοθι μάρψῃ·
μηδέ με ἀμφιβάλῃσιν ἐὸν τόμα βόθρος ἀπείρων.
κέκλυθι μειλιχίῃ φορέων οἰκτίρμονα θυμόν·
πλήθει δ' οἰκτιρμῶν παντεπίσκοπον ὄμμα τιταίνοις·
μή ποτέ μοι σέο παῖδος ἀπεσκέψαο ὀπωπήν·
αὐτίκα τειρομένοιο μάκαρ παιδῶν τ' ἀκούσῃς·
ὄμμασι νωϊτέρου πανδερκέσι θυμὸν ἐρύκοις·
οὕνεκεν ἡμετέρων δηΐων βασιλῆϊ μεμαῶσιν·
οἶδα γὰρ ἀμφὶ ἐμοὶ καὶ ὀνείδεα καὶ μέγ' ἔρυθος·
δύπτα σέλεν σύμπαντες ἐμῇ μεμαυῖαι ἄτῃ·
μῶμον ἐμοὶ λώβῃ τε μέγ' φρεσὶν ἧπτετο θυμός·
ἠδέ μοι ἀμφήκεσσιν ὁμήγυρος ἤλυθεν ἀνὴρ·
ἠδὲ βύρον ποίμνῃσι πελὼν ἀθεμίστιον ἄτης·
βρώμασι ναΐτερον θυμοφθόρον ἔμβαλον ἰόν,
καί μοι δηϊαλέῳ θανατηφόρον ὤπασαν ὄξος.
τοῖσι λίνον τεύχοιτο πολύπλοκον ἀντία τραπέζης,
θήρη καὶ δολόεσσα πάγη καὶ μιαὸς ἑπ' ἴχνῳ.
σφωϊτέρῳ κακότεχνον ἀποσβέσειας ὀπωπήν·
καὶ σφέων ἰωκέως καμάτῳ κεν νῶτα δαμάσσοις.
καὶ δὲ κόπον βαρύμοιρον ὑπὸ σφίσι πάντε τεύχοις,
καὶ σφέας ἀμφιβάλοι θολερῆς σέο μωμίδος ὁρμή.
ἔστω πουλυβότειρα μετ' σφίσιν αὐλὶς ἐρήμη,
μηδέ τις ἐν μεγάροισιν ἑοῖς γαιήοχα κιχάνοι·
οὕνεκεν οὐρῇ ἐπάτασσας ἧς ποθέεσκον ἐκεῖνοι,
πλαγῇς ἡμετέρῃσι καὶ ἄγκεσιν ἄγκεα θέντες.
ἀμπλακίῃ ὄπιθεν ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἕποιεν·
μηδὲ δικαιοσύνῃ πίσυνοι σέο θῶκον ἰκέσθων.

θάσσον ἀποσπήχοιντο φρεζώων ἀπὸ βίβ'ων
μηδέποθ' ὑδρικῆς ναέται ἀναείδμοι ἔσεν.
πῶχος ἐγὼ τελέθω καὶ κήδεα μυρία πάσω·
ἀλλ' ἴχω βασιλῆος ὑπερμαχον ἄλκαρ ὀπωπής.
αἰνετὸν οὐνόμα θῆον ἀυμνήσαιμι χορδέων,
καί μιν ἀυλήσαιμι δέραμοῦσ' ἐς αἰνετὰ μέλπων.
ἤδιτιν ὃ' ἀρέσσεν ὑπὲρ μόδον βασιλῆϊ,
ὃς νέον ἠβώοντι πίσσυρος κεφάεσσι καὶ ὅπλαις.
πῶχος δ' ἐρκομένοιο νόος φρεσὶ πάσεται χρεών.
πολλὰ δίζεαι ψυχέων βιότοιο δοτῆρα·
οὐδέκεν ἀθανάτος βασιλεὺς ὑπάκουσε πινυτῆς·
ὃ δ' αὖτως μεθέηκε κακοῖς πεπαλαιμένον ἄνδρα.
ἐρχνοὶ ἀμφὶ πύλας χορδούντων βασιλῆϊ,
πόντος ἀπειρέσιος καὶ ὅσα τ' ἔφεισ' οἶδμα θαλάσσης.
οὐδέκεν ἀθανάτος βασιλεὺς Σιῶνα ἔασε·
ἄστεα δ' ὤρισσεν Ἰουδαίης ἐρατεινῆς.
καί μιν ναιετάουσι, θ' ἁλίου κτησάατο κλήροις·
καὶ δμῳῶν σφετέρων γένεὴ σύμπασαν ἐρυξεῖ.
ἀμφαγαπαζομένοισι φιλοκτεάνοισι μέλεσθαι.

Ψαλμὸς ξθ'.

Τὸν πάντα γινώσκοντα μιμνήσκων θεὸν
Δαυῖδος εἶπεν, σῶζε δή με δέσποτα·
ὁ δὲ ὕμνος ἔξικνεῖσθ' ἐνταῦθα τυγχάνει.

ΑΦθιτε ναοπόλοι συνεπάζεσθε παντὶ ἀγελεῖ.
ἄρχος ἐλοιδ' ὅσοι ὑπὲρ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι·
ῥοιφθείη μὲν μῆτις ἐμοὶ κακὰ βιατὸν μενοινῶν.
αὐτὰρ ἔγωγε τοῖσδ' ἄρχος ἐμῶν κηδέων πάσεται ἄτην.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὑσίον γένος ἀμφιπολεύοις
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὃ στάποι πολέεσσιν ἀγαθὸν κακὸν στόμα φέγγος.

ἄγγελος ἀγεξήπαις πῶχος μάκαρ ἠδὲ πενιχρός,
μήποτε δηθύνειας ἐμοὶ καλέουπ παρεῖναι.

Ψαλμὸς οϛ.

Παῖδες Ἰωναδάφ μεγαλήτορος, οἷς τὸ πάροιθεν
ἐνναέται Βαβυλῶνος ἄγον κτ' δούλιον ἦμαρ,
ἑβδομάτης δεκάδος λιγυρὸν μέλος ἐντύναντο.

ΜΗ με καταιχμώειας, ἐπεὶ σύμβολ ἥπιος ἐτύχθης·
ὦ μάκαρ βλήκιη ἀφεικτέο καί με φύλαστε.
ἐμματέως με σάω, κλίνας ἀελίκοον ὄας·
γωίτερος θεός ἐσσι, κτ' χρέος ἀασιδιώτης.
ἔμπεδος οἷ ἐτέτις οἶνος, ὅπι κακὸν ὄξιν ἀμύξαι·
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἔδος καὶ ἔυσσα τὲς ἄγκαρ.
ῥύο δὴ παλάμης βαπλὸν κακορρεῖος ἀνδρός·
ἐκ παλάμης ἀδίκου καὶ δις ομίλιν πτέοντες.
οὕνεκεν ἥπις ἐμὶ παυσώρτατε αἰὲν ἐτύχθης·
ἥπις ἀπιζώσα καὶ ἐκ νεοθηλέος ἥβης.
Οἱ ἀφελταρτὴς ἐκ νηδύος εἰμὶ τεκούσης.
αὐτὸς μοι σκέπας ἦθα φίλης ἐκ γαστέρ μητρός.
ἐν Οἱ μὲν παναέλτε πέλᾳ φιλόμολπος ἀοιδὴ,
ὡἰ-θεν βιότοιο τέρας πολέεσσι τετύχθαι
ἀλλά μοι ἀγκήης ἐφανὴς κτ' ὄϊσιν ἀρωγός.
πᾶσιρες ἐμοὶ χαίρειν ὦ ἐων σόμα παντοθεν εἶναι,
ὄφρα μάκαρ σέο κῶδος ἀγήραον ὑμνοπολεύσω·
σεῖο παναμέλεον μεγαλοφροσυνὲς δέχος ἀείδων.
μή με μεθῆς ἄχαριτε κακῷ ὠδεῖ γήραος ὕδῳ·
ὅτε βίλιω ὀλέσαιμι φίλιμι, τότε μή με μεθείης·
οὕνεκά μοι τοσὶ ἔφαντο κακοὶ καὶ δυσάρεστοι ἄνδρες·
ψυχῆς ἡμετέρης φύλακες σκέψαντο μολόντες,
ἀλλήλοισιν βαζόντες ἐὸν θεράποντα μεθῆκαι·
ἀπύσατε, καὶ μιν ἥξει, ἐπεὶ νύ οἱ ὅπις ἀρωγός·

ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μὴ μοι ποτὲ νόσφι τραπείης!
μηδ' ἀλαοσκοπίῃ ἐμέθεν χατέοντος ἐλέσθαι.
αἶψα γὰρ οἵδε, ὅσοι ἦπαρ ἐμὸν βάλλουσι κακοῖσι·
μῶμος ἔῃ οἵ τε καὶ ἐρεύθεος, ὅσσοι κακά μοι φρονέουσιν.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆϊ θεῷ εὐειδέϊ μέλω,
καί οἱ ἀγήνορα ὕμνον ἔπι πλέον ἢ πρὶν ἀείσω.
ἦ μέτερον σῶμα σεῖο δικαιοσύνῃ ἀγορεύσῃ·
σεῖο παναμήριον φάος ἄφθιτον ὑμνοπολεύσω.
ἐμπεδίης ἀδάμαστος ἐὼν καὶ ἠβητὴρ ἀτίτης·
ἅρσαλέος μὴ νηὸν ἠβύσσομαι ἀθανάτοιο,
σεῖο δικαιοσύνης βασιλεῦ μεμνήσομαι οἴῳ.
ἔκ νεύης μ' ἐδίδαξας ἀωρὶ θέμις ἄφθιτε ποιμήν.
τοιῶν ἕνεκα θέσκελα ἔργα καὶ ἐς πίδε σεῖο βοήσω.
μή μ' ἀπογηράσκοντα μακὰρ πολιόν τε μεθῇης,
εἰσόκεν ὀψιγόνοισι βεβαιόνα σεῖο θεσφάτω,
σὸν κράτος ἀγγέλων καὶ δυσκιλίῃ ἐρατεινῇ,
ὑψίστων ἐτέλεσσας ἐὼς μεγαλαυχέα ποιμήν.
ἷος νῦν ἄλλος ὁμοίος ἐμοὶ τόσα κήδεα τεύχων·
καί με πάλιν σρέψας, βιότου πόρες ἄσπετον ἀγκὴν.
πυθμένος ὀκριόεσσης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
σεῖό μοι δυσκλείης θεσπέσιον ἔκλυσας ἀγκὴν,
καί μευ ὑπερσέψας, θεσπέριον ἰήσαο νῆσον·
πυθμένος ὀκριόεσσης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
καὶ γὰρ ἀνυμνήσω σε μακὰρ παναληθέϊ μολπῇ,
μήπων ἐν νηδύϊ πανακήεσσαν Ἰσραὴλον·
ἀμφὶ σὲ μὴ πόμφος μέγα χείλεσι γηθήσαιμι,
ψυχή θ', ἰὼρ ὁλοῶν βασιλεῦ ἀπελύσαο νούσων.
θεὸς δέ π' ἐμοὶ καὶ γλῶσσα δικαιοσύνῃ σέο μηδὲ
δύτε καταιχθήσειν ἐμὸν δυζήμενοι ἄγχος.

Ψαλμὸς οαζ.

Ἦτ' ἄρα πᾶσιν ἔλιω ἀνεπίφραδον ἑβραίοισιν

ἡδὺ μέλος Σολομῶνι πολυκλείεντι μεμηλός.
ἑβδομάτης δεκάδος πέλεν καὶ πεζὸν ἄεισμα.

Ἐυδικίῃ βασιλῆι πόροις σέο φέρτατε ποιμὲν,
παῖδί τε σὴν περίαλλε δικαιοσύνην βασιλῆος.
ὄφρα διακρίνωσιν ἐπ' εὐδικίῃ σέο λαόν.
πτωχοῖς δ' ἀκταίοισι δίκην δικάσσωσιν ἀρίγνωτ.
ἄρσιν εἰρήνης θεναρὴ βοώσοις τε μελέσθω.
πτωχῶν δημοτέροισιν ἐπ' εὐδικίῃσι δικαζῆν.
ἀκταίων δ' ἅμα πᾶσιν ὀειναμένοισιν ἀρίγνωτ.
ἐκ ῥιζῶν εἰης καὶ θέλοι ψυδηγόρον ἄνδρα.
ἠελίῳ φαέθουσι διαμπερὲς ἴσα φαεινοῖ.
πάντας ἐπαρλάμπων κεραῖς περιπάροιθε σελήνης,
ὑψόθεν ἠερέων ὡς ὑετὸς ἐς πόκον ἤλθοι·
ὡς καὶ ἀνιφάδεσσιν ὅτ' ἔαρνὸς ἡσύχα βάλλῃ.
ἔστεται ἡμέρη ἥδε δικαιοσύνης τότε μήτηρ,
εἰρήνης τ' ἐεσσῆς, μείλιξ θένος εἰσόκε λάμπῃ.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρωθε κρατὸς τανυσθὲ θαλάσσης.
ἔκ τ' ἰρῶν ποταμῶν μέχρι πείρατα μυείας γαίης.
αὐτὸν φῦλα θοὰς γουνάσεται αἰθιοπῆων·
δυσμενέες δέ οἱ ἀμφὶ κόνιν λείξοισι δαμέντες.
οἵ πατέουσι δῶρ', ἅμα δ' οἵ πατε θαρσαλέος ἀρχεί·
ἐκ δ' ἀεσέων Ἀραβίων τε πολύλλιτα δῶρα φερέσθω.
γαίης μὲν βασιλῆες ὅλης ἅμα γουνάσαιντο.
ἔθνεά οἱ πάντοῖα ποτὶ ζυγὸν αὐχένα θῆκεν.
πτωχὸν ἐπεὶ παλάμης θεναρῶν ἀπολύσατο φῶτας,
καὶ πενίῃ βλαθέντ', ὧ μὴ πέλας ἔσκεν ἀμυντὴρ.
πτωχοῦ λυγαλέης φείσεται ἠδὲ πενιχροῦ.
ψυχὰς τ' ἀκταίων ὁλοῆς ἀπολύσεται ἄτης.
ἐκ τόκου ἠδ' ἀδίκοιο βίης σφέας ἁρπάσσει·
τῷ δ' ἄρα οἱ κατέναντι φανήσεται οὐνόμα ἀγητόν.

ζήσεται, ἀρραβὼν δὲ γένεας χρυσοῖο κομίσσει,
ἀμφ' αὐτῷ βασιλῆα λιτῆς καλέσσεται ἀοιδοῖς,
καὶ ἐπαοίμελον ἀγαθοῖς μνήσαιτο κόμοις·
ὄρεσιν ἀκροτάτοισιν ἔδος κλυτὸν ἔσσεται ἄλλοις.
πότερον λιβάνοιο φέροι μνησθέα καρπόν.
ἄστεος ἀντέλλοιεν ὅλης ἄτε χόρτος ἀρούρης.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἐπ' ἠνίκα τοῖσι γυέθλαις,
ἠέλιε πρόσθε μένει κλυτὸν οὔνομα θεῖον,
λαμπόμενον καὶ πρόσθε φρεσζώοιο σελήνης.
ἀμφ' αὐτῷ πεπόθητον ἕοι κλέος ἔθνεα γαίης,
ὄλβιζον καλέσσαν ἀεὶ θεὸν ἔθνεα πάντα.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ισραήλ,
ὃς καὶ μοῦνος ἀεὶ τελέει θαυμαστὰ ἔργα.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον εὐκλείοισι μενοινὸς,
καὶ νῦν, καὶ μετέπειτα, καὶ ἐσσομένοισι γυέθλαις.
γαῖαν ὅλην πλήσαι θεοῦ κλέος, ὣδε γένοιτο.

Ψαλμὸς οβ'.

Δαυὶδου μελέων μὲ ἐπαύσατο θεσπεσίη φρὴν,
παιδὸς Ιεσσαίου ἐξ ὀλιγοδρανίης.
Λσαφος δ' ἀμόρσεν καὶ ἴαχε πνεύματι θείῳ
ἑβδομάτης δεκάδος δεύτερον ὕμνον ἰείς.

ΠΩς τόσον ἰθυνόοις ἀγαθὸς θεὸς Ισραήλ.
καὶ μὲν ἐμοὶ κλονέοντο πόδες σχεδὰ βαιὸν ἀνάγκη,
καὶ μὲν ἔνθα καὶ ἔνθα κατερρέον ἴχνια πίζης.
οὕνεκα δὴ κῆτ' θυμὸν ἐμὸν φθονέεσκον ἀγείταις
εἰρωνὶν ὑπερκόμβους κακόσπιλος ἐσιδόντα.
τοῖσιν ἄφυκτος ἀεὶ καὶ ἀνόσιμος ἕπλετο πότμος,
καὶ σκαιραὶ μάστιγες ὑπὸ πλευρῇσι βαρεῖαι.
ἀνδρομέων καμάτων ἀδαήμονες αἰὲν ἔασιν.
οὐδὲ γὰρ ἀνθρώποισι κῆτ' ἀχέος ἴσα δαμεῖεν·

ἔνθεν ὑπερβασίη κραδίης καταβεβείθασι.
καὶ σφέας δίχνομίη ἀθεμίστιος ἀμφιπολεύει.
οἷά τε παλαιὴ πὶς ἐὴ προβεβηκυῖα ἴδεις.
ἔσχον ἀμφαφόωντες ἐοῦ μελεδήματα θυμοῦ,
πὶ θεὸν ὁρμαίνοντες ἀθέσμια μωμίζοντο,
ὑλομανὴς ὕψισον ἐπισβολίησιν ἔδμον.
λάβρον ἐὸν σῶμα θέντο καὶ ἐρανοῦ ἄχρι πυλάων,
γλωσσαν ἁρπάζοντες ὅλης ὑπὲρ αὐτυγα γαίης.
τοὔνεκ' ὀπισσόφλεγεν ἐμὸς πάλιν ἐνθάδε λαός.
ἤματα δὲ πλήθοντα μετ' ὀφίοι πάντα φανείη.
εἶπα δὲ, πῶς ἄρα ταῦτα θεὸς προπίδεται νοήσει·
εἰ δὴ ἔτεὸν βασιλεὺς πανυπέρτατος ὄβριν νοήμων,
πῶς οἱ δὴ ἀμπλακίης ὑποφήτορες ὑφραίνονται,
ἀσφαλέως πλήθοιο διλωσεκέως κρατέοντες.
μὴ τάχα μαψιδίως ὅσιον νόον εἶπα φυλάξαι,
νιψάμενος καθαρὰς παλαμὰς ἐν ὕδατι χείρας.
ἡμάτιος μάστιγι δέμας δεδαμμένος αὔτως·
ἠῶθεν κρατεροῖς βεβολυμμένος ἔντεσι λέκτρων
ὠϊσάμενος πόθεν ὧδε πρεσφερσέως ἀγορεύσω·
παίδων σῶν ἕνεκεν τῆ ὁμῶς κατατήκομαι ἔριδι.
αὐτὰρ ἐγὼ πιστοῖσι προσφερσαμένω προπίδεσιν.
ἐκ δὴ ἐφαίη τόδε μόχθος ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐμοῖσιν,
εἰσόκεν εἰσέλθωμι θεοῦ παλάμηον οἶκον·
καὶ σφετέρων θαλάμων πύματον τέλος ἐξερεείνω.
τοῖσι πόνον δολίων ἀντάξιον ὅππασας ἔργων,
ὑφοῦ ἀειρομένοις πέλασας χθονίοισι θεμέθλοις.
ἐξαπίνης πόθεν ὧδε δαΐδων μάλα χηρωθέντες·
ἀμπλακίης σφετέρης ὀλιγοθρανέοντες ὄλοντο.
ὡς δὴ ὅταν ἐρομένων λεχέων ἀγαπαδνὸν ὄνειρον,
ἤτοι σφωίτερον μετ' σὴν πόλιν εἶδος ἀμέρδοις.
οὐνεκά μοι βαρύμοιρις ἐνὶ φρεσὶ κάμετο θυμός·

ἡμέτεροι δ' ἤμειψεν ἀμηχανίης ὕπο νεφροί·
αὐτὰρ ἐγὼ κάτθεσι δαμείς κ' ἄδεα θυμῷ,
κτῆνος ὅπως ἡυκόμοιο θεοῦ θοί, παντοδάπατε ποιμήν,
σεῖο δι' ἐωθινέως ἀγαθοῖς μεμαὼς ἀδύοις.
δεξιτερῆς κρατέουσες ἐμῆς πανακήεσσε χαρᾶς,
σῆς τ' εὐσθενίοσπώμης ἐμέλεν μάκαρ ἡγεμονεύσας,
καὶ σῇ βουκλείῃ με κομίσσαο κυδιανείρῃ.
ἵης νύ μοι ἠερίοισι πέλε μετ' ἀθάνατον αἶσα,
ἢ ἵ' ὀπίθεν κατὰ γαῖαν ἐγὼ πλέον ἢ ἔλον ἔχθρ.
τήκετό μοι κραδίη καὶ ἐμὸν δέμας ἄφθιτε ποιμήν,
ναὶ μὲν ἐπεὶ δή μοι αἶσα τελευτήσασα λέλαστο.
σεῦ δ' ἀπονοσφισθέντες ἄλλῳ ἀπολοίατο πάντες.
μαχλοσυνῆς ἀγέοντας ἀλευκέι δῶκας ὀλέθρῳ.
αὐτὰρ ἐμοὶ βασιλῆϊ πελασσέμεν ἐθλὸν ἐπέχθειν·
ἀθανάτῳ τε θύμηκτον ἐμῷ θεῷ ἱππάδα θῆκας·
ἔφερε πύλης Σιῶνος θύραζε τὸν αἶνον ἀείσω.

Ψαλμὸς οζ΄.

Ἀσάφα πινυτῆς θεοτρεφὲς εἴκελος ὕμνος
ἑβδομάτης δεκάδος ἀμφὶ τείχος τελέθει.

Ἐς τί δίλιν ἑκέως ἡμέας ἔλασσε ποιμήν;
ἢ τίς ἐπεθωρήχθη ὀϊόων θεὸν πώεσι μιῶναι;
μιῆναι σῆς κλισίης, ἧς θερέπτασσε μοιῶος·
αὐτὸς ὀκνηρὸν ὄυσε πῆς βασιλῆος ἄϊσης.
κλεινὸν ὄρος Σιῶνος ὃ δὴ κλυτὰ δώματα ναίεις·
χεῖρας ὑφ' ἁγνίῃσι πιὰς σφετέρῃς ἐπαείροις.
ὅστε θεὸν διαλέεσκε κακῶς ἐπιμηστῆ ἀγείτης,
δυσμενέες τ' ὄυξαντο πῆς κατὰ μέσσον ἑορτῆς.
ἰὼ ἐδάησαν ἑὰ σημήϊα σήματα θέντες,
οἳ κ' ὑπὲρ εἰσάλμης σφενὸς βεβαῶτες ἔνδρεν·
ὡς δρυμὰ πῆς δὲ θύρῃσιν ἐπέχραον ἀξίνῃσι.

ῥηγνύτις πελέκει καὶ τέκτονος ἔντεσι φωτός.
πρὸς δὲ σέθεν πρήσαντες ὅλον θεοτρεπέα νηόν,
ὤν χθονὶ θέντο βέβηλον ἀκηέσατον σοῦ μα σεῖο.
ἔννεπον οὖ κῆρ θυμὸν ἀγηγερέμθαι τάδε πάντοι.
δεῦρ' ἴτε παύσοντες μάκαρος κῆρ γᾶαν ἑορτάς.
ὐδὲ γὲ ἡμείων σημήϊον ἐφθεασάμεσθα,
ὐκέτ' ἀνὰξ θεὸς ἄμμιν ὀπίσκοπος ὐδὲ προφήτης.
εἰπὲ μάκαρ, τέο μέχρις ἀνάρσιος ὕβριν ὀφέλλει,
νωλεμέως δὲ ἐρέθει τεὸν οὔνομα δήϊος ἀνήρ.
ἕπλε μάλ' ὦ δὲ ἔσρεψαι ἀμεξίκακον σέο χεῖρα,
καὶ σέο δεξιτερὴν μέσσην περικάτθεο κόλπῳ.
ἀνθρώποις καὶ πρόσθε βίη θεὸς αἰὲν ἀνάσσει,
ἄμμι δὲ φέγγος ἔὸν πεκτίνατο μεσσόθι γαίης.
ἔμπεδός ὅστε πρὶν περὶ κάρτεϊ πόντος ἀπείρων.
ὤλεσας ἰοβόλων κεφαλὰς ῥοθίοισι δρακόντων.
ἔθλασας ἁλμυδίοιο κάρη κρυδόν τε δράκοντος.
καὶ μὲν ἠϊόνας λαοῖς θαλίην πόρες αἰθιοπήων.
ῥήξας χαμμείοις ποταμοὺς πηγάς τ' ἀμύτειλας,
καὶ ποταμὸν κελάδοντα ῥόον πέρσινας Ἐθάμου.
ἦμαρ ὁμοῦ σεῦ νυκτὶ τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀνωγῆς,
ἠελίῳ δὲ ἀκάμαντι σελήνάϊόν θ' ἅμα ἔπηξας.
γαίης πείρατα πάντα τεὴ κάμε χειρὸς ἀκάμαντος.
εἴαρι δ' ἀμφὶ θέρεος καματώδεος ὥρην,
τῶνδε σὺ μνήσαι βασιλεῦ σῶν ἔκτισας ἔργων.
δήϊος οὐνείκεσε πάρος βασιλήϊον ἀγκὴν,
καὶ λαὸς κακόμηχος ἀθέσφατον ὠρύσσατο.
μή μοι θῆρσι θεῶν μελεδήματ' ἦπορ ἐάσῃς.
μηδὲ δυσηκέος ψυχὴν λελάθοιο πενιχρῶν.
σοῦ θεσπεσίου θεράποντος ἀνὰξ σκοπάζεο σεῖο.
ὡς χθονὸς ἔπλησθεν σκοτεινάων ἀμπλακιάων.
ὑπδαὼν μὴ πάμπαν ἐρεθιόωνθ' ἁποπέμψῃς.

ἀκτέανος καὶ πτωχὸς τοῦ θεοῦ οὖσα μὴ ψεύσῃ.
ἔχεσι γαῖτέρμα δὲ δίκην ἔχε μὴ τε δικάζοις.
μνώεο πῶς νείκεσι παρημέλος ἦον ἀοιδῶν.
μήποτε λιασθείων χρὸς ὀπὶ λήσεαι κῦδος.
τοῖς σε μάκαρ δίων ἐπιφήμιος ἴβρις ἰκάνει.

Ψαλμ. οη΄.

Μηδέποτε φθέρῃς ἀγαθὰς μηδ' ἐσθλὰς ἐλπίδας,
φαίδιμος Ἄσαρος κέκλετο μυθόρμος.
ἐπ' ἀγαθοῖς δικαίοις θεός, τέρας ἀθύμους ἐπύχθη.

Ποιμάνι ἐμὲ ἐν τῇ δεξιᾷ λέξομαι ὑμνον.
μηδόρμαι δύχόμενοι κλυτὸν ἄνυμα παμβασιλῆος.
μυεῖα θαύματα σεῖο θελφεσιδέως ἀχορεύσω.
ὅτε φανῇ σέο καιρός, ἐγὼ μάκαρ ὀρθὰ δικάσω.
πᾶσιν ὁμοῦ ναετῆρσιν ἐοῖς κατατίκεται αἶα.
κίονας ἀκαμάτοις σφετέρας ἐγὼ ἐσπείξω.
ἐξεφάμην δυόμοισιν ἀλιτροσύνης ἀπολήγειν,
αὐτὰρ ἀπαθάλλοισι κέρας μὴ πάμπαν ἀείρειν,
μηδὲ κέρας εἰς ὕψος ἀρτάζειν θρασὺ μορφῶν,
μηδὲ καθ' ὑπερφιάλου ἀτενὲς λαβροβοεῖν.
οὔτ' ἐξ ἀντολίης ἐλικωπέος, οὔτ' ἀπὸ δυσμῶν,
οὔτ' ἄορ ἀενθροκόμων ὀρέων ἀπὸ πολλὸν ἐρύσσει.
ὡς αἰεὶ θεός ἐστι δικαιοπάλος ἀγωνίοισιν.
ἄλλον λυγρὸν ἔθηκε, ἕτερον δ' εἰς ὕψος ἀείρει.
ἀκρήτου παλάμῃ μάκαρος δέπας οἴνου.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρωθε θοὸν κλιδὸν ἠώρηται,
ἔμπα γε μὴν ἀκένωτος ὑποσάθμιον ὀμβρεῖ,
πίνοντων ἅμα πάντες ἀπαθάλιης θεράποντες.
αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἔπειτα διηνεκέως κεχαροίμην,
ἠδέα φορμίζων θεὸν ἄφθιτον Ἰακώβου.
αὐτὰρ ὑπερφιάλων κέρεα ξύμπαντα κεάσω·

Δοκιβίων ἵνα μοῦνον ἀειρόμενοι κέρας εἶεν.

Ψαλμὸς οϛ'.

Κοίρανον ἀστεμφέων γλεφάρων Ἀσαφος ἐχέφρων
ἴαχεν ἐν δόμασιν δικαίοις καὶ πίμπλον ἄεισμα.

Μοῦνος Ἰουδαίων βασιλεὺς ἀείδετος ἐτύχθη·
σωρμαὶ οἱ μεγάλαυχες ἐν Ἰσραὴλ ἐνέποντο·
τῷ δ' ἐν εἰρήνῃ κατέπηξε τὸν ταμίην χῶρος·
ἐν δ' ἱερῇ Σιὼν φίλος καὶ ἀκήρατος οἶκος·
κεῖσε βίλων τοξόων μεγάλοα νέοι ἐμώσαξεν,
ἀσπίδα καὶ ξίφος ἠδὲ καὶ ἀσυφέλικτον αὐτιάν·
φαίνεις ἀθανάτων ὀρέων ἀπὸ φέγγεος ἀγλαΐην·
στήθεσι πάντες δὴν ἀσόφρονες ἀμφιδάησαν·
ὕπνον κακκείοντες ἀμηχανόωντ' ἐφόρουν
ἀφνειοὶ παλάμῃσιν ἐὰς ὡς θαρσέες χέρας·
σὺν δ' ἵππου Ἰακὼβ ἐοιὼ κατεπάλμεν βασιλῆος·
ἵππας μὲν πάντας ἐλεῖ χθὼν νήχεπις ἵππος·
ἐσθλὸς μάκαρ βλωσυρώπης, ὃς τοι μόνος αὐτοφυέζοις
ἐν παλάχῃς στομίοις ἔχε ὡς ἐθέλουσιν ἀγωγήν.
ἄασιν ἐρανόθεν θνητοῖς ὑπὲρ ἐγγαλίας·
θῆκεν δ' ἄεθλα γαῖα ὡς ἔμμορε πάλμης,
ἀθανάτου βασιλῆος αἰὲν ἐμῷ οἰκέζειν,
ῥίσασθαι ναετῆρας ὁλοὺς χθονὸς ἱππιοθύμους.
ἀνδρομέου σε νόημα ὡς στέρνοις ἀναμίγθη.
καὶ θ' ἁλιπλανὲς ἡδὺ νοήματος οἷσι ἐορτήν·
ἀθάνατον λιάσεσθαι, καὶ οἱ δότε μείλιχον ὄλβῳ·
ὅσοι δ' ἀμφιέπουσι θεοὶ, κλυτὰ δῶρα φερόντων,
καρτερῷ, ὥτε μόρος μὴ ταμὴ δόνεα ἡγεμόνων,
θύριβίῃ μὴ πᾶσιν ἀεζήλοις βασιλεῦσιν.

Ψαλμὸς οϛ΄.

Λοιφος μὲν ἔχθρος ἀϋδὴ ὑπὲρ Ἰδιθούμου
ἑβδόμῃ ἀμφ' ἰρῇ δεκάδος μέλος ἴαχεν ἕκτον.

Ἦ μετέρῳ βασιλῆι βοὴ ἀϋτὲ μάψα χαπίζων,
αὐτὰρ ὁ νωϊτέρῳ δεδαὼς ἐπιδέρκετο φωνῇ.
ἀμφαφόων λιτόμην θεὸν ἄφθιτον ἤματι μόχθῳ,
χερσὶν ἐμαῖς δι' ἀνυκτὸς ἰὼν πέλας, οὐδὲ ἀπατήθην.
ἠρεόμην παρὰ πιδέχθαι παρηορέοντος ἀκοῦσαι,
μνησάμενος βασιλῆος ἔχον πολυκυδέα πέρψιν.
ἐξαπίνης δ' ἀϋσμάτα, νέῳ δ' ὀλιγοθρανέεσκον.
ὅστε φίλῳ φυλακῆσιν ὑποφθαμένῳ μεμάλωτο.
σιγάλεόν νύ μοι ἦτορ ὀδυνομένῳ πὰρ ἀϋτῇ·
ἐφρασάμην βιότοιο παλαιότατον φρεσὶν ἦμαρ,
καὶ μνησθεὶς ἐτέων παρεξ ἀϋσμάτα θυέλλας
παννύχιος κραδίῃ μεδεήματα πολλὰ λιταίνων,
καί μοι ἀϋχενέεσκε νόος δι' ἰήμασι αἰεί,
ἤ ῥά που ἀνδρομέης θυέης ὀπλήσεται ἐσθής
ἢ ῥ' ὄχ' ὧν ἐφύτευσεν, ἔπ' μεμνήσεται αὐτός,
ἢ σφετέρῳ παύσῃ διϊωκέος ζείπτυς
μὴ θεὸς οἰκτίρμων μηπάσατο πάϊχυ λαθέσθαι
μὴ μέγα μιώσας ζεμοσσύλῳ ἀφρύξειν
νωῒ μόγις δρξάμενος νοέειν φρεσὶν αἴσιμ' ἀέλγων
ἠ δ' ἀμφροσύνη παλάμης πέλε ὑψίσιο.
ζῶον ἀθανάτοιο παρεμνήσθην βασιλῆος·
θαυμασίων δρχῆθεν ἐμοῦ μεμνήσομ' ἄνακτος·
ζώοις θεασαμένοισι διϊωκέος μέγεθός τε·
ἄθλα νόῳ μέψαιμι θεοδμήτων δρεπάων.
ἄφθιτε σεῖο κέλευθος ἐν ἀχραίτῳ πέλει αἰεί.
τίς θεὸς ἡμετέρῳ πανομοίιός ἐστιν ἄνακτι;
μούνος ἄναξ θεός ἐσθι τοιαῦτα θαύματα ῥέζων.

πᾶσιν ὁμῶς λαοῖσι πολὺ αὐέφηνας ἐρωλώ.
σεῖο μεγακλύεντα βραχίονι ῥύσαο λαόν,
παῖδας Ἰωσὴφ καὶ Ἰακὼβ μεγαθύμου.
ὕδατα ἴδησάν σε, καὶ ῥίγησαν ἰδόντα,
πυθμένες ἀϊάχοι βυθίων κλονέοντο ῥεέθρων,
σμερδαλέος κτύπος ὦρτο δι' αἰθερίων νεφελάων.
καὶ γὰρ σεῖο κέλευμα διέσσυτο ἔνθα καὶ ἔνθα,
ὀκρυόεσσα χάλαζα βροντῆς πολυχέος ὁρμή·
ἀστεροπῇσιν ὅλη φλεγέθεσκε φλογμός·
ῥίζοθεν ἀνηκόμοις ἐσείετο κινυμένη χθών·
ἐν πόντῳ βρεμέθοντι καὶ μακάρεσσι κελεύθοις,
ὕδασιν ἐν πολέεσσι καὶ τελέθουσιν ἀπορμή·
καὶ ἴχνος βασιλῆος ἀείσεται ἀθρήσασιν ἔσω.
λαῶν ἡγεμόνευσας ὅπως κεν λαὸν νομεύσῃς
χειρὶ σοφῇ Μωσῆος Ἀαρῶνός θ' ἱερῆος.

Ψαλμὸς οζ.

Ἀσὰφ πνευτῆς ἑβδόμων ἀμφίμηλος,
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀεισοπόνος.

ΟΜμασι λαός ἐμὸς θεοπρεπέα δέρκεο θεσμόν·
ὄατα νωΐτερα στόματος πεπερείσατε μύθῳ.
ἀρχόμενος πινυτοῖς αἰνίγμασι χεῖλε' ἀνοίξω.
ἐκ παλαιῆς πρωτέρης γλυεῶν ἀναμίμνομα οἴμας.
ἔγνωμεν πεφατίδεσσι τὰ πρὶν πεπερεσμένα μοῖρα·
ἄμμι δ' ὁμῶς τι πρόσθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες.
ἔργα παλαιγλυέων σφετέροις ἐκρυπτέταις ὑμῖν,
ὕμνοις ἀθανάτοις πρὸς φαεσέως βοόωντας,
καὶ θέσπιν κάτον ἔρεξεν ὁμοῦ πρὸς θαμβέσι ἔργοις.
μάρτυρα γὰρ ἔστησεν ἐὼ γένος Ἰακάβῳ,
καὶ νόμον ἱππόμοις κλεινὸν πόρεν Ἰσραήλῳ,
νωΐτεροις ὅν πρόσθεν ἀνάλκεα ἔσκεν τοκεῦσιν,

ὄφρά κε σημήνειεν ἐναίσιμα παισὶ γονῆες,
ὡς ἑτέρη ταὶ κ' ἄπαντα μάθοι μετόπιτα γενέθλη·
ἧες οἳς κε τέκοιεν ἐν ὀφρυόεσσι γενέθλης,
ὅττοι κ' ἀγγελέοισιν ἀεξόμενοι τὰ δὲ παισίν,
ὄφρά κεν ἧσι πίδακ θῆεν ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆι,
μηκ' ἔργων βασιλῆος ἐὺ λελάθοιτο θεοῖο,
ἀλλὰ καὶ ἐννεσίας μάκαρος φρεσὶν ἰχνεύσωσι,
μηδὲ φίλοις τοκέεσι γένοιατο πάμπαν ὁμοῖοι.
ἀλλ' ὠρίζεδαν ἡ μερόπων σκολιή τε γενέθλη,
ὦ γενεά, κακορρεὶς ἀεὶ φρεσὶ θυμὸς ἐπύχθη,
οὐδὲ νόον σφετέροιο θεοῦ μὴ πιστὸν ἐφεύρε.
τοξοσιὴς τανάης ἑκατηβόλου Ἐφρέμου ἧες,
δηιοτῆτα φέβοντο κακῶς μὴ νῶτα βεβρίθοντες·
σιωπηρίλιν ἐρίπμον ἀπειρήσαντο θεοῖο,
οὐδ' ἔθελον θεσμοῖσιν ὑποδρήσσειν βασιλῆος·
ἀλλ' ἐρρίζωσαν ἀληθῆς ἧς ἄθεσαν θεοῖο,
οὐδ' ὅτι θαυμασίοισι τόσοις κτεάτεσσιν ἔκαμφθεν,
ἃ πρὶν ἀνὰ ξ ἐτέλεσσεν ἐὼν κατέναντα τοκήων,
Αἰγύπτου κτεάνων ὑπὲρ Ταάν ἀνθεμόεσσαν·
ὡς πότε διχθὰ θάλασσαν ἀναῤῥήξας ἄγε λαοὺς,
ἀστὸν ὅπως στήσας πυκινὸν ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα,
καὶ σφίσιν ἡμάτιος νεφέλιν θέτο σῆμα κελεύθου,
νυκτὸς δ' ἠγεμόνευε καὶ ἕρεα φέγγεϊ πυρσοῦ.
πρωτόκομον διέρηξεν ἀναιδέα πέτρον ἐρήμῳ·
φαίης τόσσον ἰδὼν δοκέειν πόμα βυσσόθεν ἕρπειν,
ὁππόσον οὐ πέτρης ἱερῆς ἐξήγαγε ὕδωρ,
καὶ πολιὰ ἀενάοισι ῥόον πιάμοισιν ὁμοῖον.
ἀμπλακίας δὲ λιόντες ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἕκαστοι
μείων ἀνεξήεσαν ἐπουρανίου βασιλῆος,
ῥιζεδανὴς κραδίης πειρώμενοι ἀθανάτοιο,
ἔργων ἀπαγίζοντες ἓῃ κατὰ θυμὸν ἄτῃ.

ἀθάνατον

ἀθάνατον ἢ ἐν πᾶσι κακηγορέοντες, ἔειπον,
μὴ πὺ ἐπιμάστην δύνατα θαλίῃ ἐν βρίμῳ;
μὴ πὺ ἐπὶ τῆς ἀφερῆς ἐλέηλαξν ὕδατα πάντης,
ῥοιζῳ χαμεξύνις ἴκελα βρεμεθοντα ῥεέθροις.
ἄρτον δευομβύοισι πόλεν τοῦτοισι ὀπάσσει,
ἠὲ πόθεν λαοῖσιν ἐπεντυνέει τῆς ἀπίζαν;
τοῦτα νόον θωρηξεν ἐελδνέος βασιλῆος,
ὧν χάεν Ἰάκωβον ἀθέσφατος ἔφλεγε πυρσὸς,
καὶ κότος ἀνωθόπλες ἐπῆλθεν Ἰσραήλῳ.
οὐνεκεν ἀθέρσησεν ἐπυεσνίῳ βασιλῆι,
θεσπεσίῳ ἢ ἀ πάμπαν ἔχον ωδὲ φέγγει βυλίῃ.
ὑψόθεν αἰθερίης νεφέλης ἀνετείλατο ποιμὴν,
ἀεσνίων δὲ θύρετρα θοῶς ἐπέταστε πυλάων.
ὗε δ' ἄρα γλυκερὸν σφίσι μάνα πάσαθαι,
ἄρτον ἐπυεσνίον φαγέμν ωθίαλλε βροτοῖσιν·
ἀγγελικὴν θαλίῃ μεροπηίδι δῶκε βυέθλην·
εἰνοδίῃ σφίσι δᾶῆτα θεὸς δωρήσατο πολλήν,
πνεῦμα μὲν ἀρσεσαν νότου ξωνέβρεν αἶναι,
ἧκε δὲ δυσκελάδου λίβυος πνοιὴν αὐτμήν.
αὐτομάτοις σφίσι σάρκας ὅπως κόνιν ἐγγυάλιξε,
ψάμμον δ' ὡς πετεηνὰ πόρε πτερόεντα θαλάσσης.
καὶ τὰ μὲν ἐξαπίνης μὲν ὁμήγυριν ἔμπεσεν ἀνδρῶν,
κυκλόθεν ἰθυνόντα πολυσσερέων κλισιάων·
δαινύμενοι δ' ἅμα πάντες ἐνεπλήσθησαν ἐδωδῆς.
καὶ σφισιν ἡδομβύοις κατὰ θυμὸν ὦπασε δᾶῆτα,
οὐδὲ πόθεν νόσφιοτε λιλαιομβύοις σφετέροιο·
ὄφρα δαὶς τετέλεστο, κόρυ δ' ἔπι δεύετο θυμός,
καὶ σφέας ἀθανάτοιο μετέτρεπε μῆνις ἐποίμνης,
πότμον ἀνωίστον πολέων τεύχουσα καρηνοις.
καρπίσις τ' ἐπέδησεν ἀγακλέος Ἰσραήλ.
ἀλλὰ γὰ ἢ ὅτι τοῖσι κακορραφίης ἠάσθησε,

καὶ ὅτι θαυμασίοισι τόσοις θάρσησαν ἀνακτι·
ἀλλ' ὀλιγοφρανίῃ βιοτὴν κενεαυχέι ἰδόντες,
ῥίμφα διωκομένων ἐτέων ἐξέφθιτο αὖτως.
ἃ δηλοῖ· τότ' ἄνακτα καταφθίμενοι ποθέεσκον,
ἐξ οἷς μὲν θρασὺν ἀνδρὸν ἀνυπόστατον ἰόντες,
πλησθὺν φρεναζόμενοι πρεσβυτέρων βουλεσιάων,
ὧν σφίσιν ἐγγυαλίξεν ἦβος θέρον ἦμαρ ὀπάζων.
οἱ δὲ μὲν ἀμφαγάπαζον ἑοῖς περὶ χείλεσιν ἄκροις,
γλωσσης ψευδαλέης μειλίγμασι κορπάλλοντες.
οὐ γὰρ ἔχον καρδίας ἰθύφρονας οὐδὲ νόημα,
καὶ ὅτι σιωπέσιν σφετέρην συμφεύδμονα πίστιν.
ὦ βασιλεῦ, σὺ δὲ πάντοθ' ἔχῃς οἰκτίρμονα θυμὸν,
καὶ σφέων ἀμπλακίῃσιν ἱλάσσεαι καὶ ἐναείζῃς,
ἀλλὰ παλίνοστον δαμάσας μεγαλήτορα θυμὸν,
εὐσυμβρώς σέο μοῖραν ἀναπομφίμοις κατεύχεις.
οἶδα γὰρ ἀθρανέων μερόπων γένος οἷον ἐτύχθη,
οἷς βίος ὀλίσθος ἐπὴν αἰδὼς μὲν ζεύξῃ·
ἃ πόσα μὲν θώρηξαν ἐποτρύνοντες ῥήμω,
καὶ οἱ θυμὸν ἔθειναν ἐν εἴδεσι πολλὸν ἀύδροις,
πὰρ θέμιν ὑψίστοιο θεοῦ πειρώμενοι ἀγκῆς,
καὶ μύθοις ζέοντες ἀκηέστων Ἰσραήλ.
πῶς μόχθων παλάμης ζωαρκέος ἐξελάθοντο,
αἰγυπτίων ὡς πάντας ἐρύσατο δουλοσυράων.
Αἰγύπτῳ δ' ὡς τεύξεν ἀτέσφατα σήματα θρῴξας,
αὐτὰρ ἐπὶ Τανίοις πεδίον θηητὰ τελέσσας.
αἷμα μὲν ἦεν ὕδωρ, ποτέρῃσι δ' ἀρύσατο μορφώ.
φρείατα δ' ἄλλαχθεν, γλυκερὴν δ' ἐφύσατο γέδσιν.
πρῶτον μὲν κυνόμυια μετέσκε πάμφαγος αἶαν·
βάτραχος ἔνθεν ἔπειτα μολὼν ἀγάπαζεν ἀρούρας·
αὐτὰρ ἐρυσίβη πολυανθέα καρπὸν ἔδωκεν·
ὀξέα δ' ἀμάωσα πόνοις χθονὸς ἀκρὶς ἔωρσε·

ψυχῇ δ' ἀμπελόεσσα κατέφθιτο γαῖα χαλάζῃ,
καὶ σίδαρὴ συκάμινος ἀμειδέϊ τέρσετο πάχνῃ.
ῥίπῃ τετραπόδων ἀγέλας ἐνάειξε χαλάζης,
καὶ κτῆσιν σφετέρῃσι κατεβόσκετο κηλωδμῇ φλόξ.
αλλ' ὅτε δὴ ὡς ἀπέλιγξε, ἀεὶ σφισι μιῶν ἀέξων,
μιῶν καὶ κότον αἰνὸν ὁμῶς βαρυπνοΐῃ μόχθῳ
πνοιῇσιν αἰθείοισιν ἀμειλίκτοισι κελεύων,
θυμῷ ὀρινομένῳ πολυπήμονα τεύξειν ἀπαρπὸν,
ὑδὲ καταφθιμένων ψυχέων ὠφείσετο πάμπαν·
ἀλλὰ καὶ ἀγρονόμοις ἀγέλας ξυνέδησεν ὀλέθρῳ·
ἃ ῥ' ἠὼν ποσσοτόκων ὁπόσων ὠδύρατο πότμον,
ὡς ἴδε θαπομένων τεκέων ποσσοτάχριον ἤθλιω.
αὐτὰρ ὁ ὠδύξεο λαὸν ὅπως κακὰ ῥύσατο μῆλα,
ἀγλαὸν οἷά τε πῶϋ καθ' ὕρεα μακρὰ νομεύων,
ὅππότε πτείοντα καὶ ἡγεμονῆος ῥωῆς·
δυσμενέας δ' ἐκάλυψαν ἑοῖς μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
οἱ μὲν ἄρ' ἐννεσίης ὄρος ἔσχον ἀθανάτοιο,
κλειτὸν ὄρος τὸ ποθὲν φίλῃ κτεάτισσατο χθεί.
αὐτὰρ ὁ ὠδύξατο ναέτας ποσσὶν ἑλίξασε γαίης,
αὐτοῖς δ' εἰσαγαγὼν κλῆρῳ διεδάσατ' ἀρούρας,
ῥιζώσας κτ' φδλαμξ κλισίῃσιν ἑῇσιν·
οἱ δ' ἔπι πειρήσαντο βίῃ ἐρέθοντες ὀδάκτοις,
θυμὸν ἀπαγύμνοι σφετέρων ἀπὸ μαρπαλέων
ῥέζοντες ποσσὶν ἀλεμίσια ῥέγα τεκέων.
ἀπόλεμον δ' ἄτε πῶϋ ἔχον ῥεψαύχενα λώβῃ
ἀθάνατον κορυφῇσιν ὀρεσσιβάτοις ἐρέθοντες·
καὶ οἱ ἐποτρωύεσκον ἑοῖς φρένας εἰδώλοισιν.
ἔνθ' αἴων ἀθέεσσε θεὸς κακόῤῥεα βυσσῶ,
αὐτίκα δ' Ισραὴλον ὀνόσατο τ' ὠρὶν ἀγητόν.
Σιλωὰμ δ' ἐκέδασσε φίλον ποσσὶ πανόν.
ἀγχὸ οἱ ζυροῖσιν ὁμέστιος ἔσκε βροτοῖσιν.

ὁ δὲ βίης ἠάθροπτο, πόρεν δέ ἑ λισσόμενοι,
καὶ σφέτερον δμῳοισιν ἦωρ δωρήσατο κάλλος.
ὠκέτ' ἄορ λώφησεν ἀεὶ σφέας ἐξεναείζον·
οὓς δὲ λίλαιο ἀγάπαζε, φίλης ἀπέειψεν ἀρωγῆς.
οἰκτρὰ μὲν ἡιθέοις κατεβόσκετο δαῖσιον πῦρ,
ὠδὲ κυς οὐκ ἰὼν ὁλοφύρετο παρθενικάων,
ὠ ξίφει θνήσκοντας ἀύσεσθαι ἀρίτεκας,
ὠδὲ κυς ὀλλυμβύης πολίῃ, ὡκτίσατο χώρης.
εἰσόκεν ὑπνώοντι θεὸς πανομοίιος ὦρτο,
καρτερὸς ὡς οἴνοιο καρηβαρέοντι ἐοικώς.
ὀρνύμενος δ' ἐδρῆσι κακῶς ἐδάμασσεν ἀλείτας,
καὶ σφισι μῶμον ἔδωκεν ἐπ' ἀγκίστοισι γενέθλης.
δὴ τότ' Ἰωσὴφ κέδασεν δόλον αἰγλήεντα·
Ἐφρέμου αὖτ' ἐρατεινὸν ἄφαρ μαμήσατο φῦλον·
κλεινὸν δ' ἀμφιθέῃ ἐπελέξατο φῦλον Ἰούδα·
ἦον ὄρος Σιὼνος ὅῳ φρεσὶν ἀμφαγαπάζει,
νηὸν ἑὸν τέκτηνεν ἀύσῃ ἅτε μουνοκέρωος,
καὶ χαίῃ κατέπηξε διωκέεσσι γενέθλαις·
τῆμος ἑὸν Δαυῖδον ἀύσῃ ἐπελέξατο δοῦλον,
ὃν δέ μιν ἐκ πολέων ἐκαλέσσατο μηλοβοτήρων·
ἐξόπιθεν μιν ἄειρεν ἀμελγομένων πότε λαῶν,
θρέψασας Ἰάκωβον ἑὸν θεράποντ' ἀγελαίζειν.
καὶ κτέρεας ἀμφιβόητον ἔχεν μέγαν Ἰσραήλων.
καὶ μιν μειλιχίῃ κραδίης ἐνόμευσε δικαίως,
καὶ χερῶν πινυτῆς σφετέρῃ ἡγήσατο λαοῦ.

Ψαλμὸς οπ'.

Ασάφ λιγυρὸν ὄγδοον ἀμφὶ μέλος
ἑβδομάτης δεκάδος κόσμος ἀειοπόνος.

ΑΓεια φύλα τῆς ἐπίβη πανυπέρτατε μοίρης·
ἄχραντον δ' ἐμίηναν ἀθεσμοσύνῃ σέο νηόν.

οἱ ῥ' Ἱερυσαλὴμ φρυρὸν θέσαν ὡς πὶν ὀπώρης,
πλησθεὶς αἰγείοις σὺν λείψανα θῆκαν ἐείθων,
σῶν ὁσίων θηρεσσιν ἥωεια σάρκας ἔδοντο.
ὡς δ' ὕδωρ δαπέδῳ δμώων σὺν αἵματα χέαντο
ἀμφ' Ἱερυσαλὴμ, χῶστι μάλα κηδεμονήων.
ἀνθρώποισι λωβητοὶ γεγόνημεθα πάσχω θυραίοις,
ὅια ἀθεμιστέουσι γέλως καὶ παίγνιον αἰνόν.
εἰπὲ μάκαρ, πῶ μέχρι μένεις κεχολωμένος ἡμῖν,
καὶ σὸν μενῶις ὄρωρε δεδαϊγμένος οἷά τε πυρσός·
χὤτε κότον μὴ φῦλα, τά περ τεὸν οὐ μάθε κῦδος,
καὶ μὴ κοιρανίας ἃ σῆς ἀμέγησαν θρωσκῆς.
οὐκέτι Ἰάκωβον πίνυτον κατέδαπτο κακοῖσι,
καὶ οἱ χῶρον ἔθοντες ἀγακλέα θῆκαν ἔρημον.
αὐτὸς δ' ἄμμε πρότερον ἐπιλήθεο δυσφροσυνάων,
οἰκτίρμοις κατάπεμπε θοῶς μάκαρ ἄμμιν θρωσκούς.
πλησχοὶ γὰρ μὴ πᾶσι λίην γεγόνημεθα μισῶοι.
ὀγκτίρμοσς ἐὼν καὶ ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγοις,
ῥύσο δὲ ἱκέτας βασιλῆος σὺν ἕνεκα ἧμῖς.
σῶσμα σὸν βροτέην ἱλάσσεται ἀμπλακίησι,
μή ποτε φῦλ' ἐρέῃ, πῆ δὴ θεὸς ἔπλετο κεῖνος;
ἔθνεα μὲν φανερὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
δμῳῶν ἐκδίκου αἵματος ὃ πρὶν ἔχυνον σεῖο.
δύπον ἀλλομένων σοναχὴ σὺν ἵξεται ὄστων.
ἔστη δ' ἀθανάτοιο βραχίονος ὄβριν ἐρωή·
τόσσον ἀποφθιμένων ἀδίκως σὺν κήδεο παίδων.
ἐπλάκης ἐς κόλπον μετάθες πάλιν αἶνά θυραίοις,
ὕβριος ἧς νείκεσσιν ἀπειρεσίῃ σὸν ἑταῖρον.
ἡμεῖς δὲ σὸς λαὸς ἄνακτ καὶ θρέμματα ποίης·
αὐτὰρ ἀθρησίης σοὶ ἄνακτ ἀναιδήσομεν αἶνον,
ἐκ γενεῆς γενεῶνδε τεὸν κλέος ὑμνήσαμεν.

ΨΑΛΜ. οθ'.

Ασάφθ πινυτοῦ μαρτυρίω μιμέων,
ἔργων ἐλλοὸς ἔφυ κῶμος ἀμειβομένων,
εἴναπος ἑβδομάτιω ἀμφιέπων δεκάδα.

ΔΕρκεο ζωμένετα νέμφον μάκαρ Ισραῆλον,
αὐτὸς ὃς Ιώσηφον ἄγων ἄτε μῆλον ἀέξῃς·
φαίνεό μοι βεβαὼς ὑπὲρ ἄφθιτα σεῖο χρυσείμ.
δῦτα Βενιαμίνῳ τε καὶ Εφρέμου ἠδὲ Μανασσοῦ.
σεῖο βίλω ἀνάειρε καὶ ἡμέας ἦδε σαώσαν.
ῥεῖα μεταστρεφθὴς καλέοις πάλιν ἡμέας ἐσσὴν,
ζωῇ σὴ ἡμετέρῃ φανεὶς σέο φέγγος ὀπωπῆς.
κοίρανε παντοίῳ σθένεος βασιλεύτατε πάντων,
κλῦθι μάκαρ, τέο μέχρι λιταζομένῳ χαλεπαίνῃς.
ἄρτον δακρυόεντα κυτὶ χέος ἄμμιν ὀπάζων,
καὶ πόμα μετρήσας ἀχέων πλέον ἄμμε ποτίζων.
ἡμέας ἀντιβίοισι μεῖ' ἀνδράσι νείκος ἔδωκας
καὶ πτοινὸν τεθύπηκας ἐμεῖ δηΐοισι γέλωτα.
ἄμμε μεταστρεφθὴς ἀθανέων μάκαρ εἰς σὲ καλέσσεις,
ζωῇ σὴ ἡμετέρῃ βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.
ἄμπελον Αἰγύπτοιο μετήγαγες ἀνθεμόεσσαν,
ἐκ δ' ἔβαλες ἐφύτευσας ἀγακλέος ἔθνεα γαίης.
τεθάνδε δέ οἱ πλατανὰς τεθμολὼν λείνας ἀταρπὸς,
καὶ ῥίζας ἐφύτευσας, ὅλῳ δὲ ἔπλησαν ἄρουραν·
ὄρεα μὲν σκιδοῖς ἐκαλύπτετο μυελα θαίμνοις,
καὶ μάκαρος κέδροις ἀνασείραδες ἔσκεπον ἄκρας.
ζωῆς πόρθοι πανύοντο δ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποτὶ ὠκεανὸν ῥπικες ὑπερτέλλοντες ἔβαινον.
τίπτε οἱ ἀσφαλὲς ἔρκος ἀνὰξ χείρεσι καθλες,
καὶ μιν ἀποτρυγόωσι παρερχόμενοι ὁδῖται;
δηνὸς ἀπὸ δρυμοῖο μολὼν λυμήνατο κάπρος,

καί μιν ἀπ᾽ μαγέλης κατεβόσκετο λυσσαλέος σῦς.
μήτηρ ἀθανάτων μοι ὀπίσσω ἔψας ὀπωπήν·
ὄφρα νόθεν πανύσσας ἄναξ πανεπίσκοπον ὄμμα,
ὄφρά μοι ἠμερίδος χλοερῆς ἰήσεται ὄζος,
καί μιν ἑτοιμάσσας ἀνάστησας κατ᾽ μοῖραν.
σῆς γὰρ δεξιτερῆς πολυήρατον ἔργον ἐτύχθη.
ἀνδρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἤκιμον αὐτὸς ἀνέγνως,
ἀμφισκαπτόμενόν πυρὶ λάβρῳ καμόμενόν τε,
σεῖο δ᾽ ὀπωπῆς ἀπειλῇ ἄναξ πανυφρήνατ᾽ ὀλοῶν ταμ,
σῆς ὑπὸ φωτά γε δεξιτερῆς χεὶρ σεῖο γλυφάσω·
ἀνδρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἤκιμον αὐτὸς ἀνέγνως.
ἡμεῖς δ᾽ ἀθανάτης ὑπὸ παυσόμεθ᾽ ὑποδ᾽ ὀδοῖο.
τεύχε φάος βιότοιο, λιταζομένων δ᾽ ὑπακούσας.
ῥεῖα μεταστρεφθεὶς καλέσῃς πάλιν ἡμέας ἐσσήν·
ζωῇ δ᾽ ἡμετέρῃ βλεφαρῶν σέο φέγγος ἀέλλοις.

Ψαλμὸς πδ΄.

Ασάφ ᾠδὴ ἀγακλίτεις πέλαι ὕμνος
ὀγδοάτης δεκάδος τερπνὸν ἄκος φορέων.

ΧΑίρετ᾽ ἀγεξικάκῳ θεῷ θαρσέες αἰὲν ἄνακτι,
κῶμον Ιακώβου ἀγαλλάξατε παμβασιλῆϊ.
ψαλμὸν δεξάμενοι λιγυρὸν δότε τύμπανον ἡδύ,
βυκάλαδον κιθάρῃ μετ᾽ δὲ ψαλτήριον ἱρόν.
μηνὸς ἀπαρχομένοιο φίλοι σαλπίσατε ἄνδρες,
ἤματι τῷ, ὅτε κάλλος ἀειφανὲς ἔδυν ἑορτῆς.
κλῆρον ἀεὶ θέσπισμα, τὸ δ᾽ Ισραὴλ ἔδεκτο
δικαίῳ βασιλῆος Ιακώβοιο φυλάσσειν,
τῷ μὲ Ιώσηφος παρεδέξατο μάρτυρα θεσμῶν,
ἐρχόμενος τὸ πάροιθεν ἀπ᾽ Αἰγύπτοιο πολήων.
γλῶσσαν ἀγνοίῃσιν ἀείσατο ἣν οὐκ ἐπύθμην.
νῶτα δυσηλεγέων ἀπεπαύσατο φαίδιμα μόχθων.

ὁ πρὶν ὑποδρήστων ὅλοῳ παλάμησι κοφίσω.
δὴ πότε πῶς βοάσεις, ἐμὲ δέ τοι ἦλθον ἀμύστωρ,
ἀλλ' ἅμα σ' ἀνος ῥῆμε κατὰ γλῶσσαν πυθόμβριος πῦρ.
σεῖο ἄϊ δηλαλέῳ ἠόμυν καὶ ἐνύδασι πίεσεν.
κέκλυθι λαός ἐμός, λέξω δέ τοι αἴσιμα μυθοις,
μήτ' ἐμοὶ ἐπέων δηλήσεαι Ισραῆλε,
ὔπας τοι νέος ἀλλος ἀνηρουβήνων θεὸς ἔσται,
ἀλλὰ θεὸν ξείνην γουνάζεο λιτανδίοις.
αὐτὸς γὰρ θεός εἰμι σέθεν, καὶ ἀγήραος ἐστίν,
ὅς σ' ἀνάγων ἐστάωσα καὶ οὐ νειλωίδος αἴης.
εἰ δέ τινος χατέεις, πανύσσον στόμα καὶ τόδε πλήσω.
νήπιος ἡμετέρων ἐπέων οὐκ ἔκλυε λαός,
ἀλλὰ μ' Ισραῆλος ἐβούλετο φάσι λοίσθην.
τοὔνεκα μιν πρόφρονα νόῳ κατὰ θύμια ῥέζω,
νισσέσθων ὀφιτέρης ἀεσιφροσύνησιν ὀπηδοί.
εἰ γὰρ ἐμῆς φθογγῆς ἀπεφώλιος ἔκλυε λαός,
εἰ δραμέῳ ἡμετέροισιν ἐπ' ἴχεσιν Ισραῆλος,
καὶ κέν οἱ ἀντιβίους πέλασα χθονὶ καὶ δίχα μόχθου,
καὶ κέ μιν ἐχθαίροντας ἐμῇ πάρος ὤλεσα χειρί.
ἐχθροὶ ἐπεψεύσαντο μεγασθενέτῳ βασιλῆι·
τῷδε δὲ λιπωνέως βιότου ζαθέος ἔσσεται ὥρη.
καὶ σφισιν ἀθάνατος ζωαρκέα πυρὸν ἔδωκας,
καὶ μέλιτος πέτρηθεν ἀκηρασίου κόρον ἴσχον.

Ψαλμὸς πδ.

Γρῶτον ἐπ' ὀγδοάτῃ δεκάδος μέλος εὖλον Ἀσάφῳ.

ΑΦθιτος ἐν κλισίῃσι θεῶν πανυπέρτατος ἔστη,
ἐζόμενος δ' ἀνὰ μέσσον ἀέθλῳ μακάρεσσι δικάζει.
μέχρι τεοῦ ἀχράντοιο δίκης ἀκρίνετε θεσμοῖς,
ἄζεσθε δ' ὀπωπὰ ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν;
ὀρφανικοῦ καὶ ἀκτεάνου δήμευσετε υἷεϊν,

δηλῶ τ' ἠδὲ πένητι δίκης ἰθύνατε θεσμούς.
ἀκτέανον ῥύσασθε καὶ ἀμηχανίῃ ἠδὲ πενιχρόν,
καί μιν ἀμειλικτῆς παλάμης ἁρπάξαι δηίοιο.
νήπιοι, οὐ σκεφθεν τε μετ' φρεσὶν οὐδὲ νοήσαν,
οὕνεκεν ἀφεγγέος ὁλολῇ μετεκίαθον ὄρφνῃ.
ἔνθεν ὀρινέθωσαν ὅλης ἕδει θυμὸν ἁπάσης·
αὐτὸς ἐγὼν ἐφάμην μάκαρος πάρος ἡμέας εἶναι,
καὶ παῖδας βασιλῆος ἀγακλέος ὑψίσοιο.
θνήσκετε δὲ φθιμένοισι κατ' χθονὸς ἶσα βροτοῖσιν·
ὀλομένῳ πίπτοντες ὁμοίιοι ἡγητῆρες.
ἔρχεο παμβασιλεῦ, καί μοι χθονὶ σεῖο δικάζοις,
οὕνεκα σὺ κλήρῳ κτεατίσσεαι ἔθνεα πάντα.

Ψαλμὸς πβ'.

Ογδοάτης δεκάδος καὶ δεύτερος ὕμνος Ασάφ.

ΑΦθιτε δίς δή τοι πανομοίιος ἑστεὼς ἀλλος·
μήποτε σιγήσῃς μηδὲ φρεσὶ μείλιχος εἶναι.
οὕνεκα σῶν πυκινῶς δηίων ὁρυμαδὸς ἀέρθη·
οἱ δέ σ' ἀπεχθαίροντες ἀρτάζοισι κάρηνα.
μῆτιν ἐτεκτήναντο κατ' δηλήμονα λαόν.
ἀμφὶ δὲ σῶν ὁσίων ὁλοφώϊα μητιάασθον.
δεῦτ' ἄγε δὴ φίλοι ἄνδρες ὅπως σφέας ἐξολέσωμεν,
οὐδ' ὄμα δὲ σβέσωμεν ἀπὸ χθονὸς Ισραήλ.
αὐτίκα δ' ἐχθόμενοι κακομήχανοι ἐσκεφθαντο,
συνθεσίῃ κατέναντα μάκαρ σέο τεχνήσαντο,
ἰδουμαίων φῦλα καὶ υἷες Ισμαήλ.
τοῖσιν ὁμοῦ Μωάβος ἠδ' ἀγαρηνοί τ' ἀγάρηνοι,
ἀμμωνῖται γεβαλοί τε, καὶ υἷες Αμαλήκου,
ἀλλόδαποί θ' ἁλίοισιν ἅμ' ἐχθόμενοι τυείοισιν.
ὧδέ μιν ἀστυείων ἀπελείπετο δῆμος ἀπείρων,
ἀλλ' ὀπιθωρηχθέντες ἔβαν σεθέμοι υἷες Λώτου.

ῥ̓ζον ὅπως Σισάρᾳ τέλεσας ποτε καὶ Μαδιάμῃ,
ἢ μ̓ χμέελον Κισσῶν ῥόον Ιαβίνοισιν,
οἳ πρὶν ἐν Αενδῶρι δάμαρ βαρυπήμονι μόχθῳ,
κόπρισσαν τ̓ ἐζεφάνησαν ἀγλαΐσκοι ὑφόωντες
οἷα κόνις, τιὼ ὧκα δἰ εὐρέος ἤλασ̓ ἀήτης.
τῶνδε καθηγητῆρας ἀνάξ παναώρατε τεύξεις
Ωρήβῳ Ζήβῳ Ζεβεέῳ καὶ Σαλμανῶ ἴσους,
πάντας ὅσσοι τελέθουσι μ̓ σφίσιν ἡγεμονῆες.
οἳ πρὶν ἐλεῖν σκέψαντο θεοῦ πολιηγέα βωμόν.
οἷα δοχὸν σύμπαντας ἀνάξ πολιηγέα δοίης,
ἢ ἅτε καρφομένῳ καλάμῳ κατέναντι θυέλλης,
ἢ πυρὶ βοσκομένῳ κ̓ πίσεα πυκνὰ καὶ ὕλην,
ἢ φλογὶ καρφαλέων ὀρέων ἐφορμηθεῖσα·
ὣδε μάκαρ μάλα τοῖσδε καταιγίδι σεῖο διώκοις,
θυμῷ ἀμαιμακέτῳ καὶ ἀπηνεῖ πάντας ἀπύζων.
αἰσχύνης ἅμα πᾶσι πολιηγέας ὄπωπάς,
ὄφρά κεν αἰδόμενοι, τεὸν οὔνομα μαιεύσαιεν.
νωλεμέως συνερροῖσιν ὀρινέσθωσαν ἔγχεϊ·
μῶμος ἔλοι σύμπαντας, ὁμοῦ δ̓ ἀπολοίατ̓ ἀνοίην·
γνοῖεν ἀπολλύμενοι κραδίῃ τεὸν οὔνομα θεῖον,
οὔνεκα μοῦνος ἐπ̓ αἶαν ὕλιμος ὕψιστος ἐπόχθης.

Ψαλμὸς πγ.

Υἱάσιν ἱερὸς ὕμνος ἐν θυμοιο Κορέ,
ὀγδοάτης δεκάδος μέλπετο καὶ τριάτος.

Ως ἑραταὶ κλισίαι σθενέων σέθεν αἰὲν ἔασιν·
ὤ μοι ὁμοῦ παθέω μάκαρος πολιηγέμον αὐλᾶς·
ψυχὴ καὶ μελέεσι θεοῦ ἐπαγάλλομαι ἐόντι.
καί γε γὰρ οἰ στρουθὸς κατὰ δῶμον οἶκον ἐφεύρε,
καὶ πτυγὼν τεκέεσιν ἀναίσιμον εὗρε καλιήν·
βωμοί σεῖο μάκαρ σθενέων θεὸς ἐσσι καὶ ἐσσὶν·

ὄλβιοι μάλα πάντες ὅσοι σέο δώματ' ἔχουσιν·
αἶνον ἀγακλείοντα θεὸν μολπῇσιν ἀοιδαῖς.
ὄλβιος ὅστις ἀνὴρ σοὶ δὲ κράτος ἐθλὸν ἐφοῦρε,
θυμῷ ἐποπτεύων καὶ ἐς ἀθανάτων ἀγορὴν
ἐν κοίλῃ κλαυθμῶνος, ἵνα κλυτὸν ὤρεατο χῶρον.
εὐλογίας θεσμοῖο δοτὴρ κτίσε μοῖραν ὀπάσσαι.
εὐθενέος νίσσοιντο μετ' ἀθανάτους ὁρμηθέντες,
ἀμφαδὸν ἐν Σιῶνι θεὸς θεῶν ὄψεται ὄσσοις.
κλῆθι μάκαρ ἀθανάτων, θεράπων δέ τοι εὔχομαι εἶναι,
ἀρχὲ Ἰακὼβ δέξαι νηῶ μ' ὕασιν αὐδήν·
ἄγκαρ ἐμὸν μεγάως ποτιδέρκεο σῇσιν ὀπωπαῖς·
μὴ δὴ σεῖο θεράποντ' ἀῶτος χρυσοῖο παρέλθῃς·
αὐλῆς χιλιάδων θεράφερε σέθεν ἤμαρ ἰαύειν.
βέλτερον ἐν μεγάροισι θεοῦ καὶ οἰκῆα κοῦσαι,
ἢ κρατερὸν ναετῆσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀγητῶν·
ὡς ἧεον καὶ ἀληθέα θεὸς ἀμφαγαπάζει,
αὐτὸς κῦδος ἀεὶ καὶ ἐλὼ χάριν ἐγγυαλίξει·
ἠδὲ ἀγαθῶν σφετέρων ἀκάκοις ποτὲ νόσφιν ἐάσει.
ἄφθιτε καὶ γὰρ ἀεὶ θανέων μάκαρ ἔπλεο μοῦνος,
ὄλβιος ὅστις ἀνὴρ ᾧ κεν φρεσὶν ἧσις ἐύχθη.

Ψαλμὸς πη.

Ὠγδοάτῃ δεκάδι τοῦ τέτρατος ἱρὸς ὕμνος
μολπῇ ἐπ' εὐφθύμοιο φίλοις τεκέεσσι Κοραίου.

Εἶο πάλιν βασιλῆ μετ' ἀθανάτους γαίαν.
αὖτις Ἰακὼβ δωρήσατο λιπτόνοσον.
δυσνομίας μεθέηκας ἀπειρεσίας σέο λαοῦ.
πάντοιων ἐκάλυψας ἐπ' ὄψιν ἀμπλακιάων.
μύθιος ὃν πυκινῆς ἀγανόφρονα θυμὸν ἔπαυσας,
σεῖο μετιμείψας κεκοτηότ' θυμὸν ἀϊδῆς.
ἀλλά με φεύγος ἐμὸν στρεφθὴς πάλιν ἱλαθὶ σοῖσιν

ἡμέων δ' ἀπάλαλκε τεὸν πολυπήμονα μῦθον.
μηδὲ τεοῖς δμώεσσι δυσηκέος χαλεπήνῃς,
ὃν ἧμεν ἠμὲν ἀέξων ἠμὲν βαρύφρονα μῦθον ἀέξων.
αὐτὸς ὑπερφίαλος βιότου χάριν ἄμμιν ὀπάζοις·
οἱ δ' ὑπεμνήσαντο ἀγακλυτὸν σέο λαόν.
θεσπεσίῃ ἠεντεῦ δυνάμει δυσάφασθε τεοῖσι,
ὃς δ' ὑποδευομένοισιν ἀρηξίκακον σέο φέγγος.
πεύσομαι ὁππότε κεν αὐτὸς ἐμοὶ θεὸς ἐξαγορεύσῃ,
εἰρύσσω σφετέροις πᾶσιν λαοῖσι φυτεύων,
καὶ νόον οἷς ὁσίοις, καὶ ὅσοι πάλιν εἰσὶ μετ' αὐτούς.
ἔμπαγέμεν θρόμβοντας ἐὸν φάος ἀμφιπολεύσας,
νωϊτέρῳ κεν γαῖαν ὅπως κλυτὸν οὖχος ὀρέξοι.
λῶτεον ἀλλήλοισιν ἀληθείη τ' ἔλεός τε,
εἰρύσσῃ δ' ἐφίλησε δικαιοσύνῃ ἐρατεινῇ.
γαῖης ἐξανέτειλεν ἀληθείη χρίεσσα,
οὐρανόθεν δ' ἐρόεσσα δικαιοσύνη διέκυψε.
καὶ γὰρ μειλιχίῳ βασιλεὺς ζωαρκέα δοίη,
καὶ χθὼν καρποτόκος γε φυσίζοον εἶδαρ ὀπάσσοι.
οὐδικίην κατέναντι θεοῦ βασιλῆος ὁδεύσῃ,
ἴχνια δ' οἷ θοχαλοῖσιν ὑποθύνοντα κελεύθοις.

Ψαλμὸς πε'.

Γέμπτον ἐπ' ὀγδοάτῃ δεκάδι μέλος ἐσθλὸν ἀείδων,
οὐχνὸν βασιλῆϊ μέγας Δαυῒδ ἀνῆκε.

ΚΛῖνον ἄναξ τεὸν οὖας, ἐμῆς δ' ὑπάκουσον φωνῆς,
ὄφρ' ἔκεν ἀκτέανός γε ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐπεύχω.
ὅτορ ἐμὸν φρύαξον ἄναξ, ὅσιός νύ τοί εἰμι.
σὸν θεράποντα σάωσον, ἐπεὶ σύ μοι ἄφθιτος ἐλπίς·
ἵλαθί μοι βοόωντι παναμάσσητε εἰς σὲ λιτῆσιν.
ὅτορ δ' εὐφροσύνης ἐθέλοιμι θεράποντος,
σεῖό γε δεξήτησα βίου, καὶ θυμὸν ἐμεῖο.

αὐτὸς μείλιχός ἐστι λίλιο ὑπείκειά ῥέζων,
ὀξὺ δ' ὑπιδευομένοισι τέλιο ἥεπτυε' ἀέξων.
κλυθί μευ ὀλχωλῆς καὶ ἐμῆς ἴδε γήρυος αὐδήν.
πειρόμενος βοάασκον, ὑπ' ἰκαισας δὲ λιτάων.
ὅπως ἐν ἀθανάτοισι θεῷ παιομείλιος ἄλλος.
οὐδὲ γὰρ ἔργα τεοῖσι παπείκελα φαίνεται ἔργοις.
ὑδρῶν ἐθνεα πάντα τὰ σὸν τεκτήνατο χεῖρ,
ἄστα σέθεν τεθμολόντα μακάρτατε λιτάσονται.
οὐνομα κυδαίνοντα τεὸν καὶ ἀγήορον ὄγκον,
αὐτὸς ἐπὶ μέγας ἐσσι καὶ ἄφθιτα θαύματα ῥέζεις.
αὐτὸς μοῦνος ἄναξ παντοφύτατος αἰὲν ἐὼν χθὼν.
σὴν μ' ὁδὸν ἰθύνειας ὀνήσιμον δὲ κιχείω,
θυμὸν ἰαινοίμην ὁρμέων σέθεν οὐνομα σῶον.
ὀρθῇ καρδίῃ σε μάκαρ παντοφύτατε μυθέω.
σεῖο δ' ἰλωήεως κλυτὸν ὄνομα κυδαίνοιμι,
ὕνεκα δή μ' ἥεπτυς ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτῃ.
ἡμέτερον δ' αἴσθανο βαρύφρονα ῥύσαο θυμόν.
ἄστα με ὦ βασιλεῦ ἀγεμίστοισι δύπτε ἔροντο,
καὶ σθεναρῶν ἔμθορ' ὑπορ ὀμήγυεις ἰχθύεσκεν,
οὐδὲ βίλῳ τεθύηντο τέλιο κατεναίσιμον ὄστεον.
καὶ σὺ μάλ' οἰκτίρμων πέλεαι μάκαρ, ἠδ' ἥεμων,
καὶ σώτηρ ἥεο πολέος, καὶ μοῦνος ὀνήτης.
ἐξανόθεν σκοπάζε μακάρτατε, καὶ μ' ἥεσιροις.
παιδὶ τεῷ σέο κάρτος ὑπέρτατον ἐγγυάλιξοις,
καὶ σέθεν ἀμφιπλὰξ ἀγαπήνορα παῖδα σαώσοις.
τεύχοις ἄμμι μάκαρ σημήϊον εἰς ἀγαθόν περ,
ὄφρα μὲν αἰχμὴν σέθεν ἀρσοι εἰσοροῶντες,
ὡς ῥα σὺ παρφασίῃ τελέθης καὶ ἀρωγὸς ἐμεῖο.

Ψαλμὸς πξ.

Υἱάσιν ὑπηθέοισιν ὑπέρθυμοιο Κοραίης
ἔκτον ἐπ' ὀγδοάτῃ ἡδὺ μέλος δικάδι.

Ουρεσιν ἀχραντοισι θεμείλια καλὰ θεοῖο·
οἷσδε πύλας Σιῶνος ἀεὶ θεὸς ἀμφαγαπάζει
παντάων πολὺ μᾶλλον Ιακὼβ κλιτάων.
πευθόμεθ' ἀμφὶ σοὶ θεν πόλις ἄφθιτε κυδιάνειρα.
μνήσομαι ἠδὲ φίλων Ραχὼβ ἅμα καὶ Βαβυλῶνος.
ἀγλαοδαπὴ τύελοί τε καὶ ἀλφηστῆρων κλυτὰ φῦλα,
κεῖσ' ἅμα πάντες ἴοντες, ὁμέστιον αὖλιν ἔχοντο.
μητέρα δ' ἐμέεσαν αὐτὴρ Σιῶνα καλέουσι·
καὶ γὰρ ἀειζυγὲς καὶ ἀγακτὸν γείνατο φῶτα·
καὶ μιν αὖ ἄγχι θεμείθεσι τειρεσιόεσσι,
λαῶν καὶ κρατερῶν ὤπασε τέκεν ἡγεμονῆας.
θῖτά μιν οἰκήσουσι βοῶν κεχαροπῆτες ἀεί.

Ψαλμὸς πζ.

Καὶ τὸ δι' ὕμνου Μαελὲθ πινυτοῖς παίδεσι Κορέ,
ἕβδομον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μῆνος δεκάδι.

Νωϊτέροιο βίη πανυφθέγκτατε φέγγεος ἐσσὶν,
ἠμάπος βοόω καὶ πάννυχος εἰς σὲ λιτῆσιν·
εἴθέ μοι οὖχωλὴ σῶν αὐτόθι ἵξεται ἄστεων,
εἴθέ μοι ἱκεσίῃσιν αὖαλξ τεὸν ὦας ἐρείδοις·
οὕνεκά μοι βέβελται ἀμήχανος ἄλγεσι θυμὸς,
νερτερίης τ' αἰάδαο φίλη πέλας ἦλθε βιώνη.
ὡΐαθεν ἔμπνοος ἐπέστυμφοις μετὰ βόθρον·
θνητὸς ὅπως ἀλυόμενος, ὦ μὴ καταφαίνεαι ἀρωγὸς,
καὶ γὰρ ἀεὶ νεκύεσσιν ἐλεύθερος αὐτὸς ἐώνασαι,
οἷά τε ὑστιδέντες ἀκηδέσι θυμοβόροις
οὐδοῖσιν, ἔνθ' οὔ τι μεταστρέπῃ, οὐδὲ ἀγερώχεις.
καὶ γὰρ σῆς παλάμης ἐλεινοῦ ὄκτος ἔλαθεν·
νερτερίου μ' ἀπέθεντο μετὰ φθιμένοισι βόθροις,
ὀρφναίῳ θανάτοιο κατὰ σκιοφόρτα χώρῳ.
ἀμφ' ἐμὲ στίβος κότος βαρυώδινος ἐστιχάται

καί με μετα χρόνιον κλονέει πεὰ μέρμερα πάντα.
τήλε παρηγρείλω νοσφίσατο πᾶσαν ἑταίρων·
οἱ δέ με λευγαλέῳ τῷ ἀποσυλέοισιν ὁμοῖον·
ἅ τότε πῶς βιόωντο καὶ οὐκ ἐθέλοντά μ' ἐπαθσαι·
οὐκ ἀλίγη πελίης ἀμαθύνετο καὶ φάος ὄστων.
αὐτὰρ ἐγὼ κακεόν σε τόσης ὀπίκουρον ἀνάγκης,
εἰς δέ σε χεῖρες ἐμεῖο παννυχίδον ἠώρηντο.
μὴ πεὰ πὰρ νεκύεσσιν ἀκηδέσι θαύματα ῥέξῃς,
ἢ ῥά τε ἰητῆρες ἀνασσόουσιν ἀοιδοί·
μή τις σὴν ψυχὴν τύμβου ἀνάγκῃ ἐρύσσῃ,
καί σευ ἀμηθήλω ἐρατεινὸν ἐπ' ὀλωλότι χῶρῳ.
μὴ κνέφαϊ θηνεῖ πεὰ θεοφανήσεται ἔργα,
ἢ σέθεν ὀδυρόμενον θελξάσμενοι εἰσελ' ἄρωγοί.
τοὔνεκά σε ζώων μεθέπω καὶ λίσσομ' ἀρωγὸν,
ἠῶθεν δὲ λιτῆσι μετερχόμενός σε καλέσσω·
εἰπέ μοι ὀχλιζὼ ἀγανόφρονα τηλόθι πέμπεις,
οὐκ ἐθέλω ἱκέσθαι πρέπεις παλίνορσον ὀπωπήν.
ἐξ ἠβης πάνυχός τε καὶ ἐν καμάτοισι μεμηλώς,
ὑφόθεν αὖ χθαμαλὸς ἠρόμην καὶ ἀμήχανος ἔργοις.
ἀμφ' ἐμὲ σεῖο μάκαρ πυκιναὶ δεδμήσιες ἦλθον.
καὶ σῆς ἰωρεὴς ῥιγεδανὰ μὲ δείματ' ἀπύζῃ·
ἀμφί με κυκλώσοισι βαθύῤῥοον οἷά τε ὕδωρ,
πάντοθεν ἀμφιβαλόντα παννυχίδον ἔνθα καὶ ἔνθα.
εἶπον ἀμὸν νόσφισας ἐμὸν φίλ' ἅμα πιστὸν ἑταῖρον,
οὐδέ τις ἀχάλλονθ' παρήγορος ἦλθε θυραῖος.

Ψαλμὸς πη'.

Ἄξιον οὐρανίης πτυτῆς χρίεντος Ἑταίρου
ὕμνον ὑμνάτω ἀμφὶ μηνὸς δεκάδι.

Νωλεμέως χρεὸν βασιλῆα τὸν ὑμνοπολεύσω,
ὃν ἠμενῆς ἠμελῶδε μάκαρ νημερτέα μήδεα.

φῆς ἐνμοσσώλω τεκταινέμθν ἤματα παίτης
σεῖό τ' ἀγλαὸν ὦρ αἰθέρα θεᾶν ἐπίμλω.
σωφεσίλω ποιησάμθν ἡμετέροισιν ἀείσοις
ὥμοσα Δαυίδῳ, θεράπων δ' ἐμὸς αἰὲν ἐπέχθη·
νωλεμέως σέο φῦλον ἐπεντύναμι θοώκοις,
καὶ πολυκωλήνεντα θρόνον σέο παίτοτε τεύξω.
ὑεῶνοι ὑμνήσοισι μάκαρ τεὰ θέσκελα ἔργα,
καί σευ ἀληθῆ οἰσίων κλισίησι μθέσθω,
ἥς ναέτης νεφέων πανομοίιος ἔσσετ' ἄνακτι,
ἢ τίς τοί ποθ' ὁμοῖος ἐν ἁσὶν ἀθανάτοις;
κύδιμος ἐν βυλῆς ἁγίων θεὸς αἰὲν ἐτέχθη,
ὡς μέγας, ὡς φοβέρος, ὑπὲρ δὲ θέμος ἔλεν ἅπαντας,
πατρὶ θεῶν ἥς τι μόρσιμος ἰσοφαείζοις;
αὐτὸς ἀληθὴς κεκορυθμένος ἄκμα ῥέζεις.
αὐτὸς ἐλισμαράγοιο βίλω κταπέπασαι πόντου,
κύματα μειλίσσων αἰόλοις ὅτε κυρτὰ κορύσσει.
οἷά τοι ὑπτήξαντα χαρίεν ἄνδρα καθῆλες.
κάρτει δὲ βέλθων συμφοροὺς ἐκέδασσας ἀλείτας.
ὑεῶνοι, ἠδὲ καὶ γᾶα τεῆς κτέρεα εἰσὶν ἀοιδῆς,
οὐκύκλα παλάμησι θεμείλια θήκαο κόσμου,
καὶ βορέλω καὶ πόντον ἀθέσφατον αὐτὸς ἔπυξας.
σοὶ τοὶ Θαβωρὸς θ' Ἑρμονοίμος τε χορεύει,
ἀσυφέλικτος αἰεὶ τοὶ κάρτει σῷ βραχίονι.
σὴ μεγαλιζέσθω τοὶς θάρσει δεξιτερὴ χείρ·
οὐδικίη καὶ κρῖμα τελῶ τοὶ εἰσάτην ἕδρη·
αἴτα σέθεν τοὶ θεοῖσιν δίκη τ' ἔλεός τε.
ὄλβιος ἔπλετο λαὸς ὑπισταμένως ἀλαλάζων,
τοὶ ἤτοι σέο φέγγος ἀγήραον ἡγεμονεύσῃ,
παίτοτε τερπομένων οἵσιν τεὸν οὐνόκα πέρψις,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ὑπὲρ οὐδικίῃσι τεῖσιν·
οὐνεκα σὺ σφισιν ὄβχος ἔφις τοὶ εἰώσιον δίκης,

σοὶ τ'

σοί τ' ἔπι θαρσαλέοι σφέτερον κέρας ὑψώσαιεν.
ἀθανάτου κτεάτεσσιν ἀεὶ πλήθοντος ἀρωγῆς,
ἀχράντου βασιλῆος, ἀγακλέος Ἰσραήλ.
δὴ τότε παισὶ τεοῖσι τάδε προσελέξατο βάζων,
κάρτος ὑπὲρ κραπνοῦ καὶ ἐπ' οὐρυβίην πόρον ἡκήν.
ἐκ λαῶν παναέλσον ἐὼν κόσμησα θοώκοις.
Δαυῒδον θεράποντα φίλον καὶ ἔειπον ἐφοῦρον,
οὐ χρεὶ δὴ ἅλιφα δέμας προκαλεῖς ἐμέθω.
καὶ γὰρ νωΐτερον παλάμῃσιν ὑπαὶ ῥόδον ἔξεφ',
ἡμέτερος δέ μιν αἰὲν ἐποτρύνει βραχίων.
ἤ ποτε δυσμενέεσσι γνήσεται ἦδος ἐπ' αὐτῷ,
οὐδέ ἑ δυσνομίης ὑπὲρ πίμασιν ἰὸς ἔγχῃ.
δερκομένου παλάμῃσιν ἑοὺς δήϊους ἀναείρω,
καὶ μιν ἀπεχθαίροντας ἐναντία ἔργα φίνω,
καὶ οἱ ἀληθὴς ἔλεός τ' ἄμα σὺν δρόμος εἴη,
ἀμφὶ δέ μοι μεγαλαυχὲς ἀειρόμενον κέρας ἔξῃ.
χεῖρα μὲν οἱ θήσαιμι δι' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ οἱ δεξιτερὴν ποταμῷ καθύπερθεν ἀνάξει.
αὐτὸς ἀείζηλον ποτέων καλέσσεται μὲ τοκῆα,
ἠκτῆρα σφετέρης φαέος τ' ἄμα καὶ θεὸν ἴσχων,
πρωτότοκον δέ μιν αὐτὸς ἀμὸν φίλον ἔμμεν θήσω
ὑψηλὸν μετὰ πᾶσιν ἀειζοπόνοις βασιλεῦσι.
νωλεμέως ἐλεητὺν ἐμὴν τῷδε φυλάξω,
καὶ οἱ σωτείνης ἐρικυδέα πίστιν ἐρείσω.
ἐκ γενεῆς γενεῶνδε φίλος σπόρος ἔμπεδος εἴη,
καὶ θρόνος αἰγλήεις, ὅσσον ὑπερνοὸς ἤματα μίμνῃ.
εἰ δέ κε κεῖνα παῖδες ἐμὸν λιτάμενοι θεσμῶν,
μηδὲ μετ' ἐὐδικίῃσιν ὁμαρτήσουσιν ἐμῇσιν·
αἴ κε δικαιοσύνῃσι ἐμέθεν πεύξωσι βέβηλον,
ἡμετέρων δὲ γνώωνται ἀμνήμονες ἐντεσιάων·
ἰήμβους σκήπτρῳ συνεχὲς σφέων ὄψομαι ἔργα,

σφωΐτερας μάστιξιν ἀπαθαλίας ῥεεινων.
τῶν δ' ἠεπιστοσύνω τοσσατίου ὑ πάσχυ κεδάστω,
ὑδ' ἐπ' ἀμηχάνῃ ἄδικόν τι τοσσόνδε τελέστω,
ὑδ' ὅτι σωφρεσίησιν ἐμῆς ῥέξαμι βέβηλα,
ὑδὲ μιν ἀσρέψαμι τὰ τῶν χείλεσιν ἔειπον,
ὥμοσα Δαυίδῳ, σατέροις ὑ ψιύδομαι ὅρκοις·
ὅλβιόν οἱ μὴ πᾶσι διωκέος ἦμος ἔσαι,
καὶ θρόνος ἠελίῳ πανομοίϊος αἰγλήεντι,
τοῖος ἐὼν οἵπερ ἔφυ πλήθουσα σελήνη,
καί οἱ ναιετάων πιστὸς μέγαν ὐρανὸν ἴστωρ.
ἀλλὰ σὺ παντοδαποῖσιν ἀνάξ μεθέπκας ἠέτχοις·
ἀμβολίην χριδίντα τεῷ παρέλασας ἠαίῳ.
σωφεσίῳ ἔσρεψας ἐελδομένου θεράποντος,
καί οἱ πᾶσι βέβηλον ὅτι χθονὶ θήκαο νηόν.
ἔρκεά οἱ σύμπαντα μεγακλείεντα καθῆλες,
οἷσι πάρος φρυρεῖτο τά οἱ ῥίζισα πέτυκτο.
καὶ ἐ θοὸς εἰχόντες ἀφαρπάζεσκον ὁδῖται,
λωβητὴς γέγηθε θοὸς σφετέροισι θυραίοις.
δεξιτερῳ ἀνάειρας ἐπειγομένων μιν ὀλέσσαι·
σφωΐτέροις κώδωνας ἀναιδέας ἀρπακτῆρας.
μορναμένου ξίφεος κρατερῳ ἔσρεψας ἐρωῇ,
ὑδ' ὅτι δευομένῳ κτὶ φύλοπιν ἦλθες ἀρωγός,
ἀλλ' ἔμμι ὑλομένοισι μάχης πεπαλαγμένος ἔργοις.
ἆ πῶς οἱ σανύεσσα κατέῤῥιπεν ὑψόθεν ἔδρη·
ἆ πῶς πόσον ὄλεσσε μινυθαδίῳ θρόνος ὥρῃ·
αὐτὰρ δὲ μιν σεφάνων, κατερήτυε παντόθεν αἶχος.
εἰπὲ μάκαρ, τέο μέχρι κοτεσσάμενος χαλεπαίνοις,
πυρσὸν ἀναπτόμενον σεναρὸν σέο θυμὸν ἀέξων;
μνῆσαι παμβασιλῆ βροτέος βίος ὅσσος ἐτύχθη.
μὴ γὰρ μαψιδίως μερόπων τεκτήναο φῦλον,
ὃς βροτὸς, ὃς θανάτοιο βίλω καὶ δεσμὸν ἀμόξῃ,

ἐξ αἰδεο φίλον καλέων παλινάγρετον ἦτορ.
ποῦ μοι σῆς ἀρετῆρις ἐλεπτύος ἄαστος ἀϋτή,
ἰὼ Δαυίδαο θεόθεν ὑποχθόμος κατένυσας.
μηδὲ τεῶν ἀμφίων ὀπιπλήθομαι ἐντων,
ὧν πάρος ἡμετέρῳ φρονέοντες κακὰ νείκεα κόλπῳ,
ὡς σε πάρος δήϊοι κακοεργέσιν ἔφλεγον ἔριδες,
οἵ ῥα τεοῦ χρισοῖο καὶ εἰκόνα λωβήσαντο.
αἰνετὸς ἔσσετ' ἄναξ θεὸς ἔσσεται Ισραήλῳ.

Ψαλμὸς πϟζ.

Εἰ θέμις ὑψίστοιο φάσθαι βροτὸν, αἰὲν ἐπύχθη
Μωσῆς ἀθανάτου πιστότατος θεράπων·
ὃς πάρος ὀψωλιὼ τιμῇ ἴαχεν· ἥδε τέτυκται
ὀγδοάτης δεκάδος ἀμφ' ἐνάτῳ τε μήϊ.

Αμμι μάκαρ γλυκὺ ἔρκος ἐπ' ἠγκτοισι γλυέθλαις.
πρὶν ἔδρας ὀρέων, πρὶν καὶ χθονὸς ἔρμα γλυέσθαι,
ἐκ παλαιχθὲς βασιλῆα καὶ εἰς αἰῶνά σε μήϊω.
μή μοι ἀποχρέψας χθαμαλὸν πάλιν ἀὲρα τεύξῃς,
κελλόμβος μερόπεσσι βίον παλίνορσον ἰέσθαι.
χθιζὸν ὅπως ἐτέων σέο χιλιὰς ἦμαρ ἐν ὄστοις,
ὃ πρὶν ἀποφθίμενον φυλακὴν ἔο νυκτὶ παρέσχε.
μορμηρὰ σφισὶν ἔργα γλυήσεται εἰς ἑνιαυτούς.
ἠὼς ἠελγμὴς παρελεύσεται οἷά τε δοῦθος,
ἠὼς δοθήσῃ, καὶ δοθήσασα παρέλθοι.
ἐσπέρι αὖθι πέσοι, καρφοιτό τε πετρωθῆσα.
σεῖο γὰρ ἀθρανέες γλυκυήμεθα μιμνίσαντος,
ἀϊνὰ κοτεσσαμένοιο ταρασσόμενοι βασιλῆος.
δεινομίας πεφύηκας ἐπ' ὄμμασι θείοισιν ἑτοίμοις,
ζωὴ νωϊτέρη τελέθῃ σέο φέγγος ὀπωπῆς.
ἐξ ὀλιγοπελίης ἴκελοι γλυκυήμεθα καπνῷ,
καὶ σεῦ ὀδυσαμένοιο φίλην καταπικόμεθ' ἀκήν.

ἡμετέροις ἐτέεσι πανείκελός ἐστιν ἀοιδῆς.
ζωῆς δ' ὑδρομένης δεκάδες χρόνου ἑπτὰ πέλονται·
ἢν δὲ ἔτεα ζήσαιμι βίου πλέον ὀγδώκοντα,
τῶν δὲ κόπος καὶ μόχθος ἀεὶ βίον ὠκὺ φέρουσιν.
οὕνεκα μειλιχίης βροτέλιω δαμάσσε νεμέθλω·
ἴης σέο χωομένοιο μέγα φρεσὶ κάρτος ἀνέγνω.
ἴης σευ ἀελθμήσσεν ἀμείδεα δείματα θυμοῦ.
δεξιτερὴν ἐείπμον ἄνακτ' σφίσιν ὦλε δυαφάνοις,
θάνοις ἀθανάτῃ σοφίῃ φερεπίδεσσι μέμηλε.
παύεο χωόμενος· ἴη νόον βαρύμηνιν ἀέξῃς·
σεῖο μάκαρ δμῶες λιταζομένοις ἐπιτείκοις.
ἐξ ἠοῦς ἥβῃ βεβεήκαμεν ἄφθιτε σεῖο,
πεπτωλῇ καὶ θυμοσοόῃ φρένας ἤματα πάντα·
ὧν χάριν ἡμερέων τῶνδε σοὶ δεδμήμεθα μόχθοις,
ἀντὶ ἐτέων ὧν τοῦδεν ἥβησαμεν ἄλγεα τόσσα,
δέρκεο εἰς θεράποντας ἀκήρατε, καὶ σέθεν ἔργα·
τῶν δὲ ἄεσα παισὶ φίλοισι παλίσσυτος ἡγεμονεύοις.
ἀγλαΐη βασιλῆος ἀοίδιμος ἄμμι φανείη,
ἔργα τ' νεωτέρων θυθύνειας παλαμάων·

Ψαλμὸς ξ.

Αἶνον ἀγακλείεντα μέγας Δαυῒδος ἔμηψε
καλλιχόρων μελέων εἰς ἑνάτην δεκάδα.

ΑΦθιτε ναιετάων ὑψαύχενος ἄλκαρ ἀρωγῆς,
ἐν σκέπαϊ βασιλῆος ἐπουρανίοιο δέδεξο·
ἱερέϊ βασιλῆϊ, βίη καὶ πύργος ἐτύχθης,
καὶ θεὸς ἄμμι πέλεις, καὶ ἀοίδιμος ἔπλετ' ἀρωγῆς·
αὐτὸς ἐπεὶ ῥύσαιτο λινοῖο μεν θριτήρων,
μώθου τ' ἀσταθέος ταραχῆς θελκτηρίων τοκος.
αὐτὸς δ' ἄνακτ σκιρῷ σε μεταφρένῳ ἀμφικαλύψῃ·
ἔμπλησε σὴν πτέρυγεσσιν ὑπ' ἀθανάτοισι δοκεύοις·

ἀμφὶ σὴ ἀγωγὴ φωρήξφεν οἱ ἀ φῶρ ὅπλῳ,
ὅποτέ μοι νυχίῳ φθεὶ δείματι ἀμιλύοιας,
ἀδὲ μεθημέριον πλαμψύροιζηδὸν οἶστόν,
ἀὴ ὑπονιασομψὺ σκοπίοις φθεὶ πυθμψίας ἔργου,
ἀὴ ὑπὸ δαιμονίῳ τε μεσημβρινοῦ ἀπόωπος.
ἐκ σέο μὴ λαῆς παλάμης κτ' χιλιὰς ἔρροι,
ἐκ σὴ ἄφα δεξιτερῆς μάλα μυριὰς αὖθι πεσεῖται.
ἀλλ' ὅπις ποτὲ σεῖο δυνήσεται ἆσσον ἱκέσθαι·
ἔμπα γεμίω καθαροῖσιν ἐν ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
ἄξιον ἀμπλακίης κακοεργέος ὄψιαι ἄγνον·
αὐτὸς ἐπεὶ ῥ' ἐμέθεν φισίζοος ἦπις ἐτύχθης,
ἦ ῥα παρ' ὑψίσῳ φορέεις τεὸν ἄγκιμε θάρσος.
μήποτε δείδιθι πάγχυ κακὸν ξυνιῶσαν ἀνάγκην,
μηδ' ἀλύης ὅπι σεῖο δέμας μάστιγι δαμείη·
ἀμφὶ σέθεν γραπτῆσιν ἐπουρανίοισι κελεύσῃ,
ὄφρα κεν ἐν πάσῃσι φθείσιχόωσιν ὁδοῖσι·
καὴ σε μάκαρ παλάμῃσιν ἀειεφάμοι φορέοιεν,
μήποτε ζμιερνὰ τεὸν πόδα λᾶϊ καθάψῃς.
ἀασπίδα θαρσαλέως ὀπιθύσῃ καὴ βασιλίσκον,
ἰοβόλον ὃ δράκοντα ποσὶν καὴ θηεία πατήσῃς.
ῥυσαμένῳ μὲν ἐμῇ μεμνημένος ἦπιδι θυμῷ,
δῦ δέ μιν ἀμφιέσω· μάλα γὰ μάθεν οὐνομ' ἐμεῖο·
τῖο λιταζομένοιο θοώτερον αὐτὸς ἀκούσω.
καὴ οἰκτειρομένῳ πέλας ἔσομαι ἤματα πάντα·
ῥυσάμενος δέ σε, κῦδος ἀεὶ μεγαλαυχὲς ὀπάσσω,
καὴ μιν ἐνὶ πλήσασμι ἀτερμαύτοισι γηθέθλαις·
νωλεμέως οἱ φέγγος ἀγήραον ἐξαναφήνω.

Ψαλμὸς ζαζ.

Πρῶτος ἑνενηκοστός τε τῶν ὕφων μέγας
ὁ ψαλμὸς ὅτος ἡμέρας εἰς Σαββάτου.

Ως ἀγαθὸν βασιλῆα μεγακλείεντα λιγαίνω,
καὶ πολυκύδιστον κιθάρῃ τὸν ὅμνον μολπεῖν,
ὃς νηοῖς ἐρέοντι θεοῦ φυσέως ἡγεμονεύει,
καὶ σέο χαιρήσουσιν ἀνηθέϊ σὺν ἀοιδῇ
νόμων πλεξαμενῷ δεκάδα φόρμιγγι λιγείῃ,
ὡς χαίρουσι μάλα τε μοι τεοῖς μάκαρ ὕμνασι θέλγεις,
καὶ σέο θεσπεσίοισι νόον κεχαρήσομαι ἔργοις.
Τίς κεν ἀνυμνήσειε τεὸν μεγαλαυχέα τέχνην.
Τίς πινυτὸν μήσασθαι ἐπὶ φρεσὶ βαθμὸν ἀνάγκης.
Ἤ τις τοι ζώει νηΐς ἐνὶ φρεσὶν εἴσεται ἀνήρ,
ἢ εἰ ἀφροσύνῃ μεμαγμένος αὐτὰ νοήσει·
ὅτ' ἀδίκοις θαλέθοντας ἐπόψεται ἠΰτε χόρτον,
ὑψόθεν ὀλβίοντας ἀθεσμοσύνης ἐτοφίτας·
ὅφρ' αἰεὶ σφετέροιο κακοῦ ἀρξειαν ὀλέθρου.
Ἀθανάτου δ' οὐ μοῦνος ἀνὴρ ὕψιστος ἐτύχθης.
δεσμενέων ἀπόλοιτο θεῶν κακοεργέα φῦλα.
πανσυδὶ ἢ ἀνέμοισι κεδασθήσονται ἀγῆται,
οἷα δὲ μουνοκέρητος ἐμὸν κέρας ὑψόσε θύει,
καὶ πολιὸν θαλέθοι πίειρ ἠέρος ἠΐῳ.
δυσμενέων πολύμοχθον ἐμῷ ἴδον ὄμματι πότμον,
πικρῆς ἢ ἀπάτοιο τερφθήσομαι ἀγγελίῃσι.
τῆμος ἄρ' ἀνθήσει ὅσιος βροτὸς οἷά τε φοίνιξ,
ἶσά γε βεβοτρυωμένος χλοερῇ λιβανίδι κέδρῳ,
ὅσσοι θεσπεσίοισι δόμοις πεφυτευμένοι εἰσὶν,
αὐλῆς ἀθανάτῃσιν ἐπανθήσουσι θεοῖο.
παλαιὸν πλήθοντες ἔτι γήραος ὥρῃ,
ὡς θέμις ἐσθλὰ παθόντες ἀπαγγελέουσιν ἕκαστα·
οὔπεκεν ἰθύφρων βασιλεὺς θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
ἢ ἄδικον τεκμήρατο νόον πινυτοῖσι καλύπτῃ.

Ψαλμὸς ϟβ΄.

Ημαπ Ϭββάτου τὸ μβγος Δαυῖδος ἔ ιβγψιν
ἀμφ' ἐνενικοσὸν δεύτερον ἐκτελέσας.

Α Θανάτος βασίλβυσεν, ἐὸν ἦ ἐνεδύσατο κάλλος·
δυσάμβμος δ' ἐρεχτεινὸν ἀϋαξ ἐζώσατο κάρπος.
ἀσφαλέως δ' ἀδόνιτον ἄπειρον ϑήκατο κόσμον.
ἄφθιτε σεῖο ὔ ϑῶκος ἑτοιμότατος πέλει αἰεί·
ἐκ παλαχῆς κόσμοιο μακάρτατος ἔπλεο μουῶος.
παίτοϑεν βὐκέλαδοι ποταμοὶ βοάωσι ῥεέθροις,
ῥοίζῳ κυματόεντι λιλαιόμβοι κελαρίζϕν,
ἐξ αἰπειρομβύων πολέων ὑδάτων ὀρυμαγδός.
παίτα πέλϕ ϑητὰ μετόπισθα ἔργα ϑαλάσσης·
μουῶος αἴαξ ϑητὸς ἐν ὑψηλοῖσιν ἐτύχθη.
μάρτυρίαι σεῦ αἴαξ συμφράδμονα πίστιν ἔχουσι.
νηῷ ἀκηράσιν βασιληίῳ αἰὲν ἀρήρϕ,
ὥρῃ ἀτερμαίτῳ καὶ ἐπ' ἤμασι μηκεδανοῖσι.

Ψαλμὸς ϟγ΄.

Τετρᾴδι Ϭββάτων γλυκερὸν Δαυῖδος ἄεισιν
ἀμφ' ἐνενικοσὸν ἡδὺ μβγος τρίτατον.

Α Θανάτος μὲ πᾶσιν αἰὲι πέλϕ ἔκδικος ἐσσήν.
ὕπῃ ἐρβυθρόων βασιλεὺς ποινῦσι δικάζοι.
καλὰ ϑεμιστεύων, ἀλαείρεο κοίρανε γαίης,
μισθὸν ὑφρφιάλοισιν ὑφρβασίας ἀποτίσοις.
κλδϑι μάκαρ, τέο μέχρι βίῃ κρατέοισιν ἀλεῖται·
μέχρι τεῦ ἀμπλακίης ὑφοφῆορες αὐχήσοισι,
γλώσσῃ ἐρβυγόμβοι κραδίης ἀϑεμίστιον ὕβριν·
ἐργαπίναι κακότητος ἄλλο ἐρεύσιν ἄπαυστοι,
ὃι σέο λαὸν αἴαξ δαπέδῳ ϑέσαν ἶσον ἀνάγκῃ,
καὶ κλῆρον κακότητι τὸν ἀμφοτέρων ϐιόντες.

ὀρφανικὸν κατέπεφνον, ἐχρώσαντο δ' χήρῃ,
καὶ ξεῖνον δαμάσαντο νεηλυδα νόσφιν ἀρούρης.
ὑσὶ ὅπιν ὐ ἐσορῶσι βασιλῆϊον ἐμπάζοντο.
ὐ γὰρ Ιακὼβ ὐ δοκέον θεὸν ἴδμεναι ἴδεν.

15 ἀλλ' ἄγε σωφρονέοντε κραδίῃ τάδε νήπιοι ἔργα,
οἷς πρὶν ἐπ' ἀφροσύνῃ βίοτος, ξυναγείρατε θυμόν.
ἦ ῥ' ἀκοὴ ἑτέροισι δίδοις, ὐ μᾶλλον ἀκούσῃς;
ἦ φάος ἠὲ τις, ἑτέρων ὐκ ὄψεται ἔργα;
ἤθεα παιδεύων, καὶ οὐκ οἶδεν ἥτις ἀρίστη,

20 ὃς μωσῆος μερόπεσσι νοήματα πάντα φυτεύσῃ
μαψιδίῃ δεδάηκεν ἀνάξ μεροπηίδα βουλήν.
ὄλβιος ὅς ῥα τέηισιν ἐπ' ἐννεσίῃσι δαμείη,
θεσμοτόκοις μύθοισιν ἐῇς φρεσὶ σεῖο νοήσας·
μείλιχα βουλεύων κακίης ἵνα καιρὸν ἀμύξῃ,

25 βόθρος ἑῶς δυσάλυκτος ἀπαφάλλοντι φανείη.
ὐ γὰρ ἐῆς ποτὲ λαὸν ἀπορρίψεν ὀπωπῆς,
ὐδὲ καταφθιμένῳ σφετέρῳ ἐπιφρόνεται αἴσαν,
εἰὼς κρῖμα τεκοῦσα δικαιοσύνῃ πάλιν ἥψῃ,
πάντας ἀποκρεμόωσα φίλων ἰθυφρονας ἔργων.

30 ὃς μ' ὀλοῶν τεύξειεν ἀυασήσας ὀλιτῆα,
πῶς δέ με θωρήξας ἀνόμων ὄπι δύεμεν ἐλείρῃ,
εἰ μή μοι μενέχαρμος ἄναξ ὄπιθ' ἁρμόθος ἔσῃ,
καί κεν ἐμὸς πεπότητο σινέστιος ἀϊδρὶ θυμός.
ὅππε γὰρ ὀκλάζοντι νόῳ ποτὶ φύζαν ἐδέγμην,

35 αὐτίκα σὴ μ' ἔγειρε ἄναξ ἐσάωσε φανεῖσα·
ὅσσον δ' ἀμφ' ὀδύνῃσιν ἀμέτρητον φέρον ἦτορ,
σῇσι παραιφασίῃσιν ἐμὸν περὶ θυμὸν ἰαίνεις.
μήποτ' ἄθικος ἄναξ ἀθεμίστιος ἔγγυθεν ἔστω,
ὅς τις ῥιγεδανῷ τελέσῃ θανάσιμα μόχθον,

40 δοῦρος ἰαχόντων ὅσιν δι' ἀμὸν θυμὸν ὀλέσσαι·
μαψιδίως πόθεν οἶπεν ἀναιτίῳ αἵματι ῥάπτῃς.

ἀλλά μοι αὐτὸς ἄναξ πανυπέρτατος ῥῆκε ἔγωγε,
ῥίπωρῆς ὀπίκουρος ἐμῆς θεὸς ἦλθεν ἐποῖμος.
ὃς κείνοις ὀπάσσεν ἐῆς ἀντάξια λώβης,
καὶ σφέας ἀμφ' ῥῆγισιν ἄναξ σφετέροις ἀμαθύνει.

Ψαλμὸς ϛϡδ.

Δαυίδου πινυτῆ καλλιχόρου κιθάρης
ἀμφ' ἑνενηκοστὸν τέτρατος ὐεπίη.

ΔΕῦτ' ἐπαγαλλόμβροι γηθήσομβ ἀμφὶ ἄνακτι,
μβήψομβ ἀθανάτῳ παιήονα ποιμβρὶ κόσμῳ.
ἀμφ' ἀγανοφροσύνῃ θέλω μεθέπωμβ ὀπωπήν,
γηθόμβροι ψαλμοῖσιν ὁμῶς ἀγαλάξομβ ὕμνον.
οὕνεκα δὴ μῦθ' πᾶσι θεὸς μέγα κάρτος ἀέξει,
καὶ πάντων μακάρων βασιλεύτατος αὐτὸς ἐπύχθη.
ἔνθ' ἀπορρίψει φίλον καὶ ἐνιπέα λαὸν,
ἀθανάτῳ παλάμῃ, μεθέπων κλυτὰ πείρατα γαίης,
ἤρεσιν ὑψικόμοισιν ὑπερτάτοις ἐμβασιλεύων.
αὐτὸς πόντον ἔτευξεν, ἀνακτορίη δέ μιν ἴσχει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ἑᾶς τεκτήνατο χερσί.
δεῦτε λιταζόμβροι πρὸ γουνάσιν οἷσι πεσώμβ,
ἄντα θεοῦ κλαύσωμβ, ἑὸν ἀ' οἰκτίσεται ῥῆγον,
οὕνεκεν ἡμετέων βασιλεὺς ἅμα καὶ θεὸς αὐτὸς,
τῶν ἡμεῖς ἄρα λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
σήμερον εἴ κεν ἄνακτος ἀκούσετε φάσιν αὐδῆς,
μή τινι χαλκείῃ κραδίῃ καὶ ἀμειλίχῳ εἴῃ,
ὡς ὁπότ' ἀθανάτου κραδίῃσι ἐρεθίζετε ῥῆγος,
ὡς πάρος ὔτε θεοῖο κατ' ἠρινὸν ἔρημον,
ὑμέτεροι τοσσόθεν ἐπειρήσαντο τοκῆες·
οἳ μβλ τεσσαράκοντ' ἐτέων ἴδον ἔργα καὶ ὀργήν·
ἔνθεν ἐγὼ κείνῳ ὀλοὼ ἔσυξα χολώθλῳ,
εἶπά τ' ἐφάμβλω, κραδίῃσι διλωνεύεως ἀλάλληται,

ἡμετέρας δ' ὑ πάμπαν ἐπεφεύσαντο κελεύθους·
ὤμοσα μιλίσας, μὴ σφῖς κατάπαυσιν ἰδέσθαι.

Ψαλμὸς ϛξ.

Δώματος ἀγλαέντος ἀνερομένω βασιλῆος
Δαυΐδος κελάδησεν ἀϋτὴ μετὰ λαΐδος αἴσαν,
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν πέμπτον ἄεισμα λιτύ.

Μέλπατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
πᾶσα μεγαθυνέτω ἀναμέλψατε ποιμένα γαῖα·
οὐρανὸς ἡμέτερον κελαδήσατε πανβασιλῆος·
αἴσιον ἦμαρ ἐπ' ἤματ' ἐὸν σημήνατε φέγγος.
ἔθνεσι παντοδαποῖσιν ἐλεὰ ἀγγείλατε λαοῖς·
θαύματα ἡμέντα θεοῦ μιμήσατε λαοῖς·
οὕνεκα δὴ μέγας ἐσσι, καὶ αἰνετὸς αἰὲν ἐτύχθης,
καὶ θέος ἐν πάντεσσι θεοῖς κρατερώτατον ἔχει.
δαιμονίων εἰδώλα θεοὶ πέλον ἔθνεσι πάντες·
ὑμετέρην δ' ὁ πολύχαλκον ἐπῆλθε θεὸς ἔκτισε βυθῷ.
ἁγνὸς καὶ μέγα κάλλος ἑῷ καὶ ἐναντίον ὄστεον·
νηῷ ἀκηράσιν καὶ ἀειπρεπὲς ἵρμοσεν ὄγχος.
ὄίσετε πανβασιλῆϊ θεῷ ἡμῶν τε καὶ ὄγχος·
ὄίσετε ἡμέντι φρόνυμον ὄγχος ἄνακτι.
δέξάμενοι θυσίας σφετέρας νίσεσθε ἐπ' αὐλάς·
αὐλῇ ἐν ὑαγέϊ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου.
ἄϋτα θεοῦ χθὼν πᾶσα τρεμεσσέτω βασιλῆος·
εἴπατε δήμοισί γε, θεὸς μετὰ πᾶσιν ἀνάσσει.
καὶ γὰ κύκλον ἔρεισε, τὸν ὑ χρόνος οὐδὲ σαλεύει·
λαοὺς ἰθυπόροισιν ἀεὶ θεσμοῖσι δικάζει.
ὑρανοὶ εὐφραίνοιντο, ἀγαλλέσθω δ' ἅμα γαῖα·
πόντος ὀρινέσθω καὶ ὅσα πρέφει οἶδμα θαλάσσης·
καρποτόκοις πεδίοισιν ὁμοῦ σύμπαντα χορεύει·
δὴ τότε γηθήσεν ὁμοῦ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλη,

25 ἀῦτα θεοῦ μὴ γαῖαν ἐπιχθονίου βασιλῆος,
ἦλυθε γὰρ μερόπεσσιν ἐϊζυροῖσι δικάζειν,
πάντας ὑπ' ἀδίκους καλέων ἀψυδέα θυμὸν,
γλωσσαν ἀμηθέων τε θρασέων ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλμὸς ϛϛ.

Δαυίδου παλίνορσον ἐλὼ ὅτε δέξατο γαῖαν,
ἀμφ' ἐχενηΐδην ἔκτον ἄεισμα φίλον.

ΧΑῖρε θεὸν, σέθεν ἦρξεν ὃς ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
χαῖρε δ' ἐπ' ἀγλαΐῃ νήσοι πολιῆς ἀλοσύδνης.
ἐγγὺς ἀνὰξ νεφέλῃ πεπυκασμένος ἠδὲ θυέλλῃ,
θῶκον ὑπ' ἀδίκῃ κρίσιος τεὸν αἰὲν ἀνάσσων.
κοιρανίης ἀθεραπὴς τεθπορδύσεται αἰθόμενον πῦρ,
ὄφρα κεν ἔνθα καὶ ἔνθα καταφλέξειεν ἀρείτας.
θεὸν ὑπὸ θεσπεσίῃσιν ἠάμπετο μαρμαρυγῇσιν·
ὡς δὴ ἴδεν, ὡς δεδόητο θεμείλια παντὸς ἀγαίης·
ὄρεα δ' ἀμφὶ ἄπακτα ὁμῶς κατετήκετο κηρῷ
γαίης παντοδαπῆς κατεναντία παμβασιλῆος.
ἀθανοὶ ἀστεροέντες ἀπήγγελαν ἄστυ θέμιν αὐτοῦ,
καὶ κλέος εἶδον ἅπαντες ἐπουρανίου βασιλῆος.
αἰδεῖσθαι τεθκυλινδόμενοι γλυπτοῖσι πάροιθε,
κῦδος ὅσοι παρέχουσιν ἐνὶ σφετέροις εἰδώλοις.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμῶς ὑπὸκλίνατε γουνῶα.
Σάρπη ἔπεσιν ἐνὶ φρεσὶν ἔσχα ὄρεα Σιών,
καὶ τεραπίδεσσι χάροντο ποσὶ κροτ' Ἰούδα κοῦραι,
ὑψιμέδοντος ἕκητι μεγαθενέος σέο δίκης·
οὕνεκα μοῦνος ἔπλου πανυπέρτατε πέρμασι γαίης,
ὡς οὔπις κλυτόμητι λίλιω θεὸς ὕψόσε ἤρθης.
ἐκ κραδίης φιλέοντες ὅσον θεὸν, μέρμερα πάσχε·
ὧν θυμὸν φιλέῃ παντεπίσκοπος ἔσχα δούλων,
καὶ σφέας αἰὲν ῥύσεται ἀλάστορος ὀκ παλαμάων.

ἀὐτολίη ὠφείλαμψεν ὅτι βλεφάροισι δικαίοις,
πρωὶ πρωΐ τ' ἀφ' ὕδατος ἐτέκετο δύθεων ὕπερ.
παμβασιλῆϊ χάρητε ἀμώμονες ἰθυδίκαι,
καὶ βροτέοις ὕμνοισιν ἐνίσατε τοῖόν με μνήμιον.

Ψαλμὸς 45.

Δαυῖδος τόδε ἄμφ' ὀγδοκοστῷ ἑβδομονῆσε.

ΜΕλπατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
μωσῆος ἐπεὶ φῆτα σοφῆς ποιήσατο χερσί.
δεξιτερῇ σφετέρῃ ζωαρκέϊ πάντα σάωσε,
καὶ πολυκυδήεντι βραχίονι πάντα φυλάσσει.
παντοδαπῶν δηλητῆρα κακῶν ἀϊδέφινε βροτοῖσιν,
ἀθάνατον κατέναντα πολυασπερέων γλωσσάων·
σφωϊτέρῳ δ' ὑπέτειλε δικαιοσύνῃ ἐφετείνῳ.
μνήσατο γὰρ κατ' θυμὸν Ιακὼβοιο μεγάθρων,
οἷόν τ' ἀμνῆμις πρὶν δώματα Ισραήλ.
ἀμφαδίην δ' ἀνόησαν ὅλης κλυτὰ πείρατα γαίης.
φέγγος δεξίκακον μεγαλοσθενέος βασιλῆος.
πᾶσα μεγακλείεντ' ἀλαλάξατε ποιμένι γαῖα,
ψάλλατε γηθόσυνοι, λιγυρῇ δ' ἀναμίξατε κώμῳ,
βύκελα δ' ὠκιθάρῃ φορμίζετε παμβασιλῆϊ,
ἀμφ' ἠϊτῆς σάλπιγξι καὶ οἰ κέρας ἴαχε βόμβον,
δύπον ἀθανάτου ἀλαλάξατε παμβασιλῆος.
πόντος ὀρινέσθω, καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης,
κύκλος ὅλος, καὶ πάντα τὰ σῶρα χθόνα ναιετάοισι·
χερσὶν ἀχρεόων ποταμοὶ πλατανεύντες ὁμοτῆ·
ὄρεα τερπέσθων ἅμ' κατέναντα προσώπου·
εἶσι γὰρ, ἦλθε δ' μᾶλλον, ὅπως χθονὶ καλὰ δικάζοι,
πάντας τ' ὠὐδικίης καλέων ἀψευδέα θεσμὸν,
γλώσσαν ἐπασυμβόοις προϊεὶς ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλμὸς ϛηʹ.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ὄγδοον ἡδὺ μέλος,
Δαυίδου λιγυρῇ μελπομένῃ κιθάρῃ.

Ἀθάνατος βασίλευσε θεὸς, μὴ χαίρετε λαοί·
ἦμαρ ἦλθε Χερουβίμ, ὅλης χθονὸς ἔρμα δονεῖσθω.
κλεινὸς ἄναξ μέγας ἐν λαοῖσι θεοῖσί τ' ἀγητός·
μελπόντων ἅμα πᾶσι ἀγίεσθον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκα δὴ φοβερόν τε καὶ ἀπροσπόπτον ἐτύχθη,
καὶ ἡμὶ βασιλῆος ἀεὶ θέμιν ἀμφαγαπάζει.
αὐτὸς Ἰακώβῳ ἰθύφρονα δῶκας ἐρωὴν,
δικαίῳ ψῆφόν τε τεῷ πόρες Ἰσραήλῳ.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,
λιτόμβροι θρῆνυν σφετέρῳ· ἅγιος γὰρ ἐτύχθη.
Μωσῆς ἀμφ' Ἰρδοῦσι μέγας, καὶ ἀοίδιμος Ἀαρών,
ἐν δὲ λιταζομένοισι Σαμουὴλος μετέχρμος·
κεῖνοι μὲν λιτάνευον· ὁ δ' ἀντεφθέγγετο φωνῇ,
καὶ σφέας ἐκ νεφέλης σαώτερα ἤμειβετο μύθῳ.
ἐσθλοὶ μαρτυρίης φύλακες ἐγήοντο θεοῖο,
θεσμὸν δ' ὃν ἀμέλησαν ὅσων μάθον ἐννεσιάων.
ἄφθιτε, σὺ σφίσι δῶκας ἀπ' οὐρανοῦ οὖας ἑτοίμους,
καὶ θυμὸς μετὰ τοῖσιν ἀεὶ σέθεν ἵλαος ἦε·
πάντα δ' ἄκεν ῥέζεσκον, ὅπη θύνεσκες ἀρωγήν.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,
ἀλλήλοισι δέμνια αἰὲν ἐν οὔρεϊ γινάζεσθε,
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσιν ἄναξ ἄλλοντος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ϛθʹ.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ εἴνατον ἆσμα κλυτόν.

Πᾶσα μεγακλείεντ' ἀλαλάξατε ποιμένα γαίη·
ἀθανάτου χαίροντες ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θέσθε.

ασεύσατε γηθόμενοι θεὸν καὶ ἐναντίον ὄστων·
αὐτὸν ἀεὶ φρεσὶ θέσατε νοήσατε παμβασιλῆα.
ζωλὼ αὐτὸς ἔτευξε βροτοὺς, οὐχ ἡμέας αὖτε·
αὐτὸς ἔτευξ' ἡμέας, οὐδ' ἡμεῖς ἄρνιοι εἰμέν·
ἡμεῖς αὖθ' ἕο λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
ασεύσατε μεγαθύμοι θεὸν ἔντοσθε πυλάων·
ἐν δὲ αὐλῆς βασιλῆα θεὸν λιταυδύσατε μολπῇ.
οἰκόμα μεγήσατε θεὸν ὅτι χθονὶ μείλιχον αἰεί,
νωλεμέως ἕεντιν ἐπὶ μετ' πᾶσι φυλάσσει·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ φέρῃ παναληθέα βυκλώ.

Ψαλμὸς ρξ.

Δαυῖδος ἦσεν ἆσμ' ἑκατοστὸν τόδε.

ΕΙν ἑνὶ σεβασθείνλῳ βασιλῆϊ ἔλεόν τ' ἀναμέλψω·
φορμίζων ξωΐοιμι ἀμφιμήτοις ἐν ἀταρποῖς.
δέγμενος ὁππότε δή μοι ἀφίξεαι ἄφθιτε ποιμήν·
ἀμφ' ἀγανοφροσύνῃ δι' ἀδώματος ἤϊα μέσσου,
οὐδὲν πάμπαν ἄθεσμον ἐν ὀφθαλμοῖσι δοκεύων,
ἀλλ' ἔπ καὶ συκέων μιτήμονας ὑβελοῆας.
οὐδέποτ' ἀμφοτεράλλος ἐμοὶ πάρος ἰῶδαινε μῆτις·
φθοῦνε μὲν αἰνὸς ὄφις, δολερῶν δ' ἀδάητος ἔμιμνον·
ἔας ἐμὸν πέφασκτο κακηγορέοντας ἀκοῦσαι·
οἷα ϝ' λυμαντῆρα φίλων ἐδίωκον ἑταίρων.
ἀπλήσω κραδίη καὶ ἰοφθιάλοισιν ὀπωπαῖς
ὃν ἔθελον τοὐδὲ δειπ' φίλος καὶ ὁμέστιος εἶη.
ἀνδράσιν ἀμφ' ὁσίοισιν ἐμὰς ἐτανύσθην ὀπωπάς,
ξωὸν ὅπως μοι θῶκον ἅμ' ἐδριόωντες ἔχοιεν·
δρησῆρ' ἀτραπιτοῖς δ' ὁσίοις μεμιγμένον εἶχεν,
οὐδέ μοι ἐναίεσκε δόμοις ἰοφώφανος ἀνήρ.
οὐδὲ ἄδικον λαλέων μοι ἐναντίον ἤλυθεν ὄσσαν·
ἠῶθεν κατέπεφνον ἀταυθαλίης ἰοφῆτας,

δηγομένης μεμαὼς δαμάσαι θεράποντας ὀλέθρῳ.

Ψαλμὸς ρᾶ.

Εὐχωλὴ πτωχοῦ κακὴ βεβαρηότος ἄτῃ,
ὅτε μάλ' ἀχνύων προχέῃ κατέναντι θεοῖο·
ἔμπα γεμίζω ἕκαστον ἐφυ καὶ πρόσθεν ἄεισμα.

Ἐυχῆς ἡμετέρης ὑπακούσατε φέρτατε πομπῶν.
οὔασι δευομένοις πρόσχετε φωνῆς.
μή μοι σὴν χάριν ἄπορρίψας ὀπιπεύσῃς.
πειρομένῳ κλίνας αὖαξ ὀξεῖαν ἀκουήν.
ὅτε μάκαρ καλέσω σε, θεῶν φίλον οὔατα ἐρείδοις.
οὐκέτ' ἐμὴ ζωὴ ἰκέλη κατετήκετο καπνῷ·
ὀστέα δ' ἀζηχέι φρυγίῳ κατακάγχη ὁμοῖα.
ἐπλήγην ἅτε χόρτος, ἐμὸς δ' ὑπεκάρφετο θυμός.
γαστέρι δ' ὀκλαδόμην δόρπα φίλον ἄρτον ἀνάγκης.
νωϊτέρῃ σοναχῇ πρόσπλαται ὀστέα σαρκί.
δέρκεσθαι φαίης κεν ἐρημονόμον πελεκᾶνα,
ἢ νυκτὸς κόρακα φιλῶν δαπέδων ναετῆρα,
ἢ στρουθὸν πτερύγεσσιν ἐόντ' ἐν δώμασι μοῦνον.
δεσμενέες μ' ἐπέεσσι παντμήσιον συφέλιζον,
οἱ δὲ χεραίροντες με μάτην ὅπ' ὄρκον ὄμοσσαν·
οὕνεκα πειρόμενος πασάμην σποδὸν ἄρτῳ ὁμοῖον,
καὶ ποτοῖς ἔπιον πόμα δάκρυσ' ὁμοῦ κεφάσας,
μείλιος ἐξ ὁλοῆς πανυστάτε καὶ σέο θυμοῦ,
οὕνεκεν ὑψώσας μ' ἐξ αἰθέρος ἔκβαλες αὖθις.
ἡμετέρῳ αἰῶνος ὅπως σκιὴ ἤματα λήγῃ,
χόρτῳ δ' ἀζαλέῳ πανομοίιος αὖτος ἐπόχθω.
μοῦνος ἐπὶ ζώοντα διωκεκέως βίον ᾔκεις,
ὃν γλυερῆς γλυκιώδε βροτοῖς μνημήιον ἴσχων.
αὐτὸς ἀνεχρόμενος βασιλῆι Σιὼν ἠεἰροις.
ὥρη γὰρ μάλα τιώδε πεζομένῳ ἐλεαίρειν·

καὶ δὴ καιρὸς ἐκεῖνος ἐπέχραεν, ὃν πρὶν ἔδεκτο·
οὕνεκά οἱ θεράποντες ἑᾶς λαΐγξιν ἔθεντο,
καὶ σφέτερον κραδίῃσι κονίσαλον οἰκίσαντας·
πάντ' ἅμα δμωὴν ἄνωγε τεὸν οὖθμα φύλαξαι,
πάντες σὴν ταρβοῖεν ἐϋκλείω βασιλῆες,
οὕνεκα τεκτήνατο θεὸς Σιῶνα πεσοῦσαν,
ἀμφαδίῃ μερόπεσσι φαεινόμενος κατὰ γαῖαν.
ἱκεσίῃ χθαμαλῶν πανεπίσκοπος ἔδρακε ποιμήν,
οὐδὲ τ' ὀνοστάμενος σφετέρων ἀμύησε λιτάων.
γράψατε δή μοι ταῦτα μετ' ὀψιγόνοισι γενέθλαις,
καὶ λαὸς σέο χερσὶ γενησόμενος σε βοήσει,
οὕνεκεν ὑψόθεν αὖτις ἐπισκοπάζετο κύψας,
ἐξανόθεν μετὰ γαῖαν ἑὴν ἐτανύσσατο ὄπωπήν,
ἰλομένων ὄφρ' οἶκτον ἀμυκτοπέδῃσι πύθοιτο,
καὶ δεσμῶν φίλα τέκνα καταφθιμένων ἀπολύσῃ,
οὖθμα δ' αὖ Σιῶνι πολύλλιτον ἐξαναφήνῃ,
ἐν δ' Ἰερουσαλὴμ λιγυρὸν καὶ ἀοίδιμον ἄγνον·
ὄφρά κε παντοδαπῶν πολίων ἀπὸ λαὸν ἀγείρῃ·
αὐτὰρ κοιρανίῃσιν ἑὸν ζυγὸν αὐχένα θήσῃ.
νιοστόμος ἀθεράπων μὲν ἀμείβετο, καὶ φάτο τοῖα,
εἰπέ μοι ἠμετέρας ὀλίγας βιότοιο κελεύθους,
μηδ' ὥρης ἀθερίζε τεμὼν βίοτον μὲ ἀπολέσσῃς·
σεῖο μάκαρ μεγάλοισι δυσηκέες ἐνιαυτοί.
ἀρχόμενος τοσσῆτον ἀπεσκεδάσω γαῖαν,
καὶ χρὼν τελέθοισι τεῶν μάκαρ ἔργα·
αὐτοὶ ἀποφθίσονται, σὺ δὲ σύ μοι ἄφθιτος εἶνις.
εἱδόμοι πέπλοισι παλαιγενέεσσιν ὄλοιντο·
πάντα δ' ἐνδμήξοισιν, ἠιόμοι ἅτε φᾶρος·
αὐτὸς δ' ἄφθιτός ἐσσι, βίος δέ τοι ὔποτε λήξει·
δρυσὶν ὑπὲρ σέθεν ὗες ἀεὶ κλισίῃσι πάρειεν,
καὶ σφέων ὑπὸ λήξειεν ὀπιδνύσσασα γενέθλη.

Ψαλμὸ

Ψαλμὸς ρβ΄.

Ὕμνος Δαυίδου δεύτερος ἀμφ' ἑκατόν.

Θυμὲ τὸν βασιλῆα δεμνοφρὲς αἰνετὰ μολπῇ·
ὄνομα δ' οἱ μοῦ μολπὴ ἀκήρατον ἔγκατα πάντα·
θυμὲ τὸν βασιλῆα δεμνοφρὲς αἰνετὰ μολπῇ,
μηδὲ θεοσπρεπέων ἴδῃς τ' ὀπλήτε' ἀμοιβῶν.
παντοίης δυάμολπε κακορράφιος ἥατῆος·
αἰνέε παντοίων κρυδῶν ἰήτορα νώτων,
σεῖο δυσιλεγέως φθιμένου ῥυτῆρα βίοιο,
ὅς ῥ' ἥεν μοσυνῆσι καὶ οἰκτρμοῖσι πυκάζῃ·
δμήκτις ἀγαθοῖσι σέλεν καταθύμια ῥέζῃ·
αὖθις ἀνιβώσας αὖτ' αἰετὸς ὑψιπετήης·
κλεινὸς δυάξ ἥεντιν ἀεὶ δεδάηκε τελέσσαι,
ἀθανάτῳ παίτεσσι διημοσυνῶν δυαφάνων·
θεσπεσίας δυέφηνε σοφῷ Μωσῆι κελεύθους,
ᾗσιν αἰγλήεντος ἀεὶν νόον Ισραήλου·
οἰκτίρμων μετ' πᾶσι πέλῃ θεὸς ἠδὲ ἥεμων,
μήτηρ ἥέα καὶ ἠπιόθυμος ἐτύχθη·
ὄφρα ἀεὶ κρυόεντα κότον σέρνοισιν ἐρύξῃ,
καὶ ἡμῖν ἐτέλεσσεν ἐπάξια δυσφροσυνάων,
σμικρὸν ἐν ἀμπλακίῃ βαρυπήμονι μιθὸν ὀπάζων·
ἀλλ' ὅσσον ἀστερόεις μέγας οὐρανὸς ἐς ἀπὸ γαίης,
τόσσον δυπέξησεν δυάξ ἥεντιν ἐείδοις·
ὁππόσσον δυτολίαι δύσιος χεράασιν δύθεν,
τόσσον δυσνομίας μερόπων μεθέηκε φέρεσθαι·
ὡς δὲ πατὴρ παίδεσσιν ἑλὼ φρένα μειλιχον ἴῃσι,
ὡς δὲ θεὸς θεράποντας ἑοὺς οἰκτίσσατο θυμῷ·
ἔγνω γὰρ θεὸς ῥῆμα τόσον τεκτήνατο χερσί·
μνῆσαι παμβασιλεῦ ὅτι τοι κόνις εἰμὲν ἀφαυρή·
ἀνδρομέη χόρτῳ πανομοίιος ὄφρα βιώνῃ,

ἀὐθεσιν ἴσ' ἐρπούσα μινυωθαδίοισιν ἀρούρης,
ἣ ψυχὴς πλαμφύης μυχέων ἐξέφθιτο πᾶσα,
ὐδὲ τόπον βλεφαρίσιν ἑὸν γοίη κεν ἰδοῦσα.
οὐ γὲος βασιλῆος ἀεὶ ζομέοισιν ὀπιδεῖ,
καὶ σφέων ἡῶν οἵσι μὺ ἡέας ἄμπνα ῥέξῃ,
οἷς ὥδε θεσπεσίη φυλακὴ μυχῷ ἁρμονιάων,
ὐδὲ οἱ ἐζυγάθοντο θαμωθρὲς ἐννεσιάων.
ὐρανὸν ἀστεροέντα μάκαρ τεκτήνατο θῶκον,
καὶ οἱ ἀνακτορίης κρατερὸς μέγα κῦδος ἀπάντων.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμοῦ κελαδήσαι' ἄνακτα,
ἄγκιμοι οἵσι μέμηλεν ἐφημοσύνη βασιλῆος.
ἀγκαὶ παντοδαπαὶ κελαδήσατε παμβασιλῆα,
οἷς τ' ὔας μεμύκητο ἐπ' ἀθανάτοιο ἀρωγῆς.
ἔργα πολυκλείεντα θεοῦ κελαδήσαι' ἄνακτα,
κοιρανίῃσιν ἃ κάρτος ἀεὶ τετανυσμένον ἴσχει.
θυμὲ πὸν βασιλῆα θαμωθρὲς αἰνετὰ μύπτε.

Ψαλμὸς ργ.

Δαυίδου λιγυρὸν τείταπον μύθος ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Θυμὲ πὸν βασιλῆα θαμωθρὲς αἰνετὰ μύπτε.
ἄφθιτε παμβασιλεῦ μάλα τοι μέγα κῦδος ἀέρθη·
δύσαο παίπαλον αἶγλον ὁμοῦ καὶ ἀειῳρεπὲς ὄχος,
ἀμφιβόῃσιν ἅτε φᾶρος ἀκηράσιον μέγα φέγγος,
ἐκτανύων ῥινῷ μέγαν ὐρανὸν ἶσον ὀρᾶσθαι,
ὕδασιν ἀχράντοις ὑψοῖα κλειτὰ καλύπτων,
ἴχνεσιν ἀθανάτοις νέφεα στείχματα τεύχων,
ἀερχομένων ἀνέμων πτερύγων ὑπὸ μακρὰ βιβάσκων,
ἀγγελίῃσι φαεσιμβρότοις ἰθύνομα πνεύματα ῥέζων,
εἰς ὃ βίλῳ φλογεροῖο πυρὸς δρησσῆας ἀμείβων.
πυθμένα παντὸς ἀλκεῖον ἐπεσσείξαο γαίης,
ὄφρα βίλῳ ἀδόνητον ἀεὶ φορέουσα φυλάσσοι.

φαφεῖ ἢ καπισίλω ἰκέλλω ὠδεληκαῖ ἄβυσσον·
ὑψικόμφων σήσονῖ ὀρέων ὕδωρ ὕδατα πολλά.
ἀλλὰ τρέποιτ' ὄπι φύζαν ὁμοκλήσαντος ἄνακτος,
καὶ σευ ὑπὸ δείσωσιν ὑπερμυέως κτύπον αὐδῆς.
ὄρεα μὲν βαίνῃ, χθαμαλὴ δέ ἕις εἴδεται αἶα,
κεῖσ' ὅθι δὴ μὴ τοῖσι θεμείλια πήξαο χώρων.
πήξαο τέρμα μάκαρ τὸ μὲν οὐ παρβύσεται ὄμβρος,
οὐδὲ φίλῳ ποτὲ γαῖαν ἀποστρέψουσι καλύψαι.
γαίης τρηχαλέης ὠθεῖεις μὴ ῥήγμασι πηγάς,
ὑψικόμφων ὀρέων διβρύσεται ὕδατα μέσσον.
θηρσὶν ὀρεσικόμοισι διὰ δρυμὰ πῶμα φανείη·
ἔθνος διψαλέων σεμνοὶ πασσαίων ὀνάγρων·
αἰθέρος αὖτ' ὄπι τοῖσι πωτήσασι πτελωά·
μεσσόθι πετράων θεναρῶν δώσουσιν αὐτιώ·
πάντων ὑπερθεν σέθεν ὄρεα ποιμνιὰ,
γαῖα φρεζώων πλησθήσεται ἐκ σέο καρπῶν,
χόρτον τετραπόδεσσιν ἐπαντέλλουσα μυχηθμόν,
αὐτὰρ δουλοσύνῃ χλοερῷ μεροπηίδι ποίῃ,
ἐκ χθονὸς ὄφρα κε καρπὸν ἄγῃ μυριήρεα σῖτον,
καὶ θνητῶν κραδίῃσι πόροι πολυγηθέα οἶνον·
ὄμματα παίγνων λευκοχρόα αἰμαὶ ἐλαίης,
ἄρτῳ τ' ἀνδρομέῳ κραδίῃ ἐθμένσαν ἐρείδων·
καρποῦκου πεδίοιο κόρος ξύλα μυρί' ὀφέλλοι,
καὶ κέδροις Λιβανοῖο τεῶν μάκαρ ἔργεα χερῶν.
κεῖσε νεηγενέων πέλεται σφετέρων ἀγεωρή·
δῶκα φίλον πρόεντος ἐρωδιοῦ ἠγεμονεύῃ.
ὄρεα μακροπόροις ἐλάφοις σκιόεντα μέμηλε.
πέτρῃσι ἠλιβάτοις εὐδιαρσέες εἰσὶ λαγωοί.
καιρῶν ἔμπορον αὐτὸς ἀνάξ τεκτήνατο μηνίῃ·
ἠέλιος φαέθων σφετέρας ἐφεάσατο δυσμάς·
ἔρφνη ἀμείδητος σημήϊον ἔπλετο νυκτός,

νύξ δ' ἄρα θηροκόμος· φιλέουσι δὲ θηλα νύκτα,
καὶ σκύμνοι μεμαῶτες ἀναιμάλιῳ ὑπὸ θήρῳ,
σφωΐτερῳ θαλίῃ θεόθεν διζήμενοι αἰεί.
ἠέλιος ξωάγερθεν ὑπὸ χθονὶ λαμπομένοιο,
καὶ λέχος ἰωτιῶντο· θοὰ ξυλόχοισιν ἔοῖσιν.
αὐτὰρ ἀνὴρ παλίνορσος ἐὸν μετανίσσεται ἔργον,
ἐσπερίῳ καμάτοιο τέλος ποπιδέγμενος ὥρῃ.
ὡς σέθεν ἀμφιβόητα μάκαρ μεγαλίζεται ἔργα,
παντὶ δ' ἅμα θεσπεσίῃ ξοφίῃ τεκτήναο ποιμήν.
χθὼν ἱερὴ βέβεληαι ἀμετρήτων σέθεν ἔργων,
κῦτος ἀπειρεσίης τε καὶ εὐρυχόροιο θαλάσσης.
ἅ πόσα τοι βρεμέθοντος ἐγείρεται ἕρπετα πόντου,
ζῷά κε θηήσαιο μεμιγμένα μείζονα πυθοῖς·
ἔνθα πολυκλήϊσιν ὁδὸς νήεσσιν ἐπέχθει·
ἔνθα δράκων ὃν ἔρριν τεκτήναο παίγνιον εἶναι.
εἰς δέ σε πάντα βλέπει δόρκας φίλον εἶδαρ ἑκάστῳ·
πᾶς δ' ἄρα σοὶ νάπῃσιν ἀγαθλιὸν ἐν σείῳ κυμίσσοι.
πάντα λίλιον γάνυται παλάμας ὅτε σεῖο πετάσσεις,
καὶ κλόνος ἀνὸς ἔχει, ὅτε σὴν ἐρέψασα ὀπωπήν.
θυμὸν ἀπαγνυμένοιο σέθεν θνήσκουσι δαμῶτες,
καὶ πρεσβυτέρῳ φθινύθουσιν ἄφαρ πρὸς μητέρα γαῖαν.
εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὼ σφετέρῳ παλίνορσον ὀπάσσεις·
αὖθις ἀναβιόουσιν, ὅλη δ' ἀναθάμπεται ἅλη.
ἔσται κῦδος ἄνακτος ἀεὶ παναγήρατον ἔσται·
ἔργων ἀγλαΐῃσιν ἑῶν ὑπερφίαλος ἐὼν.
χθὼν ἰσοῖ μορμυρυγῇσι τεῆς ἐλελίζεται ὀπωπῆς·
πυθὸν ἐφαψαμένοιο σέθεν βρέμει ἄρεα καπνῷ.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆα δαμασσάμενος ὑμνοπολεύσω.
ἀθάνατον μέγα φαμὶ πολύλλιτον, εἰσόκεν ἕρπω.
τερπόμενος γλυκερῆς μελεδήματα δέχνυσο μολπῆς·
ἀγήκοος βασιλῆος ἐν εὐφροσύνῃσι χορεύσω.

πάμπαν ἀπολλύξειαν ἀπ' ἀθαλίης ὑποφῆται·
οὐ γὰρ ἐμὴ δίκη οὐδὲ παύματο γλυκέθλη.
θυμὲ πεὸν βασιλῆα δίδυμα τόρες αἰνεταὶ μήπε.

Ψαλμὸς ρξδ.

Τετράδος ἀλληλούϊα βοηθῶν σταδιέων
ψαλμὸς ἑκατοστὸς καὶ τέτρατος τελέθει.

ΜΕλπατε λιτόμβροι παναγήεσσον οἰωνὸν ἄνακτος·
ἔργα θεῦ δήμοις ἀγγείλατε παντοδαποῖσι·
μέλπατε, καὶ ψαλμοῖς λιγέως φορμίζετε ἄνακτα,
θῆα ἀθελφεοδέως ἀγορεύσατε θέσκελα ἔργα
ἠμέτερος πέλει αἶνος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ.
ἤτορ ἰαγὲς ἔθω δίζήμβροτον αἰὲν ἄνακτα,
δίζεσθε βασιλῆα ὅθεν κράτος ὔμμιν ἐπύχθη.
καὶ οἱ θεσπεσίῳ ἰχνεύσατε παῖποτ' ὀπωπήν.
θαυμασίων μνήσασθε ὅσων τεχνήσατο χερσὶ,
γλωσσης δυδυμίας σφετέρας τεράεσσιν ὀπηδούς·
δμῶες ἐοὶ μεγάασι φίλον γένος Ἀβραάμου
παῖδες Ἰακώβου ἀθρόλεχμένον οὔρεσι λαὸν.
αὐτὸς ἄνακτι μετὰ πᾶσι δικαιοσύνῃσι ἀναφαίνει·
νωλεμέως σφετέρων ἐμνήσατο σωτεσιάων·
μῦθόν τ' ὃν γλυκερῆς ἐνετείλατο χιλιάδεσσι,
ὃν μεμαὼς κατέκυσεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ,
Ἰσαάκῳ τεράποντι φίλῳ μέγαν ὅρκον ὀμόσσας,
ὃν πρὶν Ἰακώβῳ πίστωσε θέσπιζε τελέσσαι,
σωτεσίῳ ἀγίασον ὑπέσχετο δ' Ἰσραήλῳ,
γαῖαν ὅλην δώσειν οἱ ὑποχθόνιος Χαναάμου,
ὑμετέρῳ διαμετρήσας χρονίσματα κλήρῳ.
ἦσαν δ' ὀλίγιστος ἀριθμὸς ἔτι, ὀλίγοι δ' ἔσαν αὐτοὶ
γαίης ναιετάοντες ἐπ' ἀλλοτρίης μετανάσται·
πολλάκις ἐξ ἑτέροιο μετέστιχον ἔθνεος ἔθνος·

ὃν λ' ἄρα κοιρανίης λαὸν μετεκίαθον ἀΐδος.
ὕπνα σίνιν ἔασεν ὁδὶ σφισὶ χεῖρα κορύσσας.
ἀλλ' ἔπι τοὺς λ' ἐδάμασσε χόλιν βασιλῆας ἔπεχων.
ἴσχεθ' ἀμπελέων, ἰνὺ μὴ σίνεσθ' ὑποφῆτας;
πικρὸν λυμαντῆρα καλέσσατο λιμὸν ἀρούρης.
δύφορβα ξυσέλξε βίλω φυσίζοον ἀκτῆς.
τοὺς λ' ἀγανὸν προϊόντα σόφρονα κηδεμονῆα.
Ἰωσηπὸς τε δμῶξ ὑπεδύσατο δούλιον ἦμαρ.
ἃ τότε πῶς μογέσκεν ἀγυκτοπόδησι πεδήθης,
πῶς ὃ πιεζομένῳ κραδίῃ δέδμητο σιδήρῳ;
εἰσόκεν ἧπετο κεῖνος ἑῶν τέλος ἐσθλὸν ὀνείρων.
αὐτὸς ἐὸν θεράποντα μεκάρτατος ἔφλεγε μύθῳ.
ἐκ δεσμῶν μιν ἔλυσεν ἄναξ Νείλοιο κελεύσας·
ἠγητὴρ λαῶν σφετέρης μεθέηκεν ἀνάγκης,
οἶκον ὅπως ἐφάᾳ τοῦ νεύματι Τοῖο φερέσθαι·
καί μιν κοιρανίης ἔθετο κλυτὸν ἠγητῆρα.
ὄφρα κεν οἷσι νόμοις προμάχοις Νείλοιο δινάξῃ,
καὶ σφέων προσβυτάτῳ πνυτῷ πεύξεται ἠνεθέλιος.
ἔνθεν ἄρ' Ἰσραὴλος ἐπ' αἰγυπτίῳ μόλε γαίαν·
Χαμοῦ δ' Ἰάκωβος ἀγακλέα νάσσατο χῶρον.
αὐτὰρ ἄναξ ἑὸν λαὸν ἀπέξεσεν ἀχθοῦς,
καί μιν δυσμενέων ἔθετο κρατερώτατον ἔμπης.
οἱ δ' ἄρα λυμήναντο πάλιν θεοτέρπεα δῆμον,
ἤθεά θ' ἑρπετοῖσιν ἐπαλλάξαντες εἴδοις.
τοῖς δὲ θεὸς θεράποντα πολύφρονα Μωσέα πέμψας,
αὐτήθεόν τ' Ἀαρῶνα ὃς οἱ προλελεγμένος ἦεν·
οἷσιν ἀειπρεπέως ἔρδα κάτθετο σήματα βουλῆς,
καὶ τεράων Χαμοῖο βίλῳ κτ' γαῖαν ἄϋσαν.
ἔνθ' ὄρφνῃ προέηκεν ὑπὲρ νειλωΐδα γαῖαν·
οἱ δ' ἐπίων βύθλουν ἀνάπια πικρὰ θεοῖο.
τοῖσιν ὕδωρ ἔτρεψε, δαφοινεὸν αἷμα πλέασας,

ἰχθύας αὖ κατέπεφνε μυαμυαφέος ποταμοῖο.
ἕρδων ὑδατοτραφέων βατράχων ἀνέτειλε γυέθλιν,
δώμασι θωρήχθησαν ἐλιθενέων βασιλήων.
εἶπε δέ, καὶ κυνόμυια μετέσσυτο δῶμα δύακτος,
καὶ σκνῖφες διέκυρθον ὅλης κλυτὰ δώματα χαίης.
ψυχρὴ ὑπ' ὀμβροτόκων νεφέων κελάρυζε χάλαζα,
καὶ φλὸξ χαίαν ἔδουσα βοηδόος ἦλθε χαλάζης.
ἠμυσίδας μὲν ὄλεσσαν, ἀπεφθίνοντο δὲ συκαῖ,
καὶ σφεων ἀνθεμόεντα κατέκλασε δένδρεα χαίης.
εἶπε, καὶ ἀμμιώσατο μετέασυτο νήχυτος ἀκρὶς,
καὶ βρύχος πολύθεσος ἀμετρήτοισιν ἐρωαῖς,
οἳ χθονὸς ἐξαλάπαξαν ὅλην πολυανθέα πόιλιν.
ἃ πῶς τεφροτόκων ὀλοφύσατο πότμον ἑκαστος,
δαπίων οἰχομένης γυεῆς τεφοτάχριον ἤβλιν.
χρυσῷ ὃ βείδοντα καὶ ἀργύρῳ ἔδαγε λαὸν,
ὐδέ τιν' ἠπεδανὸν μεταδήμιον εἶχον ἑτοῖρον.
ἃ πῶς νιασομένων ἐχρὴ νειλωὶς ἄρυσα.
πάντες γὰ βεβόλιωτο δυσαλθέι δείματι θυμῷ.
ἐκπετάσας νεφέλιω σκιρτῷ ἠγήσατο λαοῦ,
καὶ πυρὶ παννυχίῳ κέδασεν δεμνήχυτον ὄρφνιν.
ἦλθε μάλ' αἰπίζοισιν ἀπείρητος ὀρτυγομήτρα·
ἄρτου δ' ἀερσίου σφέτερον ἐμπλήσατο θυμόν.
ῥῆξε πέτριν, ῥοθίων δ' ἔδραμε χεῦμα,
καὶ ποταμοὶ δαπέδοισι βίη κελάρυζον ἀυύδροις.
μνήσατο γὰ κατ' θυμὸν ὑποδρησίης ἐραπεινῆς,
ἣν πρὶν ἀνὰξ κατένυσσεν ἐῷ πάρος Ἀβραάμῳ·
τοὔνεκα γιμήεντα γεγηθότα ῥύσατο λαὸν,
εὐφροσύνῃ θεράποντας ἀεξομένοις ξωαγέρσας.
χώρας δὲ σφισι δῶκε πολυασπερέων γυεάων,
καὶ λαῶν ἑτέρων καμάτοις διεμοιρήσαντο,
ὄφρα δικαιοσύνης μνησαίατο πάντοτε δῆνις.

καὶ νόμον ἐχυβύσωσιν ἐπουρανίῳ βασιλῆος.

Ψαλμὸς ρεζ.

Γέμπος ὅλ' ἀηλιεΐα βοηθῶν σραπάων.

Λαοὶ μειλιχίῳ ἀναμὴ ψατε παμβασιλῆος,
σαώσεκα νωλεμέως σφετέρῳ ἥεπτὺν ἀέξει.
πίς ἀθένος ἀσυφελικτον ἐμεῦ βασιλῆος ἀείσῃ,
καὶ οἱ παντοδαπῶν μερόπων βάλοι ἄσιν ἄριον;
ὄλβιοι δυδικίης μεμβλημένοι ἄνδρες ἔασιν,
οἷσι δικαιοσύνη κατα χιέλος αἰὲν ἐπύχει.
λαοῦ ἐπ' εὐδικίῃ μιμνήσκεο σῶν ικετάων,
καὶ κλεινὸν σέο φέγγος ὀπίσσοπον ἄμμιν ὀπάζοις,
σῆσι διοπεύσαιμι συνεπείησιν ἀείσας,
ἔθνεος εὐφροσύνῃσι θεοῦ κεχαρησόμεθ' ἦτορ.
ἀθανάτου κλήροιο σεσωσμένον ἄμμιν ἔχοντες.
νωιτέροις τοκέεσσιν ὁμῶς δητήμονες εἰμέν,
δυσνομίας ῥέξαντες ἀθεσμοτάτοισιν ἐπ' ἔργοις.
θαυμασίων ἐλάθοντο τεῶν ἀδαήμονες αὖτως,
οὐδὲ νόῳ σιέψαντο τεῆς ἥεπτυος ἐσμόν.
πικρὰ νόῳ πνώοντες ἐπ' ἀγχιάλοιο πόντου ἐρυθροῦ,
ἀλλ' ἔμπης ἐσάωσεν ἑοῦ βασιλῆος ἀρωγῇ,
κάρτος ἵν' ἀθανάτοιο μέγα γνώωσι καὶ ἀῆται.
κελεύθους τέρσηνεν ἀϋτμῇ διὰ πόντου ἐρυθροῦ,
βυσσόθι δ' ἠγεμόνευεν ἐρημαίῃ ἀπὸ χώρῃ,
καὶ σφέας ἐξεσάωσεν ἐκ χθαμαλῶν ὀλετήρων,
δυσμενέων δ' ἐκάλυψε βαθυῤῥόον οἶδμα θαλάσσης,
οὐδέ τις ἐκ δηίων ναέτης μόλεν ἄγγελος ἀῆται.
οἱ δὲ τεῷ ὀπίθοντο θεοῦ ζωαρκέϊ μύθῳ,
καὶ οἱ αἰνετὸν ὕμνον ἐπευφήμησαν ἀοιδαῖς.
μύθων δ' ἐξελάθοντο θοῶς σκρεφθέντες ἄνακτος,

βυλιὼ δ' ἀθανάτοιο διεφύσαντο θεοῖο.
ἵμερον ἱμείροντο κακὸν κτ' ἄχῶρον ἔρημου,
ἐν δαπέδῳ βασιλῆος ἐπειρήθησαν ἀΰδρῳ.
ἀλλὰ καὶ ὣς, σφετέροιο πόθον δωρήσατο θυμοῦ,
πλησάμενος θαλίης κραδίας ἧς ἤθελον αὐτοί.
οἱ δὲ κότῳ Μωσῆος ἐνηέα θυμὸν ἔειναν,
ἀμπλεῷ δ' ἐν πᾶσιν ἐριδμαίνεσκον Ἀρῶνι.
Δάθανον καττέπεσεν ἀναιδέα χάσμα χανῦσα,
πᾶσαν δ' ἀμφεκάλυψε κακοῦ κλισίλιο Ἀβιρῶνος.
σφωϊτέρας κλισίας κατεβόσκετο καμμύνι φλόξ,
καὶ φλὸξ ἀμπλακίην μεμνημένον ἔφλεγε λαόν.
ἐν δ' ἄρα Χωρήβῳ κεραηκέα μόσχον ἔτευξαν,
εἰδώλῳ δ' ἐλίποντο μάτην ὠδῖνι πεσόντες·
νήπιοι, οἳ τοπάροιθεν ἑὸν κλέος ἠλλάξαντο
μόσχῳ φρεναπάτῳ ἴκελον μηκηδέα πίλῳ·
δηκῆς δ' ἐξηάδοντο μεγεπολέμου βασιλῆος,
ὃς πρὶν ἐν Αἰγύπτῳ τελέσας μεγαλαυχέα ἔργα,
θηητὸς βεβόητο βαρύφρονος ἐν χθονὶ Χαμοῦ,
τεύχων δείματα πᾶσι βροτοῖς κτ' πόντον ἐρυθρόν.
καί νύ κε πάντας ὄλεσσεν, ἐπεὶ φάτο πάντας ὀλέσσαι,
εἰ μὴ ἀειδοποίος θεσπέσιον πέλας ὦρνυτο Μωσῆς,
λισσόμενος παλάμῃσιν ἵνα μιν παύσειεν ὀλέθρου.
γαῖαν ἀγακλείεσσαν ἐμοιβήσαντο κακοῖσιν·
ἠδέπολ' ὀλλυμένῳ μάκαρος θαρσήσαν ἀὐτῇ·
ἀλλὰ καὶ ἐν καλύβῃσιν ἀεὶ περίζεσκον ἐῇσιν·
ἄασιν ἠρνήσαντο θεοῦ λαλέοντος ἀκοῦσαι.
τοὔνεκα δεξιτερὴν βασιλεὺς θώρηξεν ἀγείτας,
πάντας ἄμ' ἱερμὸς βολὲν κτ' χῶρον ἐρήμου,
ἔθνεσι δ' ἀμοδαποῖσιν ἑὸν δαὶ φῦλον ὀλέσσαι,
ἠὲ πολυσπερέεσσι μετ' πολίεσσι κεδάσσαι.
οἱ δὲ Βεελφεγόροιο μιαιγόμοι τελετῆσι.

νρτεσίης ἐπάσαντο καταφθιμένων ἑκατόμβης,
μαχλοσύνης δ' ἔθοντες δαιμονίῃσιν ἄνακτα.
τοῖς δ' ὕβρις θανάτοιο θεοῦ τέκε μητέρα μοῖραν.
φῦλα δ' ἀχολῇσιν ἱλάσατο πάμβασιλῆα·
κεῖνος μὲν λιταῖσι λιταῖς δ' ὑπεχάζετο λοιμός,
μισθὸν δ' ἀθλητῆς θεόθεν ἀειδέμεναι ἔμορεν,
ἐκ γυιῶν γυιωθὲν ὁμαρτῆρες ἤματα πάντα.
ἀμφίελιξον ὕδωρ σὺ δ' ἔπισσας ὡς μιν ἔθεινας,
ὡς Μωσῆς ὁδίῃ κεκαφηότα νῆιν ἀείρων,
αἰὲν τετυχότα κραδίῃ πιφῇσιν ἀνίαις,
ὅς ῥα καὶ ὀκνήσας ἐθέλων περιτέρμιον ἔφυσατο πίστιν.
ἔθνεα γὰρ ῥύσαντο, τάφρ σφίσιν εἶπεν ὀλέσσαι.
τοῖς δ' ὀπιμαιόμενοι, ἀτεμίστια μαίνοντο χάρμα·
αὐχένα τ' εἰδώλοισιν ὑπ' ἀψύχοισιν ἔθεντο.
ἐκ δ' ἄρα τῶν ἀπόνητο, κακὴ δ' ὀπίεθεν ἀνάγκη,
δαίμοσι ῥέζοντες σφετέρας κούρας τε καὶ υἷας.
τεκνομανὴς τανάηκτεν ἀναιτίῳ αἵματι γαῖα,
ὧν τέκον, ὧν θρέψαντ' ὀλοοὶ ἐθύοντο φονῆες,
εἰδώλοις ῥέζοντες ὑπορφίαλα Χαναάμου.
αἵματι δ' ὀλλυμένων ἐρυθαίνετο πάντοθεν ἅλμη,
μαψιδίως ἔρδοισι μιαινομένη συφεροῖσι.
μαχλοσύνῃ τ' ὀλοῇ μάλα γὰρ σφίσιν ὧδε μεμήλει.
αὐτὰρ ὁ μισήσε πάμπαν ἀνάξ κακοδαίτα λαόν,
κλῆρα δ' ὀνασάμενος σφετέρην ὑπορήφανον ὕβριν.
δυσμενέων παλάμῃσι φίλους θεράποντας ἔδωκε,
κοιρανίῃ σφετέροισιν ἑλὼ δηΐοισιν ὀπάσσας.
δυσβίων δ' ὀλοῇσιν ὑπεδμήτησαν ἀνάγκης,
ὑπδανοὶ παλάμῃσιν ὑπ' ἀμοτεύσι πεσόντες,
πολλάκις ἐξεσάωθεν ὀϊόμενος γὰρ ὀλέσσαι.
οἱ δ' ἐνόῳ συφερῷ πλέον ἤκαχον ἢ πρὶν ἀνάκτα,
αὐχένα δυσνομίῃσιν ὑποδμηθέντες ἐῇσιν.

ὡς ἴδε τειρομένοις, σφετέρῃ ῥοδοφείδετο λαοῦ·
λιωομένοις δ' ἤτησεν, ἑῶν δ' ἐπάκουσε λιτάων.
αὐτίκα γὰρ σφετέρων ἐμνήσατο σωθεσιάων·
νικηθὲς δ' ἤεφ ῥοθίοις ἀπεπαύετο βυλῆς.
θαῦμά μ' ἔχει, πῶς θυμὸν ἐὸν τρήρωνα δράκτορ,
καὶ σφέας οἰκτίραντο πάρος λιήτορες ἄνδρες.
ἡμέας ὦ βασιλεῦ παντοδύτατε ῥεῖα σαώσοις,
πάντοθεν ἀθροίζων, ἵνα ῥοθίοις κεκεδάσμεθα δήμων·
ὄφρα σὸν εὐρυμόθως ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον,
σῖτα μέγα φρονέοντες ἀειῤῥεπέεσσιν ἀοιδαῖς.
αἰνετὸς αἰὲν ἀνάξ πέλεται κλυτὸς Ισραήλου,
ἐκ γυναικὸς γυναικὸς ὁμαρτῆρες ἴματα πάντα·
σοὶ δ' ἐρέει πᾶς δῆμος, ἐπίτυμον ὧδε γυάσθω.

Ψαλμὸς ρξ.

Εκτος ὅσοι ἀλληλούϊα βοηθέων σραπαίων.

Λαοὶ μειλιχίως ἀναμέλπεται παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρῳ γυναικὶ ἀέξει.
βαζόντων θεὸς οἷσιν γλυκύθερον ὤπασεν ἦμαρ,
οἷς ποτε δυσμενέων κρατερῆς ἀπελύσατο χειρός.
ἐκ δ' πολυαστερέων ξυναείρεται δέδρο πολίων,
τοὺς μὲν ἀπ' ἀντολίης, τοὺς δ' ἑσπερίης ἀπὸ γαίης,
ἄλλους δ' ἐκ βορέαο καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
πλαζομένους ἀνὰ χῶρον ἀπείριτον αὖον ἔρημου,
οὐδ' εἶχον σφετέρης πόλιος σκέψασθε ἀταρπόν.
δίψῃ δ' φθινύθεσκον ὁμοῦ καὶ νηλεῖ λιμῷ,
ἐκ δ' ὀλιγοπελίης σφέτερος κατετήκετο θυμός.
αὖθε θεὸν βοάασκον ὀιζυόμενοι φρένα μόχθοις·
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξεν ἁπάσης·
ἰθὺν δ' αἰέφαινε μετ' εἰθὺν ἡγεμονεύων,
ὄφρα φίλον πολίεθρον ὅδ' ποθέεσκον ἵκωνται.

οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἐλὼ ἀναμίγλαι ἐρωλώ,
καὶ οἱ θέσκελα ἔργα μιγοι μεροπηίδι φύτλη,
οὕνεκα δευομένῃ ψυχῇ πόρε δόρπον ἐτοῖμον,
πεινάλεον τ' ἀγαθοῖσιν ὑπεσπείξατο θυμὸν,
ἑζομένους θανάτοιο πολὺ κνέφαι σκιόεντος,
ἰλλομένους πενίῃ τε, σιδηρείοισί τε δεσμοῖς·
οἱ δὲ νόῳ συνέηρε θεοῦ ἔκαχον ἠ πρὶν ἀνωγάς,
μαψιδίως ἐρέθοντες ἐλὼ ἐλικωπέι βυλῇ·
ἔνθεν τὼ ἀπροίκτου καμάτου δέδμητο καὶ ἄτης,
ὐδὲ τις ἀδρανίης ὑπαὶ ῥόθος ἤλυθεν αὐτοῖς.
ἀὐδὲ θεὸν βοάασκον ὀιομένοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔλυε πάσης.
ἐκ δ' ἄγαγε κνέφαός τε καὶ ἐκ θανάτοιο βρέθρων,
ῥηξάμενος μιγέων κρατερὸν καὶ ἀτειρέα δεσμόν.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἐλὼ ἀναμίγλαι ἔρωλώ,
καὶ οἱ θέσκελα ἔργα μιγοι μεροπηίδι φύτλη·
οὕνεκα χαλκείων δυσάμιν διέρρεσε πυλάων,
ὐδυκτοις δ' ἀδάμαντος ἄφαρ ξιφέαξεν ὀχῆας,
πάντας ἀφαρπάξας μογερῆς κακότητος ὁδοῖο·
οὕνεκα δυσεβίης παρέγεχέα μῶμον ἐφόβρον,
θυμῷ ἀποπύξαντες ὀλίγῳ φρενοβλαβέα δαῆτα,
ψυχοπόρῳ θανάτοιο κατήλυθον ἄχρι πυλάων.
ἀὐδὲ θεὸν βοάασκον ὀιομένοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔλυε πάσης.
πειρομένους ἱκέσθαι ἐὸν σφίσι θυμὸν ἰῆνας,
θυμοβόρῳ δ' ἀπέλυσε καταφθινύθοντας ἀϊπῆς.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἐλὼ ἀναμίγλατ' ἔρωλώ,
καὶ οἱ θέσκελα ἔργα μιγοι μεροπηίδι φύτλη·
ῥεζόντων βασιλῆϊ θυὸς μολπῇσι μεμηλὸς·
βαζόντων δέ οἱ ἔργα νόῳ κεχρημένος ἐσθλῷ.
ναυτίλοι οἵσι μέμηλε βίη νηῶν τε θαλάσσης,

οἵσι πόνος δι' ἀκῦμα καὶ ἄσπετον ὄρνυται ὕδωρ,
ὅμμασι θηήσαντο πολύφρονος ἔργα θεοῖο,
καὶ οἱ θέσκελα πάντα θαλασσοπόροις μετ' ἀβύσσοις.
κέλλομεν βασιλῆος ἀθέσφατος ὥρτο κατ' αἶξ,
θῦνε δὲ κυρτωθέντα μετ' ἠέρα κύματα πόντου·
φαίης κ' ἠερόεν δῦρωὶ ἄφαρ μίσγεσθαι ἀβύσσῳ.
τῷ δὲ πολυσμαράγῳ κατετήκετο θυμὸς ἀνίῃ·
πάντας δὲ κλόνος εἷλεν, ὅπως πεπεδημένον οἴνῳ·
ναυπλίης δ' ἰάθοντο, σοφὴ δ' ἀ φαίνετο τέχνη.
αὖδε θεὸν βοόασκον ἀειρόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔσσυε πάσης.
αὐτίκα δ' εἰς αὔριον τερπέρπιον μετέθηκε θύελλαν·
αὖτις δ' ὀρσαθεὶ μειλίσσετο κύματα σιγῇ.
εὐφροσύνη δ' ἔσσυε πάντας, ὅπως ἴδον εὔδιον ὕδωρ,
εἰς λιμένα στείλοντας ἐὸν ἐννεσίῃσι θεοῖο.
οἰκτρὸμοι βασιλῆος ἐλὼν ἀναμέμφεα δῶλον,
καὶ οἱ θέσκελα ἔργα μόγοι μεροπηίδι φύτλῃ.
οὓς μὲν ἀειρεπέων κλισίης ἀπάειρε λαῶν,
καὶ τερπνημένων ἱδρῶις ἀναμέμφατο θώκοις.
χεῦμα μὲν ἀμφανέηκεν εὐρρεῖος ποταμοῖο·
ὑδρηλὴ δ' ἑλόβυθος ἀτερπέϊ τήκετο δίψῃ.
δίμνιον πουλυβότειραν ἄφαρ ποιήσατο χῶρον,
καρφομένων κακότητι τεθηπότων ναετήρων.
αὐτὰρ ἐρημαίαν πολυκίμονα θήκατο λίμνην,
καὶ γαίης ποταμηδὸν ἐπέχραον ὕδατ' ἀύδρου,
ἧ ποτὲ πεινάοντες ἀνάσσαν πολυπίμονες ἦσαν·
καὶ δῆμοι πόλιας κατέσχον τεθναότας ἐάλοιπε.
ἠμείψατο κατέπηξαν, ἐπασσείοντο δ' ἀρόσσας,
καὶ βιότου κεχάρηντο τελεσφορίης ἐρατεινῆς.
ἤνεσε μὲν θεὸς ἔργον, ἀνηύξαντο δὲ λαοί,
καὶ σφισι πεντηκοντὼν ἀγέλαι φέρβοντο νομῆσιν·

ἔνθ' ὀλιγοθρανέοντες ἀμηχανέεσκον ἀοίῃ,
ἄγχεσι πειρόμβοί τε καὶ ἀπρήκτοις ὀδυσσῆσι·
ἀγνὴ δ' ἡγεμονῆας ἀκυδέας ἄμφεπε λώβη·
οἱ δὲ πέδον παλίποντες ἐπ' ἀπείρονα δηάλιωτο·
ἐκ δ' ἀχρημοσύνης ὄπιπ' ἄρροθος ἦλθε πενιχρῶς,
σπασάμβυος φρήτρας ἄτε πώεα καλὰ νομήων.
ἰθύνοοι λεύσσοντες ἐπ' εὐφροσύνῃσι χρεῖεν·
ἀμπλακίῃ δ' ἀείδηλος ἑὸν σόμα δηρὸν ἀοίξῃ.
πᾶς πινυτὸς ταῦτα πάντα μὴ φρεσὶν οἷσι φυλάξας,
ἀθανάτου δ' ἠεμοσύνῃσι τέρποισι νόησας.

Ψαλμὸς ρζ΄ζ.

Δαυίδου ἑκατοστὸς ἕβδομος ὕμνος.

(ηι) ΥΜὸς ἑτοῖμος ἐμὸς παντεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος·
κοὐδεὶ ὦ μὴ ψάλω σε καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσω·
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμὴ ψαλτήριον ὕμνων·
ἠμαπέως ἠῶθεν ἀειρόμενος κελαδήσω·
σὸν μῆλος ἀμφιβόητον ἄνακτ' λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέσιν λιγυρόκτυπον ἄγνον ἀείσω·
ὑψανίων γὰρ ἔπτας ἔχας καθύπερθε πυλάων,
καὶ σευ ἀνὰ νεφέων κατέναντα ποτᾶται·
ὄρσ' ὑπὲρ ὑψανίων πυλέων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄασιτον βύσσος ὀπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι,
ὄφρα φίλοις μεμαῶτας ἀφαρπάξῃς ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάωσον, καὶ ἐμῆς ὑπάκουσον φωνῆς,
εἶπεν ἄνακτ' ἀλίῳ σφετέρῳ συμφράδμονα μῦθον·
ὑψωθὶς Σίκιμα θοῶς διαδάσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλῳ διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων·
ἡμέτερος Γαλαάδος, ἠμέτερος Μανασσῆς,
Εφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἆρκαρ ἐπύχθη·
αὐτὰρ εὐκλείης βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ιούδας,

ἡμπωρῆς δὲ λέβης μοὐ ἐφυ Μωάβος ἀμύμων.
ἐκτίναιμι πέδιλον ἐμὸν ποσὶ παροιθ' Ἰδυμαίης,
πασὶ ὑφ' ἡμετέροις ἀλλότεια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον ὑψίπυργον κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ἰδουμαίης μετὰ δήμους·
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡμῖν ἀπέστυγε θεὸς ἔμπης,
ὃς δὲ χορευομένοισιν ἡμῖν θεὸς ἄμμιν ἀρωγός;
πειρομένοις ὀπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης·
ἄμμι δὲ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγκιδνίζοι·
ὃν κρατερῷ βασιλῆϊ βίλω τελέσωμεν ἑτοίμως,
δυσμενέων ἔκπαγλον ὑπερβασίλω ἀθεΐζοι.

Ψαλμὸς ρπζ.

Δαυίδου λιγυρὸν μέλος ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

ΑΙνον ἐμὸν μὴ πάσχε μάκαρ σιγῇ παρειάσῃς·
ἀμφ' ἐμοὶ ὡς δόλιον χαίνει στόμα δεινὸς ἀγείτης·
ψεξάμενοι γλώσσας με κακηγορέεσκον ἀνιηράς,
καὶ μύθοις συνεροῖσι πεποιθότες ἠρέθοντο,
μαψιδίως τ' ὀλοιὼ ὅπι φύλοπιν ὡπλίζοντο·
οἷς φιλέφν δοκέεσκον, ἐμοὶ κακὰ μᾶλλον ἔεργον.
αὐτὰρ ἐγὼ λιταύχενον εἰς ὑπερηνορέοντα
ἀντ' εὐεργεσίης ὀλοὰς δόσαν ἄμμιν ἀϊάς,
αὐτὰρ ἐμὲ νωϊτέρης φιλίης κακὸν ἔχθος ἔλοντο.
τῶ καθιμῆτῆρα πόροις κακοεργέα φῶτα·
διάβολος ἑστάτω οἱ σαθερὸς ἐν δεξιᾷ μίμνοι·
κρινόμενος ψήφοισι δίκης δεδμημένος ἦθος·
εὐχωλὴ γένοιτο οἱ ἀπάλαλος ἄμμα γενέσθω·
ἤματα οἱ γενοίατ' ὀλίζονά τ' αὐτερεά τε,
καὶ οἱ ἱροσυλίῃ ἐλικώδεα δέξεται ἀνὴρ.
ὀρφανίη σφετέροις ἀγιτήμονας υἷας ἐρύξοι,
χηροσυνὴ δ' ἀλάμπετα κακὴ μεθέπουσα πεδήσοι·

παῖδες πτωχεύσοισι παρ' ἀλλοδαποῖς μετανάσαι.
ἤδεος ἐξελάοιντο φίλα ἀέκοντες ἀνάγκη.
παῦτα οἱ ὅσα πέλοι ταμ αὐιχμήσαι δανεισῆς,
καὶ σφετέρων καμάτων ἀλλότριοι ἅρπαγες εἶεν.
μή οἱ δευομένων ὄπιτα ῥόθος ἀλλοθεν ἦθοι,
μηδέ οἱ ὀρφανικὴν ὡς ἐπικπάσαιτο γενέθλιν,
ἔσαι οἱ φίλα τέκνα κακοῦ μητηθρον ὀλέθρου.
οὐδὲμ' ἄϊσον ἄπυσον ἐπ' ἤματι πάμπαν ὀλέσσει.
αὖτα θεοῦ κακὴν σφετέρων μνήσαιτο τοκήων,
μηδέ οἱ ἀμπλακίη συγχρῆς παύσοιτο τεκούσης.
λωβητὴ βασιλῆος ἀεὶ κατέναντα μενόντων,
καὶ σφέων ἐκ γαίης ἀγαθῆς μνημήϊον ἔρροι.
ὅ γὰρ ἐπεμνήσθη χρηπύος ἔξιαρέξαι.
ἀκτέανον καὶ πτωχὸν ἀπάφθαλμος ἄνδρα διώκων,
φῶτα λιλαιόμενος βαρυώδυνον ἐξεναρίξαι.
ἰὼ ὃ λίην ἀγάπαζε, θυμῶς δέξαιτο κατ' ἐφην'
βὺλομένῳ ἔσυξε, φύγην δέ ἑ τῆλε πρασπῖσαι.
ἀρὴν ὀλομένῳ ἱκέλιον ἐνεδύσατο πέπλῳ,
οἷα ὃ δι' ψώνπι ἐπήλυθεν ἔγκατον ὕδωρ,
ὀστέα παίνυσα κατ' ἐρεὸς ἠύτ' ἔλαιον.
αὐτὴ δὴ ἀναγκαίη μιν ὅπη χροὸς εἵματος ἴσχοι,
καὶ ζώνης σφετέρης ἰὼ ζώννυται αἰὲν ἐπ' ἔργῳ.
μισθὸς ὅδ' ἦ οἷς βασιλῆϊ κακηγορέων με μέμηλεν,
οἵς τε μάλ' ἐμῇ ψυχῇ μάλ' ἀπείρεσια κήδεα τεύχων.
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μοι ἄκος σάθεν εἵνεκα τεύχοις,
οὕνεκα μειλιχίοισι πελὼ χρηπῦν ὀφέλλοις.
ἀκτέανος καὶ πτωχὸς ἐγὼ, σὺ δέ μή με μεθήσῃς,
ἡμέτερος μάλ' ἔασιν ὀείνεται ἔνδοθι θυμός.
κλινομένῃ σκιῇ ἴσα νόῳ ἀμύσσον ὀλυθίς,
ἀκρίσιν αἰθερίοισι πανείκελος ἐξεπαΐξω.
ἐδμήθω φίλα γύα τρέμον ὑπ' ἀλαλητῷ λιμῶ,

καὶ

καὶ δέμας ἀγλαέντος ἀμείβετο νόσφιν ἰόντα.
ἔνθεν ἄλις μετὰ πᾶσιν ἐγὼ μόρμυρος ἐπύθην·
ὥς μ' ἴδον, ὡς κεφαλὴν δόνεον δολόεσσαν ἕκαστος,
ἀλλὰ μάκαρ καλέοντι θοὸς ὀπιτάρροθος ἥθοις,
καί μοι σὴν ἥεντὸν δῶκε δικούρου ὀπάσσοις.
ὄφρα τεῆς παλάμης ἀγαπήσιν γώσσιν ἀρώμην,
ἰὼ τεῷ ὁρμαίνεσκες δῶκε θεράποντι τελέσσαι.
κεῖνοι ἐπαρήσονται, ἀτὰρ σύ μοι ὄλβια δοίης.
αἶψος ἐπεχρομένοισιν ἐμοῖς δηΐοισι γλυκάθω·
σεῖο δ' ἑκὰς θεράπων φρεσὶ πάντοθε χάρμοι.
οἵ με κακηγορέοντες ἀεὶ δυσαήτω μόρμυρ,
δίπλακι δὲ χλαίνῃ ἴκελον φύδος ἀμφιβρότεσσιν.
ἀείσω μεγέεσσιν δῶτε τόμα παμβασιλῆα,
καὶ πολέων δώτε μέσσον ἐὸν κλέος ὑμνοπολεύσω·
οὕνεκα δεξιτερῆς ὀπιτάρροθος ἦλθε πενιχρόν,
ὄφρα κε θυμὸν ἐμὸν δηΐων ἀπολύσσειν δώρων.

Ψαλμὸς ρη'.

Δαυίδου λιγυρὸν μέλος εἶναι τὸν ἀμφ' ἑκατοστῷ.

ΗΣο, θεῷ θεὸς εἶπεν, ἐμοὶ ἐς δεξιὰ ἧσθαι,
ὡς κεν ὑπὸ θρῆνυν δηΐους σέο ποσὶ δαμάσσω·
ἄφθιτος ἐκ Σιῶνος ἀμύμονα ῥάβδον ἰάλλει,
ὄφρα τεοῖς δυὰ μέσσον δῶκε δηΐοισιν δυάσσῃς.
σῆς ἀρχῆς μετὰ σεῖο πέλῃ κράτος ὡς πάρος εἶχες,
σῇσι μεθ' ἁγλαΐῃς ὁσίων κλέος ἔμπεδον ἕξῃς.
γαστρὸς καρπὸς ἐμῆς σοὶ ἑωσφόρος αὐτὸς ἐτύχθης.
ὤμοσε πιστὸς δῶκε, σφετέροις δ' οὐ φύσεται ὅρκοις·
ἔσσεαι ἀρτιὴρ οἷος πέλε Μελχισεδήκος.
δεξιτερῆς ἄχραντε ἔχῃς πέλας ἀασιδώτῳ,
ὅς ῥα κότῳ βασιλῆας ὀπιχθονίους δαμάσαιτο.
φῦλα μάκαρ δικάσῃ, πλήσῃ δὲ ἀναρίθμητα δέμνια

καὶ πολέων κτεάνων ἀπορρήσσε κάρηνα.
ὕδωρ χαλάρρου πέτεται κλυτὸν οἶμον ὀδεύων,
ἔνθεν ἀναξ ἡμῖν ἀνυψώσατε κάρηνον.

Ψαλμὸς ριζ.

Ἄφθιτον ἀμνηστία δεκὰς ἡ ἔφυ ἀμφ' ἑκάστῳ.

Ἀλίγκτῳ καρδίῃ βασιλεῦ τὸν ἄμνον ἀείσω,
ἰθυνόων ὁσίων τε φρεσὶ καὶ κλισίῃσι φαεινάς.
ἀθανάτου βασιλῆος ἀεὶ θελκτήρια ἔργα,
βαλλὴς παντοδαπῇσι μεμιλότα θεσπεσίῃσιν.
ἄμνος ἀεὶ θεοῦ ἔργα τελεῖ καὶ ἀειπρεπὲς ἦθος·
ἐκ γλυκερῆς γλυκερῶδε δικαιοσύνῃ ἐομένῳ.
θαυμασίων σφετέρων βασιλεὺς ἐμνήσατο θυμῷ·
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι θεὸς πλατὺ καὶ βαθύμορον.
δαῖτα φίλοις δμῳῆσιν ἀγακλείεσσαν ἔδωκε.
ναιομένων σφετέρων μεμνήσεται ἁρμονιάων·
ἔργων λωτρεύσω ἀγαθὴν δεσπότιδα λαῶν,
κλῆρον ἀειζήλου μεμαὼς δόμῳσι σφίσι δύμεν,
εὐδικίῃ καὶ ὁσίῃ ἐργάζεται αἰεί.
ἐννεσίαι βασιλῆος ἀγακλέα πίσυν ἔχουσιν,
ἐκ γλυκερῆς γλυκερῶδε δεδαιμένες ἐστεφάνωνται,
τυκταὶ δὴν ἐπὶ τε καὶ ἰθέῃσι μενοινάῃς.
λύζεν ἀναξ νημερτὲς ἑῷ δωρήσατο λαῷ·
πάντοτε σωτεσίῃ σφετέρῃ ἐνετείλατο πιμπλών.
ἄχραντον φοβερόν τε θεοῦ κλυτὸν οὔνομ' ἐύχθαι.
ἀρχὴ ἐπουρανίης σοφίης τέλε δεῖμα θεοῖο.
καὶ πινυτὴ μερόπεσσι πλατὺ σοφίης ὑποφῆτις.
ἐκ γλυκερῆς γλυκερῶδε μολὼν θεοῦ ἄφθιτος ἀμνός.

Ψαλμὸς ρια ζ.

Γρῶπον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀμνηστία.

Ὄλβιος ὃς τεραπίδεσσι τεὴν βασιλῆα,
ἀθανάτου μεγαρῆσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι μεμηλώς·
ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἰὸν μορφὴ αἷμα ῥυέθλης,
ὅλβῳ ἰθυντοσίνῃσιν ὁμοῦ ῥυεῖσι πεφηλώς·
ἄχι οἱ ἀπομήξῃ δόμων ἄφενός τε καὶ ὄλβος,
ἀλλὰ καὶ ὐδυκίῃσι διλωκέεσσι χρείῃ·
ἐξ ὄρφνης ἀνέτειλεν ἐπ' ἰθυντοίοις μέγα φέγγος·
οἰκτίρμων ὅσιός τε θεὸς πολὺ ἠδὲ ξείνων·
μειλιχος ὃς ῥ' ἔχρησεν ἀνὴρ ἑτέροις ξὺν ἀίρων,
ἐσμὸν ὀπιθύτων σφετέρων ἀγανόφρονα μίθων·
ἄμπτε μὲν μογεροῖο κλόνος βιότοιο κιχεῖν·
καλὰ μέως ἐσιν μνημήιον αἰνετὴν ἔσαι·
ἄμπδ' ὑπὸ δείσιεν ἀθεσμίον ἄασι φήμιν·
αἰὲν ἔχ βασιλῆος ἐπὶ ξυπίδι θυμὸν ἐτοῖμον·
ἰωκέως ἀδάηπον ἑὸν σπείξε μθροιλὼς,
εἰσόκε δυσὶ ἐνέων φηίσεται οἰκτρὸν ὀπωπήν·
ἀκτεάνοις ἐκέδασατε χριζόμθνος βιότοιο·
ὃν ῥυεῦς ῥυελώδε δικαιοσύνῃ ἐο μίμνει·
ζωὴ καὶ γεφύεσσιν ἀειρόμθνον κέρας ἐξῇ·
δερκόμθνον δὲ μιῶις ἀτάθαλον ἄνδρα χαλέψῃ,
πικεδόνι τ' ὐζοντα κακὴ φθονεροῖσιν ὁδοῖσιν·
ἵμερος αὖτ' ἀτέλεστος ἀταθαλέω ὑδρὸς ὀλεῖται.

Ψαλμὸς ριβ ζ.

Ενδεκάτης δεκάδος μ' δεύτερον δμνηλύϊα.

Ἀθάνατον βασιλῆα σοφοὶ ἀναμθίψατε παῖδες,
ὔνομα ζωὴν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
ἔστεται οὐδόμα θεῖον ἀεὶ μεμβλημένον ὑμνοις,
καὶ νῦν, καὶ μετέπειτα διλωκέεσσι ῥυέθλαις·
ἠέλιος φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ὅπι δυσμὰς,
οὐδόμα ζωὴν κελαδήσατε παμβασιλῆος.

δήμφ παντοδαπῶν βασιλεὺς καθυπέρτερα ναίει,
καὶ κλέος ὑρανίων δαπέδων ὑπὲρ ἄφθιτον ἴχει.
ὃς κρατερῷ βασιλῆϊ πανείκελος δήϊος ἐτύχθη·
ναιετάων ὑψηλὰ, τὰ χθαμαλώτατα λεύσσων,
γαίης τ' ὀφθαλμοῖσι καὶ ὑρανὸν ἀμφιπολεύων,
ἀκτέανον δεδάηκεν ἀπὸ χθονὸς ὃς ἐγείρων,
ἐκ κόπρου θ' ὑψηχὲν ὀπιζαμβρώσας ἀναείρας·
ὄφρα καθημενίοισιν ὁμοῦ μετελεύσεται ἔθνεσι,
λαοῦ θ' ἡγεσίοιο σωέμπορος ἡγεμονήων·
στείρην ναιετάειν ὃς δώματα δῶκεν ἀγητὰ
μητέρα τιμήεσσαν ἀγαλλομένῳ ὀπὶ τέκνοις.

Ψαλμὸς ριγ.

Ενδεκάτης δεκάδος σὺν καὶ τεῖπον ἀμηλύα.

Ἄλκιμος Ισραὴλος ὅτ' ἦλυθεν ἠρίνθεν,
δῶμα δὲ βαρβαρόφωνον Ιακὼβ λίπε λαός,
νηὸς ἰουδαίη γεγαρὸς γεγάσατο θεῖος,
ἀθανάτου δ' ἦσαν ἀγακλέος Ισραήλου.
φεῦγε μὲν ἀτρυγέτης μιν ὅπως ἐνόησε θάλασσα,
αὐτὰρ Ιορδάνης ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω·
ὄρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκίρτησαν ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλον ἀρνάσιν ἴσαι.
ἔννεπε τί πτε θάλασσα διέτμαγες ὧδε φυγοῦσα,
τί πτε σὺ Ιορδάνη ἀνεχάζεο πάσσον ὀπίσσω,
ὄρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκίρτησαν ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλετ' ἀρνάσιν ἴσαι.
ἀθανάτου δεδόνητο θεοῦ κατενάντιον ἆμα,
ὅσσα Ιακὼβ μεγαλήτορος αἰὲν ἀύτασεν.
ὃς λίμνας ὑδάτων ἰκέλιον ἐπετρέψατο πέτρῃ,
ἀκρότομον πηγῇσιν ἀναβλύζων ὀπὶ πέλας.
μὴ ἡμῖν τάδε ῥέζε· πόθι σθένος ἄμμιν ἐτύχθη;

ἀλλὰ τῇ Θρῄκῃ παντοῖόν τι ὄχος ὀπάζοις,
σῇ τ' ἐγκοσμοσύνῃ βασιλῆϊ καὶ ἀγανῇ βουλῇ,
μήποτε φύλ' ἐρέῃ, τῷ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων.
νωΐτερος θεὸς αὖτε καὶ ὑπέρτερον αἰὲν ἀνάσσει
ὑπερφιάλων ἀρίστεια, ἀτὰρ χθονὸς ἔργα νομεύει,
πτύχων ὁππόσα θυμῷ ἀειτοπόνῳ μνηαίνει.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δίμφα,
ἀνδρομέων ἀγαπαστὰ θεῶν δαιδάλματα χερῶν.
οἷς ὑ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ σῶμα τοῖσιν ἐπῆεν·
ὑδὲ φάος φορέουσι πρὸς ὄμμασιν ὁππαπαῖς.
ὕπτα μυδνον ἔχουσι καὶ οὐ πρὸς αἴσιον αὐτῆς.
ὑδὲ ἱδρὶ ῥίνεσσιν ὑπόρχεται ἠέρος ὀδμή·
ὑ δένος ἀμφαφάασθαι καὶ εἰ χείρεσσι κέκασθεν·
ὑ ποσὶν βυφόρβοιο κατ' ἴχνος ἐρεῖσαι·
ὑδὲ λὸ ἀθρήσουσι κατὰ σῶμα πνεύματος ὁρμή·
τέκτονες εἰδώλοισι γεγοίατο τοῖσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοῖοί τινες ὠὴ θαρσέες εἰσίν.
ἐμπορίῃ ἐπ' ἄνακτα θέτο κλυτὸς Ἰσραήλος,
πρὸς ὃν ὑπερρόδος ὄφις καὶ ἄρθμιος ἀσπιδιώτης.
ἐμπορίῃ ἐπ' ἄνακτα θέτο κλυτὸς οἶκος Ἀρῶνος,
πρὸς ὃν ὑπερρόδος ὄφις καὶ ἄτρομος ἀσπιδιώτης.
ἐμπὶ ἔλεν ἐπ' ἄνακτα, μάθεν δ' οἷς δείματα θεῖος,
πρὸς ὃν ὑπερρόδος ὄφις καὶ ἄγριμος ἀσπιδιώτης.
ἡμέων ἀθάνατος μεμνημένος ἤνεσε πάντας.
ἤνεσεν ἀγλαὸν οἶκον ἑνὸς Ἰσραήλου·
ἤνεσεν ἀρίστειρος ἀνέρατον οἶκον Ἀρῶνος·
ἤνεσε λαὸν ἅπαντα μεμηλότα πὰμβασιλῆϊ,
ἡλικίῃ σύμπαντον ὁμοῦ πρὸς μείζονι πλήθει.
ἡμετέροις μετ' παισὶν ἀέξησεν μάλα πάντας.
αἰνετοὶ ἀθανάτου πέλετε φρενὶ πὰμβασιλῆος.

ὃς γᾶαν χλοῇσι τε καὶ ὀρεσνὸν θῦρὺν ἔπυξεν.
ὀρεσνὸς αἰγλήεντος ἐπουρανίου τὶ θῶακτος·
αὐτὰρ γᾶαν ἔδωκεν ἐὸν μεροπηΐδι φύτλῃ.
ὅ σε μάκαρ νεκύων φθιμένων μνήσοισι γυῖα λαῷ,
ὅτι ὀπιζομένοις θανάτου τείχοντες ἀγυιάς·
ἡμεῖς οἱ ζώοντες ἀνυμνήσω δυ ἄνακτα,
νῦν ἄμα καὶ μετέπειτα διωνεκέως γυῖα λαοῖς.

Ψαλμὸς ριθ.

Ενδεκάτης δεκάδος μιᾶ τέτρασιν ἀλληλυΐα.

ΙΚετεύω αἰόντος ἐμῆς ἀγάπησα θεοῖο,
οὕνεκά μοι θέλω ἀγαθὼ τ' ἔκλινεν ἀκοιλώ·
καὶ ἐ διωνεκέως ὀπιπάρροθον ἐσθλὸν ἀείσω.
ὠδῖνες θανάτοιο λαθιφθόγγῳ με κατέσχον,
ὀρτειὸν δι' αἴδαο μετέστιχον ἄμμιε κυδοιμοί.
ῥιγεδανὼ ὀδυνῶν καὶ ἀπειρέα μόχθον ἐφεῦρον.
ἀθανάτου δ' ἐκάλεσσα πολύλλιτον οὔνομ' ἄνακτος,
ἄφθιτε, θυμὸν ἐμὸν πεφυλαγμένον αἶψα σαώσῃς·
ἡμέτερος βασιλεὺς ὅσιος πέλῃ ἠδ' ἠέμεν,
ἀνθρωπείῃ γυίῃ σφετέρῳ ἠεπτὺν ἀέξων·
αἰεὶ νηπαέχοντα θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν·
καὶ με καταδμηθέντα σάῳ ζωαρκέϊ χρεί.
θυμὲ τί δυθύνῃς μιᾷ σὺν ἀνάπαυσιν ἰκέσθαι;
ἤχ ὀφάας, θεὸς ὥς σε δυσαλθέος ἥρπασεν ἄτης.
καὶ γὸ ἐμὸν θανάτοιο βαρύφρονα ῥύσατο θυμὸν,
ὀφθαλμοὺς δὲ γόοιο, πόδας ἄρειλεν ὀλίσθου.
ζωόντων ἀνὰ χῶρον ἀδὼν βασιλῆϊ φανείσω.

Ψαλμὸς ρκ.

Πέμπτον ἐφ' ἐνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλυΐα.

ΑΤρεκέως ᾠάλησα θεῷ βασιλῆϊ πιθήσας·
αὐτὰρ ἐγὼ θνητῶν ᾠρώμιν θαμαλώτατος ἀνδρῶν·
θαμβήσας μερόπων φυσιζόον εἶπα θαλέθλων·
ἃ χρεὼ ὀκ πολέων ὧν μοι πόρε ποιμένι δοίλῳ·
πώματος ἀχραέντοιο δέπας χείρεσι κομίσσω,
οὐνόμα δ' ἀθανάτοιο διωνεκέως λιτανεύσω.
πότμος ἐῶν ὁσίων γεραρὸς κατέναντα θεοῖο.
κέκλυθι παμβασιλεῦ, θεράπων δέ τοι εὔχομαι εἶναι·
εἰμὶ θεοῦ θεράπων, καὶ σῆς γένος ἀμφιπόλοιο.
νωϊτέρας ἔρρηξας ἀνυκτοπέδας ἀλεγεινάς·
ἀθανάτου ῥέξαιμι θύος μολπῇσι μεμιλός·
εὐχωλὰς βασιλῆϊ ὀφειλομένας ἀποπίσω,
αὐλῆς εὐαγέεσσι φίλον κατ' δῶμα θεοῖο·
παντὸς ἀερκομένοιο θεοῦ θεὸς αἰπὰ λαοῦ,
σεῖο πολυκλήϊδος Ἰερουσαλὴμ κατὰ μέσσον.

Ψαλμὸς ριεζ.

Εκτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μηνὸς ἀνιλυΐα.

ΠΑνθ' ἅμα παμβασιλῆα πολύθροα μήσατε φῦλα,
καὶ μιν ὁμοῦ σύμπαντες ἄδην κελαδήσατε λαοί.
οὐνεκεν ἄμμιν ἄνωξ ἡγήμονα μῆτιν ὀφέλλῃ,
καὶ οἱ ἀνιηθὴ παναγὲος αἰὲν ἐπύχθη.

Ψαλμὸς ριζ.

Ενδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ἑβδομον ἀνιλυΐα.

ΜΕλφατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐπύχθη,
οὐνεκα νωλεμέως σφετέρῳ ᾠεπτὸν ἀέξῃ.
βαζέτω Ισραὴλος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐπύχθη,
οὐνεκα νωλεμέως σφετέρῳ ᾠεπτὸν ἀέξῃ.
βαζέτω οἶκος Ἀρῶνος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐπύχθη,
οὐνεκα νωλεμέως σφετέρῳ ᾠεπτὸν ἀέξῃ.

δμῶες βάζετ' ἄϊακτος, ἐπεὶ πόδε καλὸν ἐπόχθη
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρῳ ἤχεντον ἀέξῃ.
τειρόμενος καλέεσκον ἐλευθερέτην Βασιλῆα,
ὃν δ' ἀγαθὴ κακότητος ἐμοὶ θῦρσε κλεηδών.
αἰὲν ἄνακτ' ἄχεος ἐμοῦ ὀπίκουρος ἀνάγκης·
ὅππως δ' ἐσσεύαμαι τί κεν βροτὸς ἄμμι τελέσσει.
αἰὲν ἐμοῦ ἄχεος ἄνακτ' ὀπίκουρος ἀνάγκης·
αὐτὰρ ἐγὼ δηΐων σφετέρων κακὸν ὄψομαι οἶτον.
φέρτερον ἀθανάτῳ πίσυνον βασιλῆι βιῶναι,
ἢ μάτην βροτῷ ἀνδρὶ νόον ἀφελθάρσυνον ἔχειν,
ἢ καθυπερτέρην ἀμήχανον ἠπίδα θέσθαι.
ἀμφί με κυκλώσαντο ἀφείσαδον ἔθνεα πάντα·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἧον βασιλῆι πιθοῖς.
ἀμφί με πυργώσαντες ἔχον ἀφενηΐ κλῳ·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἧον βασιλῆι πιθοῖς.
πάντοθεν οἷά με σίμβλον ἐκυκλώσαντο μελίσσαι,
ἔφλεχθεν ἅτε πυρσὸς ἐν αὐλαίῃσιν ἀκαν θαις·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἧον βασιλῆι πιθοῖς.
καί κε πέσ' ὠθηθείς, ἀφόμαχος δέ μοι ἤλυθεν ἐσθήν,
ἄμνος ἐμὸς καὶ κάρτος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆι,
καί μοι δεξίκακον κατεφαίνετο φέγγος ἑτοῖμον.
τερπωλῆς φάεός τε βοὴ κλισίῃσι δικαίων.
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα πάξεν ἐρωήν·
δεξιτερὴ κεφαλῇ ἐϋκυδέα θῆκεν ἐμεῖο·
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα πάξεν ἐρωήν.
ὄφρα τεθναίῃ, βιότου δέ μοι ἔσσεται ὥρη·
ἀλλὰ ἀφελφεαδέως βασιλῆα ἔργα βοήσω.
ἀθάνατος δάμασέν με φίλοις παλάμῃσι πιφαύσκων·
ἀλλ' ὅ πως θανάτῳ με κακῷ μεθέηκε δαμεῖσαι.
δεῦτέ μοι οὐδικίης νεῶν οἴξατε πρὸ θύρετρα,
ὡς κ' ἤθεων βασιλῆϊ πολύλλιτον ὕμνον ἀείσω.

ἥδε πύλη βασιλῆος, ὁδὸς δ' ἀγαθοῖσι μεμέλπω.
ἄφθιτε κυδαίνω σε, ἐμῆς ὅτι σώζεο φωνῆς,
καί μοι δῆξεικακον τεθυφαίνεο φέγγος ἐτοῖμον.
τέκτονες οὐ νείκεσαν ἐμφρήσαντό τε λᾶαν,
ὃς δ' ἰδιὴ δυοτῶν κεφαλὴ τεθυφαίνετο τοίχων·
τοὔνδε θεὸς παλάμῃσιν ἐδείματο θαυμάσιον δὴ,
θηητὴ δὲ πέλει βροτέων κατενάντιον ὄσσων.
ἤμαρ τόδε θεὸς σφετέρῃς τεκτήνατο χερσὶν,
εὐφροσύνῃ μερόπεσσιν ὅπως καὶ χάρμα φανείη·
εἰσαίων βασιλεῦ πανυπέρτατε εἴμφα βοήσοις,
εἰσαίων ἵθυνον ἐμοὶ κατὰ θύμον ὅμιλον·
αἰνετὸς ὃς βασιλῆος ἀφίξεται οὐρανόμ' ἀείρων·
ὑμέας αἰνέομεν μάκαρος μεγάροιο μολόντες.
κλεινὸς δ' ἄναξ ἀγαθός τε θεὸς μερόπεσσι φαείνῃ,
στέμμασι γηθόμενοι χλοερὴν ξυναγείρατε ἑορτὴν,
μέχρι θεοδμήτων κεφαλῶν βωμοῖο θυηλῆς.
νεώτερος θεός ἐστι, ἐγὼ δέ τοι αἶνον ἀείσω·
νεώτερος θεός ἐστι, ἐγὼ δέ σε ὕμνον ἀείρω.
ἄφθιτε κυδαίνω σε, ἐμῆς ὅτι σώζεο φωνῆς,
καί μοι δῆξεικακον κατεφαίνεο φέγγος ἐτοῖμον.
μνήσατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη·
οὐρανὸν ἀμφιβαλόντες ἀγαλλόμενοι ἀείδω.

Ψαλμὸς ριη'.

Ἐν δεκάτῃ δεκάδος ἀμφ' ὄγδοον ἀλληλούϊα.

I.

ὈΛβιοι οἷσι μέμηλεν ἀκήρατος αἰὲν ἀπαρτὸς·
οἷς νόος ἰμείρεσκε θεοῦ κτεάτεσσιν ὁδεύειν.
μαρτυρίας σφετέρας φρεσὶν ὄλβιοι ἐγκυέσκον,
παντοίῃ καρδίῃ δεδιήμενοι ἐθελὸν ἄνακτα·
ἠὲ γὰρ ἀνομίης συγχῆς ὑποφῆτορες ἄνδρες,

ἴχνεσιν ἀθανάτοιο καπιστίζεσκον ἀταρποὺς.
ἔμπεδον ἐννεσίης φυλακὴν ἐπιτείλαο λαοῖς.
εἴθε μοι οὖν μάλα πᾶσαι ὁδηγήσειντο κέλευθοι,
ὄφρα τι βυσσικίησιν ἀεὶ μεμβλημένος εἶμι.
καί κε νόῳ ἀφοβεῦμαι βαρὺ καὶ δύσεχθέα μῶμον,
εἴκελον ἐν δ' ἐννεσίῃσι θεοῖσιν ὄμματα πήξω.
ἰθυνόῳ κραδίῃ βασιλῆος πρὸν ἄγνον αἰδέσσω,
ὅστε δικαιοσύνης θεσπέσιος ῥῆξε δαείλω.
βυσσικίας ἀραρυῖαι πυκὰς ἄχραντε φυλάξω,
μή με δολωπίης ἀφροσύνης ἀλιτρὸν ποιμάνῃ.

2

Πῶς νέος ἰθύνειεν ὁδὸν πεποιμένος ἥβῃ,
εἰ μὴ ἐννεσίας μάκαρος ἀραρυῖαι φυλάξοι.
παντοίοις βασιλῆος ἐνὶ νοήμασιν ἰχνεύεσκον,
μή με πόθεν ἀπάνευθεν ἑπόμενον ἐννεσιάων.
σεῖο μάκαρ γλυκερὴν ἐλέμην ἐν στήθεσι μνήμην,
ὄφρα μὴ ἀλοιδορίῃσιν ἁμαρτήσω δαμείλης.
αἰνετὸς εἶσι μάκαρ, θεσμοὶ δέ με σεῖο διδάσκοις.
χείλεσιν ἡμετέροις στόματος σέθεν ἔφρασα θεσμούς.
σεῖο πείθομαι μάκαρτα μαρτυρίῃσιν,
ὁδὸς ἐν στέρνοις ἐπαγάλλεται ἀμφὶ πλούτῳ.
σὴν ἐν ἐννεσίῃσι θεμερωδέος κελεύθου
καὶ σέο ζωπυρίοισιν ἀοιδύσομαι κέλευθον.
σὴν ἐπὶ βυσσικίῃσι δολωπίης μεθέπω.
μὴ δὲ ποθὲν ἱερῶν ἐπέων ὀπιλήσομαι αὔτως.

3.

Ἀνὴ πόνων θεράποντι μάκαρ σέο μισθὸν ὀπάζοις,
ζώσομαι ἀθανάτων ἐπέων φρεσὶ κέρδος ἀείρων.
ἀχνιὼ ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασον μάκαρ ἣ πρὶν ἔπειν,

ὄφρα διοπτεύσαιμι τεὰν κλυτὰ θαύματα θεσμῶν.
δηϊοδαπὸς βιότοιο μινυνθαδίλιον χθόνα ναίω.
μή μευ ἀποκρύψῃς ἀλαθέα χαίειν ἐντεσιάων.
δυσκηΐας ἐπόψησα τεὰς νόῳ ἤματα πάντα.
ἐρεανόθεν θεσπίζεις ἀαρφιάλοισιν ὁμοκλέω.
λωβητοὶ μάλα σεῖο λελασμένοι ἐντεσιάων.
μῶμον δ' ὠΐξ ἐλάσεις καὶ ὀνείδεα πολλὰ ἐμεῖο,
οὕνεκα μαρτυρίας μεμελεῖς σέθεν ἰχνεύεσκον.
ἀμφ' ἐμέθεν κελάδησαν ἐπεσβόλοι ἡγεμονῆες,
αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέμηλα ἐπὶ δυσκηΐῃσι τεῇσι.
μαρτυρίαι βασιλῆος ἐμοὶ μελεδήματα θυμοῦ,
θεσμοὶ δ' ἐκτελέουσι περὶ βυκλόματ' ἐμεῖο.

4.

Θυμὸς ἐμὸς δαπέδοισιν ἐρεγμίσιοισι πελάθη·
ἔμπαλιν ἐμῷ μύθοισι τεοῖς ἄμεπτε βιώῃ,
νωϊτέρας ἐπάκουσας ἀπαγγέλλοντος ἀταρπούς.
ῥίμφα δικαιοσύνῃσι μετακάρπατε σεῖο διδάσκοις·
δυσκηΐης κλυτὸν οἶμον ἐμῷ ὠρέξαο θυμῷ·
οἷς δ' ὀπὶ θαυμασίοισι ὠδινεφέος κελαδήσω.
θυμὸς ἐμὸς ἤμυσε κακὴ βεβολημένος ἄτῃ,
ἀλλὰ τεοῖς μύθοισιν ὠΐξ ἐμὸν ἦτορ ῥείθοις.
οἶμον ὠΐξ ἀφέμισον ἐμοῦ ἀπαΐδυτον ἐρύκοις,
δυθεσμοῖς δὲ τεοῖς θεσπίσμασιν ἄμμι ἐρεάροις.
οἶμον δικαιοσύνης κατὰ θύμον αἰὲν ἐφοῦρον,
ἠδὲ θεοπρεπέων λαθόμην σέθεν δυσκηΐάων.
μὴ σεῖο μαρτυρίῃσι πεποιθότα πάμπαν ἐρέξῃς
σῆς ὑποθημοσύνης ἀεικέστερον ἔδραμον οἶμον,
οὔτε μάλ' ὑρμυείας ἐμοῖς ἐν στήθεσι θυμόν.

5.

Σεῖο μάκαρ με δίδασκε τεῶν πείσεον δυνομάων,
καὶ μιν ὠιχνεύσαιμι διωκέεσι ῥυέθλαις.

δός μοι λῶβξ πνυτιὴν, ἵνα σεῦ νόμον ἐξερεείνω,
καί μιν ἐπὶ τέρνοισιν ἐφ' ἡμετέροισι φυλάξω·
εἰ δέ μοι ἡγεμόνευσας ἐπ' εὐνομίῃσι τεῇσι,
πᾶσαν ἐμῆς φρεσὶ πίδεσσι λιλαίομαι ἀμφιβαλέσθαι.
μὴ τυτεύῃς ἐμοὶ ἦτορ ὑπεκλίνοιτο τεῇσι,
μηλ' ἀκόρητον ἧσιμι φιλοκτεανώτατον ἴδεειν.
ὀφθαλμῶν ἀπέλασσον ἐμῶν κενεαυχέα λώβην.
σεῖο μάκαρ ζώσαιμι φρεζώοισι κελεύθοις.
σῷ θεράποντι λόγον βεβαιώσαι δείμαλι πυξοις.
ὃς πρὶν ἐπωπήεσκον ὀνείδεος ἄμμε καλύπτοις,
σεῦ ὅτι μειλιχίῃσι δίκῃς κεκερασμένα εἰσί,
θυμῷ ὑπαιέρχω σέθεν ἵμερον ἐννεσιάων·
σεῖο δικαιοσύνῃ βιότου σωτῆρος ἧσιμι.

6.

Θ Ε πρεσίν μ' ἐλεητὺς ἰῶλξ σέθεν ἀμφικαλύπτοι·
ζῶσιν ἀγεξικάκοισι φάος μύθοισιν ἐπέλθω.
ὄφρα κεν ὑβεσσήεας ἀμείψομαι ἣ θέμις ἐστίν,
σοῦνεκεν ἧπιόλῃ ἐλεμὸν μύθοισι πεῖσι.
μή μευ ἀπηλήλῃ στόματος σέο πάμπαν ἐρύξῃς.
σεῖο γὰρ εὐθεσμοῖο δικαιοσύνης πόθον ἴσχω.
καὶ νόμον ἀγλαέην τεὸν φρεσὶ πίδεσσι φυλάξω,
ἐκ γυεῶν γυελοῦσδε διαμπερὲς ἅπαντα πάντα.
ἔνθεν ἄρ' εὐφήσιν ἀεὶ φρεθέεσκον ἀταρπῖς,
οὕνεκεν ἐννεσίῃ βασιλήιον ἰχνεύεσκον·
ὐδέ πη ἀζόμενος λαλέων σέο μυρτυλίῃσι.
πῶς δὲ μάλα θαύμαζον ἐμεῦ πότε γλῶσσαν ἰῶκτες;
οἷς ἀγάπαζες ἄελλα μυεδήμασι θυμὸν ἔφλεον·
καὶ σέθεν ἐννεσίης ταύρου παλάμας ἐρατεινῆς,
ᾗσιν ἐπ' εὐνομίῃσι λιλαιόμενος φρένα βόσκον.

7.

Μνώεό σευ θεράποντος ἐπελπομένου σέο μύθοις·
ἦλέ μευ ἀβρανίης ὥζε μύθιον ἐσθλὸν ἐπύχθη,
σοὶ ἔχ' ἀεὶ πὸ μῶθος ἐμοὶ βίος ἔπλετο καλός.
αἰὲν ὑπερφίαλοι ἀλεγεινά με τεκταίνοντο·
αὐτὰρ ἐμὸς θεσμοῖσι πεοῖς νόος αἰὲν ἀρήρει.
ἀμπιτύθω σέο θυμὸν ἀναξ θεσμοῖσι πετάσας.
ἦπερ ὑπ' ἀβρανίης βεβολημένος ἐπτοίημαι,
θεσμῶν εἰσυρόων ἀγαθῶν σέο λυμαντῆρας.
θεσμῶν ὑμνοπόλευσα φίλων σέο πολλάκι μολπῇ,
καίπερ ἐν ὀθνείοισιν ἐὼν δαπέδοις μετανάστης·
ὀρφναίῳ ἀνὰ νύκτα παρειμένῳ θῶκ βασιλῆος,
ἀθάνατον δ' ἐφύλαξα φίλοις ἐν πήχεσι θεσμόν·
σεῖο τόδ' εὐδικίης ἀγαθῆς αὐτάξιον ἔργον.

8.

Αἰσά μοι αὐτὸς ἔφις, θεσμοὺς δέ σοι εἶπα φυλάξαι·
δμῳκτῷ καρδίῃ λιτάμενος βασιλῆος ὀπωπάς,
ἵλαθί μοι βασιλεῦ, ἐπίων δέ σευ ἄξια ῥέξω.
καὶ γὰρ ἐπεφασάμην κατὰ θύμα σεῖο κελεύθοις·
μαρτυρίης δ' ἔσχεθε τεῆς σέθεν ἀγχόθι πέζας·
ἔνθεν ἐπειμόσαμεν ἠμόμην ἀδόνητος ἐών περ
σῆς ὑποθημοσυνῆσιν ἔχων μεμνημένον ἦτορ.
ἰλλόμενος δολερῇσι δέμας σφρῆσιν ἀγητῶν,
ἃ σέθεν ἐνθέσμων λαθόμην φρεσὶν ἐννεσιάων.
αὐτὰρ ἐγὼ δι' νύκτα μίσην ἔσπευδον ἀνάσσας
ὑμνῆσαι παραπέδοισι δικαιοσύνης σέο θεσμούς.
πάντων σεῖο μάκαρ δμῳῶν γε σινήορος ἦα,
ὅσσοις ἐννεσίαι πεφυλαγμέναι εἰσὶ θεοῖο.
χὠὴν ἠεμοσύνης ἀγαθῆς βέβεληαι ἄνακτος.
σεῖο δικαιοσύνας ἐλικώδεας ἄμμε διδάσκοις.

9

Μειλιχίω θεράποντι σῷ δωρήσατο μύθῳ·
μειλιχίω δ' ἔφην τε πέλω μάκαρ ἄμμε διδάσκοις,
ὄφρα σέθεν ἐννέσσωσι μάκαρ θάρσησι πέποιθα.
πρίν με καταδμηθῆναι, ἀπαθαλίῃ ἐτέλεσσε·
τοὔνεκα δὴ ἐρύλαξα φίλοις ἐν σήμασι μύθους.
μείλιχός ἐσσι μάκαρ, σέο δ' ὀδυσσάμενος διδάσκοις.
υἷες ἀφραδίῃσιν ἐμοὶ ἀθέσφατοι ἐξετανύσθη·
αὐτὰρ ἀνιχνεύσαιμι σέθεν μεγεθήματα θυμῷ.
σῆμος ἐὼν λευκῷ ἴκελον ἐπέπηκτο γαλακτι·
αὐτὰρ ἐμοὶ σέο θεσμὸς ἀεὶ φρεσὶ δήιος ἔσται μεμιλφ.
ὡς ἀγαθὸν χθαμαλόν τε καὶ ἠπεδανόν με πυθέσθαι,
ὄφρα δικαιοσύνῃσιν ἐείκοσιν ἔκ σέο δαείω.
ὡς ἀγαθὸς στόματος βασιλῆος ἔπλετο θεσμός,
χιλιάδων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἄμμιν ἀμείνων.

10.

Σῆσι μάκαρ χερσὶν με τεὸν καὶ ἔπλασθεν παλάμησι·
δὸς δή μοι νοέειν, βλάς ἵνα σέο δαείω.
δμῶες δερκόμενοί με τεοὶ κεχάροιατο θυμῷ·
οὕνεκα σοῖς ἐπέεσσιν ἐμὰς σπείσθησα μερίμνας.
ἀμφασίην ἐνόησα δικαιοσύνης σέο θεσμοῖς,
καὶ σευ δηθὴν χθαμαλὸς καὶ ἄκικυς ἐτύχθην.
σὴν βέλεμνοσύνην θάλαμόν τέ μοι ἄμμιν ὀπάσσοις,
καὶ μῦθον συμφερόμενον σῷ θεράποντι θέλοις.
δῦμι κατοικτείρειας, ὅπως ζήσωμι πεποιθώς,
οὕνεκά μοι μετὰ βασιλῆος ἔπλετο θεσμός.
ἄλγος ἀφραίνοις, οἵ μοι θάλον θεσμὸν ῥέξαι.
αὐτὰρ ἐγὼ θείῃ σῇσιν ἐφημοσύνῃς κελαδήσω.
δμῶες ὑπεροφίωσι τέλω θρεμμένοντες ἐμεῖο,
μαρτυρίας δεδαῶτες ἀειγενέτοιο βασιλῆος.

θῆσιν ἐφημοσύνης μὸν ἀμώμητοι φρένες εἶεν,
ὄφρα κακῶν ἀπαύδητε καὶ αἴσχος ἔκπαγλον εἴλω.

11.

Θεσσίσιον ἐπεὶ φέγγος ἐμοὶ νόος ἐξετανύθη,
σωτηρίης τ' ἀγαθῆς ποδεῶν στόμῶθον ἀκοῦσαι.
ἀμφὶ τεῷ μύθῳ ἐμέλεν φθινύθεσκον ὀπωπαί,
βάζωσαι, πότε δή μοι ἰὼν ἐπὶ μύθον εἴης.
ἀσκὸς ὅπως ἠρόμην χιονώδεος ἐκλυθι πάχνης·
ἀλλὰ δικαιοσύνης λαθόμην σέθεν ὔπτιε θυμῷ.
εἰπὲ, ποδ' ἠερόπων ὅσος χρόνος ἐστὶ βιοῖο,
εἴ ποτέ μοι ἴσαν ἐπάξιον ὔβριν ἀγέται.
ἀνέρες ὑβρισταὶ ἀεσιφροσύνας ἀνέμυκον,
ἀλλ' ἀσὺ κεῖ' ἐσμὸν ἔχων φυσιζοον οἰμῶν.
ἄφθιτοι ἐνεσίαι, παναληθέες εἰσὶν ἄνακτος·
οἱ δ' ἀδίκως μ' ἐδίωκον, ἀνάξιοι ὀπιπάρροθις εἶης,
καί κέ με πανσυδίῃ πέλασαν δαμάσαντες ἀρούρῃ·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο μίμνον ἐφημοσύνῃσι ποιῆσαι.
ἄφθιτε σὴ βασιλεῦ ζώεντοῖ καλὰ βιώλῳ,
καὶ σέο μαρτυρίας τόματος τέρνοισι φυλάξω.

12.

Ἐκ χυτῆς χυτιλώδεν ἑμεῖς πανδηθέα βυκλῶ·
ὄφρα νῷ ἀστερόεντα μύει σέο παίπτε μῦθος.
χαῖρε μάκαρ παλάμῃσι μύῳ σέο ῥίζωθεῖσα·
ἠὼς δ' ἠελίοιο φέρει σέο φέγγος ἀνωγῇ.
οἱ γὰρ ὑπ' ἀρήστοισι τ' ὤρ πεκτιναο χερσίν.
εἰ μή μοι σέο θεσμὸς ἐλὼ μυθέσθημα μειλίσσῃς,
καί κεν ἀπεφθινύμην κρυερῷ καὶ ἀπυθεῖ πότμῳ·
ὔπτε θεσσεσίων ὀπλήσμαι δινομάων·
ἔνθεν ἐπεὶ βιότοιο τέλος κιχάνομεν ὄρον.
εἰμὶ τὸς ἠερόπων, σὺ δέ μοι κακὸν εἶπον ἀλάλκοις·

οὕνεκεν ἐννεσίησιν ἀεὶ θαρσήπα τεῆσι.
μαψιδίως ὑπέμειναν ἀπαθάλλοντες ὀλέσαι.
αὐτὰρ ἐγὼ ξωὲνκα χάειν σέο μαρτυριάων.
παντοίοις ἐνόησα τέλος ϖραπίδεσι βίοιο·
σὴν ὑποθημοσύνῃ βασιλῆϊ βύρεῖαν ἀνέγνων.

ιζ

Ωσμάλα θεσμὸν ἐγὼ βασιλήϊον ἀμφαγάπαζον,
καὶ μιν ἐλὼν στέρνοισι παννυμαδὸν ὑμνοπολεύσω.
ἐννεσίῃ δηίων με τελὼ πλέον ἐξεδίδαξας,
καὶ γὰ ἐμοὶ κτέρας ἐστὶ, διωκέως δέ με θάλπει.
εἴξατέ μοι ϖρεσβύτερης σοφίης κοσμήτορες ἄνδρες,
ἐννεσίας ἀνάκτης ἔχω μαθεσήματα θυμοῦ.
ϖρεσβυτέρων πίνυτης πολὺ μείζονα μῆτιν ἐφεύρον,
μαρτυσίας κατὰ θυμὸν ἀνιχνεύων βασιλῆος.
παντοίης ἀπέρυκον ὁδὸν κακοεργέος ἴχνος,
ὄφρα φίλον σέο μῶθον ἐμαῖς ϖραπίδεσι φυλάξω.
εὐθυδίκῃσι φρένησι τελὼ ἀκλινέι βυλῇ,
σῆς ὑποθημοσύνης πεφοβημένος αἰὲν ἀϋτῆς.
σὸν ϖερὶ λευκανίῃσι ἐπέων νόμον ἡδὺν ἐφεύρον,
λαυρότερον γλυκερῆς μελικηδέος ἄμμιν ἐόντα.
πάντα μάλα ξωὲνκα τεῶν χάειν ἐννεσιάων,
ἔνθεν πᾶσαν ἄθεσμον ἀπεχθαίρεσκον ἀταρπόν.

ιδ

Λυχνος ἐμὸς σέο θεσμὸς ἀϋσάξ ποσὶν αἰὲν ἐτύχθη,
ἄφθιτον ἡμετέροις καὶ ἀμήεσσον ἴχνεσι φέγγος.
ὤμοσα σῆς ἄχραντε δίκης θεσπισμα φυλάξαι.
ὑπεδανὸς γεγάμην, ἐπέεσι δὲ σοῖσι βιώσω.
γλωσσης ἡμετέρης κατὰ θυμὸν καὶ σὺ κελεύοις,
καὶ μὲ δικαιοσύνῃ ἐλικωδέα σεῖο διδάσκοις·

ὅπερ

ἦτορ ἐμὸν παλάμῃσι δίλωτείως σέθεν ἴσχω,
ὐδὲ σέθεν θεσμοῖο φρεζώοιο λαθοίμιλω.
ἄμμιν ἐτεκτήναντο λίνον κακομήχανοι ἄνδρες,
ὐδὲ τεῆς ἀπάυθεν ἐφημοσύνης ἀθέμιλω.
μαρτυρίας βασιλῆος ἦον ζωαρκέα κλῆρον,
οὕνεκα τερπωλὴ κραδίης γεγάασιν ἐμεῖο.
σὰς μάκαρ εὐθυμίας κραδίῃ ποθέεσκον ἀοῦσαι,
ὥς κεν ἀμοιβαίοις ἀγαθοῖς ἐμὸν ἦτορ ἰαίνοις.

ΙΖ

Θεσμὸν σὸν φιλέεσκον, ἀτὰρ συγέεσκον ἀθέσμοις,
ἄγκαρ ἐμὸν τελέθης καὶ ἐμῆς ὑπαρρόθος ἀγκῆς.
ἐλπίδα κωδιάνειραν ἔχον σέο παντοτε μύθοις.
εἴξατέ μοι συφερῶν ἰσοφίτορες ἀμπλακιάων,
ὥσκεν ἀϊχθύσαιμι θεοῦ βασιλῆος ἐφέλμαις.
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσσιν ἀρηρόα χεῖρα ἰταίνοις,
μηδὲ καπυσχώσῃς με τελὼ δεδοκημένον ἀγκὴν.
τειρομένῳ μοι ἄρηγε μακάρτατε, καί με σάωσοις.
σεῖο δ' ἐπ' εὐθυκίῃσι δίλωτείως μεμέτησο.
εὐθυκίλῳ ἀθέριξας ἀπεχθαίροντας ἀγείρας.
οὕνεκα δυσεβέων ἐνθύμιόν ἐστιν ἀγίζειν.
ὡϊσάμιλω σύμπαντας ἀγίζοντας ἀθέσμοις.
τοὔνεκεν ἀμφαγάπησα χάριν σέο μαρτυριάων.
δείματι σῷ ῥεῖπτιζον ἐμὸν δέμας οἷά τε ἦλοις·
σῶν γὰρ ἰσοθρεμέων θεναρὸν κλέος εὐνομιάων.

16.

Εὐνομίῃ ἐτέλεσσα, δικαιοσυνίῃ τ' ἐρατεινῇ,
μή με βιαζομένοισιν ἔλωρ καὶ κῦρμα μεθεῖναι.
εἰς ἀγαθὸν θεράποντα τεὸν πανυπέρτατε μίμνοις,
μηδέ με νικήσωσι δίκῃ ψευδηγόροι ἄνδρες.
ὄμματά μου ποθέεσκον ἀγεξίκακον σέο φέγγος,

καὶ σέο σωφρεσίης ἀγανὸν καὶ ἀγακλέα μῦθον.
σῷ θεράποντι μάκαρ ζωὸν ἀξια ῥέζοις,
καί με δικαιοσύνῃ ἐελκυσέα σεῖο διδάσκοις.
εἰμὶ τεὸς θεράπων, σοφίην δέ μοι ἐγγυαλίζοις,
καί σευ μαρτυρίων μυελήματα μαρτυρεάων.
ὥρη παμβασιλῆϊ πολύλλιτον ῥῆξαι ἀοιδὴν·
σεῖο κακορρέκταν κέδασαν ζωαρκέα δεσμόν.
τοὔνεκα σῶν ἐπόθησα μέγα κλέος ἐννεσιάων,
χρυσοῦ ἀειρωρεπέος τε τραπεζίου πολὺ μᾶλλον.
ἐννεσίης ἵθυνα τεῆς νόον ἔνθεν ὀπίσσω,
παντοδαπὴν ἤχθηρα βίῃ ἀδίκοις τε κελεύθοις.

17.

Μαρτυρίαι βασιλῆος ἀεὶ θελγεθυμβέες εἰσὶ,
τοὔνεκ' ἀοιχθύεσκον ἐμῆς φραπίδεσσιν ἁπάσας.
σῶν ἐπέων χάρις ἄμμι βίῃ καὶ φέγγος ὀπάσσαι,
ἀεὶ νηπιάχων σοφίῃ φραπίδεσσι ἀθρήσαι.
πνεῦμα χανὼν ὕψισον ἰὼ στέρνοισιν ἐδέγμην,
οὕνεκα σῶν ποθέεσκον ἀεὶ κλέος ἐννεσιάων.
ἄμμι τεὴν ταναύσας ἀνὰ ῥῆμον ὀπωπήν,
ὡς θέμις ἐκτελέσω ἀγαπαζομένοισιν ἑκάστοις.
σοῖς μὴ ὀπιθύνειας ὀπίσδρομα βήματα μωθοὶ,
μηδὲ ῥεγχήεσσα κακορραφίη με πεδήσῃ.
ὀκ ψυδηγερέος μερόπων ὀλοῆς με θαώσοις,
καὶ σέθεν ἐννεσίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω.
δευομένῳ θεράποντι τεὴν ἀνάφηνον ὀπωπήν·
καί με δικαιοσύνῃ ἐελκυσέα σεῖο διδάσκοις.
δακρυόεντα κέλευθα φίλης προχέοιμον ὀπωπῆς,
οὕνεκα θεσπεσίων ἰὼ ῥέθραμον ἤθεα δεσμῶν.

18

Ἠρ΄ ὅσιος βασιλεὺς σὺ, καὶ ὀρθέα πάντα δικάζεις.
σεῖο δικαιοσύνῃ ἐπετείλαο μαρτυρίῃσι.

καὶ δεινος ἀσυφέλικτον δμηθμὶς ἐρατεινῆς.
σεῖο θεοφρεπέων ἄρχι κατατήκομαι οἴκων·
οὕνεκα σῶν ἐλάθοντο κακόφρονες ἐννεσιάων.
σεῖο πυελφλεχέοντι παρείκελος ἔπλετο μῦθος·
ἀλλά μιν ὡς θεράπων κραδίη τεὸς ἀμφαγαπάζοι.
ἤβιπίρ τελέθω, καὶ ἥγεχίεις πις ἐπίχθω,
ἀλλ' ἀιεὶ θεράπεσσι δικαιοσύνας σέο μάμπω.
σεῖο δικαιοσύνη παναμήρατος ἵματα πάντα,
καί σευ δμηθμὶ πιτυτοῖς θεσμοῖσιν ὀπιδεῖ.
μόχθος με συχερὸς καὶ ἀμήχανοι ἔχον ἀνάγκαι,
ἀλλ' ὁμῶς ὡς λαθόμην μαθεδήματα σεῖο λιγαίνειν.
μαρτυρίας ὁσίων φορέεις ἐγκύμονας ῥῆγων,
δός μοι ἀνάξ πιτυτίω, βίοτος δέ μοι ἅρπιος εἴη.

19.

ΕΚ θυμοῦ βοάασκον ἀκήρατε, καί με σάωσις,
καὶ σέο μαρτυρίας ἀγαθαῖς σέρνοισι φυλάξω.
προφθάμενος βοάασκον, ἀκήρατε, νυκτὸς ἀμολγῷ,
ἡπωρίω βασιλῆος ἐμῷ ἐπέεσι πεπάνσας.
ὄμματά μοι προύκωψε θοὰς μετ' καιρὸν ἑωθεν·
ὄφρα τεῶν ἐπέων μαθεδήματα καλὰ βοήσω.
φωνῆς ἡμετέρης ἥκουσε κέκλυθι θυμῷ,
σῆσιν ἐμῷ ἴθυνον ἐπ' ἀνδικίησιν ἀταρπόν.
δυσνομίω ἥατῆρες ἐμοὶ σωέλθον ἔχοντες·
σεῖο δ' ἀμπεπτα φύγον καὶ ἀγακλέα θεσμέν.
ἐγγὺς ἀνάξ, καί σευ παναληθέες εἰσὶν ἀταρποί.
ἐξ ἀνηκεσίης ἐδάην σέο μαρτυριάων,
νωλεμέως ὅπ πισὰ θεμείλια πήξαο πᾶσιν.

20.

ΑΔεσνίω μοι ἄνακτ' ὀπιδέρκεο, καί με σάωσις·
θεσμὸν ἐπεὶ θεράπεσσι τεὸν μεμνημένος ἴχω.
ῥυσάμενος βασιλῆ με, δίκην δικάσσας ἐμεῖο,

ἡμετέρᾳ βιότοιο τεὸς λόγος ἅπτος ἔσω.
δυστεβέων ἀπάνευθεν ἀεξίκακον σέο φέγγος·
σεῖο γὰρ ἐξήάθοντο δικαιοσύνας ἐρεείνειν.
οἰκτρμοὶ βασιλῆος ἀπειρέσιοι γεγάασι·
σῆσιν ἐμὲ ἴθυνον ἐπ' εὐδικίῃσιν ἀταρπόν.
μοῦνοι ἐγελάοντες ὀπιθείθοισί με μόχθοις,
ἀλλ' ἄρα ὡς ἀπάνευθε τραπὴν σέο μαρτυριάων.
ἀφροσυνῆς θεράποντας ἰδὼν, κατατήκομαι ἦτορ,
οἷσι νόος σέο μῦθον ἀνάξ ἠρνεῖτο φυλάσσειν.
φεύζομαι ὅππως σεῖο σῆσιν ἐφημοσύνης μεμνήμαι,
ἠπορίῃ βιότοιο τελῶ ἠεπτῷ ἐλοίμην.
σῶν μὲ ἀνηθείλω θεσπίσαο μητέρα μύθων,
τοῖσι δ' ἐπ' εὐδικίας ἐπετείλαο παντοτε θεσμόν.

21.

Μαψιδίως μὲ ἐδίωκον ἀναιδέες ἡγεμονῆες.
μοῦνα ὁ σῶν θεμέεσκον ἐμῇ φρενὶ δείματα μύθων.
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσι φίλον κεχρήσομαι ἦτορ,
ὥς τις ἀπαγνύμενος δηίων ἄπο πολλὸν.
δισσομίλῳ ἔσυξα, τεὸν νόμον ἀμφαγαπάζων.
ἑπτάκις ἡμάτιός τοι ἀνὰξ τεὸν ἤνεσα κῦδος,
ἕνεκα δικαιοσύνης μεγαλαυχέα σεῖο λιγαίνων.
εἰρωὴ βασιλῆος ὑποθρησσῆες ἐρύκοι,
ἠδέ τι νεῖκος ἔχοισι μετ' σφίσιν ὁρμηθέντες.
σὸν φάος ὠϊσάμην, σέο δ' ἐννεσίας ἐπόθησα·
μαρτυρίας ἐφύλαξα πεὰς, ἠγάπησά τε θυμῷ·
ἐννεσίας ἐφύλαξα καὶ ἁρμονίας ἑκατείνας·
ἔγνως γὰρ ἑπτέρων κατεναντία πέρματα κελεύθων.

22.

Ικεσίη βασιλῆος ἐμὴ θεσπάροιθεν ἱκέσθω,
μύθων σῶν πιστωθὲν ἀνάξιον ἄμμιν ἀέλλοις.
σεῦ μάκαρ ἡμετέρων χάεις ἴξεται ἀνὰ λιτάων,

μήκτήρ μοι κακότητος ἀεὶ σέο μῦθος ἑπέσθω·
χείλεσιν ὐκελάδοισι μόγος φιλόμολπον ἀείσω,
οὕτε δικαιοσύλῳ μ' ἐείκωσέα σεῖο διδάξῃς·
γλῶσσα τεὸν φθέγξαιτο φίλον ζωαρκέα μῦθον,
ἐννεσίης ὅτι σῇσι δικαιοσύλῳ ἐκέρασσας·
δεξιτερὴ τανύσσας δῦσξ σέο, καί με σαώσοις·
οὐνεκα σῶν ποδαπίδεσσι λιλαίομαι ἐννεσιάων.
ἠὲ θυμοδ ποθέεσκον ἀεξίκακον σέο φέγγος,
γλώσσῃ δεσμοσύλῳ βασιλῆϊον ὑμνοπολεύσω.
ζώοι θυμὸς ἐμεῖο, καί σευ κλυτὸν αἶνον ἀείσῃ·
καὶ σέθεν εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμβλημένος εἴλω.
εἰροπόκου ποδαπόνου καὶ ὁλωλότος ἶσον ἀμήθω·
μνήμονα σὸν θεράποντα τεῆς ἴχνυσον ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς ριθ'.

Ενδεκάτη δεκὰς ἥδε ποδὸς εἰνάτῃσι ἄφυκτος οἴμῃ,
ᾠδὴ κλιμακόεσσα φερεζώων δυσκαθμῶν.

ΤΕιρόμβρος βοάασκον, ἄναξ λ' ἐπάκουσε λιτάων·
χείλεων ἐξ ἀδίκων ἐμὸν ἄφυκτε ῥύεο θυμὸν,
μή με μάκαρ γλώσσης δολίης μόγπυθρον ἐάσῃς·
γλώσσῃ δῦσξ δολερῇ ἢ νύπις πόροι, ἢ ἢ ποδσέσαι·
δικέντος ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοὶ,
θηροκόμου φλογεροῖσιν ὁμῶς δῦθραξιν ἐρίμου.
ὤ μοι, ἐπεὶ μάλα δηρὸν ὅπι χθονὸς οἰκία ναίω,
Κηδάρος καλύβῃσι σιωέσια δώματα πήξας·
δηρὸν ναιετάασκον ἐπ' ὀθνείῃσιν ἀρούραις.
εἰρώνης μ' ἅπασι φιλοπολέμοισι δίωκον,
ἐς μόθον ὠτρωόντο μάτην λαλέοντος ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ρκ'.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φερεζώων δυσκαθμῶν.

Ομματα δενδροκόμων ὀρέων ἐπάρξετάνυσα,
ὄγκιν ἡμετέρης ποπδέγμενος ἔνθεν ἀρωγῆς.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ παρ' ὄγκιεν πεύθω,
ὃς γαῖαν χλοερὴν τε καὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
ἀλλὰ φίλος μὴ σεῖο ποδὰ κλονέεσθαι ἐάσαι,
μηδέ σευ ἀγρύπνου φύλακος νόον ὕπνος ἐρύξῃ.
ἰδ' γὰρ νήδυμοι χεῖ νήδυμος ὕπνος
φρένα ἀγακλείεντα πολύφρονος Ισραήλου.
δεξιτερὴν σέο χεῖρα θεὸς σκεπάσθε φυλάσσων·
ἤ σε παννυχίη κεραὴ σίνοιτο σελήνη.
παντοίης κακότητος ἄϋπτα ἀπαύστεν ἐρύκοι,
ψυχὴν σὴν ἀγέμεν, ἵνα μήποτε θῆρες ἐφθύροι.
ἄφθιτος εἰσελάοντα καὶ ἐξελάοντά σε θάλποι,
νῦν ἄμα καὶ μετέπειτα διωνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρκᾶζ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε παλίσυτος ἐς μίαν ἄγμιν.

ΑΝδρῶν ὡς πυθόμην, πολὺ δὴ πολὺ θυμὸν ἰαίνω,
οἵ με θεοῦ πρὸς δῶμα σὺν ἔμπορον εἶπον ἰκέσθαι.
ἔνθ' Ιερουσαλὴμ ἱερὰς ἀμφέσταμεν αὐλάς·
ἥδε οἱ οἵη πόλις τέκταίνετο ἠμιέρασα·
ἀμφὶ δέμνι ξυνάγερθεν ὅσοι πέλας εἰσὶ θυραῖοι.
κεῖθι γὰρ ὠτρύνοντο μολεῖν δυοκαίδεκα φυλαί,
δήμων μαρτυρίη θεοπρεπὲς Ισραήλου·
ὄφρα κεν ὑμνήσωσιν ἀκήρατον οὐνομα θῆον.
κεῖσε θρόνοι πήγνυντο δίκης μεμνημένοι ἔδρης.
Δαυίδου ἠδὲ γενέος μετὰ δώμασι θῶκοι.
εἰρήνην Ιερουσαλὴμ δίζεσθε βαθείην·
τοὶ σὲ μάκαρ φιλέοντας ἀπειρέσιος βλάπτει ὄλβος.
ῥήσσειν δ' ὑπὸ πύργοισι πέλει φυσίζοος ὄλβος.

αὐτοκασιγνήτων καὶ εἰδὼς χαίειν ἄφθιτ' ἐταίρων,
εἰρωίλιν λαλέεσκον ἐγὼ σέθεν εἵνεκα βυλῆς·
ἔνθα τ' ἐείο δόμφαν πόλεος σέθεν ὅλσια πάντα.

Ψαλμὸς ρκβ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρῃ δ' ἅμα δεύτερον ὕμνον.

ΟΦθαλμοὶς ἀΐδηλα θεὸς ἀέκοντι βασιλῆϊ·
ὡς δ' ὁπότε ἀμφέχυτο φάος μετ' χερσὶν ἀΐκτων,
ὡς δ' ὁπότ' ἀμφιπόλοιο φάος μετ' χερσὶν ἀΐστης,
νωΐτερον μάκαρ ὄμμα πεῖς ὀπιμαίεται ἀλκῆς,
εἰσόκε δευομένοισι πιὼ ζωὴν ὀρέξῃς.
ἡμέας ἀλλ' ἐλέαιρε μακάρτατε, μηδ' ἀπολήγοις,
ὕβριος εἵνεκα πάντες ἐνεπλήσθημεν ἀϊζηῆς.
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κακῶν βέβριθεν ἑκάστῳ·
ἀνδράσιν ἀφνειοῖσιν ὀνείδεα πικρὰ λελείφθω,
αὐτὰρ ὑπερφιάλοισιν ἔρεχθεα πάντα τετύχθω.

Ψαλμὸς ρκγ.

Ἥδε δυωδεκάτη τρίτατον δεκὰς ὕμνον ἄειρεν.

ΗΜέων εἰ μὴ φρυρὸς ἔην ῥισίπολις ἐστήν,
εἰ μὴ φρυρὸς ἔην, λεγέτω μέγας Ἰσραήλος,
ἄμμι κορυσσόμενοι δήϊοι μετ' φύλοπιν ἄνδρες,
καί κε καταβρώξαντες ἔτι ζώοντας ἔλοντο·
ὣς δὲ κοτεσσαμένων φλογερῷ καὶ ἀπηνέϊ θυμῷ,
καί κε θοὸν βρυχίοις κατέπιπτεν ἡμέας ὕδωρ.
θυμῷ χειμερίοιο παρήλθομεν ὕδατος ὁρμή·
ψυχὴ δ' ἡμετέρη παρελήλυθεν ἀσταθὲς ὕδωρ.
αἰνετὸς ὃς θήρεσσι σφετέροις ὑ δῶκεν ὀδόντι·
νωΐτερος σρυθῷ πανομοίϊος ἔπλατο θυμός,
ἀγρὰ ὀρεστιβόων πετεφυλὼν λίνα θηρητήρων·
δίκτυον ἐρράσθη, φύζημεν δ' ἄσπετον ἀΐσκαν.

ἡμέτερον βασιλῆϊ παρ' ἀθανάτῳ κράτος ὄξιν,
ὃς γαῖαν χλοδίῳ τε καὶ ὀρεινὸν δρυὶ ἐπευξε.

Ψαλμὸς ρκδ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρῃ δ' ἅμα τέτρατον ὕμνον.

Οὔρεϊ ἀθανάτῳ πίσυνοι Σιῶνος ὁμοῖοι·
οὐχ Ἱερουσαλὴμ ναετίλλω κλόνος αἰνὸς ἱκάνοι.
ὄρεά οἱ κύκλῳ δήμου, ὅτε κυκλόθεν ἐστὶν,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα, διηνεκέεσσι γεγεθλαις.
ἠ γὰρ ἀπαδάλλοντος ἀνάξ ποτὲ ῥάβδον ἑὰσσει
κλήρῳ ἀειπρεπέων ὁσίων ἐναείθμιον ἐῆϊ·
ὡς μὴ ἐπ' ἀμπλακίῃ παλάμας πανύσσωσι δίκαιοι.
τοῖς ἀγαθοῖς ἀγάθυνον ὁμοῦ τ' ἰθύφροσι θυμῷ·
τοὶ δ' ἑλιγμοῖσι σκοπιὴς βλήχῃσι κυδοιμοῦ,
δισσομίης ἄχεσσιν ἅμ' ἐργατίνῃσιν ἀπάξῃ.
εἰρήνη χαίεσσα μετ' ἄλυπον Ἰσραήλον.

Ψαλμὸς ρκε.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μόλος δ' ἅμα πέμπτον ἔχουσα.

Σιῶνος παλίνορσον ἀνάξ ὅτε λαῖλαπι ἀείρει,
ἄμμι πολυσθενέων ἀχέων ἀπερωήθιον ἦεν.
ἀτόσσον ἐμπλησθέντες ἀνὰ στόμα χάρμα φέροιμεν,
τερπωλῆς δὲ ῥόεσσαν ὅλης ἐγκίμονα γλῶσσαν.
καὶ κέ τις ἀμφοδαπῶν ἐρέει καὶ νόσφιν ἀκούσας,
ταῦτα θεοῦ βασιλῆος ἔφυ μεγαλαυχέα ῥέζα.
ἡμεῖς ἐπ' εὐφροσύνῃ τε καὶ ἀγλαΐῃ τελέθοιμεν.
ἡμετέρῃσι σρέψας ἀνήμονα λαῖδα ποιμήν,
ὅια νότου πνοιῇ σρέφεται χαμαίῤῥοος αἰνός.
ἀκρυσιν οἱ σπείροντες ἐπαμήσωσι χρέοντες.
χαρόται σενάχιζον ἐὸν σπόρον ἐκαγαγόντες.
αὐτὰρ ὁλοοὶ φέροιντο χαρὸ ποτὶ δραγμασι χάρμα.

Ψαλμὸς ρκϛ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μόνος δ' ἔχε ἔκτον ἀγητόν.

ΕΙ μὴ παμβασιλεὺς ἐθέλων δωμήσεται οἶκον,
ἆ πόσα μοχθίζοισι μάτην περὶ τέκτονες ἄνδρες·
εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἀειδείκετον ἄστυ φυλάξῃ,
μαψιδίως ἄγρυπνον ἔχει πυλαωρὸς ὀπωπήν.
ὀκ δ' ἠοῖς κενεὴ πέλεται φυλακὴ λιὸς ἑκάστω.
ἔρχεσθ', ὄφρ' ἔμοι ὧδε μετ' ὀφθαλμοῖσιν ἐδριάασθε,
δαιτὸς ἀπαινύμενοι μογερῆς πολυώδυνον ἄρτον.
ὅτε γὰρ οἷσι φίλοισι μόλοι περὶ νήδυμος ὕπνος,
δέρκεό μοι βασιλῆος ἰὼν κλῆρόν τε καὶ ἆγας,
γαστρὸς καρποτόκοιο φίλον καὶ ἀγακλέα μισθόν.
οἷα γὰρ ὀγκήσῃ πέλει μετὰ χερσὶ βέλεμνα,
ὧδε λιναχθέντων θεναροῖς θηήσεται ἆγας.
ὄλβιος ὅστις ἔθεν φίλον ἵμερον ἐκπολυπεύσῃ·
δὴ ἐχθροῖς λαγέοντες ἔλοι ψυθος ἄντα πυλάων.

Ψαλμὸς ρκζ.

Ἑβδομον ἀμφιέπουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνον.

ΟΛβιοι οἷσι μέμηλε μετὰ σφίσι δεῖμα θεοῖο,
οἵσιν ὁδῷ βασιλῆος ἀεὶ πόδες εἰσὶν ἑτοῖμοι.
τέρψαι ὧν ἐμόγησας ἔδων μνησῆα καρπόν·
ἔσσαι τοι καλὰ πάντα, βροτῶν δ' ὄλβιος ἀκούσῃς.
σὴ δάμαρ ἡμερίδι πανομοίιος οἶκον ἐρέψει,
υἷες δ' ὑν νεαραῖς ἵκελοι γεγαῶτες ἐλαίαις,
ἀμφὶ τεῆς θαλέθοντες ἰκοίατο κύκλα τραπέζης.
ὧδε μάλ' ὀλβιάζοιντο ὁπόσοι ξυμέοισιν ἄνακτα.
ἄφθιτον ὀκ Σιῶνος ἔχοις βασιλήϊον ἆγνον·
θεσπεσίης δ' Ἰερυσαλὴμ θηήσεαι ὄλβον,
ἀκαμάτου βιότοιο δαμῶρές ἥματα πάντα·

ἡμῶν οἷς ὠδὲ πᾶσι φίλοις ἅπασιν νοήσῃς.
εἰρώνη χαρίεσσα μετ' κλυτὸν Ισεραήλ.

Ψαλμὸς ρκη.

Ογδοον ἀσπάσασα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνον.

Πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα πεδ'ξαν ἀῦτὼ,
βαζέτω δ'κάιος καὶ ἀοίδιμος Ισεραήλος.
πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα πεδ'ξαν ἀῦτὼ,
ἀλλ' ἐμοὶ ἐκ ὑμνοι πάρος ἔθενον ἰσοφαρίζειν.
δυστεβέες τέκταινον ἐμῶ κακὰ κήδεα νώτῳ,
ἀμπλακίῃ σφετέρῃ ἐποφώλιον ἐκτανύοντες.
αὐτὰρ ἀῦ ἐξ ὅσιος κεῖ' ἐ' ἔκλασεν αὐχένα δ'κιτρῶν·
αἶψα δ' ἀπεχθαίροντας ἀεὶ Σιῶνα καλύπτοι.
καρφαλέοι δ' ἠΰοιντο ὅπως ὠδὶ δώματα χόρτος,
ὅστε ὠδὶ ἀμπέλου ἀμειδέϊ κάρφεται ὤρῃ.
ἧ πάρ' ἀμαλλοδετὴρ κενεὸν μόλε χεῖρα κομίζων·
ἀλλ' ἄρα κόλπον ἔπλησεν ἐπίσια δεσμαλ' ἀγείρων,
ἀλλ' παρδρομέων τις ἐπήνεσεν ἀῢ ἐξ ρ'χου·
ἀῢ ἐξ ἠνίζον θεὴ κεχρηότας ὤρῃ.

Ψαλμὸς ρκθ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδ' ἀμφ' εἴναπον ὕμνον ὀρθῶται.

Νειόθεν ἐκ βόθροιο βολὼ ἀῢ ἐμβλῆτα χαπίζων,
ναὶ δὴς ἡμετέρης πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν·
ἐκ ἐπὶς ἐπάκουσον, ἐμεῖο δ' ἐπόδεχυσο φωνῆς.
λιὴ γὰρ δεινομίας μερόπων τέρνοισι φυλάξῃς,
ἀῢ ἐξ βροτὸς ἀθανάτοιο δυνήσεται ἀῢπὶα θυμοῦ.
ἀεὶν ἀνάξ ἠεμοσύνῃ ὠραπίδεσσι φυλάσσεις·
εἵνεκα σῆς σοφίης ἀρετῇ βασιλῆϊον ἔπλω.
θυμῷ ἐπέπευθον θεοπρέπια θεσμὸν ἐλέσθαι,
καὶ κραδίῃ πόλεόν σοι ἐμῇ μάκαρ ἡπίδα θέσθαι,

ἤματος ὀκ φρυερᾶς νυχίων καὶ μέχρι κελεύθων,
ἤματος ὀκ φρυρῆς μνήεπτο θεὸς Ισραήλω·
οὕνεκ' ἀνάξ ἤεπτιν ἐχὰ καὶ ἐλεύθερον ἦμαρ,
ῥυόμενος κακότητος ὅλον κλυτὸν Ισραήλον.

Ψαλμὸς ρλζ.

Οὗτος τῆς δεκάδος πεισκαιδεκάτης πέλει ὕμνος.

Οὐ ποτέ μοι τραπίδεσσιν ὑπόβριον ὕπνον ἀέρθη,
οὐδέ μευ ἠρέμνυσε μετώπιος ὄμματα λώβη.
οὐδὲ πολὺν ἐν μεγάλοισιν ἔχον πεποτημένον ὕπνον.
οὐδέ τ' ἀρειοτέροις ὑπὸ θυμάσιν ἐξεπετάσθην,
ἀλλ' αἰεὶ φρόνεον χθαμαλώτατα μειλιχίοισιν·
αὐδιὼ δὴ ὦδὴ ἀνάειρον ἀθέσφατον, οἷα γαλάκτος
νιπιάχος χατέων ὀλοφύρεται ἀμφὶ τεκούσῃ·
ὥς κεν ἀμοιβαίοισιν ἐμὸν μετελεύσεται ὕπνον.
Ισραὴλος ἀνάκτα θεὸν τραπίδεσσι δοκεύων,
νῶϊ ἅμα καὶ μετέπειτα δι' ἰωκέεσσι γυέθλας.

Ψαλμὸς ρλαζ.

Ἐκ πεισκαιδεκάτης δεκάδος τρεῖς πόνον καλεύσης
ἡδὺ μέλος λιγυρόν τε φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Δαυίδου, καὶ μειλιχίης ἐπὶ πάσης.
ὤμοσεν ἀθανάτῳ, βασιλῆϊ δὲ ἄρ' ἔξατο Τῖα.
εἴποτε ἐμπέντος ἐλεύσομαι ἔνδοθεν οἴκου·
εἰ πολὺ καλλίστων λεχέων ἐπιβήσομαι εὐνῆς,
εἴποτε μείλιχον ὕπνον ἐμοῖς ὑπαδέξομαι ὄσσοις,
εἰ καταδυσάζην τε φίλοις βλεφάροισιν ἑαστῷ,
εἰ κροτάφοις ἀνάπαυμα μετ' ἠμετέροισιν ἕοίμην,
εἰσόκε ἐμπέντα τόπον βασιλῆϊ κιχείω,
ἅφθιτον ὄφρα κε νηὸν Ιακὼβ θεῷ εὕρω.
τῷδε μὲν, ὡς πυθόμεσθα, καὶ Ἐφραθὰ βάξις ἀείδει,

δύρομαι, οἵη τ' ὄπι βάξις ἀνὰ δρυμὰ κτὶ βάσας.
δεῦτε φίλοι, καλύβας ὃ μετέλθομεν ἀθανάτοιο,
καὶ δάπεδον γεραρὸν γουνασόμεθ', ὅ ποδὰ πῆξεν.
ἔρχεο παμβασιλεῦ, ἀνάπαυμα δὲ σεῖο κιχάνοις
σοὶ τ' ἄμα φωταμὸν παγκρήπιδα κοσμήτορα λαῶν.
σεῖο μάκαρ πυκάσαιντο δικαιοσύνῃ ἱερῆες,
πολλὰ τ' ὀλαγέες θεῖ χάρματι γηθήσαιεν.
εἵνεκα Δαυίδου μεγαλοσθενέος θεράποντος,
μή ποτε σὴν χρισοῖο μεταστρέψῃς ὀπωπήν.
ὤμοσε Δαυίδῳ βασιλεὺς παναληθέα ῥῆξαι,
ὤμοσε καὶ κατένευσεν, ἑοὺς τ' ὀ ψεύσεται ὅρκους.
θώρηκι δικαιοσύνης σέο νηδύος ὄγκον ἕσσαι.
σωφρονέοιμι εἰ φῶτα ἐμεῖο σέο τοῦδε φυλάξῃ,
μαρτυρίας τ' ἀγαθὰς, ἃς σφιν φρεσὶν αὐτὸς δείσω.
ὅππότ' ἀπολλίξειε τεῆς ἰαχήμονα ἕδρης.
οὕνεκα δὴ Σιῶνα θεὸς προέλεξατο θῆλυ,
ὡς δέμνιν ἱμερτὸν ποθέει καὶ ἐπήετον οἶκον.
τοῦτό μοι ἔσται ἀνάπαυμα μετ' ἀλίγκτοισι γυναιξὶν
ἐνθάδε ναιετάοιμι πόθῳ πεπεδημένος ἐσθλῷ.
δώματα μὲν πλήσαιμι ἀγαθῶν ὀπαδευτὰ χέρηας.
πωλοῖς δ' αὖτ' ὀπάσαιμι βίᾳ μνησικέα δαῖτα.
ἔνθα μὲν ἀρίτηλοι πέλοι φάος ἀμφιβαλέσθαι,
πολλὰ δ' ὀλαγέες θεῖ χάρματι γηθήσαιεν.
ἐνθάδε Δαυίδῳ κέρας ἄφθιτον ἀντείλαιμι.
χρισῷ λύχνον ἑτοῖμον ἐμῷ πόρον ἡγεμονῆα.
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἑοῖς καὶ μῶμον ἀνάψω.
ἡμετέρη δ' ἀμφ' αὐτὸν ἀκηράσιη αἰατέλλοι.

Ψαλμὸς ρλϛ.

Εκ τεσσαρεσκαιδεκάτης δεκάδος κτὶ δεύτερον ὕμνος,
οἷμη τ' ἀνεσίης ἄφθιτος εὐεπίης.

Τί θνητοῖς καλὸν ἔσκε, εἰ μὴ αὖ τερπνὸν ἐπύχθη,
ἠὲ κασιγνήτοισιν ὁμοῦ φίλα δώματα ναίειν.
μῦρον ἐπεστύμβυον κεφαλῆς μὴ ὣς μέχρι γυναικὸς,
Ἀρῶνος γεγαρῶτο γυναίαδα πᾶσαν ἐφέρπειν.
ἐκ δέ οἱ ἀθερεῶνος ὄπιτς ἔχον ἔκατα πίπλων.
ὡς ἁρόσος αἰγείη πολυανθέος Ἀρμῶνος,
ὕρεσιν ἀθοκόμοισιν ὑπὸ Σιῶνος ἰοῦσα.
εὐλογίῳ ὅθι πᾶσαν εἰὼ ἐπετείλατο ποιμὴν,
γαλεμέως βιότοιο θαμὰ ῥὲς ἔμμεναι ἄκαρ.

Ψαλμὸς ρλγ̃ζ.

Εκ τεισκαιδεκάτης δεκάδος τείπατος πέλε ὕμνος.

ΔΜῶες παῖτες ἄναχτος ἀείσατε ποιμένα κόσμου,
ἰσάμβοι βασιλῆος ἐελδενέος κτεάνεσσι,
οἵκων οἱ μεδέποισι θεοῦ εὐρείας αὐλάς.
πάννυχοι εἰν ἁγίοισι δόμοις ἀναείρατε χεῖρας,
καὶ μεγαλοδενέτεω ἀναμέλψατε παμβασιλῆα.
δοίη τοι βασιλεὺς σιωνόθεν αἶνον ἐπῖμον,
ὃς γαῖαν χλοερώτε καὶ ὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε.

Ψαλμὸς ρλη̃ζ.

Αἰὲν ἀγακλεῖεν ὠδὴ τέτρατον ὕμνον ὀδεύει,
τῇ τεισκαιδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

ΟΥνομα ἡμῖν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
ποιμένα ἡμίεντα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
ἰσάμβοι βασιλῆος ἐελδενέος κτεάνεσσι,
οἵ τε θεοῦ μεδέποισι δόμων, εὐρείας αὐλάς.
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ θεὸς ἐσθλὸς ἐπύχθη.
ὁππόταν οἱ φορμίζετ', ἐπὶ τόδε καλὸν ἀείδων.
ὤπασε Ἰάκωβον πιστὸν θεράποντα ποιμῆνι,
καὶ κτῆσιν σφετέρῃ ἔθετο κλυτὸν Ἰσραήλον.

οἶδε φίλης σφετέρης ἀλόχου ὅπως μέγας ἔπλετο πόντος·
ἡμέτερος βασιλεὺς μακάρων σθένεϊ γέγηθε θεάων,
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀείσατο μνεσάμενος
ἀστρόεντι, καὶ ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
πυθμένιν ἐν βυθοῖσι καὶ ἐν πάσῃσι θαλάσσης.
ὀμβροτόκους νεφέλας πυμάτης χθονὸς ὑψόσ' ἀείρων,
ὑετὸν αἰθέρι ἀστεροπὰς σημήϊα θῆκεν.
αὐτὸς ἀνάξ ταμίων ἀνεμοδρόμων ἔξαγε δῖαν·
πᾶσαν σφετοτόκον δάμασεν Νείλοιο γρηΰλιν,
σιὼ καὶ πετρ' ἀπόδων ἀγέλας μεροπεσσιν ἐναίρων·
γαίης αἰγυπίης μέσα θέσκελα μυρία τεύχων·
οἶδε παθὼν Φαραὼ, δμῶες δέ οἱ ἐφύγον ἄτερ.
αὐτὸς δυσμενέων καπνείετο μυρία φῦλα,
ἰφθίμοις βασιλῆας ὑπερμενέως ἐναείζων,
κάρπσον Σιδνα ἀμορραίων βασιλῆα,
Ωγήν τε θεναρὸν βελαρῆς Βασάνου ἄνακτα.
κοιρανίας δ' ἑτέρας Χαναάμου παμφονῆος·
τῷ δ' ἄρα γαῖαν δῶν, σφετέροις διεδάσσατο κλήρους,
κλῆρον ἑῷ θεράποντι χθονὸς Ισραήλῳ.
οὐνόμα παμβασιλῆος ἀεὶ παναγέσσον ἔσω·
σὴν γλυερὴν γλυκύδε θεοῦ μνημήϊον ἐθνῶν·
οὕνεκα δὴ σφετέροισιν ἀνάξ λαοῖσι δικεύει·
ἀμφὶ φίλοις δμῳῆσιν ἄκος θέμενος μύθῳ ἔχων.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δίμφα,
ἀνδρομέων διχαδνὰ βροτῶν δαιδάλμασι χειρῶν·
οἷς ὑ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐπῇεν·
ὐδὲ φάος φορέουσι πρὸ ὀφθαλμῶν ὀπωπῆς·
ὔατα μοῦνον ἔχουσι, καὶ οὐ κλύουσιν ἀϋτῆς·
ὐδὲ πνοιὴ ῥίνεσσιν ἐπέρχεται πνέος ὀδμῆς·
ὐ χέρας ἀμφαφόωντι καὶ εἰ χείρεσσι κέκασθε·
ὐ ποσὶν βυθόρβοιο χθονὸς ἴχνος ἐρείσσι·

καὶ ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσασθαι·
ἠ γὰρ δὴ σφίσι πνεῦμα διὰ στόματος τεθαλέθαι·
τέκτονες εἰδώλοισι ἐμοίησαν σφίσιν ὁμοίοις,
καὶ πάντες τοι τοῖσι νόῳ πεπιθαρσέες εἰσί.
μνήσατέ μοι βασιλῆα θεοῦ δόμος Ἰσραήλου·
πᾶς δόμος Ἀρῶνος κελαδήσατε παμβασιλῆα·
Λευίδαι κλυτὸς οἶκος ἀείσατε ποιμένα κόσμου·
οἷς φρεσὶ δεῖμα θεοῖο μνήσει, κελαδήσατ' ἄνακτα·
αἰνετὸς οὐκ Σιῶνος ἄνακτι πανυπέρτατος ἔσται,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ θεοτερπέα δώματα ναίων.

Ψαλμὸς ρλέ.

Τῇ τεισκαιδεκάτῃ δεκάδι κλυτὸν ἀλληλούϊα,
ἠδύ πη καὶ λιγυρὸν πέμπον ἄεισμα πέλῃ.

Λαοὶ μειλιχίῳ ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρῳ ἤεντον ἀείδῃ.
ἀθάνατον μακάρων ἀναμέλψατε παμβασιλῆα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρῳ ἤεντον ἀείδῃ.
μνήσατέ μοι βασιλῆα μεγασθενέτῳ βασιλήων·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρῳ ἤεντον ἀείδῃ.
ὃς μούνος δεδάηκεν ἀθέσφατα θαύματα τεύχειν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρῳ ἤεντον ἀείδῃ.
οὐρανὸν ἀστερόεντα σοφῇ τεχνήσατο βουλῇ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρῳ ἤεντον ἀείδῃ.
γαῖαν ἐπεσσείξεν ἐφ' ὕδασιν ἠπερόπευεν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρῳ ἤεντον ἀείδῃ.
ὃς ἀθανάτοις φωστῆρας ἐφ' τεχνήσατο μούνῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρῳ ἤεντον ἀείδῃ.
ἠέλιον φαέθοντα καλῶς ὑπερέπλεον ἠοῖς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρῳ ἤεντον ἀείδῃ.
τείρεα καὶ μείωλα νυχίων βασιλείαν ἀπαρτῶν·

οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
τοῦτον τὸν Ἀμορραίων ὅμως ἐδάμασσε μενεθλῶν·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ·
τῷ δ' ὃν μέσσων ἐλὼν ἔδιηλλε Ἰσραὴλον·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
θαρσαλέῃ μάλα χερὶ, βραχίονι πάντα πεποιθώς·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
αἶψα ῥηξάμενος ἐρυθραῖον πολλάκι πόντον·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
τῶδε μέσσον στείχοντα διήλλε Ἰσραὴλον·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
ὅς τ' ἐρυθρὸν Φαραὼνα βίλῃ θ' ἑλὼν κάκτανε πόντῳ·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
καὶ γαίῃ ἀβάτῳ γε διήλλε Ἰσραὴλον·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
ὃς μεγάλους βασιλῆας ἰωχμήεις ἐνάειξεν·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
ῥηϊδίως δ' ἀγάπαξεν ἰωχμώδεντας ἄνακτας·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
Ἀνήλεον Σηὼνα Ἀμορραίων βασιλῆα·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
Ὠγόν τε Βασανήϊον ἀνακτα·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
τῷ δ' ἄρα γαῖαν ἤων, σφετέροις δίεδάσσατο κλῆρον·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
κλῆρον ἐὸν θεράποντι κτ' ἰρέος Ἰσραὴλον·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
εἵνεκα πειρομένων ἡμῶν ἐμνήσατο ποιμήν·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.
ὃς δ' ἄρα ῥιγεδανῶν δηίων ἀπελύσατο λαόν·
οὅτινα νωλεμέως σφετέρῳ ἤνεπτιν ἀέξῃ.

ὃς

ὃς πᾶσιν θαλίῃσι οἷς ἔκπεμε μοῦνος ὀπάζῃ.
οὐδὲ κα νωλεμέως σφετέρῃσι ᾗσι τύνη ἀέξῃ.
μή τί μοι βασιλῆα μέγαν πόλυ ἀστερόεντος
οὐδὲ κα νωλεμέως σφετέρῃσι ᾗσι τύνη ἀέξῃ.

Ψαλμὸς ρλξ'.

Εἰς τὸ καὶ δεκάτης δεκάδος τοῦ τοῦ Δαυίδου
ᾆσμα χέων ἀμφ' Ἱερεμίᾳ, πῶς ἔκτον ἐπύχθη,
ἀμφ' Ἱερουσαλήμ, Βαβυλώνιον ἦλθον ὅτ' ὕδωρ.

Κλαύσαμεν ἑζόμενοι ποταμοὺς Βαβυλῶνος ὕπερθεν,
μνησάμενοι Σιῶνος ἀειθαλέος τε θαλείης·
μεσσόθι γὰρ ποταμοὺς ὑπὲρ ὀλεσίκαρπον ἰτέαν
ἡμέτεραι φόρμιγγες ἀπηώρηντο λιγεῖαι.
κεῖσε δ' ἀειρόμενοι λιπόχορες ἔνεπον ἄνδρες,
ἡμέας οἵ τε ἔδρησαν, ἀειδέμεναι σφίσιν ὕμνον·
ὑμνέων Σιῶνος ἀγακλέος εἴπατε μολπήν.
ᾗδον ἐν ἀλλοδαπῇ πῶς μοῦνος ὅδιν ἀείσω·
αἴ κ' Ἱερουσαλὴμ πολυήρατε σεῖο λαθοίμην,
ἡμετέρη λελάθοιτο φίλη κατὰ δεξιτερὴ χείρ·
πηγυμένη δὲ λαμὸν ἐμὴ κάρφοιτό κε γλῶσσα,
εἰ μή σευ κατὰ θυμὸν ἀεὶ μεμνημένος εἴην,
ὡς Ἱερουσαλὴμ καὶ ὑφροσύνῃσι σεθαλοίμην.
καὶ σὺ μάκαρ τεκέων ὑπολήθεο μητρὸς Ἐδώμου,
ὅλβιον ἦμαρ ἔχειν Ἱερουσαλὴμ ἐείπου,
ἧμος ποτὲ βαζόντων, κενεὴ κενεὴ τις ὄλοιτο,
μηδ' ἔτι οἱ φείδεσθε, ἕως ἔτι πυθμένας ἴχνη.
ὦ θύγατερ Βαβυλῶνος ἀεικάμμορος εἶσα·
ὅλβιος ὅς σευ τέρσε βίης ἀποπάσεται ἀνήρ,
ὃς πέτρης ὑπένερθε μολὼν σέο νήπια ῥίξῃ.

Ψαλμὸς ρλζ'.

Ξωὸν Ζαχαείαο καὶ Αγγαίου πρὸ ἄεισμα
τοῖς πεισκαιδεκάτῃ δεκάδι λιγὺ ἑβδομον ἐνι.

Ἀλίκτῳ κραδίῃ βασιλῆος ἄινον ἀείσω·
οὕνεκα παντοίων ἐπέων ἤκουσας ἐμεῖο.
δῦτα μάκαρ μύθῳσε θεοδμήτων σκαπάων·
ἄγχαν τον σέο νηὸν ἐπεσυμφώνως λιταν δύσω,
ἀσυδὲ παμβασιλῆος ἀκήρατον οὖθμα μύθῳ,
σὴν τ' ἠεμοσύνῃ καὶ ἀγητέα παντὶ τε βυλὴν·
οὕνομ' ἐπεὶ πάντων κρατερὸ σέο πᾶσιν ἀύσουσιν.
κέκλυθί μευ καλέοντος, ὅτε χρέος ὀστὶ λιτέσθαι·
ψυχῇ νωϊτέρῃ ζωαρκέα καιρὸν ὀπάζοις.
ἀθάνατον βασιλῆες ὅλης χθονὸς ἀείδοιεν·
οὕνεκα παντοίων σέθεν ἔκλυεν ἄασι μύθων.
θεσπεσίοις μύθεεσσιν ἀὐυμήστοισι θεοῖο·
οὕνεκα δὴ χθόνα κῦδος ἀεὶ νεφέεσσι καλύπτει.
αἰὲν ἀῶσα ὕψισος, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσει·
ἴδμων δ' ὑψίστων πέλεται, καὶ τῆλε δεδορκώς.
ζωῆσας ὁλοῇ με μέσον δεδυμένον ἄτῃ·
χεῖρας δυσμενέεσσιν ἐμοῖς θώρυξα χολωθείς,
δεξιτερὴ δέ με σεῖο κακῶν ἀπέλυσατο μόχθων.
αὖτ' ἐμέθεν δυσίοισιν ἀκερδέα μισθὸν ὀπάζοις.
νωλεμέως ζῆεπτωὶ ὑπὸ στέρνοισι φυλάσσοις·
μηδὲ τεῆς βασιλῆος παλάμης ὑπὸ φῶτα δῦναι.

Ψαλμὸς ρλη'.

Ἀμφὶ δραπορέης λιγυρὸν μύθος ἦε σε Δαυῖδος,
ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ ἐτύχθη καὶ τειακοστῷ.

Ἄγτὸς ἄῶσε ἐδάης με, καὶ ἐξιχθύσατο λίθου,
ὑδέ σε ἐζόμενός τε καὶ ἐγρόμενός ποτε λήθω.

νόσφιν ἐμὰς ξωμένικας ὑπὸ στέρνοισι μθμοινὰς,
ἴχνος ἀνιχνεύων καὶ ἐμὸν ἰθῦναν ἀπατῶν·
ὐδὲ τοῖς ὄσσοις πς ἐμῶν προσλέλασο κελεύθων.
ὐδέπω ὁκ γλώσσης προσχεῖν ἀκμήσιον ἔγνων,
αὐτὸς ἔφις πυμάτων τε παλαγλυφέων τε δαήμων.
καὶ με δόλῳ πλάσας ὑπεθήκαο χεῖρα καρηβῶ.
θαῦμά μ' ἔχει ὁτε σεῖο προσφεσσομαι φρεσὶ μῆτιν,
ὐδὲ νόῳ δυνάμαι κρατερώτατα πολλὸν ὀρᾶσθαι.
πνεύματος ὃν ἄρα σεῖο μέγα κράτος εἶεν ἀμύξαι,
ὐδὲ τεῖς ἀπανύσῃ καταφύσσεσθαι ὁπωπῆς.
ἤρατον ἄμμε μόλοιμι, τεὸς θρόνος ὕτος ἐπύχθη·
λιὼ ἀϊδίωλι ἧθοιμι καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀύσεις·
λιὼ δὲ καὶ ἰθυπόροις πτέρυγας δυέμοισι πιτάσσω,
αὐλιδῶν νεάτοισι πολυσμαράγοιο θαλάσσης.
ἔνθα κε σῆς παλάμης δευήσομαι ἡγεμονῆος,
καὶ σέο δεξιτερῆς, ἵνα μοι βίος ἔμπεδος εἴη.
εἶπα δὲ, μὴ τάχα με σείψῃ φθισίμβροτος ὄρφνη·
νύκτα δὲ καμύπτο πέρψις, ἀτὰρ κνέφας ἤλασε φέγγος.
ὄρφνιλο γὸ δεδάηκε τὸν φάος ἀμφικαλύπτειν,
καὶ νύκτα δνοφερὸν τελέῃ φαεσίμβροτον ἦμαρ·
οὔτις ἀϊ ἀγνοίη ποῖον κνέφας ἢ φάος εἴη.
οὕνεκεν ἡμετέροις βασιλεῦ ἐκτήσαο νεφροῖς·
ἦκαρ ἐμὸν μάκαρ ἐστὶ φίλης ἐν γαστρὶ τεκούσης.
ἐκπάγλως ἧπτον ἐμὸν βασιλῆα βοήσω·
θυμὸς ἐμὸς σέθεν ἦχα μάκαρ προθελαμβέ' ἀνέγνω.
γνώσκῃς ἐμέθεν τάφρ ἔπλασας ὀστέα λάθρῃ,
καὶ μυδτείοις βιότου ἀθένος ὀστὶ θεμείθλοις.
εἶδες ἄναξ μ' ἀτέλεστον ἔπ ὠὶ γαστρὶ τεκούσης,
θαμδάλλων ἅμα πάντας ἐπ' ἀχραάντῳ σέο βίβλῳ·
ὐδέ πς ἀμφαδίλω τεκταινομθμοισι παρεῖη.
ἀὼ πὰρ ἐμοὶ προθὶ ἧμα φίλοι σέθεν εἰσὶν ἀγητοί.

ἀρχομένων ἢ μάλιστα βίη καταφαίνεται ἀμείνων.
ἄλμενον ἀεὶ θυμήσαιμι πολὺ πλέον ἢ πρὶν ἐκείνους.
ἐχόμβος μ' σεῖο διωκέος ἔπ μίμνω.
ἄγκε κατακτήνειας ἀπαθαλίης θεράποντας,
φθυγέμβρυ δυσροφόνοισιν ἐμὸν μένος ἄλφα κελεύω·
ἀλλ' ἐρέξ, κενεὰς ὅπ μοι πρόσοισι πόλησι·
εἰ μὴ ἀπεχθαίροντας ἀπεχθαίρεσκον ἄνακτα,
τοῖς δ' ὅπ δυσμενέεσσιν ἐμὸς κατετήκετο θυμός·
ἔχθεϊ πάντας ἔχωγε τελειοτάτῳ συγέεσκον,
καί μοι δυσμενέες καρδίη καὶ διάφοροι ἦσαν.
ἀλλὰ φρεσφρεσδέως τὸν ἐμὸν νόον ἔξρεείνοις·
ἴχνια δ' ἀμύκτοισι διοπεύσας ἤέχνοις.
δέρκεο δ', εἰ μή πάγχυ κακῶν ἀδάητος ἐτύχθω,
ὄφρα με ἡγήσαιο διωκέεσσι κελεύθοις.

Ψαλμὸς ρλη ζ.

Καὶ τόδε Δαυίδου λιγυρὸν μέλος ἔπλετ' ἀοιδῆς,
ὅτε τεισκαιδεκάτης εἵνατον αὖ δεκάδος.

Αἴθε μάκαρ κακότητος ἀπ' ἀνδρομέης με σαώσοις,
ἄνδρα δ' ὑπεκφυγέειν ἀθεμίστιον ἄμμιν ἀγάλκοις.
οἳ σφετέρῃς ἀθέμιστα μ' φρεσὶ μερμήριξαν,
ἠμάτιοι δ' ὁλοοὺς μοι ἐθωρήσσοντο κυδοιμούς.
γλῶσσαν ἑὴν ὀφίεσσι κακοῖς ἠγέσκον ὁμοίην,
ἀσπίδος ἀνδροφόνα θῆρ ἰείλεσιν ἰὸν ἔχοντες.
εἴθε φυλασσοίμην συγερῆς ἀπὸ χάρος ἐλίτρων,
ἀνδρῶν ἐξ ἀδίκων με μακάρτατε ῥεῖα σαώσοις.
ἴχνια συγχεύειν οἱ μοι φρεσὶν ὁρμαίνεσκον·
λάθρια μοι κατέπηξαν ὑπερφίαλοι λίνα φῶτες.
μηρίνθοις δ' ἐτάνυσσαν ἐμῆς θῆρ δίκτυα πίζης·
θέντο δ' ὀχμήσαντες ἐπ' οἴμοισιν δολόεσσιν.
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, θεὸς σύ μοι ἔκλυες ἐτύχθης·

ἱκεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς παντωδύτατε ποιμήν.
ἄφθιτος ἐστι μάκαρ, βιότου δέ μοι ἔπλεο φέγγος.
ὄλκαρ ἐμῆς κεφαλῆς σκιόεν κτ' ὀνίοτητα.
μὴ κεδάσας πόδον ἄμμι, πόροις μνήστηρον ἀθέσμοις.
μή με μάκαρ τρεσθλοῖσι σφετέρης ἅρπαγμα μενοινῆς,
μήποτε νικήσαντες ἀχιλλοείδησι μανείεν.
κύκλῳ γὰρ σφετέρης κεφαλῆς κακομήχανος αὖτυξ,
καὶ χαλκέων ὁλοῶν κάματος σφέας ἀμφικαλύψᾳ·
αἴθραξ ἀκαμάτοιο πυρὸς μιν ὅσσι πέσοιεν·
ὑψόθεν ἐστυμβῷ καθέλοις σφέας ἐς χθόνα πυρσῷ·
ὠδεπὸν ἀρκέσουσι κακοῖς δεδμημένοι ἦτορ.
αὐτέρα λαυεταίρῃσι καθέλοι κακομήχανος ὥρη·
ἀχθύσῃ δ' ἀτέμισος ἑῷ κακὰ κήδεα θυμῷ.
βύσσινόν ἀδόντων αὐανὸν πνοιῇσι τελέσσοι,
καὶ τέμεν ἀκτεάνων παρὰ βύσσεται ὠπὸ ὀπωπῆς·
ἔμπα γεμὼ ὅσσιν σε βροτῶν μνήσῃ ἠθέλεν·
βύσσεες αὖ βασιλῆος ὁμοῦ ναίοιεν ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς ρμδ.

Ὕμνον ἀοιδείην τὰ φίλην φόρμιγγι λιγαίνει
Δαυΐδος δεκάτης καὶ τετράτης δεκάδος.

Ἠμετέρων βοόωντος ἀϋτὴν ὑπάκουε λιτάων,
ἱκεσίης τανύσας ἐμῆς ἀελίκοον οὖας,
βύτε μάκαρ καλέσαιμι τεὸν ἐπαρηγόνα χεῖρα.
αὔτα σεῦ βύχωλόν μοι ὅπως θύος ἰθύνειας.
ἐσσεῖται δ' ἴκελος θυσίῃ παλάμας ἀναείρω.
δὸς πρὸ νωΐτεροις φυλακὴν καὶ δῆκος ὁδοῦσι,
χείλεσι δ' ἀσφαλέας πυλέων πετάσσας ὀχμάς.
θυμὸν ἀποκλίνειας ἐμὸν μύθων ἀθεμίστων,
μηδέ μοι ἀμπλακίης πρόφασις βυλῇσι μνήσῃ,
ἀνδράσι δυσνομίης κακοεργέος εἰς ἐνὶ ἴσῃ.

πῶς δὲ μὴ πρὸς τοῖς μηδὲ εἰν ἀγορῇσι φανείω·
δμηθείω δὲ ὁσίων ἕνεκα μοσσοπόλων καὶ δίεργος·
μηδὲ ἔπ αἰνοπίμλω ὀλοῷ κάρη ὑδρόεις ἐλαίῳ·
εἰς ἔπ ναϊτέρη σφετέροις πρὸς μήδεσιν ὐχή·
πῶ μὰν ἀμαλδώοιντο δικασπόλοι ἐγκοτέοντες·
θαρσαλέοι μύθων ἀθεμιστίων αἴσιον ἐμεῖο,
ῥιζόθεν οἷα λόφος ἅς ἀποδμηθὲς ἕλοιτο·
ὀστέα πῶ αἴθαλος ὑποδαμάσσεται ὧδε κεραυνῷ·
πρὸς σὲ μάκαρ ποθέουσαν ἐμὴν ταπεσίην ὀπωπήν,
μή μὰν ἐπιλοπόμβιον κραδίην ἀπάνθεμον ἐλάσῃς·
ῥίμφα σάω δολόεσσαν μελίνων ὣς σποδὸν ἀγέλας,
ἔκ τε κακορραφίης ὀλοῶν, κακότητος ἐείσης·
δίκτυον ἀθανάτου ξυνέλοι κακότητι ἐείσῃ·
θύκτιλος καὶ μοῦνος ὑποσταδὸν παρελάσσω.

Ψαλμὸς ρμζ.

Δαυΐδος πανυπτὶς ὁπότε σφέος ἀμφιπολεύων
θύελλαν ἀνέτειλε θεῷ βασιλῆϊ βοήσας·
ἔμπα γεμίω ἑκατὸν ὁμοῦ καὶ πεντηκοστὸν
ἀμφὶ πολυκλείστῃ πέλας μελεδήμασι σοφοῦ.

ΗΜετέρῳ βασιλῆϊ βοὴν ἀνέτειλα βοήσας,
φθεγξάμενος λιτομίῳ οἰκτίρμονα ποιμένα κόσμου.
ἱκεσίῳ σοφοχέομι σὺν παμβασιλῆος ὀπωπῆς.
καὶ οἱ ἀπαγγείλαιμι ἐμὸν πολυπήμονα μόχθον.
πνεύματος ἀθρανίῃ σφετεπεπηότος ἐμεῖο·
ἴχνια πεπτεσίησι διοπτεύεσκες ὀπωπῆς
ἀμφὶ τείβοις δολόεντα λίνα κρυπτεσκον ἐμῆσι.
δεξιτερῆς σκοπάζον ἐμῆς χάριν ὅστε διαπάνων,
οὐδέ τις ἄμμιε φίλων οἰάσατο πάμπαν ἑοῦσαν.
φεύγειν ἰσανόωντος ἐμοὶ πάρος ὤλετο φύζα·
οὐδέ τίς μοι ἦπορ ἀνιχνεύσειε φυγόντος.

αὐτὰρ ἐγὼ βροῶν ἐφάμιλλω, σύμοι ἥπιος ἐπόχθης·
ζωόντων αἰὰ χᾶραν ἐμῆς μακαρ αἶσα βιώνης·
ἰκεσίλιω σκοπίαζε· καπεδμήθιω γὸ ἀνίη.
ἐκ κακομηχανίης ὀλοῆς δνίων με σαώσοις·
οὕνεκα πολλὸν ἐμεῖο βίη ωεφρέστεροί εἰσιν.
εἴθε μοι ἀωρίκτου φυλακῆς ἀλείλεο θυμόν·
ὄφρα κεν οὖόμα σεῖο ωεριφραδέως ἀναμέλψω·
ἐκ σέο μισθὸν ἐμὸν γλυκερὰ μίμνοισι δικαίων.

Ψαλμὸς ρμβζ.

Δαυίδου κλυτὸς ὕμνος Α βεσταλῶμος ἀμφόμου
ὅπε μιν υἱὸς ἑὸς σφετέρης ἀξήλασε πάτρης,
ἔμπα γεμὶν ἑκατὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοσὸς
δεύτερον αἰγλήεντα λαχὼν συμφεράδμονα κῶμον.

ΕΥχῆς ἡμετέρης ὀπικέκλυθι φέρτατε ποιμὶν,
ἀτρεκέως καλέοντος ἐμῆς ἐσάεικε λιτῆσιν·
σεῖο δικαιοσύνῃ μὸν αὐαλξ βοόωντος ἀκούσας·
μηδὲ δικαζομένῳ μοι ἐπαντιάσῃς ἀγῶνος.
ὄψις γὸ μερόπων ὅσιος σέβεν αὐτὰ φανείη.
ἐχθρὸς ἐμὸν τονόεντα βιήσατο θυμὸν ἐλαύνων·
γαίης ὑρτιέλοισιν ἐμὶν ὑπέταξε βιώλῳ,
ἀωρίκτοις νεκύεσσιν ἐσὸ κνέφας ἶσα καθίζων·
πνεῦμα δ' ἐμὸν πυκινῇσιν ἀμηχανίῃσι πεδύθη.
ἀχαλόων ἀχέεσσι μοῖ' φρεσὶ θυμὸν ὀείνθω.
αὐτὰρ ἐγὼ ωεσσέρων ἡμερῶν μεμνημένος ὥρης,
ἔργα νόῳ κελάδητα θεόσδοτα παμβασιλῆος·
χερῶν δ' ἔρματα θῆα ωεριφραδέως ἀνέμυθον,
χεῖρας ἐμὰς βασιλῆϊ πολυκλήεντι πετάσας.
θυμὸς ἐμὸς ποθέει σ', ἅτε δίψαδος αὖλακες ὄμης·
ἆψά μοι εἰσαίοις, μυθέων σφὶν πνεῦμα μεθήω.
μή μοι κωδιάνειραν ἀποσχέθῃς ὀπωπὴν,

μηδὲ καταρχομένοισιν ἴσος βόθρον δὲ φανείη.
σὴς μάκαρ ὃς ἧσις ᾗεπτύος εἶτε πυθοίμην·
οὕνεκεν ᾗπωρὴ παναγήεος ἄμμιν ἐπύχθης.
δός νύμοι αἶσιον οἶμον, ὅτι χρεὸς ὄφρα νοεύω·
οὕνεκεν ἀμφὶ σὲ θυμὸν ἀεὶ πεπταμένον ἴχω.
ἀντιβίων παλάμης με μακάρτατε ῥῖμφα σαώσοις,
πύργον ἐπεὶ σ' ἄορικτον ἀεὶ πεφόβημαι βόρον.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, νόον δέ με σεῖο διδάσκοις.
ἰθὺν δ' ἀγαθὸν με φέροι χθονὸς πρὸς μα θεοῖο.
δός νύμοι διδυμίλω βιότου ζόφον εἵνεκα σεῖο.
θυμὸν ἐμὸν σινόεντος ἄναξ μόχθοιο σαώσοις·
σὺ δέ μου ἀντιβίοις ἐλεεῖν σέθεν εἵνεκ' ὀλέσσοις.
πάντας ἐμοὺς δαμάσσας ἄναξ ψυχῆς ὀλετῆρας·
οὕνεκα σὸς θεράπων κατὰ θυμὸς βέβηκα εἶναι.

Ψαλμὸς ρμγ΄.

Δαυίδου κλυτὸς ὕμνος ἐπ' ἀντιβίῳ Γολιάτῳ,
καὶ πείτατος σοφίῃ τοῖς πρὶν ἁμὲ ἑσπόμενος·
ἔμπα γεμὼν ἑκάστοσε ἔφυ καὶ πεντακοσίους.

Εὐφήμοις μολέεσσιν ἀεὶ θεὸς αἰνετὸς ἔστω,
ὅς παλάμας ἐρώησεν ἐμὰς ὅπι δῃοτῆτα·
πεῦξε δὲ νωϊτέρων μελεδήια δάκτυλα χρῶν.
αἰὲν ἄναξ ᾗεπτὺς ἐμὴ καὶ πύργος ἐπύχθης.
ῥυόμενος κακότητος, ὑπερμενέας τ' ἀπαμύνων,
ᾗπὶς ἀγακλείεσσα, καὶ ἅρμιος ἀσπιδιώτης,
λαὸν ἐμὸν παλάμησιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμάζων.
Τίς βροτὸς ἐστὶν ἄναξ, ὅτι οἱ ἀναφανδὰ παρέσσης,
ἢ φύτλη μερόπων, ὅ μιν φρεσὶν ὧδε γεραίρῃς.
ἄνθρωπος κενεοῖς ἐνδάλμασιν ἶσος ἐπύχθη.
ἤματα δ' ἀπαθὲς σφέτερα σκιῇ ἴσα παρέρπει.
κρανὸν ἀγκλίνας πυκινὸν κατὰ βύσσαο πιμπλῶ·

ἦγ' ὀρέων καὶ καπνὸν ἀδλῶ σκοπειδέα πύξῃς.
μαρμαρυγὰς στεροπῆς ϖερϊείς σκεδάσῃας ἅπαντας.
πέμπε μάκαρ βελέεσι πεῖς, ἵνα θυμὸν ὀείνῃς.
χεῖρα τεὴν πέμποις ἐξ αἰθέρος, ὥς με σαώσοις,
καὶ με πολυσμαράγων ὑδάτων ἀπολύσαιο ὁρμῆς.
χθρὸς ἀπ' ὀθνείων με μακάρτατε ῥύεο παίδων,
ὧν στόμα μαψιδίως κενεαυχέας ἔκφατο μύθοις·
δεξιτερὴ τ' ἀλήμισος ἀεὶ μεταμώνια ῥέξῃ.
αὐτάρ ἐγώ τοι ἄεισμα νέον πανυώρτατε μόλψω·
νοῦρῆς ἁρμονίῃ δεκάδος τεὸν δῦχος ἀείσω·
ὃς φάος ἡμετέροις βιότου βασιλεῦσιν ὀπάζοις,
καὶ ξίφεος τεθάποντα τεὸν Δαυῖδον ἔλυσας.
χθρὸς ἀπ' ὀθνείων με μακάρτατε ῥύεο παίδων.
ὧν στόμα μαψίδιον κενεαυχέας ἔκφατο μύθοις·
δεξιτερὴ τ' ἀλήμισος ἀεὶ μεταμώνια ῥέξῃ·
ἡμέες ὧν νεαροῖς πανομοίοις ὄνεσιν ἥβης·
αὐτάρ θυγατέρεσι τόσος ϖερὶ καλλεῖ κόσμος,
ὄμμασί κεν φαίης χρυσάμπυκα νηὸν ἐοῦσαν.
παντοίων ἀγαθῶν σφέτεροι βεβείθασι σηκοί·
ἐξ ἑτέρου δ' ἑτέρου γε ϖεριῤῥεῖ ἄσπετον ὕδωρ.
τοῖσι μὲν βοῦβοτα μῆλα καὶ βώλοχα πολλὰ τέτυκται,
ζατρεφέες δ' βόες, καὶ ἀρείονες ἔξοχον ἄλλων.
ἔμπεδα μὲν πάντα σφίσιν ἥκεα τηλόθεν ἄτης,
οὐδ' ἀμφ' βὐρυπόροισιν ὁδοῖς σφέων ὄβρις ἀΰτῃ.
πάντες ἀμολγίζοισι τόσοις βεβείθοτα λαόν.
ὄλβιος, ὥτε θεὸς μέγεται φρεσίν, ἔπλετο λαός.

Ψαλμὸς ρμδ.

Δαυΐδου κλυτὸς αἶνος ἐλευθενέος βασιλῆος
τέτρατον ἀγακλεέων ἧσε μέλος σοφίης,
ἕμπα γεμὶς ἑκατὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Ἄφητε κυδαίνω σε, βίλω δέ σε ὑψόσ' ἀείρω·
οἰῶμα δ' ὑμνήσαιμι τὸν πυκινῆσιν ἀοιδαῖς,
ὃν χρυσῆς χρυσιόδε δέμας ὤρεες ἤματα πάντα.
μηδόσιμος μέλψω σε διλωνικὲς ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ·
οἰῶμα δ' ὑμνήσαιμι τὸν πυκινῆσιν ἀοιδαῖς,
ὃν χρυσῆς χρυσιόδε δέμας ὤρεες ἤματα πάντα.
αἰνετὸς ἐστι μάκαρ, καί τοι μέγα κῦδος ἄρηται,
καὶ οἱ ἀτέρμαντον πέλεται ὠρειώσιον δῦχος.
ἔργα σέθεν φύλοισι μακάρτατε φῶτα βοήσει,
καὶ σθένος ἀνθρωποπόλον ἀειφαδέως ἀγορεύσει.
σὸν μεγαλοφρεπὲς δῦχος ἀείζηλον καταλέξει.
σεῖο δ' ἀπαγγελέει τε μακάρτατε θέσκελα πάντα·
ἔργον δ' οὐκ ὀπιπτὸν ἀνὰ στόμα δείματι μέλψει.
ἤ σθυ ἀνάυδητος μεγαλαυχέα ἔργα παρέλθοι·
σὸν σθένος ἀσυφέλικτον ἀειφαδέως ἀγορεύσει.
ἐν ᾧ δικαιοσύνῃ κεχρήσατο παμβασιλῆος·
οἰκτίρμων βασιλεὺς πανυφέρτατος, ἠδ' ἐλεήμων,
πλήμονα θυμὸν ἔχων, σφετέρῳ τ' ἐλεητὸν ἀέξων.
μειλιχίῳ μετὰ πᾶσι θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν,
ἔργα κατοικτείρων ὅσα χερὶ τεχνήσατο χειρί.
ἀμήτῳ καρδίῃ σε μακάρτατε ἔργα βοήσει,
καὶ σθυ ἀγακλείεν' ὁσίων ἐλύος ἄμνον ἀείσει.
κῦδος ἀνακτείνης πανυφέρτατον ἱερεύσι,
καὶ σθένος ἀσυφέλικτον ἄνακτ' ἐν ὑμνήσοισι·
ἥντιν' μεδόπεσιν ὅπως σθενὸς ἄφθιτον ἔξεις,
καὶ μεγαλοφρεπὲς δῦχος ἀνακτείνης ἐραπείνης.
αἰεὶ κοιρανίη ἀπάσης μεδέουσα χθονὸς,
ἀχραύτοις ἐπέεσι θεὸς πίσιν ὑφαίνει,
καὶ οἱ δυδεκὰς τελέθει κεκεφασμένη ἔργοις.
ἀθάνατος δεδάηκεν ἀεὶ πίπτοντας ἐγείρειν,
ἰθύνειν ὁλοοὺς ὑπὸ ῥήγματος ἄφρα πεσόντα.

εἰς σὲ μάκαρ λύσασοισι τὰ ὧρ πεκτήνα πάντα.
καὶ δῶης ἅμα πᾶσι κῦ χρέος ἁρμόν εἶδαρ.
πᾶν ἦμος ὀκπλήσας, ἐπὴν σὸ χεῖρα πιτάσσῃς.
πάντοθεν βύβλιδι μεθέπει βασιλῆος ἀπαρποις·
ὀκ ἀὴ βύκηεπὴς ὅσιος ὠδειλάμπεται ζῶων.
παπὴ λιτα ζομβύῳ ὠδείσαται, ἠδὲ φυλάσσει,
ὅς τε μὶν ἱκεσίῃ παναλιθεῖ μειλίξαιτο.
αἰὲν ἐοῖς ἥμωεσιν ὀπικρήνειεν ἐέλδωρ.
ἱκεσίης ἀὴ αἴων σφετέρης ἀπολύσεται ἄπης.
αἰὲν ἀνάξ κακότητος ἑοὺς ἐσάωσεν ἐείθοις·
αὐτὰρ ἀτασθαλίης δαμάα θεράποντας ὀλέθρῳ.
ἄῆνον παμβασιλῆος ἐμὸν σῶμα πιδὸν αἰείσω,
θνητῶν τ' ἄασετα φῦλα θεοῦ κλυτὸν οὐνομα μνήσω
ὀκ ἠμεῖς ἠμελῶδε μετ' ἀλλήκτοισι ἠμέθλαις.

Ψαλμὸς ρμθ.

Ξωὸς Ζαχαείαο καὶ Ἀγγαίῃ πάλαι ὕμνος,
πεμπαῖον ξωεέλθον ἔχων θρόον ἀηλιάϊα.
ἔμπα γεμιὼ ἑκαποὸς ἔφυ καὶ πεσσαρακοσός.

Μέλπε θεὸν φίλε θυμὲ τῆς κραπέοντα βιώνης·
ὑμνήσω βασιλῆα πολύλλιτον εἰσόκεν ᾖπω·
ἀθάνατον φόρμιγξι δαμοσρὲς ὑμνοπολεύσω.
μηδέποθ' ἡμετέρσι μὴ φρεσὶ θάρσεως εἴης·
μηδὲ βροτῶν τεκέεσσιν ὀῆεν φάος ἤπολ' ἐπύχθη.
οἳ ψυχῆς πλαυρῆς, σφετέρῳ πάλιν εἰσ' ὀπὶ γαῖαν.
τοῖσι δ' ὁμῶς φηνύθοισιν ὅλαι φηιμύοισι μερμναί.
ὄλβιος, ᾧ τε θεὸς πανυσσέτατος ἔξιν ἀρωγὸς,
ᾧ τε καὶ ἐλπωρὴ πέλεται βασιλῆος ἐφέλμαις,
ὅς γαῖαν χλοερῆσι καὶ ἠερνὸν ὕρμῳ ἔπευξε,
πόντον ἐεισμαεσσιν, ἠδ' ὅσα βέφος οἶδμα θαλάσσης.
αἰὲν ἀληθείῃσι πεσσαπέδεσι φυλάσσει·

ὃς ῥα βιαζομένοισι δικαιοσύνῃσι ἀναφαίνῃ·
πᾶσι δὲ πεινῶσιν διδοῖ ζωαρκέα δαῖτα.
αὐτὸς δίκτυπτέδης πεπεδημένον οἶδε σαώσας·
αὐτὸς ῥιγεδανοῦ ἀπὸ ῥήγματος ἄνδρας ἐγείρῃ·
αὐτὸς ἄνακτυφλοῖσι νόον πυκινόφρονα τεύχει·
αὐτὸς παμβασιλεὺς ὄσσον γένος ἀμφαγαπάζει.
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκε νεηλυδα φῶτα φυλάσσειν,
χήρῃσι τ' ὀρφανικόν τε μεθ' ἁγνὰ λίδεσσιν ἀείρας.
αὐτὰρ ὁδὸν σονόεσσαν ἀμαλδύνειεν ἀνίτρων.
νωλεμέως ἄχραντος ἀγακλεὴς βασιλεύσῃ,
ἀκ γενεῆς γενεῶνδε θεὸς Σιῶνος ἄνάσσων.

Ψαλμὸς ρμεζ.

Ξωὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίης πέλει ὕμνος,
ἑκταῖον ξωὸν ἔχων θρόον ἀμφιλαφίης·
ἔμπα μεμιὼ ἑκάστοις ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Μέλψατε παμβασιλῆα, ἐπεὶ μέγος ἐσθλὸν ἐπύχθη·
ἄγνος νωΐτερῳ καταθύμιος ἔσσετ' ἄνακτι.
κλεινὸς ἄναξ Ἱερουσαλὴμ θεοτέρπεα τεύχων·
φῶλον ἐπαθροίσῃ κεκεδασμένον Ἰσραήλου.
ἰητὴρ οἵσιν τε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
καὶ σφετέροιο πόνοιο θεσπεσίῃσιν μελεδῶνας·
μοιρίδιος ἀμετρήτων ἄστρων δεδάηκεν ἀριθμόν,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων πείρεα πάντα.
νωΐτερος θεός ἐστι μέγας, μεγάλη δέ οἱ ἀλκή·
οὐδὲ νοήσῃ πηυτῆς μάκαρος κλυτὰ μήτρα νόησεν.
οἶδεν ἀειρέμεναι βασιλεὺς γένος ὑπτιόθυμον,
αὐτὰρ ἀναστεβέας γαίης πυμάτοισι δαμάζει.
ἀρχόμενοι βασιλῆα θεὸν κελαδήσατε μολπῇ·
μέλψατε παμβασιλῆα θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ,
οὐρανὸν ὃς πολύχαλκον ἐοῖς νεφέεσσι πυκάζει.

γαίη ἐποιμάζων σφετέρη φιτύζοον ὄμβρον.
ὃς πόσον ὑψικόμοις καὶ ἐν ὄρεσι χόρτον ἀέξῃ,
ἀὐτέλλων ζυγίοισι βροτῶν μηνηΐδεα ποίλῳ.
ὃς καὶ τετραπόδων ἀγέλαις πόρεν ἅρμενον εἶδαρ,
καὶ κοράκων ὄρκεασε λιταζομένοισι νεοσσοῖς·
ὅππῃ ἐπαγνίσσεν ἀὐαλέῃ ἀδῖνος ἄχετον ἵππου·
κνημαίων δ' ὑπὸ πάμπαν ἀγάστεται ἀὐδήεντας ἐρωλῶν.
μᾶλλον ὅτι δ' ἀνδρῶεσιν ἐοῖς κεχάρηται ἐάσιν.
οἷς δ' ἠεμοσύνη κατὰ θυμὸς ὄφιν ἄκπος.

Ψαλμὸς ρμζ΄.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλε ὕμνος,
ἑβδομον ἀμφιέπων ἔχων θρόον ἀνθεμόεσσαν·
ἔμπα γεμὼν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Αἰνεῖ ἀμήνην Ἰερουσαλὴμ βασιλῆα·
Σιὼν ὑμνοπόλευε θεὸν βασιλῆα βίοιο·
οὕνεκα σῶν πυλέων θεναροὺς χάλκευσεν ὀχῆας·
ἐν σοὶ δὲ πιτνοῦσι καὶ ἀγακλέας ἤνεσε παῖδας.
ὃς σέθεν εἰρωὴν πεφυλαγμένα τέρματα θῆκε·
πλῆσε δὲ παλείῃ σε βίῃ μηνοειδέος ἀκτῆς·
ὃς χθονὶ πουλυβοτείρῃ ὀπιπρόθον ὤπασε μῦθον,
αὐτάρ ὃ ῥίμφα θεὸν μετελθύσεται ἔνθα καὶ ἔνθα·
εἰείον ὡς, ψυχῆς χιόνος ἀνθεμὸν ὑφθὶ φαίνων·
πάσσων καπνοτόκειαν ὅπως ἀποδὸν αὐχμὸν ὁμίχλης.
εἰδομένῳ ψωμοῖσιν ἑὼ κρύσταλλον ἀλλων·
ψυχὴ ὅς κεν ἐὸν δεύσαται μῦθος ἰσοφαρίζῃ·
πάντα λόγῳ ζώοντι τακήσεται ὁρμηθέντι·
ὕδατα ὃ πνοιῇσιν ὑπὸ σφετέρῃς κελαρύζῃ·
μῦθον Ἰακώβῳ πιτνῷ φίλον ἐξαγορεύων,
κλεινὰς δ' ὐδίκιας ἐρέων κλεινῷ Ἰσραήλῳ.
ἀνδέποτ' ἀλλοδαποῖσι μελ' ἔθνεσι τοῖον ἔρεξεν,

ὐδὲ δικαιοσύνας ὀφθείσας τεκμήρατο λαοῖς.

Ψαλμὸς ρμη.

Ξωὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίε πέλε ὕμνος,
ὄγδοον ἀμφιέλισσον ἔχων θρόον ἀηλιάων.
ἔμπα γεμίω ἑκάστος ἔφυ καὶ πεντηκοστός.

Μέλψατέ μοι μέγα κῦδος ἀπ' ἠερίοθεν βασιλῆος·
μέλψατέ μιν βοόωντες ἐφ' ὑψίσοισι θοώκοις·
μέλψατέ μιν δῆμοι μεγαλοσθενέων ῥαπτάων·
μέλψατέ μιν πᾶσα σθενέων ἀειδείκετος ἀκή·
μέλψατε ἠέλιός τε καὶ ἀγλαίεσσα σελήνη·
μέλψατε πείρεα πάντα θεοῦ, καὶ ἀθέσφατος αἴγλη·
μέλψατ' ἐπουρανίων δαπέδων ὑπὲρ ἠερίον δῆμον·
κύκλων τ' ἠερίων καθυπερτέρου ὐαγὲς ὕδωρ·
πάντ' ἄμα μελπόντων κλυτὸν ὄνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν αὐτὸς ἔειπε καὶ ἐκλάγξησεν ἅπαντα,
ἧς δ' ὑποθημοσύνῃσιν ἀκαμπέσιν ἐρρίζωθεν.
σαῖς ὃ δι' ὠκείῃ ταπὸρ ἔδρασεν αὐτὸς ἀὼῃ.
ὅππότε θεσπεσίη μάκαρος παρὰ βύσετ' ἐφέλμη.
μέλψατε παμβασιλῆα κτ' χθονὸς εὐρυοδείης,
ἑρπυσαί τε δράκοντες ὁμοῦ δνοφερῇσιν ἀβύσσοις,
πῦρ μετ' κρυστάλλοισι, χιὼν δ' ἅμ' ἔπιπτε χαλάζῃ,
καὶ πνοιὴ ζοφερῆος καταιγίδος ἠδοφοίτις,
αἰὲν ὑποδρήσσοντα θεοῦ νημερτέϊ μύθῳ·
ὄρεα, δενδροκόμους τ' ὀρέων λασταύχενες ἄκραι,
κέδροι παντοδαπαί, καὶ δένδρεα πιλεδόωντα,
πετραπόδων ἀγέλαι, καὶ ὀρέστερα θηρία χαίνης,
ἑρπετά, καὶ πτερύγεσσι μεταίσσοντα ποτητά,
λαοὶ παντοδαποί, καὶ ἐπιχθόνιοι βασιλῆες,
δῆθεν μετ' πᾶσι δικασπόλοι ἠγητῆρσιν,
ἠβηταὶ γενέθλαι καὶ παρθένοι ἡλικοπέπλοις

ἴφθιμοι πλιοῖσι νεώτεροι εἰς ἓν ἰόντες,
εἰν ἑνὶ μυχῶντων κλυτὸν οὖθμα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν ὑψώθη βασιλήιον οὖθμα μοιῶον.
αἶνος ἐὺς γαίαν τε καὶ ἠέρα δ' ἀμφικαλύπτει.
καὶ λαοῦ σφετέροιο κέρας μεγαλαυχὲς ἀείρῃ.
ὕμνος δ' ὀκλείῃς μύθετο γλυεῖσι δικαίων.
δήμῳ Ἰσραηλίῳ πυκινόφρονος Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς ρμϛ.

Ἡδὺ μύθος ἑκατοστὸν ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸν
εἶναι ἀρχαῖον φορέων θρόον ἀμφιλύτων.

Μέλπατέ μοι βασιλῆι νέῳ καὶ ἐπίκραιρον οἰμῳ·
αἰὲν ἔχει κλισίης ὁσίων μεμυκμένον ὕμνον.
Ἰσραὴλος ἄρακτι φίλῳ τέρποιτο πεποιθώς·
υἷες δὲ Σιῶνος ἐφ' βασιλῆι χορεύειν·
οὖθμα μυχῶντων βασιλήιον ἀμφὶ χοροῖσιν·
ἀρδόντων μὲν τύμπανον αὖ κιθάρῃ τ' ἀύοντες·
οὕνεκά οἱ σφέτερος κατὰ θύμος ἔπλετο λαός.
φέγγεϊ δ' ὑψώσει φίλον γλυὸς ἱπποθέμεν.
ἔνθ' ὁσίων ἐρατειναὶ ἐπαυχήσουσι γλυέθλαι.
ἐν δ' ἰδοῖς λεχέεσσι φίλῳ κεχρήσατο θυμῷ.
λαυκανίῃ βασιλῆος ὑφορτείας φορέοντες,
φάσγανον ἰθυπόροις παλάμης ἄμφηκες ἔχοντες,
δήμων παντοδαπῶν κακοδρήας ἀνδρας ὀλέσσαι·
καὶ ζυγὸν ἀθάνατον λαοὺς μεθιέντας ἑλέσθαι.
τῷ ὃ φίλοις βασιλῆας ἀλυκτοπέδῃσι πέδησεν,
ἐν δ' σιδηρείῃσι πέδῃς παλάμας ἐειλύμενον.
χραπίλῳ τ' ὀνομάζω ἀπουδῇ μὴ τοῖσι τελέσσει.
ὧδε ὁσίοις κλέος ἐσθλὸν ἑοῖς μὴ πᾶσιν ἐπύχθω.

Ψαλμὸς ρνζ.

Πέντ' ἅμα καὶ δεκάτης δεκάδος μύθος ἀλληλ[ύ-

Μελψατέ μοι βασιλῆα, χοροὶ ἠμὲ ἔποντο δικαίων.
μολψατέ μιν σαθερῇ κραδίης ἐυθαρσέα θυμῇ.
μολψατέ μιν σφετέροισιν ἀειράμενον σθενέεσσι·
μολψατέ μιν μεγαλιζόμενον πυκινοῖσιν ἐπ' ἔργοις·
μολψατέ μιν σάλπιγγος ἐελδομένοιο πατάγοισι·
μολψατέ μιν φόρμιγγι καὶ ἁρμονίῃ ἐκατείνῃ.
μολψατέ μιν τυμπάνοισι καὶ εὐφώνοισι χοροῖσι.
μολψατέ μιν κιθάρῃ τε καὶ ἐν χορδῇσι λιγείαις·
μολψατε θέοντες λιγυηχέα κύμβαλα χερσί·
μολψατέ μιν παλάμῃς ἀλαλαγμοῦ κύμβαλ' ἑλόντες.
πνοιὴ παντοδαπὴ κελαδήσατε παμβασιλῆα.

Ψαλμὸς ρνζ.

Γέμπης πρὸς δεκάτῃ δεκάδος πόλις ἔκθορεν ὕμνος,
ὃν Γολιάτῳ μουνομαχήσας ἧκε Δαυΐδος.

Ἀμφὶ κασιγνήτοισιν ἐμοῖς μάλα τυθὸς ἐπύθην,
πατρῴου κτεάτων δῶμα νέος μετὰ πᾶσιν ἀκούων,
εἰροπόκων θ' ἵππων ἀγέλας ἀγροῖσιν νομεύων,
χεῖρες ἐμαὶ φόρμιγγα λιγύθροον ἐντείναντο·
δάκτυλα δ' ἁρμονίῃσι θεοτρεπέα τεκτήναντο.
Ὅς κεν ἀπαγγείλειεν ἐελδομένῃ βασιλῆϊ·
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκεν ἐμοὶ ἔπεα ὑπακοῦσαι.
αὐτὸς ἐπουρανίου γραπτῆς ἀπὸ χειρὸς ἄγγελον ἧκεν,
ὃς δέ με πατρῴης ἀγέλης ἀπεείλετο μήλων,
καὶ μοῦνον παλέῳ δέμας αὐτὸς ἔχρισεν ἐλαίῳ.
ἠμὲν ἀδελφειοῖς μεγάλοις ἔχον ἠδὲ καὶ ἐθνοῖς.
ἀλλ' ὅ σφιν βασιλεὺς κλεὸς ἤθελεν ἐθνὸν ὀπάσσαι.
δημοδάποιο καλέοντος ἐναντίον αὐέρος ἦειν,
αὐτὰρ ὃ μ' εἰδώλοισιν ἑοῖς νείκεσε πεποιθώς·
τῷ δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος ταχὺ μηροῦ
αὐχένος ὑψηλοῖο κάρη ἀπέκοψα τυχήσας·
λώβιον δ' ἐξαλάωσα θεμείθρονος Ἰσραήλου.

Αἶνον ἄγω σοὶ θεὸν ὑμνήσατε ἐν βασιλεῦσιν,
Οὐρανίου πατρὸς θείην βίβλον ἅπασαν,
Δαυίδου πιστοῦ θεράποντος ὑμνοπόλοιο
Δῶρα ἐμοὶ παράπομπον ἐν ἀνδράσιν ἔμπα γενέθλην.

ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ ΜΕΤΕΦΡΑΣΑΤΟ

Ν. Γυλώνιος.

ΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΚΑΙ

Θεοτόκου Μαείας.

Κύριον ὕμνησον μεγαλίζει θυμὸς ἐμεῖο,
Ἠὲ ὅτι τῷ σωτῆρι θεῷ μου πνεῦμα γέγηθεν·
ὅτι σοφροσύνῃσι χαμαιλῆς ἐπεβλέψατο δμωῆς,
οὐκ ἐν νηῷ γενεαὶ πᾶσαί μ' ἐρέουσι μάκαιραν.
παντοκράτωρ γὰρ ἐὼν ἐν ἐμοὶ θαύματα τέλεσε,
τοῦ καὶ ἅγιον φοβερόν τε καὶ ἔγκλυτον οὔνομ' ἐπύχθη.
καὶ τοῖς δυσεβέων κεῖνον θρασυκάρδιοισιν ὀπηδεῖ
οὐ γενεὴ γενεῶν ἀλλὰ γενηὺς ἀπείρητος αὐτοῦ.
θαρσαλέῳ μὲν ἑοῖο βραχίονι κάρτος ἔπευξε·
ῥεῖα γὰρ ἐσκέδασεν μεγαλαυχίας ἠὲ ἀγερώχους·
ῥεῖ' ἀπὸ θρόνων χρυσείων θῶκον ἔρεψε δυναστῶν·
ῥεῖα δ' ἀειξήλοις μινύθων, ὕψωσεν ἀδήλους.
καὶ τοὺς πειναλέους ἐτεῶν ἐνέπλησεν ἐάων,
τοὺς δὲ πάρος ἀφνειοὺς κενεοὺς ἀπέπεμψεν ἀόλβους.
Ἰσραὴλ ἑοῖο θεράποντα ῥύσατο παῖδα,
ἀνδρικέως μνήμων ἠέπιου πρεσβυτέος αὐτοῦ.
ὥς ποτε τοῖς ἡμῶν προγόνοισιν ὑπέσχετο, φήσας
Ἀβραάμῳ πατρὶ καὶ τῷ σπέρματι νωλεμὲς αὐτοῦ.

ΑΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΖΑΧΑΡΙΟΥ.

Κύριος ὑμνητὸς, θεὸς αἰνετὸς Ἰσραήλου,
οὕνεκα σκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.
καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ
Δαυὶδ παιδὸς αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος
τῶν ἁγίων προφητῶν τῶν ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ.
σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν μισούντων ἡμᾶς, ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν,
καὶ μνησθῆναι διαθήκης αὐτοῦ ἁγίας, ὅρκον ὃν ὤμοσε
πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν
ἀφόβως ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ
ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν.
καὶ σὺ δὲ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ,
προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον προσώπου κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ,
τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν,
διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,
ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις,
τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

ΑΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝΟΣ.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ,
ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον
πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ν. ΓΥΛΩΝΙΟΥ

Ὕμνος εἰς Χριστόν.

Χριστὲ θεοπνεύστων πανυπέρτατε δῶτορ ἐάων,
δῶτορ ἀειθαλέος μαθέσιος, κύδιστε, μείλιστε,
χαῖρε ἄναξ, ἀρχὴ παίντων, μέσση, ἠδὲ τελευτή.
σὲ κέο ἐγὼ ἀρξάμενος καταλήξομαι ἀσφαλὲς ἔμπης.
ὥς μοι παντοκράτωρ ὑψίστης θεὸς ἐγγυάλιξε
σκῆπτρον ἐν ἀκροτάτῃ κορυφῇ φαεσθόντος Ὀλύμπου,
ἐν πάσῃ χθονὶ καὶ κράτος ἔξοχον ἠδὲ θέμιστας,
ἀθανάτων ἵνα καὶ θνητῶν μόνος ἡγεμονεύῃς.
ἦ δὲ μάκαρ, καί ἐμοὶ σέο μνήμιον πέμπε φέεσθαι
λιτυσίμους καλέω, κατὰ θύμιον ὕμνον ὀπάζειν.
ἀλλ' ἀγαπάζνος ἐγὼ πέλομαι καὶ νηΐς ἀοιδός.
ὡς γὰρ σὴν ψυχὴν πρεσβυτέρην ἄρρητον ἀείσω.
οὐ γὰρ ἔτ', οὐκ ἔσται ἑτέρην δὲ ὡς ἀκριβὲς ἔγνων.
νηῒ σὺ μὲν ὀβριμόπαιδος ὑφίσασαι ἰὸς ἀμίκτωρ.
νηῒ δ' ἀπάτωρ καθαρῆς ψυχειρὴς παρθένου αἰὲν
ὑσιδὴς τόκος ἐστί, λαοὺς βροτείοισι μορφοῖ.
πλὴν τῶν πλημμελέων, ἡμῖν πανόμοιος ἐπὶ χθονί.
ὡς κεν δυσσεβέων ἀπεδέξατο θαύματ' ἐκεῖνα.
ὡς δὲ καὶ ὁμοίων ἕνα τὸν θεὸν ὄντα μέλισσον.
εἰ μὴ πλαζομένῳ θεολαμπέα πίστιν ὀπάζοις.
ἀλλὰ ὡς ἀθρόμεον φέρεν εἶδος ἔχοντος, ἅπαντα
ῥηξα θεοῦ σύτα κηρύξειεν ἀπειρέσι κόσμῳ,
εἰ μὴ θεσσεσίῃ δαΐης βιοωφελὲς αὐδῇ.
νηδὺς ἐξ ἱερῆς ἔθορες βρέφος ἀρτεμὲς, ἠδὲ
παρθενικῆς σέο μηδὸς ἐθήσατο πίονα μαζόν.
ποιμένες ἄγγελοι δὴ ἀϊδέρος εἰσαΐοντες
ἀγγελικὰς ὁμφὰς, καὶ ἐναίσιμα σήματα πολλὰ,
ἐσυμφώνως ἀθόρουσαν, ἴδοντό τ' ἀμφὶ θέα πάντα.
οἱ δὲ μάγοι σοφοὶ ὄντες καὶ βασιλῆες ἀγαυοὶ,

αἰεὶ ἐπομβροι κοφεχέει, τηλόθεν ἦλθον·
ἀλλὰ σοί γε θεὰ ἰδεῖν ἐσηνί τε σεμνὰ
δῶρα πόρον, λίβανον, σμύρναν, χρυσόν τ' ἐλέπτιμον.
οὐρανὸς ἀστερόεις, ἀήρ, χθών, ἠδὲ θάλασσα,
ἠὸν ἐπαγγέλλουσι θεοῦ φορτία δοθέντα,
σαρκωθέντα λόγον, παθὼν ἣ ἐτελείετο βουλή·
καὶ σὺ νεογνὸς ἐὼν ἐφεύρατο πάντα τέλεια.
αὐτομαθὴς καὶ παντοδαὴς κ' ἀπὸ φαεσιμβρῶν
ζηλομανῶν ἱερὰ διελέχθης παῖδα σὺν οἴκῳ.
καλὰ μὲν ἠέξου, ἐτρέφης καλά, παῖδα φέρουσι,
κάλλει καὶ χάρισι σίλβων, θεότυπα κράπνος,
ἄμβροτος ἠδὲ βροτὸς, λιφυὴς, θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ.
θάμβος ἔχει με νοεῖν τὰ θαύματα ὁππόσ' ἔρεξας.
εἰ φορέω γὰρ ἐρῶ, πῦμα τόσον δὲ εἰ δὴ καταλέξω.
παυσίπονον νηπενθὲς ἔφυς, δύ' ἀλθὲς ὄνειαρ,
χάρμα βροτοῖσιν, ὕδωρ οἶνον μεθυσθέα ποιεῖς·
σεῖο κελεύσαντος θέμις ἔλλαβε δαίμονας ἐχθροὺς,
θεσπεσίην ἔχε φύζαν φόβου κρυόεντος ἑταίρην.
ἐμπελίκοις ἰδὼν τοῖς λυμαντῆρας ἰμάσθλῃ
καρτερὸς ἐξέλασας τεμένους τοὺς σιγαλόεντος.
ἕρπων πέντε, δυοῖντ' ἐξ ἰχθυόεντι ἐν ἐρήμῳ,
ἀνδρῶν χιλιάδας πέντε θρέψας μετὰ τέκνων
ἠδὲ γυναικῶν· κοφίνους δυοκαίδεκα λείψανα πλῆσε.
σὸν δέμας ἕρπος ἐπίτυμος ἔβη, καὶ εἶδαρ ἀνῆκε.
αἷμα ποτὸν νημερτὲς ἔκλαυσε, ἀμβροσίης τε
θοίτερον, γλυκίον τε θεουδέσιν εἰλαπινάζειν.
πεζὸς ἐὼν ἐθέεσκες ἐπ' οὐρέα νῶτα θαλάσσης·
οἱ ζαμενὲς πέλαγος, καὶ λαίλαπες ἠδὲ θύελλαι
πείθονται, καὶ πάντα βροτοῖς φιλοφόβεα ἔργοις·
σεῖο λόγῳ λυγραὶ καὶ ἀνάλθέες αὖτικα νοῦσοι,
αἱ λέπραι, πυρετοὶ, ῥοδαλύσιες, αἱμαπόεσσαι

ῥόδοισις, ἀρχαλέαις πυρώσις ἐκαίοντο.
οἱ δ' ἅμα λοιβὸν λαμπρὸν φάος ἠελίοιο
ἔδραμον ἀρτίποδες χωλοὶ, κτύπος εἴσω κέλευθα.
κωφοὶ τ' εἰσάϊον, καὶ ἀοιδῶν γλῶσσα λέλυτο.
αἱ δὲ κόμαι Χριστοῦ θυόεν λείβοισιν ἔαιον·
ῥάσματα δ' ἀμβροσίου Χριστοῦ σάρκοισιν ἔθραυ,
οὐ λίπος, ἀλλ' αὐτῷ παντάκειαν· ἐπὶ παντὶ κέρδει
ἵππος ἰητὴρ, καὶ σωτὴρ ὄφρα Ἰησοῦς.
ἦπαρ δὲ μεγάλην νοσερῶν, ἦτορ τ' ὀδυνάων.
Χριστοῦ γὰρ θεῖόν ἐστιν ἀθέσφατον· ἐκ δέ νυ Χριστοῦ
ἰητροὶ δεδάασιν ἀμάλλησιν θανάτοιο.
Χριστὸς ἐγερσίνοος τοὺς πεφνειῶτας ἐγείρει,
δύφρων, ζωοδότης, ψυχροῦ, ὀλβιοδώτης.
αὐτὸς ἅπαξ δὲ θανὼν, ἀδίκῳ καὶ ἀεικέϊ πότμῳ·
λυγαλέων φθονερῆς δολίης βουλῆς ἀρχηγέων·
ἠδὲ Ταφεὶς, ὅδε παγκρατέως τρίτον ἤματι δύῃ
ἦκιμος, ἀμβρόσιός τε θριαμβοδότης ἀίδαο.
ἄφθιτος, ἀγλαόμορφος, ἀγεξίκακος, παναπήμων,
ἀμφαδίῃ ἱμερτὸς ὁμίλεεν οἷσι μαθηταῖς,
τεσσαρακοστάμος παναληθέα τοῖσι δυσπίλας,
πολλὰ καὶ ἐκτελέσας θεοθαμβέα θεσκελά τ' ἔργα,
οὐρανὸν εἰσανέβη θεὸς, αὐτὸς ἀκήρατος ἀνὴρ,
ὃς ἐπουρανίος, πατρὶ συνάθρονος, ἠδ' ὁμόπτιμος,
παντοδαμάτωρ, φαεσίμβροτος· οἷσ' ἑτάροισιν ἔπειτα
πλειοτέρῳ ἔσαξε χαρεν, δολιχοῦ πνεύματος ἀγνοῦ
δῶκε μύθος καὶ θάρσος, ἵν' ἐκθηλοιμητ' πᾶσιν
ἀνθρώποισι γλυκύντ', ἠδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιντο.
ἐνθάδε παμβασιλεὺς κρατερῇ χθὼ κοιρανεόντων,
φέρτατος ὢν πάντων γλυκερῇ τε φυῇ τε βίῃ τε,
ὦ λαοί τ' ὄπιτερ ἄφατα καὶ πάντα μέμηλε.
πάντῃ γὰρ πάντα γλῶ πίμπλησι καὶ ἀθέσφατα μακρόν.

πάντες ἀεισῆές θ' ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
τύπου ἀγλαΐαο κρατερὴν καὶ ἀπείρεσιον ἀγκήν·
δαίμονες ἐκπάγλως αὐτὸν ταρβοῦσιν ἔνερθεν,
φωτὸς ὅτ' ἐκ νεκύων ὀψὲ κλύπος οὔατ' ἐσέλθῃ.
ὦ μοῖραι πείθονται ἀμείλιχοι ὧρ ἔοσσαι.
τόνδε σεβίζοισιν μάκαρες, ναετῆρες ὀλύμπου
κύριον οὐρήιον, πανυπέρτατον, ἀγλαόπημον.
τῷ δ' ἄρ' ἀοιδάοντος μαντεύεται οὐκέτι φοῖβος,
οὐ τρίποδα Χρυσὸς σύλησε λύρην καὶ ἄεθλα.
ὡς κυνέην Αἰδωνέος Ζηλῶ ἀρήϊα κεραυνόν.
ὅπλον Ἄρηι, κορυθὴν Ἡρακλῆϊ, ἔγχος Ἀθηναίῃ,
γαμόχορον εἰνάλιον τριβελὲς δόρυ, θύρσα τε Βάκχου,
πλωτὰ πέδιλ' Ἑρμῆϊ, χρυσείην καὶ ἀρείλετο ῥάβδον.
παντοδαποὺς τε θεοὺς μυθώδεας ἐξεκένωσε,
τῶν δ' εἴδωλα θλάσε βροτέων δαιδάλματα χρῶτ'.
αὐτὸς ἐὼν θυσίη τελέης ἄχραντος, ἀναίμων,
ψευδοθέων θεομισέας ἠμαύρωσε θυηλάς.
τοὔνομα δὲ Χριστοῦ λαοὺς ἀφίκανεν ἅπαντας·
ἠμὲν ὅσοι ναίοισι πρὸς ἠῶ ἠελίοιο,
ἠδ' ὅσοι μεσσηγὺς ποτὶ ζόφον ἑσπερόεντα,
καὶ πόλον οὐχ ἡμῖν ὑπόπτιον ὁρῶντες ἄκουσαν·
πάσης γὰρ κρατέῃ γαίης, πάσης τε θαλάσσης·
δυσσεβέας δ' ἀλεείνοις πάντας ῥαίσθεν ὁ Χριστὸς,
πάντας ἰοφθορίαλος ῥάβδῳ δαμάσθε σιδηρῇ,
ἠΰτε σκῦλος ἠϊόνων κεραμῆος χερὶ κραταιῇ
σωτείψῃ· ἐοῦ γὰρ τὸ κράτος ὑπὲρ μέγιστον·
ὃς μάχεται Χριστῷ, μαλερῷ πυρὶ θυμὸς ὀλεῖται·
ὄλβιος ὃς καθαρῆς θεσπίδεσσιν κλήσατο Χριστόν·
ἔστι φιλάνθρωπος Χριστὸς θεὸς, ἡπιοδώτης,
ὑμνοῦσ' ἣν περ ἔχων ἱκέτησι καὶ εὐθέσι γνώμῃς·
καὶ ταμίης ἠέρος παῦσε σφρηγῖδα φυλάσσων,
παντοίων ἀγαθῶν ἀνθρώποις δῶρα πορίζων·

ἀρχηγὲ μεσίτης τε καθαρτήρ τ' ἀμπλακιάων
ἄμπελος ἱμερόεσσα, θύρη μιλοσόος, ἐσθλὸς
ποιμήν, ἀτρεκίη, ζωὴ, φάος, ὄβριν ἀπαρπός.
τοὔνεκα σωτῆρος Χριστοῦ κατέοισιν ἅπαντες.
Χριστὲ ἄναξ, ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
κλυθί μευ ὀλοφύρομένου πάντων ὕπερ, ὄφρονι θυμῷ·
ἁρμονίης κέρασσον θεοπειθέσιν ἀνδράσι μοῖραν.
ἔξελσον πολέμους ἀσεβεῖς, καὶ λύματα πάντα
δυσεβίης, λοιμὸν καὶ λιμὸν τρέψον ἀφ' ἡμῶν·
ἔξελασον νούσους, ὑγίλιον σπεῖσον ἀμεμφῆ·
εἰρήνην δὲ δίδου θεοτερπέα σοῖς θεράπουσι·
κλυθί μευ ἀγλαόφημε, παντλαε, κοίρανε Χριστὲ,
λίσσομαι ἀζόμενος μέγα σὸν σέβας· ἵλαθι θυμῷ.
θυμὸν ἐμεῖο δέμας τε κάθηρον ἀμβροτάδος ἀρχῆς.
οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν ἄγαν, οὐ πλέονεσσιν ἀνάσσειν
ὄλβοιο, ἀλλὰ νοεῖν, εἴ περ σέ γ' ἔχω πάντων,
ὀρθὴν πίστιν ἔχειν, σέο καὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων,
πίδακος ἐξ ἱερῆς σοφίης γλυκὺ νέκταρ ἀφύσσειν.
ἀχλὺν ἀποσκεδάσας θανατηφόρον ἠδὲ ἐρεβεννὴν,
ἄγνοον σὸν φάος, μεγαλώνυμε, φωσφόρε Χριστὲ,
ψυχῇ ἐμῇ ἀνοφερὴν δεῖξον ζωαρκέας αὐγάς.
σὸν γὰρ ἄτερ σέλας πάντα σκοτόεντα βροτοῖσι,
σὸν δόντος, πᾶν ἐσθλὸν ὀπίσσατ' ἀνδράσι ἔσται.
πάντων γὰρ κρατέεις μούνος, πάντεσσιν ἀνάσσεις,
καὶ δι' σὸν ἀνθρώποις σωτήρια γίγνεται ἐσθλά.
νόσφι τεῆς ἀρετῆς πάντες κακοείμονες ἐσμέν.
μούνογλυὲς θεοῦ υἱὲ, σεβάσμιε, λισιμέερμνε,
πνεῦσον ἐμοὶ τὸν ἄεθλον· τεῆς γὰρ δεύομαι ἀγκῆς.
σωτὴρ ἐμοί γ' ὀπαδρόθος, βυθμέων ἐπαρωγὸς,
σεῦ ἅμα ζωογόνοις ὁσίης χάριτος ῥαθαμιγγας.
δὸς σε φιλεῖν τε σέβειν τε, καὶ ἔξομαι ὅλβον ἅπαντα.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

0070000021061

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ